

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

26

YASAMA YILI

2

SIRA SAYISI: 485

Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretimin Desteklenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/837) ve Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu ile Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporları

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic” internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/837 Esas Numaralı Tasarının	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	4
- Madde Gerekçeleri	6
• Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Raporu	15
• Muhalefet Şerhi	20
• Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu	25
• Muhalefet Şerhleri	37
• Tasarı Metni	93
• Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	93
• Tasarı Metnine Ekli Listeler	154
• Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Listeler	155

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-1420-891

17/5/2017

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 4/5/2017 tarihinde kararlaştırılan "Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretimin Desteklenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Binali Yıldırım
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/837)	
ESAS	Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu
TALİ	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Plan ve Bütçe Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Ülkemizin 2023 hedeflerine ulaşması; yatırım ortamının iyileştirilmesi, bürokrasinin azaltılması, teşvik ve desteklerin kritik ve öncü teknolojilere yoğunlaşması, üretici üzerindeki mali yüklerin kaldırılması, planlı sanayileşmesinin sağlanması, yerli, yeşil ve yenilikçi üretime geçişin tamamlanması ve rekabet gücümüzü artıracak düzenlemeler yapılmasına bağlıdır.

Tasarı ile; ülke sanayisinin canlanması, yerli ve yabancı yatırımcılar için yeni sanayi alanları oluşturulması, mevcut sanayi alanlarının genişletilmesi, yatırımların bürokratik süreçlere takılmadan hızla hayata geçebilmesi, organize sanayi bölgeleri (OSB), endüstri bölgeleri (EB), teknoloji geliştirme bölgeleri (TGB), sanayi siteleri (SS) ve serbest bölgelere (SB) ilave Devlet teşviklerinin verilmesi amaçlanmaktadır. Üreticinin desteklenmesi ve sanayinin geliştirilmesi için sanayi siciline kayıtlı işletmelerin elektrik tüketiminde alınan TRT payının kaldırılması, 2/1/1924 tarihli ve 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanundan kaynaklanan mali yüklerin sonlandırılması; planlı sanayi alanlarında üretim yapan sanayicilerin yukarıdaki desteklere ilave olarak tapu ve kadastro harçlarından, damga vergisinden, emlak vergisinden muaf tutulması ve enerji giderlerinin azaltılması sonucunda üretim maliyetlerinin düşürülmesi amaçlanmaktadır.

Bedelsiz veya kısmen bedelli arsa tahsis uygulamasının yeniden ve kalıcı olarak yürürlüğe konulması, parsel fiyatlarına üst limit getirilmesi ve OSB'ler tarafından kurulacak GYO'lar aracılığı ile OSB'lerde katılımcılara üst yapı/üst yapısız parsel satılması, kiralanması imkânı verilerek sanayiciye uygun fiyatlı ve üretime hazır sanayi parseli tahsisinin sağlanması ve OSB içindeki boş parsellerin üretime kazandırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca özel EB uygulamasının kalıcı hale getirilmesi ile yüksek ve orta yüksek teknoloji alanında büyük ölçekli sanayi yatırımları için altyapısı Devlet imkânları ile yapılan yatırıma hazır sanayi alanlarının oluşturulması amaçlanmaktadır.

OSB'lerde yer alan katılımcılara daha kısa sürede hizmetlerin sağlanabilmesi amacıyla OSB'lerin tüm faaliyetleri için kredi verilmesi ile OSB'lerin iç ve dış kaynaklardan kullandıkları krediler için kredi faiz desteği verilmesi düzenlenmektedir. OSB'lerin kuruluş süreçlerinin hızlandırılması amacıyla; OSB imar planlarının hazırlanmasına ilişkin süreçlerin kısaltılması ve daha güçlü OSB'ler için OSB yönetim organlarının sürdürülebilirliğini sağlayacak ve kurumsal kapasitesini artıracak yapısal değişikliklere gidilmesi, OSB uygulamalarının etkinliğinin ve verimliliğinin artırılması hedeflenmiştir. Diğer taraftan, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının OSB'ler üzerindeki denetim yetkilerinin artırılarak OSB iş ve işlemlerinde etkin bir denetim mekanizması oluşturulmuştur.

Çarpık kentleşmeyi ortadan kaldırmak, yaşanabilir, yeşil ve ferah yerleşim alanları sağlamak amacıyla altyapı, üstyapı ve taşınma noktasında kredi destekleri vererek kent içinde kalan sanayi sitelerinin kent dışındaki alanlara taşınması sağlanacaktır.

Türk sanayisinin rekabet düzeyi ve teknoloji yoğunluğunun artırılmasının ilk adımı, nitelikli eleman yetiştirmektir. Yükseköğretim Kanununda yapılacak değişiklikler ile 4. Sanayi Devrimi (dijital sanayi) ve 2023 hedeflerine ulaşma noktasında ihtiyaç duyulan, teorisi ve uygulaması güçlü, nitelikli işgücünün yükseköğretim kurumları aracılığı ile yetiştirilmesi hedeflenmiştir. Bu hedef doğrultusunda fen bilimleri ve mühendislik alanlarında eğitim gören üniversite öğrencilerine uygulamalı işyeri eğitimi getirilmiştir.

Ayrıca, yüksek teknoloji ürünlerin geliştirmesini sağlayacak ve ders verme yükümlülüğü olmayan araştırmacıların üniversitelerde çalışabilmesi imkânı getirilmiştir.

TGB'lerde temel bilimler mezunlarının istihdamının teşvik edilmesi ile ürün tasarım ve geliştirme süreçlerinde kalite artacak ve daha detaylı çalışmaların yapılması ile birlikte Ar-Ge çalışmaları artırılarak yüksek teknoloji ürünlerde dışa bağımlılık azaltılacaktır.

Sicil kaydı yaptırmamış olan işletmelerin denetim altına alınabilmesi ve üretim yapan tüm firmaların sicil kaydına alınabilmesi için Sanayi Sicili Kanununda düzenlemeye gidilmiştir. Bu sayede, doğru veriler ışığında hazırlanan strateji ve politikaların sektörel ve bölgesel ölçekte etkisi artacaktır. Ayrıca, sanayi siciline yeni kayıt yaptıran sanayicinin de elektrik tüketiminde sanayici tarifesinden faydalanabilmesi sağlanarak üretim maliyetleri düşürülecektir. Öte yandan, bilişim ve yazılım firmaları sanayici kapsamına alınarak sanayiye sağlanan teşvik ve desteklerden yararlandırılacaktır.

Tasarı, yukarıda izah edilen amaçlarla hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Sanayi işletmelerinin her yıl hafta tatili günlerinde çalışabilmek için belediyelerden, hafta sonu çalışma ruhsatı almalarının zorunlu olması sanayici açısından ek mali yük getirmektedir. Öte yandan, 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunun uygulama alanı yıllar içinde daralmış olup sanayi işletmeleri haricinde uygulanmamaktadır. Madde ile, sanayi işletmeleri üzerindeki bu mali yükün ve kısıtlamanın kaldırılması amacıyla söz konusu Kanun yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 2- Madde ile, 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşlattırılması Hakkında Kanunda yapılan değişiklikler nedeniyle anılan Kanuna yeni tanımlar eklenerek belirsizliklerin önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 3- Madde ile, 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşlattırılması Hakkında Kanunda zeytinlik alanlarındaki yasak ihlallerine ilişkin idari para cezası düzenlenerek caydırıcı önlemler alınmaktadır.

MADDE 4- Madde ile, 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşlattırılması Hakkında Kanunun 20 nci maddesinde değişiklik yapılmak suretiyle ülke ekonomisinde önemli bir yer tutan zeytincilik faaliyetleri ile sanayi yatırım alanlarının çakışması durumunda hem verimli zeytin sahalarının zarar görmesinin önlenmesi hem de sanayi yatırımlarının ekonomik açıdan değerlendirilmesine imkân tanınması amaçlanmaktadır.

MADDE 5- 6245 sayılı Harcırah Kanununda yapılan düzenleme ile piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetlerini yürütmek amacıyla yetkili kuruluşlarda istihdam edilen personelin denetim görevlerinde aldığı harcırah miktarının iyileştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Madde ile, 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununda sanayici tanımı yapılmakta ve anılan Kanun kapsamına bilişim teknolojisi ve yazılım üreten işletmeler de dahil edilmektedir.

MADDE 7- Madde ile, yeni kurulan sanayi işletmelerinin takibi ve üretim faaliyetine başlamadan önce yükümlülükleri konusunda bilgilendirilmesi amacıyla ön kayıt sistemi getirilmiştir. Sanayi sicil kayıt işlemleri Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının hazırladığı Sanayi Sicil Bilgi Sistemi üzerinden elektronik ortamda yürütülmektedir. İşletmeler ilk kayıt işlemlerini ve diğer işlemleri elektronik olarak kendileri yapmaktadır. Kayıt işlemleri elektronik ortamda olduğundan, beyannamelerin elden veya posta ile gönderme işlemi madde metninden çıkarılmaktadır.

MADDE 8- İşletme denetimlerinde, işletmenin sanayi sicil belgesini ibraz edememesi durumunda idari para cezası uygulanmaktadır. Ancak, sanayi sicilinde kaydı yoksa herhangi bir işlem yapılamamaktadır. Madde ile, bu durumdaki işletmelerin sanayi siciline kaydının sağlanması için düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 9- Madde ile, sanayi sicilinde kaydı olmayan sanayi işletmelerine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 10- İşletmelerin organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yapacakları yatırımlarda yatırım maliyetinin azaltılması amacıyla madde ile, bu bölgelerde bulunan arsaların tahsisine ilişkin sözleşme ve taahhütnameler damga vergisi istisnası kapsamına alınmıştır.

MADDE 11- İşletmelerin organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yapacakları yatırımlarda yatırım maliyetinin azaltılması amacıyla madde ile, bu bölgelerde bulunan arsaların tahsisi nedeniyle şerhi gerektiren işlemleri, bu arsa ve üzerine inşa edilen binaların tahsis sözleşmeleri uyarınca tahsis edilenlere devir ve tescil işlemleri ve bu arsa üzerine inşa edilen binaların cins değişikliği işlemleri harç istisnası kapsamına alınmıştır.

MADDE 12- Madde ile, işletmelerin yatırım maliyetlerinin azaltılması amacıyla organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan binaların emlak vergisinden muaf tutulması öngörülmüştür.

MADDE 13- 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin (m) fıkrasında yapılan düzenlemeyle organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan binaların daimi olarak emlak vergisinden muafiyeti öngörüldüğünden madde ile, anılan Kanunun 5 inci maddesinde yer alan benzer mahiyetteki geçici muafiyetin kaldırılması öngörülmektedir.

MADDE 14- Madde ile, 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunun yürürlükten kaldırılması sebebiyle 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 58 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 15- Madde ile, yükseköğretim sistemimizin çeşitli alanlarda ihtisaslaşarak uluslararası standartlara, ulusal eğitim, bilim ve teknoloji politikalarımıza uyumlu, yükseköğretim kurumlarımızın misyonlarının farklılaşmasına imkân sağlayacak şekilde tanımlanması uygulanması ve bu şekilde yükseköğretim kurumlarımızın bölge ve sektör odaklı üretim süreçlerinde ihtiyaç duyulan nitelikli istihdamın sağlanması ve artırılmasına katkı sağlanması amacıyla düzenleme yapılması öngörülmektedir.

MADDE 16- Öğretim üyesi ihtiyacı sadece yeni kurulan üniversitelerde değil, ülkemizin ihtiyacı olan özellikli alanların bulunduğu diğer üniversitelerde de bulunmaktadır. Bu nedenle emekli öğretim üyelerinin sözleşmeli istihdamı usulünün tekrar uygulamaya girmesinin, Türk yükseköğretim sisteminde öğretim üyesi ihtiyacının karşılanması yönünde önemli bir adım olması beklenmektedir. Madde ile, ülkemizin öncelikli sektörlerine ve alanlarına yönelik olarak ilgili programların bulunduğu yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi ihtiyacının karşılanması, sektörde çalışmak üzere yetiştirilen mezunların kalitesinin artması ve sanayide ihtiyaç duyulan nitelikli insan gücünün yetiştirilmesine katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 17- Madde ile, organize sanayi bölgelerinde, organize sanayi bölgesi veya Devlet üniversiteleri tarafından kurulan meslek yüksekokullarında öğrenim gören öğrencilere mali destek verilerek, bu okullardan mezun olanların sanayi işletmelerinde istihdam edilmesi ve kalifiye çalışan sayısının artırılması hedeflenmektedir.

MADDE 18- Madde ile, bilimsel araştırma projelerine öğrencilerin daha etkin katılımının sağlanması ve bu alanda yetkinliklerinin artırılması amacıyla bilimsel araştırma projelerinde çalışan büsriyer öğrencilere, 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs, Kredi Verilmesine İlişkin Kanun hükümlerine tabi olmaksızın belirlenecek miktarlarda burs verilmesi öngörülmektedir.

MADDE 19- Ülkemizin 2023 yılı hedefleri kapsamında orta yüksek ve özellikle de yüksek teknoloji ürünlerinin geliştirilmesi sürecinde üniversitelerde proje tabanlı bilgi üretimi, bilginin teknolojiye dönüşümü ve takibinde ticarileştirilmesi önem arz etmektedir. Bu kapsamda da farkındalık oluşturma, proje geliştirme, üniversite ve sanayi işbirliği, fikri mülkiyet ve lisanslama, girişimcilik süreçlerinin kurumsal bir yapı içerisinde yönetilmesine ve Dünya ile rekabet edebilecek kurumsal modellere ihtiyaç duyulmuş, TÜBİTAK üniversitelerde teknoloji transfer süreçlerinin desteklemeye yönelik programlar başlatmış, ancak özellikle Devlet üniversitelerimizdeki kurumsal yapı ve tabi oldukları mevzuat buna imkân sağlayamamıştır. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa eklenen ek 32 nci madde ile kurulması öngörülen teknoloji transfer ofislerinin bu sürece önemli katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

2547 sayılı Kanuna eklenen ek 33 üncü maddede yapılan düzenleme ile, dünyada gelişmiş ve hızla gelişmekte olan ülkelerde uygulanmakta olan yedi yıl araştırma izninin (sabbatical) ülkemiz yükseköğretim kurumlarında da uygulanması, yükseköğretim kurumlarımızın araştırma kapasitesinin ve ayrıca ulusal ve uluslararası işbirliklerinin de artırılması amaçlanmaktadır.

Dünyada gelişmiş ve hızla gelişmekte olan ülkelerde uygulanmakta olan doktora sonrası araştırmacı pozisyonu, yükseköğretim kurumlarımızın araştırma kapasitesini arttıracak ve ayrıca ülkemizin öncelikli hedefleri arasında yer alan daha fazla doktoralı insan kaynağı geliştirilmesi sürecine de önemli katkı sağlayacaktır. Ek 34 üncü madde ile, geleceğe yönelik yükseköğretim sisteminin kurgulanabilmesine, özellikle yeni programların açılma aşamasında ilgili bölge ve sektörün üretim süreçleri dahil iş dünyasının istihdam ihtiyacının gözönünde bulundurularak nitelikli istihdam ihtiyacının karşılanmasına katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

2014-2018 yıllarına ait 10. Kalkınma Planının 161 inci maddesinde yer alan “Yükseköğretim sistemi, hesap verebilirlik temelinde özerklik, performans odaklılık, ihtisaslaşma ve çeşitlilik ilkeleri çerçevesinde kalite odaklı rekabetçi bir yapıya dönüştürülecektir.” ve 163 üncü maddesinde yer alan “Yükseköğretimde kalite güvencesi sistemi oluşturulacaktır.” düzenlemeleriyle Yükseköğretim Kalite Kuruluna atıfta bulunulmuştur. Ek 35 inci madde ile, yükseköğretim kurumlarının eğitim-öğretim, araştırma ve idari hizmetlerinin, yükseköğretim kurumlarının misyon farklılıklarını da dikkate alarak kalite güvencesi sisteminin oluşturulması amaçlanmaktadır.

Ek 36 ncı madde ile, Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulu düzenlenmektedir. Bu düzenleme ile, Yükseköğretim Kurulu tarafından halen farklı bakanlık ve kurumlar ile yürütülen işbirliklerinin daha işlevsel, katılımcı ve kurumsal bir yapıya dönüştürülmesi hedeflenmektedir.

Ek 37 nci madde ile kurulması öngörülen Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulunun, ülkemizde beceri odaklı insan kaynağına duyulan ihtiyaç ve bu ihtiyacı karşılayacak olan meslek yüksekokullarının ve bu okullardaki programların geliştirilmesine odaklanarak, iş dünyasının beklentilerini karşılayabilmek amacıyla üretim süreçlerinde ve sanayide ihtiyaç duyulan nitelikli insan kaynağı istihdamını artırma sürecine katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Araştırma görevliliği, akademik kariyer sürecinin en önemli aşaması olmasına karşın mevcut durumda araştırma görevlilerinin önemli kısmı kariyerlerinin tümünü araştırma görevlisi olduğu kurumda devam ettirmektedir. Bu durum hem kişinin hem de kurumun performansını olumsuz etkilemektedir. Ek 38 inci maddede yapılan düzenleme ile ülkemizin gelişime açık bölgelerindeki (Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgeleri) üniversitelerin öğretim üyesi bulmasının kolaylaşması ve aynı zamanda doktoralı insan kaynağının bir kısmının da iş dünyası ve sanayide ihtiyaç duyulan nitelikli istihdamı arttırmaya katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Ek 39 uncu madde ile, Yükseköğretim Kurulu ve Yükseköğretim Kalite Kurulu için kadrolar ihdas edilmektedir.

MADDE 20- Madde ile, işyeri eğitiminin yaygınlaştırılması için üniversitelere, lisans düzeyinde eğitim veren üniversitelerin fen bilimleri ve mühendislik fakültelerinde okuyan öğrencilerin bir yarıyılımı işyerinde geçirmelerini zorunlu hale getirme yetkisi getirilmektedir.

MADDE 21- Madde ile, yükseköğretim sistemimizde kalite güvence sürecine ilişkin yapılan yeni düzenlemeler doğrultusunda “eğitim-öğretim süreçlerinin sürekli iyileştirmesine yönelik iç ve dış kalite güvencesi uygulamaları” ibaresi yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 22- Madde ile, sanayi siciline kayıtlı işletmelerin maliyet yüklerinin azaltılması amacıyla elektrik kullanımlarından kesilen Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu payının kaldırılması öngörülmektedir.

MADDE 23- OSB’lerde yatırım için yeterli parsel olmasına rağmen yerel yönetimler sanayi alanları üretmekte ve bu durum özellikle kentleşme anlamında çarpık sanayileşmeye yol açmaktadır. Yerel idarelerin sanayi alanları üretmeleri OSB’lerde yapılan altyapı yatırımlarının katma değere dönüşümünü

engellemekte ve kaynak israfına neden olmaktadır. Bu nedenle madde ile, üst ölçekli plan kararlarının alınması ve bunlarda değişiklik yapılması sürecinde organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, sanayi sitesi ve teknoloji geliştirme bölgeleri için Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının uygun görüşünün alınması şartı getirilmektedir.

MADDE 24- Yükseköğretim kurumlarında eğitimin gerektirdiği yeterlikleri sağlamak üzere verilen teorik ve uygulamalı derslerin 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 3 üncü maddesinin (r) bendinde yer alan “staj” tanımı kapsamında geniş yorumlanması uygulamada sıkıntılara yol açmaktadır. Özellikle yükseköğretim öğrencileri tarafından açılan davalarda üniversite bünyesinde yapılan uygulamalı eğitimler staj kapsamında değerlendirilmiş ve mahkeme kararlarına istinaden üniversiteler öğrencilere staj ücreti ödemek zorunda kalmıştır. Bu doğrultuda madde ile staj tanımı yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 25- Madde ile, yükseköğretim kurumlarında staj yapan öğrencilere staj ücreti ödenmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 26- Madde ile, kıyılarımızda yer alan illerdeki coğrafi şartların zorluğu ve uygun alanların bulunmaması veya kıyı alanının yetersizliği nedeniyle, kaynakların etkin kullanımını sağlamak, bölgesel kalkınma hedeflerine ulaşmak, uluslararası rekabet ortamında yatırımcımıza avantaj sağlamak amaçlarıyla Bakanlar Kurulu kararı ile kıyı dolgu alanlarda mevcut en iyi teknikleri kullanan endüstri bölgesi ile 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu kapsamında kalan sağlık tesisleri hariç olmak üzere, Sağlık Bakanlığının önerisi ve Bakanlar Kurulunca alınacak kamu yararı kararı doğrultusunda kurulacak sağlık tesislerinin kurulması amaçlanmaktadır.

MADDE 27- Madde ile, Bakanlar Kurulu kararı ile kıyı dolgu alanlarda endüstri bölgesi kurulmasına ilişkin düzenleme doğrultusunda bu alanların planlaması da düzenlenmektedir.

MADDE 28- 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanunun 12 nci maddesinde yapılan değişiklik ile küçük ve orta ölçekli işletmelerin ve girişimcilerin desteklerden daha etkin bir şekilde yararlanmalarını ve finansmana kolay erişimlerini sağlamak amacıyla erken ödemeye yapılabilmesi, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden işletme ve girişimcilere bilgi ve veri alınarak analiz edilmesi suretiyle, KOBİ ve girişimcilere yönelik belirlenecek destek politikalarından tasarım süreçlerinde faydalanılması ve Başkanlık tarafından sunulan hizmetlerin hızlı, kaliteli, basitleştirilmiş ve düşük maliyetli bir şekilde yerine getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 29- TESK ile KOSGEB arasında aidat gelirlerine ilişkin olarak devam eden davalar nedeniyle madde metninin açıklığa kavuşturulmasını sağlamak amacıyla düzenleme yapılmasına ihtiyaç duyulmakta olup iç ve dış denetimler sonucunda KOSGEB hesaplarına yatırılan aidat tutarlarının doğruluğunun tespitinde yıllık gelir kavramına açıklık getirilerek bu gelirin safi gelir üzerinden alınması öngörülmektedir. Ayrıca, organize sanayi bölgeleri müteşebbis heyetlerince yapılan arsa satış hasılatlarından ayrılacak %1’lik payın hem tespitinde hem de takip ve tahsilinde sorunlar yaşandığından söz konusu hükmün yürürlükten kaldırılmasıyla hem KOSGEB ile OSB’ler arasındaki hukuki ihtilafların giderilmesi hem de OSB’ler üzerinden mali yükün kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 30- Madde ile, endüstri bölgeleri, organize sanayi bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, serbest bölgeler ile sanayi sitesi ve bunların ilave alanları için ihtiyaç duyulan alanlar için kuruluş ve genişleme aşamasında ihtiyaç duyulan alanların mera vasfını haiz olması durumunda bu alanların vasfında değişiklik yapılabilmesine imkân tanınmaktadır.

MADDE 31- Madde ile, endüstri bölgeleri, organize sanayi bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, serbest bölgeler ile sanayi sitesi ve bunların ilave alanları için ihtiyaç duyulan alanlar için mera vasfının değiştirilmesi durumunda ödenecek olan ot bedelinden muafiyet sağlanmaktadır.

MADDE 32- Madde ile, 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun uygulanmasında ortaya çıkan sorunların giderilmesi amacıyla tanımlara ilişkin 3 üncü maddede değişiklik yapılmakta ve aynı Kanuna yeni tanımlar eklenmektedir.

MADDE 33- Madde ile, OSB yer seçimleri kararlarında komisyondaki herhangi bir kurum ve kuruluşun olumsuz görüş vermesi ve oybirliği sağlanamaması durumunda yer seçimine ilişkin nihai kararın Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca verilmesi hususu düzenlenmektedir. Ayrıca OSB süreçlerinin hızlandırılması için OSB alanlarının kesinleşmesinden sonra mülkiyet edinimi ve benzeri nedenlerle sorun teşkil eden taşınmazların kesinleşen OSB alanı dışına çıkartılabilmesine imkân tanınmaktadır. Yıkım süreçlerinin hızlandırılması için ruhsata aykırı veya ruhsatsız yapıların yıkımına yönelik yetkili idarelerce alınan yıkım kararlarının OSB tarafından uygulanabilmesi sağlanmaktadır. OSB'lerin kuruluşunda OSB'nin kurulduğu ildeki sanayi, ticaret ve sanayi ve ticaret odalarından en az birinin kuruluşa katılımının zorunlu olması, OSB imar planlarının hazırlanması ve yürürlüğe girmesi süreçlerinin kısaltılması, halihazırda yer seçiminin kesinleşmesi ve kuruluş protokolünün onaylanmasının ardından uzun süre geçmesine rağmen kamulaştırma işlemlerini tamamlayamadığı için faaliyete geçemeyen ve atıl durumda kalan OSB'lerin terkin edilebilmesine yönelik yasal dayanak oluşturulması amaçlanmaktadır.

MADDE 34- Madde ile, müteşebbis heyette yer alacak kurum ve kuruluş temsilcilerinin, karar organlarıncı organlarında görevli olanlar arasından da seçilebilmesine imkân sağlanmakta ve müteşebbis heyetlerin başlamış oldukları projeleri tamamlayabilmeleri amacıyla iki yıl olan görev süreleri uzatılarak dört yıla çıkarılmaktadır. Ayrıca valiler istisna tutularak bir OSB'de görev alanların diğer bir OSB'de görev almalarının engellenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 35- Madde ile, yönetim kurulunun görev süresinin uzatılması, genel kurula geçen ve müteşebbis heyetin sona erdiği OSB'lerde yönetim kurulu üye sayısının yönetmelikle belirlenecek kriterlere göre artırılması öngörülmektedir.

MADDE 36- Madde ile, yönetim kurulunun görev süresinin uzatılması sonucunda denetim kurulunun görev süresi dört yıla çıkarılmaktadır.

MADDE 37- Madde ile, su, elektrik, doğalgaz gelirlerinin OSB'nin borcu yüzünden haczedilmesi engellenerek OSB içerisinde katılımcılara sunulan temel alt yapı hizmetlerinin kesintiye uğramaması amaçlanmaktadır. Diğer yandan, OSB'lerin yükümlü olduğu hizmetler ile ilgili katılımcılardan bağış adı altında bedel talep etmesi engellenmektedir.

MADDE 38- Madde ile, OSB'lerin kuruluş aşamasında maddi imkânsızlıkların önüne geçilmesi ve kuruluş işlemlerin hızlıca yürütülebilmesi için gerekli maddi kaynağın oluşturulması amaçlanmaktadır.

MADDE 39- Madde ile, OSB'ler arasında farklılık oluşturmamak ve ihtiyaç duydukları yatırımları yapmalarına imkân tanımak amacıyla, herhangi bir bölgesel kısıtlama getirmeksizin tüm OSB'lere faaliyetleri için gerekli olan ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca uygun görülen projeler için kredi verilmesi ve finans kuruluşlarından kullandıkları krediler için de kredi faiz desteği sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 40- Madde ile, OSB alanı içindeki arsa tahsis ve satışlarının, takip eden ayın ilk haftası içerisinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca bildirilmesi zorunluluğu getirilmekte, yatırımcının yatırım kabiliyetinin esnekliğini artırmak ve yatırımcının maddi imkânlarını özellikle yatırım yeri temini için harcaması yerine sanayi yatırımlarına yönlendirmesini sağlamak amacıyla OSB alanı içinde yer alan sanayi parsellerinin birim fiyatlarına üst sınır getirilmektedir.

MADDE 41- Madde ile, OSB kaynaklarının kuruluş amacına uygun kullanılması gerekçesiyle, müteşebbis heyet ile devam eden OSB'lerin organlarında görev alanların huzur haklarına üst limit getirilmiş ve yapılacak ödemelerin 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile ilişkilendirilmesi sağlanmış ve birden fazla OSB organında görevli olanların sadece tek bir görevi için huzur hakkı alması hususu düzenlenmektedir.

MADDE 42- Madde ile, hâkim ve bağlı şirketlerin OSB içerisinde aynı parselde farklı konularda faaliyet göstermesine imkân tanınmakta ve katılımcının finansmana erişimi kolaylaştırmak için belirli şartlar dahilinde şerhsiz tapu verilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 43- Madde ile, OSB'lerin şirket kurma şartı aranmaksızın enerji tesisi kurabilmesi imkân tanınmakta ve OSB katılımcıları tarafından enerji üretim tesisleri kurulması sırasında OSB'den izin alınmasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 44- Madde ile, OSB'de yer alan işletmelerin mali yüklerinin azaltılarak rekabetçiliklerinin artırılması ve küresel piyasa koşullarında avantajlı konuma getirilmesi amacıyla enerji giderlerine yönelik düzenleme imkânı sağlanmaktadır.

MADDE 45- Madde ile, OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personeline, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının talebi halinde istenen bilgi ve belgeleri sağlama yükümlülüğü getirilmekte ve bu yükümlülüğü yerine getirmeyenler için idari para cezası düzenlenmektedir.

MADDE 46- Madde ile, OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personelinin Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının denetimi sonucunda Bakanlığın talimatları doğrultusunda ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu hükümlerine göre iş ve işlem tesis etmesinin sağlanması amaçlanmakta olup, bu kişilerin görevleri ile ilgili suçlardan dolayı haklarında kovuşturma açılması halinde Bakanlıkça görevden uzaklaştırılmasına ilişkin yasal çerçevenin belirlenmesi ve Bakanlığın bu konuda yetkilendirilmesi sağlanmaktadır.

MADDE 47- Madde ile, katılımcıların müteşebbis heyete iştirak etmesine ilişkin 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 25 inci maddesinde yer alan 1/3 oranının hesaplanmasında, hangi parsellerin esas alınacağına dair uygulamada yaşanan tereddütleri gidermek amacıyla düzenleme yapılmaktadır. OSB'de yer alan sanayicinin kendi kendini yönetebilmesine imkân sağlamak amacıyla OSB'lerin genel kurula geçiş şartı kolaylaştırılmakta, katılımcıların müteşebbis heyete iştirak etmesine dair seçimler ile genel kurul toplantılarında bölgedeki tüm katılımcılar yerine yapı kullanma izni almış katılımcıların söz sahibi olmaları ve OSB ile ilgili kararların alınmasında etkili olmaları öngörülmektedir.

MADDE 48- Madde ile, halihazırda tüzel kişiliği bulunmayan OSBÜK'e tüzel kişilik verilmekte ve tüm OSB'lerin üye olmaları zorunlu hale getirilerek OSBÜK'ün güçlü bir üst kuruluş olması amaçlanmaktadır.

MADDE 49- 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun geçici 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan; "Parsellerin mahsup işlemlerine esas değeri, Hazine Müsteşarlığının uygun görüşü alınmak suretiyle Bakanlıkça her organize sanayi bölgesi için tespit edilecek yılı metrekaresi üzerinden hesaplanır." hükmünün mevcut durumda uygulanamamasından dolayı yaşanan sorunların giderilmesi, bedelsiz ve kısmen bedelli parsel tahsisi uygulamasının illerin sosyoekonomik durumuna ilişkin sınırlama kaldırılarak Bakanlar Kurulunca belirlenecek illerde ve sürelerde sürekli uygulanabilmesini sağlamak amacıyla ek 3 üncü madde ile düzenleme yapılmaktadır.

Ek 4 üncü madde ile, yurtdışında Türkiye'de yerleşik şirketler ve OSB'ler tarafından OSB kurulmasını sağlamak ve bu şekilde kurulan OSB'ler ile Türkiye'de yerleşik şirketlerin bu OSB'lere yapacakları yatırımların teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Ek 5 inci madde ile, OSB'lerin münhasıran OSB içerisinde faaliyet göstermesi şartı ile gayrimenkul yatırım ortaklıkları kurmasına izin verilerek sanayicinin OSB'lerdeki parsellere farklı finansman yöntemleri ile ulaşması sağlanmış olup, OSB'ler içerisinde üst yapılı veya üst yapısız parsel satışı ya da kiralınması ve parseller üzerinde üst hakkı tesis edilebilmesine imkân tanınmaktadır.

MADDE 50- Madde ile, sanayi odaları tarafından kurulup yönetilmekte olan OSB'lerde genel kurul şartlarının oluşması halinde oda yönetiminin OSB yönetimi görevinden ayrılarak OSB'nin kendi katılımcıları tarafından yönetilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 51- Geçici 13 üncü madde ile, 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten önce ilgili idareler tarafından yapılan mer'î planlara göre yapılaşan sanayi tesislerinin bulunduğu alanların disipline edilmesi, çevresel etkilerin minimize edilmesi ve bu alanlar üzerinde enerji, su, gaz ve arıtma gibi ortak altyapı tesislerinin kurulması ile girdi maliyetlerinde tasarruf sağlanması neticesinde rekabet edebilirliğin artırılması ve mevcut sorunların sinerji ile ortak çözüme kavuşturulması amacıyla geliştirilen ıslah uygulamasının iki yıl içerisinde bitirilmesi zorunluluğu getirilmektedir.

Geçici 14 üncü madde ile, kamulaştırma işlemlerini tamamlayamadığı için faaliyete geçemeyen ve atıl durumda kalan OSB'lerin terkin edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Geçici 15 inci madde ile, kamulaştırılarak katılımcıya devri yapılmasına rağmen atıl durumda bulunan parseller ile OSB kurulması aşamasında katılımcının mülkiyetinde bulunan ancak mevzuatta yer alan süreler içerisinde üretime geçilmeyen parseller üzerinde, belirlenecek süreler içinde öncelikle maliki olan sanayici tarafından üretime geçilmesi, maliki tarafından üretime geçilmediği durumlarda ise yeni yatırımlara tahsis edilmesi amacıyla mülkiyetin OSB'ye geri alınması düzenlenmektedir.

Geçici 16 ncı madde ile, kredi alacaklı kuruluşun mülkiyetine geçen taşınmazların iki yıl içerisinde satılamaması veya kiraya verilememesi hallerinde, taşınmazların yatırıma kazandırılması amacıyla OSB adına tescil edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 52- Madde ile, doğal gaz dağıtım lisans kapsamı içerisinde yer alan OSB'lerin doğalgaz altyapı ihtiyaçlarının lisans sahibi dağıtım şirketleri tarafından karşılanması ve bu sayede OSB'lerin talep etmeleri halinde doğalgaz şebeke sorununun tek elden çözüme kavuşturulması amaçlanmaktadır.

MADDE 53- Madde ile, temel bilimler mezunlarının teknoloji geliştirme bölgelerinde destek kapsamına alınabilmesi amacıyla 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun 3 üncü maddesine temel bilimler tanımı eklenmektedir.

MADDE 54- 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun 8 inci maddesinde yapılan düzenleme ile, nitelikli öğrencilerin temel bilimler alanına yönlendirilmesi ve nitelikli istihdama katkı yapmalarının sağlanması açısından teknoloji geliştirme bölgelerinde temel bilimler mezunlarının istihdamına yönelik düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 55- 4703 sayılı Ürünlerle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunun 4 üncü maddesine eklenen fıkra ile, teknik düzenlemelerin hazırlanmasında yeni kriterler belirlenmekte ve yetkili kuruluşların ürünlerle ilişkin teknik düzenlemelerini bu kriterlere göre hazırlamaları amaçlanmaktadır. Anılan değişiklik ile enerji verimliliği konusu piyasa gözetimi ve denetimi kapsamına alınmaktadır.

MADDE 56- Madde ile, Avrupa Birliği mevzuatına uyum sağlanması ve bürokrasinin azaltılması amaçlanmaktadır.

MADDE 57- Madde ile, Avrupa Birliği mevzuatına uyum sağlanması ve bürokrasinin azaltılması amaçlanmaktadır.

MADDE 58- Madde ile, Avrupa Birliği mevzuatı enerji verimliliği kriterlerine uygun olmayan ürünlerin 4703 sayılı Ürönlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun kapsamında piyasaya arzının yasaklanması ya da bir ürünün piyasadan toplatılabilmesi ile ilgili düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 59- 4703 sayılı Ürönlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunda piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetleri sonucunda uygunsuz olduğu tespit edilen ürünler için çeşitli idari para cezaları uygulanmasını öngörülmektedir. İdari para cezaları anılan Kanunun 12 nci maddesi ile düzenlenmiştir. İdari para cezalarının üst sınırının bazı sektörler dikkate alındığında çok yüksek olmadığı değerlendirilmektedir. Bu sebeple anılan Kanunun 12 nci maddesinde yapılan düzenleme ile, idari para cezası miktarlarının yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 60- 4703 sayılı Ürönlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanuna eklenen ek 1 inci madde ile, piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetlerini yürütmek amacıyla yetkili kuruluşlarda istihdam edilen ve çeşitli unvanlarda görev yapmakta olan personelin denetim görevlerinde aldığı harcırah miktarının iyileştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 61- Madde ile, sanayi sitelerinin ve serbest bölgelerin de yapı denetimi hizmet bedeli indiriminden faydalanmasını sağlamak amacıyla 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 62- Madde ile, yenilik, yerlileşme ve teknoloji transferi gerektiren yapım işlerinin de sanayi işbirliği programı kapsamına alınması amaçlanmaktadır.

MADDE 63- Madde ile, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 63 üncü maddesi kapsamında orta ve yüksek teknoloji yerli ürönlere %15 oranında fiyat avantajı sağlanarak bu konuda kamu kurumlarınca yapılacak farklı uygulamaların önüne geçilmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca Kanun kapsamına yazılım ve yapım işleri de dahil edilmektedir.

MADDE 64- Madde ile, 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun amacı yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 65- Madde ile, 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun 1/A maddesinde yer alan bazı tanımlar ile büyük ölçekli yatırımlar, istihdam ve üretim vurgusu yapılarak endüstri bölgeleri tanımının yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

MADDE 66- Madde ile, 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun 3 üncü maddesi yeniden düzenlenerek bazı ifadeler madde metninden çıkarılmakta ve yönetici şirkete ilişkin düzenlemeler madde metnine eklenmektedir.

MADDE 67- Madde ile, bölgenin yönetim ve işletilmesi için yeni oluşturulan yönetici şirket modeline ilişkin düzenlemelerin yanı sıra endüstri bölgelerinde yatırımcı lehine kullanma izni verilmesine ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE 68- 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun geçici 2 nci maddesinde özel endüstri bölgeleri ile ilgili olarak düzenleme yapılmış, ancak bu düzenlemeye ilişkin uygulama süresi 1/7/2005 tarihi itibarıyla sona ermiştir. 4737 sayılı Kanuna eklenen 4/Ç maddesi ile özel endüstri bölgeleri uygulamalarının artırılması, teşvik edilmesi ve kolaylaştırılması amacıyla yeni düzenlemeler yapılmakta ve uygulama sürekli hale getirilmektedir.

Hali hazırda Bakanlar Kurulu kararı ile ilan edilmiş beş adet endüstri bölgesi bulunmakta olup uygulama örneği sınırlı olsa da 4737 sayılı Kanunun öngördüğu şekliyle işletme müdürlüğünün oluşması ve çalışması konusunda birtakım sıkıntılar yaşanmaktadır. Ayrıca 4737 sayılı Kanunun mevcut halinde

işletme müdürlüklerinin giderlerinin odalar tarafından karşılanacağı hükmüne yer verilmiş ancak bugüne kadar bu hüküm uygulanamamıştır. Bu doğrultuda 4737 sayılı Kanuna eklenen 4/D maddesi ile yeni ve profesyonel bir yönetim tarzının geliştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 69- Madde ile, mevcut endüstri bölgelerinin yönetim yapısının yönetici şirket yapısına intibakı düzenlenmektedir.

MADDE 70- Madde ile, Yükseköğretim Kalite Kurulunun 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (II) sayılı cetvele eklenmesi öngörülmektedir.

MADDE 71- Madde ile, ıslahattan dönuşen OSB'lerin de diğeri OSB'lerde olduğu gibi talep etmeleri halinde dağıtım lisansı edinebilmeleri için mevcut elektrik dağıtım lisans şirketinin lisans süresi sonunda başvuru yapma ve o tarihe kadar yapmış olduğu yatırımları bedelsiz olarak devralmasına ilişkin düzenleme yapılması öngörülmektedir.

MADDE 72- Madde ile, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, serbest bölge ve sanayi siteleri için uygun alanların belirlenmesi, OSB'lere ve sanayi sitelerine verilen kredi kapsamının genişletilmesi ve yerleşim alanları içerisinde kalan sanayi sitelerinin taşınması hususlarındaki görevleri yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 73- Madde ile, organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, serbest bölge ve sanayi siteleri için uygun alanların belirlenmesi, OSB'lere ve sanayi sitelerine verilen kredi kapsamının genişletilmesi ve yerleşim alanları içerisinde kalan sanayi sitelerinin taşınması görevlerini yürütme görevi Sanayi Bölgeleri Genel Müdürlüğüne verilmesi öngörülmektedir.

MADDE 74- Madde ile, planlı sanayi alanları ile fabrika, liman gibi üretim alanlarına demiryolu bağlantısının ve iltisak hatlarının yapımının sağlanması ile lojistik altyapılarının inşaatı ve işletmesine ilişkin özel sektör ve kamu işbirliğinin düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 75- Yürürlük maddesidir.

MADDE 76- Yürütme maddesidir.

Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve

Spor Komisyonu

29/05/2017

Esas No: 1/837

Karar No: 5

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 17/05/2017 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte tali komisyon olarak Komisyonumuza ve Plan ve Bütçe Komisyonuna; esas komisyon olarak da Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna havale edilen 1/837 esas numaralı “Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretim Desteklenmesi Hakkında Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 25/05/2017 tarihinde yaptığı 26 ncı Dönem İkinci Yasama Yılı Yedinci Toplantısında Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Sayın Dr. Faruk Özlü ile Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Yükseköğretim Kurumu, Milli Eğitim Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve kamu kurumları temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Söz konusu tasarı ile; ülke ekonomisinin canlandırılması için mevcut sanayi alanlarının geliştirilmesi, yatırımcılar için yeni sanayi alanlarının oluşturulması, yatırımların hızla hayata geçirilmesi ve organize sanayi bölgelerine, endüstri bölgelerine, teknoloji geliştirme bölgelerine, sanayi sitelerine ve serbest bölgelere ilave Devlet teşviklerinin verilmesi amaçlanmaktadır.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde Komisyonumuzla ilgili olan aşağıdaki hususlar düzenlemenin amacını ortaya koymaktadır:

- Yükseköğretim kurumlarında çeşitli alanlarda ihtisaslaşmanın sağlanarak, uluslararası standartlara ve eğitim, bilim ve teknoloji politikalarımıza uyumlu, bölgesel ve sektörel üretim süreçlerinde nitelikli istihdama katkı sağlayacak düzenleme yapılması öngörülmektedir.
- Yükseköğretim sistemimizdeki öğretim üyesi ihtiyacının karşılanması, öncelikli sektörlerde ihtiyaç duyulan nitelikli insan gücünün yetiştirilmesine katkı sağlanması amacıyla belirli fakülte, bölüm ya da programlarda görevlerinde kalmalarında fayda görülenlerin yaş hadlerinin birer yıllık sürelerle yetmiş beş yaşına kadar uzatılabileceğine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.
- Organize sanayi bölgelerinde, organize sanayi bölgesi veya devlet üniversiteleri tarafından kurulan meslek yüksekokullarında öğrenim gören öğrencilere mali destek verilmesi öngörülmektedir.
- Bilimsel araştırma projelerinde öğrencilerin daha etkin katılımının sağlanması için bu projelerde çalışan öğrencilere 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs, Kredi Verilmesine İlişkin Kanun hükümlerine tabi olmaksızın burs verilmesi öngörülmektedir.
- İleri teknoloji ürünlerinin geliştirilmesi sürecinde üniversitelerde proje tabanlı bilgi üretimi, bilginin teknolojiye dönüşümü ve takibinde ticarileştirilmesi kapsamında teknoloji transfer ofislerinin kurulmasına; öğretim üyelerine yurtiçinde ve yurtdışında Ar-Ge niteliğinde çalışmaları için bir yıl süre ile ücretli izin verilmesine; bölge ve sektörün üretim süreçleri dâhil iş dünyasının nitelikli istihdam ihtiyacının karşılanmasına katkı sağlanması amaçlanarak doktora sonrası araştırmacı istihdam

edilmesine; Yükseköğretim kalite güvence sisteminin oluşturulması amaçlanarak Yükseköğretim Kalite Kurulunun kurulmasına; Yükseköğretim alanında istihdam odaklı politikaların belirlenmesi ve geliştirilmesi ve buna bağlı eğitim programları ve kontenjanlarının belirlenmesi amacıyla Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulunun kurulmasına; üretim süreçlerinde ve sanayide ihtiyaç duyulan nitelikli insan kaynağı istihdamını artırma sürecine katkı sağlamak amacıyla Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulunun kurulmasına; başta ülkemizin gelişime açık bölgelerinde (Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgeleri) olmak üzere üniversitelerde araştırma görevlisi istihdamının sağlanmasına ve atamaların 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi kapsamında yapılmasına ve Yükseköğretim Kurulu ve Yükseköğretim Kalite Kurulu için kadroların ihdas edilmesine ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

- Üniversitelerin fen bilimleri ve mühendislik fakültelerinde okuyan öğrencilerin bir yarıyılıni işyerinde geçirmelerinin zorunlu hale getirilmesi düzenlenmektedir.
- Staj tanımı yeniden yapılmakta; Yükseköğretim kurumlarında staj yapan öğrencilere staj ücreti ödenmesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.
- Temel bilimler mezunlarının teknoloji geliştirme bölgelerinde destek kapsamına alınabilmesi için 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununda temel bilimler tanımı yapılmaktadır.
- Teknoloji Geliştirme Bölgelerinde temel bilimler mezunlarının istihdamına yönelik düzenleme yapılmaktadır.

1/837 esas numaralı Kanun Tasarısına ilişkin tali komisyon olarak Komisyonumuz, birleşimin başında İktüzüğün 23 üncü maddesi ve TBMM teamülleri uyarınca tasarının tümü üzerinde görüşme açılmasını ve maddeler üzerindeki görüşlerin de tümü üzerinde görüşmelerde açıklanması usulünü kararlaştırmıştır.

Komisyonumuzda yapılan görüşmelerde de;

➤ Yükseköğretim sisteminde niceliksel açıdan ziyade niteliksel açıdan problemin yaşandığı; Türkiye'deki üniversitelerin dünya sıralamasında gerilerde yer alışı örneğinden hareketle üniversitelerin uluslararası alanda rekabet gücünün ve üniversitelerimizde kalite konusunun çok önemli olduğu; YÖK'ün mevcut yapısıyla ve YÖK şemsiyesi altında bir Kalite ve Denetleme Kurulunun kalite sağlanmasının mümkün olamayacağı;

➤ YÖK Yasasının bir tepki yasası olarak çıktığı, dolayısıyla yükseköğretim sistemimizin tekçi anlayış üzerine dizayn edildiği; YÖK Yasasının tümünün değiştirilmesi gerektiği ve YÖK reformuna ihtiyaç duyulduğu; diğer yandan bu tasarı ile kısmen yapılan değişikliklerin üniversitelerin ihtisaslaşması meselesi açısından olumlu bir adım olarak görüldüğü;

➤ Tasarı ile, idari ve mali özerkliğe sahip Yükseköğretim Kalite Kurulunun kurulduğu; ancak Kurulun Başkan ve Başkan Yardımcısının Yükseköğretim Kurulu ve Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üyeler arasından seçildiği; bu durumun eğer özerklik düşünülüyorsa buna muhalif bir karar olduğu; bu nedenle Kurulun salt çoğunlukla yapacağı bir seçimin amaçları ile de örtüşeceği; Yükseköğretim Kalite Kurulu üyeleri arasında Türkiye Bilimler Akademisini (TÜBA) temsilen üyelerin de bulunması gerektiği;

➤ Tasarı ile kurulması öngörülen Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerinin fen bilimleri merkezli bir seçimle belirlendiği; yapılması öngörülen desteklerin de tamamen mühendislik ve fen bilimleri esaslı üzerine kurulduğu; TÜBİTAK'ın temel bilimlere burs desteğinin sosyal bilimlere de teşmil edilmesi gerektiği;

➤ Tasarı ile tekrar gündeme gelen üniversite-sanayi işbirliğinin yıllardır konuşulan bir mesele olduğu; getirilen staj zorunluluğunun ve bunun sigortalılık çerçevesinde değerlendirilmiş olmasının önemli bir düzenleme olduğu; Teknoloji Transfer Ofislerinin kurulmasına ve araştırma yapan bilim insanlarına desteklerin verilmesine ilişkin düzenlemelerin önemli düzenlemeler olduğu;

➤ Staj konularına, stajın kalitesine, staj yapılan yerlerin öğrencileri ve eğitim kurumlarını nasıl algıladıklarına ilişkin problemlerin her zaman var olduğu; sorunların anlık değil başta Milli Eğitim Bakanlığı olmak üzere bütün bakanlıkların ortak çalışmaları ile daha geniş perspektiften, eğitimi ilgilendiren bütün alanlarda ortak bir görüşle çözülebileceği;

➤ Yaşlı öğretim üyesi istihdamının kritik bir konu olduğu; Amerika Birleşik Devletlerinde olduğu gibi, emeklilik yaşına gelmiş ancak bilgisi, birikimi, uluslararası saygınlığı ve ilişkileriyle hem akademisyen, hem de öğrencilere yol göstermesi bir kazanım olacak hocalara tevdi edilen bir statü olan “emeritus profesörlük” unvanının verilmesi gerektiği; ayrıca özlük hakkı verilmemesi gerektiği;

➤ Tasarının 20 nci maddesinde yapılması öngörülen özel sektör işletmeleri ve sanayi kuruluşlarında öğrencilerin uygulamalı eğitim almasına ilişkin düzenlemede öğrencilere verilecek ücretin net olarak tarif edilmesi gerektiği;

➤ Tasarı ile kurulması öngörülen Kurullarda akademisyen derneklerinin, eğitim sendikalarının, öğrenci kurullarının da olması gerektiği;

➤ Tasarının 19 uncu maddesine bağlı, Ek Madde 38’de Yükseköğretim kurumlarının araştırma görevlisi kadrolarına atananlardan yardımcı doçentliğe atamalar için belirlenen yüzde 20 oranının nasıl belirleneceğinin net olarak çizilmesi gerektiği;

➤ Türkiye’nin dünyada zeytincilikte ikinci önemli ülke olduğu; tarım arazilerinin yüzde 2,2’sinin zeytincilik için kullanıldığı ve 500 bin ailenin buradan geçimini sağladığı; zeytincilikle ilgili maddelerin tehlikeli durumlar yaratabileceği; sanayinin geliştirilmesinde ciddi açılımlar sağlayacak bu reform paketine zeytincilikle ilgili maddelerin gölge düşürdüğü; dolayısıyla zeytincilikle ilgili olan 2 nci, 3 üncü ve 4 üncü maddelerin çıkarılmasının değerlendirilmesi gerektiği;

➤ 2547 sayılı ve 3308 sayılı Kanunlarda önemli değişiklikler öngören tasarının esas komisyon olarak Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunda görüşülmesi; dolayısıyla ilgili maddelerin tasarıdan çıkarılması gerektiği;

şeklinde görüş, eleştiri ve değerlendirmeleri müteakiben Sayın Bakan ve Hükümet yetkilileri tarafından yapılan açıklamalarda;

➤ Bilim, Teknoloji ve Sanayi Bakanlığı ile üniversitelerin yakından çalışması gerektiği çünkü teknolojinin tabanının üniversiteler olduğu; dolayısıyla tasarı hazırlanırken Bakanlığın talebi üzerine YÖK ve Milli Eğitim Bakanlığı ile koordineli bir şekilde çalışma yürütüldüğü;

➤ Temel bilimlere sosyal bilimlerin de dahil olduğu ve TÜBİTAK’ın sosyal bilimlere de destek verdiği;

➤ Yükseköğretim Kalite Kurulunun YÖK ve Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üyelerinin sosyal bilimlerden olmasının mümkün olduğu; Yüksek Kalite Kurulunun YÖK’ten bağımsız bir kurul olduğu; Kurulda toplam 13 üye olduğu ve Başkan ve Başkan Yardımcısını Kurulun kendisinin seçtiği; Kurul üyeleri arasında YÖK Genel Kurulundan üç, Üniversitelerarası Kuruldan üç, Millî Eğitim Bakanlığından bir, TÜBİTAK’tan bir, TÜSEB’den bir, Mesleki Yeterlilik Kurumundan bir,

Türk Akreditasyon Kurumundan bir, TOBB'dan bir üye ve bir de öğrenci temsilcisinin olduğu; YÖK, Üniversitelerarası Kurul, Millî Eğitim Bakanlığı tarafından seçilecek üyelerin kalite konusunda en az on yıl deneyimli olmasının öngörüldüğü, dolayısıyla, Kurulun güdümlü bir kurul değil, özerk ve bağımsız bir kural olduğu;

➤ Öğretim üyelerinin yaşının 75'e çıkarılmasının sadece öncelikli alanlarda yıllık süre uzatmalarıyla sınırlı olduğu;

➤ Tasarıda kurulması öngörülen Yükseköğretim Kalite Kurulu, Yükseköğretim Eğitim Programları Planlama Danışma Kurulu ve Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu gibi kurullar ile YÖK'ün güçlendirilmediği, aksine yetkilerinin paylaşıldığı;

➤ Tasarının zeytincilikle ilgili maddelerinin tekrar değerlendirilip, bu konuda çalışma yapılacağı ve gerekirse çıkarılabileceği; AK Parti döneminde zeytin ağacı sayısının 90 milyondan 180 milyona çıktığı; zeytinciliği bu kadar desteklemiş bir siyasi kadronun kendi elleriyle yetiştirdiği zeytinleri kesmesinin mümkün olmadığı;

➤ Tasarıda, araştırma görevlilerine ilişkin yapılan düzenleme ile 2018 yılından itibaren sisteme yeni katılacak araştırma görevlilerininin 50/D kapsamında olacağı; bu düzenlemenin üniversitelerdeki içten türemeyi engellemeye yönelik olduğu; araştırma görevlilerinin en az yüzde 80'inin kendi üniversiteleri dışında, yurtiçinde veya yurt dışında, deneyim kazanmaları için yapıldığı; ülkemizde bunun en iyi örnekleri olan ODTÜ ve Boğaziçi gibi üniversitelerin de 50/D kapsamında araştırma görevlisi aldığı,

ifade edilmiştir.

Komisyonumuz üç konuda esas komisyona görüş bildirilmesini kararlaştırmıştır:

Birincisi, Tasarının 19 uncu maddesine bağlı Ek Madde 35'e ilişkin değişiklik önergesi ile "Başkan ve Başkan Yardımcısının birisi Yükseköğretim Kurulu, diğeri ise Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üyeler arasından seçilir" ifadesinin çıkartılması;

İkincisi, Yükseköğretim Kalite Kurulunda TÜBA'yı temsilen üyelerin de yer alması;

Üçüncüsü, zeytincilikle ilgili maddelerin tasarı metninden çıkarılmasıdır.

Tasarı üzerindeki görüşmeler tamamlandıktan sonra Komisyonumuzun benimsediği üç kararla genel uygunluk görüşünün esas komisyona bildirilmesi kabul edilmiştir.

Raporumuz, esas komisyon olan Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna gönderilmek üzere Yüksek Başkanlığınıza saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Kâtip
<i>Beşir Atalay</i>	<i>Burhanettin Uysal</i>	<i>Mehmet Akif Yılmaz</i>
Van	Karabük	Kocaeli
Üye	Üye	Üye
<i>Zühal Topçu</i>	<i>Mustafa Akaydın</i>	<i>İsrafil Kışla</i>
Ankara	Antalya	Artvin

(Muhallifim,
muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Gaye Usluer
Eskişehir
(Muhalifim,
muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Ekrem Erdem
İstanbul

Üye
İmran Kılıç
Kahramanmaraş

Üye
Mustafa İsen
Sakarya

Üye
Bülent Yener Bektaşoğlu
Giresun
(Muhalifim,
muhalefet şerhi ektedir)

Üye
İsmet Uçma
İstanbul

Üye
Halil Etyemez
Konya

Üye
Nazım Maviş
Sinop

Üye
Ahmet Hamdi Çamlı
İstanbul

Üye
Mustafa Ali Balbay
İzmir
(Muhalifim,
muhalefet şerhi ektedir)

Üye
Hacı Ahmet Özdemir
Konya

Üye
Lezgin Botan
Van

MUHALEFET ŞERHİ

Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi Ve Teknoloji Komisyonunda esastan, Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu tarafından ise tali olarak görüşülen 1/837 sayılı Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretim Desteklenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının görüşülmesi amacı ile yapılan toplantılar tamamlanmıştır. Kanun Tasarısı 76 maddeden oluşmaktadır.

1/837 sayılı Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretim Desteklenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile ilgili değerlendirmeler aşağıda sunulmuştur.

Öncelikli olarak eğitimle ilgili çok önemli değişikliklerin yapıldığı tasarının esastan görüşülmesi gerekirken, tasarının Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunda tali komisyon olarak ele alınması doğru değildir. 2547 sayılı ve 3308 sayılı kanunlarda önemli değişiklik yapan tasarının esas komisyon olarak Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunda görüşülmesi eğitim sisteminin gelişimi açısından daha uygun olacaktır.

Tasarının 15 inci maddesi ile Yükseköğretim Kurulunun görevleri arasına “Yükseköğretim kurumlarının ihtisaslaşmasına yönelik çalışmalar yapmak ve bu konuda karar vermek” ibaresi eklenmektedir. Bilindiği gibi üniversiteler kanun ile kurulmaktadır. Kanunda hangi fakülte, enstitü ya da bölümden oluşacağı tanımlanmaktadır. Kanunla kurulmuş üniversitelerin ihtisas alanını değiştirme yetkisinin YÖK’e verilmesi yanlıştır. İhtisaslaşma hususunda yükseköğretim kurumları bağımsız olarak karar vermelidir. Madde metni ile Yükseköğretim kurumlarının ihtisaslaşmaları ile ilgili özerklik ellerinden alınmaktadır. YÖK’ün görevi koordinasyondur. YÖK’e verilen bu yetki kuruluş kanununa da aykırıdır. İhtisaslaşma ile ilgili karar verme yetkisinin üniversiteler arası kurula verilmesi daha tartışılabilir bir husustur. Ayrıca uygulama ile ilgili çerçeve çizilmemiş, kurallar koyulmamıştır. Bu nedenle ihtisaslaşmış üniversitelerin ihtisas alanları değiştirilerek içinin boşaltılma ve keyfi uygulamalara geçit verme ihtimali çok yüksektir. Mühendislik alanında ihtisaslaşmış bir üniversitenin alanının değiştirilmesi, ihtisas alanındaki akademik personelin farklı yükseköğretim kurumlarına aktarılmasına neden olabilecektir. YÖK tüm ihtisas alanları ile ilgili “karar” mekanizması olmaktadır. Bu nedenle

Fizik, Kimya, Biyoloji gibi temel bilimler veya sanat dalları (resim, heykel, vb.) tamamen ortadan kaldırılabilir. Tüm bu nedenlerden dolayı 15. madde tasarı metninden çıkarılmalıdır.

Tasarının 16. maddesi ile ihtiyaç duyulan alanlarda fayda görülenlerin yükseköğretim kurumunun teklifi Yükseköğretim Kurulunun onayı ile öğretim üyelerinin 75 yaşına kadar birer yıllık süreyle çalışma sürelerinin uzatılması öngörülmüştür.

Öncelikle emeklilik yaşının 75'e çıkarılması, halihazırda yükselmek için bekleyen öğretim elemanlarının üst kadrolara atanmasını engelleyecektir. Üniversitelerde Doçentliğini alıp hala Araştırma Görevlisi kadrosu bekleyen birçok öğretim elemanı bulunmaktadır. Madde metnindeki ".....fayda görülenlerin yaş haddiuzatılabilir" ifadesi subjektif kriterler içermektedir. Üniversitelerdeki çalışma barışı bozulacak yandaşlık dönemi başlayacaktır. Yönetici ve çalışanlar arasındaki iklim bozulacaktır. Bu madde her şeyden önce genel hükümler içeren kanunlara da aykırıdır. Bir öğretim üyesinin yaş haddi ile diğerininki ayırt edilmemelidir. Medeni hakları kullanmak için dahi 65 yaş üzerinde sağlık kurulu raporu alınma zorunluluğu varken, bilim üretilen bir yerde hiçbir ölçüt koymadan salt bölüm başkanı istedi diye emeklilik yaşını 75'e kadar yükseltmek hayatın dinamizmine aykırıdır. Üniversitelerde akademisyen ihtiyacının varlığı kesin olarak bilinmektedir.

Emeklilik hakkını aynı kurumda farklılaştırmak Anayasanın 2 nci ve 10 ncu maddesine de aykırıdır. Anayasa Mahkemesi, "hukuk devleti" ilkesini; hukuk güvenliği, kamu yararı, yasaların öngörülebilir olmaları ölçütleriyle birlikte açıkladığı kararında şu tespitlerde bulunmuştur: "Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, her eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu güçlendirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumları benimsemeyen, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, yasaların üstünde Anayasa'nın ve yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan devlettir." demektedir. (Anayasa Mahkemesi'nin 28.1.2004 Tarihli ve 2003/86 Esas, 2004/6 Karar sayılı Kararı, Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, Sayı:40, 2. Cilt, Ankara-2005, sh.486).

Aynı kadroda bulunan akademisyenler arasında emeklilik yaşının farklılaştırılması hukuk devleti ilkesine aykırılık teşkil etmektedir. İhtiyaç varsa emeklilik yaşı herkes için aynı olacak şekilde düzenlenmelidir.

Yapılan düzenlemenin Anayasada güvenceye alınan ‘kanun önünde eşitlik ilkesine’ ayrımcılık yasağına aykırılık taşıyacağı ortadadır. Zira Anayasamıza göre, “hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.” Oysa yapılan düzenleme, idareye keyfi olarak sübjektif kriterlerle dilediğini yeniden aynı mesleğe atama yapabilmesine olanak vermektedir. Bunun mevcut akademisyenler içinde yürütmenin ayıklama yapması için düzenlendiğine hiç kuşku yoktur. Böyle bir düzenleme, açıktır ki, ne demokratik ne de çağdaş devlet gerekleriyle bağdaşmamaktadır.

Ayrıca emeklilik yaşı uzatılan kişilerin kadroları işgal etmeleri engellenmelidir. Bunun yerine 67 yaşını doldurup kurumda çalışmak isteyen öğretim üyeleri için farklı bir kadro tanımı yapılabilir. Genç öğretim elemanlarının önü kapatılmamalıdır.

Tasarının 19 uncu maddesi ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa 8 madde eklenmektedir. EK MADDE 32 ile Yükseköğretim kurumlarının sermaye şirketi statüsünde Teknoloji Transfer Ofisi kurabilmeleri planlanmıştır. Bu madde ile üniversiteler tamamen sermayeye açılmaktadır. Kurulacak şirketlerde sözleşmeli çalışma yaygınlaştırılmaktadır. Teknoloji Transfer Ofislerinde yarı zamanlı çalışacak olan öğretim elemanlarına ödenecek ücretin döner sermaye işletmesine yatırılma zorunluluğu yoktur.

Yani devletin imkanı kullanılacak fakat üniversitesinin döner sermayesine pay aktarılmayacaktır.

Ofisler ile bunların yürüttükleri faaliyetlerde Devlet İhale Kanunu uygulanmayacaktır. Anayasanın 2 nci maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve Anayasanın bulunduğu bilincinde olan devlettir. Denilmektedir. Hukuk devleti ilkesinin öğeleri arasında yasaların kamu yararına dayanması, kuralların herkes için konulması, kamu düzeninin kurulması ve korunması amacına yönelik kurallarda adalet ve hakkaniyet ölçülerinin göz önünde tutulması gerekliliği bulunmaktadır.

Teknoloji Transfer Ofislerinin yürütecekleri faaliyetlerin Devlet İhale Kanununun kapsamı dışına çıkarılarak ihalelerin idareye şikayet, Kamu İhale Kurumuna itirazın şikayet ve Kamu

İhale Kurumu denetimine tabi olmadan yapılmasının önünü açmayı ve iş ve işlemlerin Kamu İhale Kurulu kararları üzerinden yargısal denetiminin önünün kapatılmasını amaçladığından, yapılan düzenleme Anayasanın 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmamaktadır. Bu nedenlerle telafisi mümkün olmayan zararlar ortaya çıkmasına neden olmadan ilgili düzenleme tasarı metninden çıkarılmalıdır.

EK MADDE 35 ile Yükseköğretim Kalite Güvencesi Sistemi ve Yükseköğretim Kalite Kurulu oluşturulması ve 13 üyeli olması öngörülmüştür. Yükseköğretim Kalite Kuruluna seçilecek üyelerin kurumlarına bakıldığında tamamen siyasal iktidarın ve YÖK'ün etkisi altında atamalar yapılan kurumlar olduğu görülecektir. Bu şekilde oluşturulacak bir kurulun bağımsız ve tarafsız olması mümkün değildir. Yükseköğretim Kalite Kurulunu oluşturacak kişilerin seçiminde tarafsızlık esas olmalıdır. En az 8 kişinin üniversitelerin Kalite Kurulu Üyeleri arasından üniversitelerce belirlenecek ortak yönetime göre belirlenmelidir. Ayrıca en fazla üyeye sahip 4 sendikadan birer akademik personel Kurula alınmalıdır.

Yükseköğretim kurumlarının uygulamalı bilim, mühendislik, teknoloji ve bilişim alanlarındaki programlarını akredite eden ABET, MÜDEK vb. gibi kuruluşlar ile hali hazırda birçok yükseköğretim kurumu işbirliği yapmaktadırlar. Bu yükseköğretim kurumlarının durumları ne olacaktır? Geçiş yapılacak ise nasıl yapılması düşünülmektedir? Ayrıca madde ile Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerine Yükseköğretim Genel Kurulu üyelerine ödenen huzur hakkının ödenmesi öngörülmektedir. Tüm bu nedenlerden dolayı ilgili maddenin tüm paydaşlarla birlikte yeniden ele alınarak düzenlenmesi gerekmektedir.

EK MADDE 36 ile Yükseköğretim alanındaki istihdam odaklı politikaların oluşturulması amacıyla 7 üyeli Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulu oluşturulması öngörülmektedir. Yükseköğretim alanındaki istihdam odaklı politikaların oluşturulması ve geliştirilmesi ile buna bağlı yeni açılacak eğitim programları ve kontenjanların planlanmasına yönelik süreçlerde görüş ve öneride bulunmak üzere “yükseköğretim kurumlarından” temsilcinin de kurulda olması faydalı olacaktır. Yükseköğretim kurumlarının özellikle yeni açılacak bölümler ve kontenjanları ile ilgili alanlarından deneyimli öğretim üyelerinin görüşleri alınmalı ve önerileri doğrultusunda madde metni yeniden düzenlenmelidir.

EK MADDE 37 ile Meslek Yüksekokulları ve programlarının açılmasına yönelik standartların belirlenmesi amacıyla 5 üyeli Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu oluşturulması planlanmıştır. Konuya ilişkin Vakıf Meslek Yüksekokullarından da görüş alınması olumlu olacaktır. Madde metninde teknik hata bulunmaktadır. “EK MADDE 37- Meslek Yüksekokulları

Koordinasyon Kurulu; Yükseköğretim Kurulu Başkanlığında.....” şeklinde yazılmıştır. Başkanlık kurulun değil temsilcisinin şeklinde yazılmalıdır.

EK MADDE 38 ile Araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak atamaların 2547 sayılı Kanununun 33 üncü maddesindeki usule uygun olarak 50 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendi kapsamında yapılması, Doktora ve sanatta yeterlilik eğitimlerini tamamlayanların en fazla %20 sinin yardımcı doçent kadrolarına atanması, bu kapsamda atanamayanların yurtiçi veya yurtdışında farklı kurumlarda bir yıl çalışması öngörülmektedir.

Uygulama ile ilgili detaylar belirtilmemiştir. Yaşanacak zorluklar ile ilgili nasıl bir çözüm önerisi ele alınacağı belli değildir.

Yükseköğretim Kurulunca onaylanan performansa dayalı kriterler nelerdir? Detaylar belirtilmemiştir. Subjektif kriterler içermektedir. Sınav ya da yönetmelikle ilişkilendirilerek kriterler belirlenmelidir. %20’lik kontenjan fakülte ve bölüm bazında oransal olarak dağıtılmalıdır. İş güvencesi ortadan kaldırılmaktadır. Tüm bu nedenlerle ilgili madde tasarı metninden çıkarılmalıdır.

Mustafa Ali Balbay
İzmir

Gaye Usluer
Eskişehir
Mustafa Akaydın
Antalya

Bülent Yener Bektaşoğlu
Giresun

Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar,

Bilgi ve Teknoloji Komisyonu

05/06/2017

Esas No: 1/837

Karar No: 12

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 17/05/2017 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte esas komisyon olarak Komisyonumuza; tali komisyon olarak da Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu ve Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilen 1/837 esas numaralı “Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretimin Desteklenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 30/05/2017, 31/05/2017 ve 01/06/2017 tarihlerinde yaptığı 15, 16 ve 17. Birleşimlerinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Sayın Dr. Faruk Özlü ile Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Yükseköğretim Kurumu, Milli Eğitim Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı ile sivil toplum örgütleri temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi, ülkemizin 2023 hedeflerine ulaşması; yatırım ortamının iyileştirilmesi, bürokrasinin azaltılması, teşvik ve desteklerin kritik ve öncü teknolojilere yoğunlaşması, üretici üzerindeki mali yüklerin kaldırılması, planlı sanayileşmesinin sağlanması, yerli, yeşil ve yenilikçi üretime geçişin tamamlanması ve rekabet gücümüzü artıracak düzenlemeler yapılmasına bağlıdır. Bu hedefler doğrultusunda ülke ekonomisinin canlandırılması için mevcut sanayi alanlarının geliştirilmesi, yatırımcılar için yeni sanayi alanlarının oluşturulması, yatırımların hızla hayata geçirilmesi ve organize sanayi bölgelerine (OSB), endüstri bölgelerine (EB), teknoloji geliştirme bölgelerine (TGB), sanayi sitelerine (SS) ve serbest bölgelere (SB) ilave devlet teşviklerinin verilmesi temel politika öncelikleri olarak kendini göstermektedir.

1/837 esas numaralı Kanun Tasarısı ile,

➤ Sanayi işletmelerinin her yıl hafta tatili günlerinde çalışabilmek için belediyelerden, hafta sonu çalışma ruhsatı alma nedeniyle doğan mali yükün kaldırılması amacıyla 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunun yürürlükten kaldırılması,

➤ 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabancılarının Aşılattırılması Hakkında Kanunda değişiklikler yapılarak zeytinlik saha tanımının yapılması, Bakanlıkların kamu yararı kararı alınmış yatırımlarının kurulacak Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu tarafından değerlendirilmesi,

➤ Üreticinin geliştirilmesi ve sanayinin geliştirilmesi amacıyla, sanayi siciline kayıtlı işletmelerin elektrik tüketiminde alınan TRT payının kaldırılması, planlı sanayi alanlarında üretim yapan sanayicilere tapu kadastrо harçlarından, damga vergisinden, emlak vergisinden muafiyet tanınması ve üretim maliyetlerinin düşürülmesi,

➤ Parsel fiyatlarına üst limit getirilmesi ve OSB’ler tarafından kurulacak GYO’lar aracılığı ile OSB’lerde katılımcılara üst yapı/üst yapısız parsel satılması, kiralanması imkânı verilerek sanayiye uygun fiyatlı ve üretime hazır sanayi parseli tahsisinin sağlanması ve OSB içindeki boş parsellerin üretime kazandırılması,

➤ OSB'lerde yer alan katılımcılara daha kısa sürede hizmetlerin sağlanabilmesi amacıyla OSB'lerin tüm faaliyetleri için kredi verilmesi ile OSB'lerin iç ve dış kaynaklardan kullandıkları krediler için kredi faiz desteği verilebilmesi,

➤ OSB uygulamalarının etkinliğinin ve verimliliğinin artırılması amacıyla OSB'lerin kuruluş süreçlerinin hızlandırılması amacıyla OSB imar planlarının hazırlanmasına ilişkin süreçlerin kısaltılması ve daha güçlü OSB'ler için OSB yönetim organlarının sürdürülebilirliğini sağlayacak ve kurumsal kapasitesini artıracak yapısal değişikliklere gidilmesi,

➤ Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının OSB'ler üzerindeki denetim yetkilerinin artırılarak OSB iş ve işlemlerinde etkin bir denetim mekanizmasının oluşturulması,

➤ Sanayi Sicil Kanununda değişiklik yapılarak sicil kaydına ilişkin düzenlemeler yapılması,

➤ Kent içerisindeki sanayi sitelerinin kent dışına taşınarak çarpık kentleşme ortadan kaldırılması ve yeşil yerleşim alanlarının oluşturulması amacıyla mevzuatta değişiklikler yapılması,

➤ Yüksek ve orta yüksek teknoloji alanında büyük ölçekli sanayi yatırımları için altyapısı Devlet imkânları ile yapılan yatırıma hazır sanayi alanlarının oluşturulması amacıyla çeşitli düzenlemeler yapılması,

➤ Yükseköğretim kurumlarında çeşitli alanlarda ihtisaslaşmanın sağlanarak uluslararası standartlara ve eğitim, bilim ve teknoloji politikalarımıza uyumlu, bölgesel ve sektörel üretim süreçlerinde nitelikli istihdama katkı sağlayacak düzenleme yapılması,

➤ İleri teknoloji ürünlerinin geliştirilmesi sürecinde üniversitelerde proje tabanlı bilgi üretimi, bilginin teknolojiye dönüşümü ve takibinde ticarileştirilmesi kapsamında teknoloji transfer ofislerinin kurulmasına ilişkin düzenlemeler yapılması

öngörülmektedir.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmelerde;

Komisyon Başkanı Sayın Ziya ALTUNYALDIZ tarafından aşağıdaki görüş ve değerlendirmelerde bulunulmuştur.

➤ Ekonomilerin başlıca hammadde bilgidir ve eskiden ülkelerin gelişmişlik düzeyi ürettiği çelik, enerji, petrol, otomobil miktarı ile ölçülürken, bugün, ürettiği bilgi ve bilginin ekonomik değere dönüştürülme değeri ile ölçülmektedir.

➤ Zenginliklerin kaynağı yeni fikirler, yeni fikirleri içeren hizmetler, insan gücünün ortaya koyduğu değerler ve elde ettiği sonuçlardır. Bu nedenle insan potansiyelinin açığa çıkarılması ve yönlendirilmesi gerekmektedir.

➤ Uluslararası Para Fonu verilerine göre 2000 yılında 33 trilyon dolar değerindeki dünya üretiminin yüzde 20'sini yükselen ve gelişmekte olan ülkeler gerçekleştirmişken, 2016 yılında 75 trilyonluk dünya üretiminin neredeyse yüzde 40'ından fazlasını geliştirmekte olan ülkeler üretmeye başlamıştır.

➤ Uluslararası ticaret hacmi de büyük bir artış kaydetmiş, Birleşmiş Milletler Ticaret ve Kalkınma Konferansı UNCTAD verilerine göre 2000 yılında dünya ticareti yaklaşık 13 trilyon dolarken gelişmekte olan ülkeler dünya ticaretinin yaklaşık yüzde 30'unu gerçekleştirmişlerdir, Dünya ticareti 2015 yılında 33 trilyon dolara çıkarken, gelişmekte olan ülkelerin payı da yüzde 43'e ulaşmıştır.

➤ Küresel pazarlardan daha yüksek pay alabilmek için, kamu gözetiminde ve özel sektör öncülüğünde ülkemizin tüm imkânlarını harekete geçirilmeye; sanayicilere, genç girişimcilere, bilim ve teknoloji alanında çalışan bilim adamlarına sağlanan desteklerle orta ve yüksek teknoloji ürünlerde Türkiye, Avrasya'nın üretim üssü hâline dönüştürülmeye çalışılmaktadır.

➤ Tasarının ön plana çıkan noktaları, sanayicinin mali yüklerinin azaltılması ve sanayiciye yönelik ilave teşviklerin getirilmesinin yanında, Sanayi 4.0 devriminin olmazsa olmazı nitelikli eleman yetiştirilmesine yönelik teşviklerdir.

➤ Yeni Türkiye'nin niteliksel sıçramasını sağlayacak bilimin ışığında teknolojisini üreten sanayimizin daha rekabetçi bir yapıya kavuşturulması, AR-GE ve yenilikçilik ile girişimcilik temelli ekonomik ve toplumsal dönüşümün sağlanması, daha modern, rekabetçi, üretim gücü yüksek bir Türkiye idealine ulaşılması için görüşülmekte olan üretim reform paketi hazırlanmıştır.

➤ Üretim reform paketiyle, planlı sanayileşmenin artırılması amacıyla, OSB'ler başta olmak üzere, planlı sanayi alanlarına yönelik düzenlemelerle sanayi parsel fiyatlarının düşürülmesi, sanayiciye uygun fiyatlı parsel arzının sağlanması, beraberinde altyapısı hazır ve hatta üstyapılı sanayi parsel, üretilmesi hedeflenmektedir.

➤ Paketin en önemli kazanımlarından biri üniversite-sanayi işbirliğini geliştirmesi ve kurumsal hale dönüştürmesidir.

➤ Devlet olarak yatırımcının maliyetleri düşürülüp bürokratik işlemler azaldıkça üretim artacak, artan üretim artışı AR-GE ve tasarımla birleşecek, böylece markalı ve AR-GE'ye dayalı üretim ekonomisine, katma değer ekonomisine geçilmiş olacak; marka üretim ise, toplam ihracatımız içerisinde yüksek katma değer ihracatımızın payını yükseltecek, ihracattan elde ettiğimiz gelir arttıkça yeniden üretimimiz artacak ve böylece bir üretim ekosistemi hayata geçirilmiş olacaktır.

Komisyon üyesi ve diğer milletvekilleri tarafından Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

➤ Paketin en önemli kazanımlarından birinin üniversite-sanayi işbirliğini geliştirmesi ve kurumsal hale dönüştürmesi olduğu,

➤ Zeytincilik Kanunu, Kıyı Kanunu ve Mera Kanunu ile ilgili maddelerin üretim reformu paketi ile ilgili olmadığı ve Meclisin ilgili komisyonlarında görüşülmesi gerektiği,

➤ Tasarının sanayicilerin maliyetlerini düşüren düzenlemelerinin memnuniyet verici ve olumlu bir gelişme olduğu,

➤ Üretim kadar pazarlama kanallarının büyük bir rekabete sahne olduğu günümüzde küresel rekabet kızışırken kısır siyasi sorunlarla zaman yitiren, ürün çeşitlendirmesine gitmeyen, yeni tüketim taleplerini karşılamakta geciken, enerji bağımlılığını aşamayan, kendi markalarını öne çıkaramayan, dördüncü sanayi devrimine hazırlıkta tökezleyen her ülkenin geri kalacağı,

➤ Üretimi artırmak için yatırımları teşvik etmek, desteklemek ve yatırımları artırmak gerektiği,

➤ Bugün sanayicinin çözüm bekleyen sorunlarının bir yönünün üretim üzerindeki yüklerin kaldırılması ve maliyet unsurlarının hafifletilmesi olduğu kadar, diğer yönünün ise rekabet, üretim ve yatırım yollarını tıkayan olağanüstü halin kaldırılması olduğu, OHAL nedeniyle yabancı sermaye yatırımlarının sadece kısa vadeli para hareketlerine yöneldiği, kalıcı yatırım ve istihdamı güçlendirecek yönelişlerden kaçındığı,

➤ Üretimdeki maliyetlerin düşürülmesi amacıyla belli maddelerde geçen istisna, muafiyet, bürokrasiden arındırma, yönetim organlarında daha fazla söz sahibi olma, ortak yüksek teknolojiye yatırımın artmasının çok önemli olduğu, AR-GE desteklerinin büyümesi, üniversite-sanayi iş birliğinin gelişmesi, OSB'lerde taşınmaz mülkiyeti ve yönetim ilişkilerinin geliştirilmesi, OSB'lerde enerji dağıtımının kolaylaştırılması ve enerji giderlerinde indirim yapılması, OSB enerji gelirlerinde hacze gidilememesi, OSB sanayi parsellerine üst sınır getirilmesi, TRT payının kısmi düzeyli de olsa kaldırılması, serbest bölge ve sanayi sitelerinde yapı denetiminde bedel indirimi, iflas erteleme yolları, kalite kurulu kurulması, yerli ürüne kamu alımlarında öncelik tanınması, AB mevzuatlarıyla uyumlu ürün geliştirme modeli getirilmesi, teknoloji geliştirme bölgelerinde nitelikli eleman istihdamına yönelik düzenlemelerin son derece olumlu olduğu,

- Birçok olumlu düzenlemeye karşın Tasarıyla sanayicinin sorunlarının kısmen çözüme kavuşturulduğu, 4.Sanayi Devrimine uygun bir eğitim ve sanayi modellemesine ihtiyaç olduğu,
- Üretim reform paketinin sanayiciye girdi sağlayan tarımı dışlamaması gerektiği, ülkemizi ithalata dayalı büyüme ve tüketim modelinden kurtarma noktasında tarımın göz ardı edilemeyeceği, ülkemizde sanayi yatırımı yapılabilecek kırsal alanlar varken, tasarının zeytinlikleri, meraları ve kıyıları kullanıma açmasının doğru olmadığı,
- Tasarıda genel itibarıyla, sanayinin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması, üretimin desteklenmesi öngörülmekle birlikte, Zeytinciliğin Islahı ve Yabancılarının Aşılattırılması Hakkında Kanun’da yapılan değişikliğin, reform paketine gölge düşürdüğü, özellikle alternatif alan bulunamaması ve Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulunun uygun görmesi şartıyla bakanlıklarca kamu yararı kararı alınmış yatırımlar için izin verilebileceği, bu düzenlemenin üretimi ciddi anlamda destekleyecek bir özellik taşımadığı, organize sanayi bölgelerinin yeterince doldurulmadığı bir ortamda tarım arazilerinin sanayi yatırımlarına açılmasının doğru olmadığı,
- Türkiye’de yaklaşık 750 bin kişinin geçiminin zeytincilikten sağladığı, zeytin alanlarının işletilen tarım alanlarının % 3,5’ini oluşturduğu, bundan önceki yasama dönemlerinde de gündeme getirilen zeytincilikle ilgili yasa değişikliğinin ısrarla gündeme getirilmesinin uygun olmadığı, zeytinlik alan tanımında yer alan dekar başına onbeş zeytin ağacının hangi kriterlere göre belirlendiğinin belli olmadığı,
- Kurulması öngörülen Yükseköğretim Kalite Kurulunun 13 kişiden oluştuğu, Kurula hizmet verecek personel sayısının ise 9 olduğu, bu personelin meslek memuru veya akademisyenlerden değil, mali hizmetler uzmanı, veri hazırlama ve kontrol işletmeninden oluştuğu, bu kadro yapısı ve sayısıyla Kurulun hedeflenen hizmetleri yerine getiremeyeceği,
- Sanayiciye, kamu alımlarında getirilen % 15 fiyat avantajının % 25’e çıkarılması gerektiği, bu oranın yetersiz olduğu,
- Üretim Reformu Paketiyle kıyı ve dolgu alanlarında endüstri bölgelerinin kurulabilmesine, denizlerin doldurularak ada kurulmasına da izin verilmesinin planlandığı, mevcut yasalara göre kıyılarda yapılaşmanın ancak liman, iskele, tersane gibi denizde kurulması zorunlu olan yapılar için mümkün iken, değişiklikte kıyılarda ve dolgu alanlarında sanayi tesisleri kurulmasına izin verildiği, ancak buna izin verilmesiyle oluşacak çevresel etkinin nasıl değerlendirildiğinin bilinmediği,
- “Yerli, yeşil ve yenilikçi sanayi bölgelerine geçişin sağlanması” hedefiyle hazırlandığı ileri sürülen reform paketiyle getirilmek istenen değişikliklerle, kent merkezinde değerli arsalarda kalan sanayi sitelerinden boşalacak arsalar değerlendirilirken yeni sanayi sitelerinin kıyıları, deniz dolgulara, meralara ve zeytinliklere inşa edilmesinin de önünün açılacağı, bu durumun bir ekolojik maliyetinin olacağı,
- Zeytinlik alanların yapılaşmaya açılmasının uygun olmadığı, elzem ise eğitim yatırımlarının olabileceği, hiçbir surette kimyasal atık çıkaran ağır sanayi tesisleri gibi tesislere izin verilemeyeceği, ayrıca kurulacak kuruldaki sivil toplum kuruluşu temsilcisi sayısının artırılması gerektiği,
- Hükümetin tarım düşmanı olarak gösterilmesinin son derece haksız bir tavır olduğu, birçok organize sanayi bölgesinin genişlemek istemesine rağmen, mera niteliğinde olmayan pek çok arazinin mera sayılması nedeniyle, organize sanayi bölgelerinin genişleme imkânının ortadan kalktığı, ekonominin büyümesi, yatırımcının önünün açılması konusunda herkes hemfikir olmasına rağmen somut çözüm önerisinin getirilmediği, görüşülmekte olan tasarının Yükseköğretim Kurulu, üniversiteler, ticaret odaları, borsalar, akla gelebilecek tüm paydaşlarla işbirliği halinde, görüş alınarak, toplantılar yapılarak hazırlanmış bir tasarısı olduğu,

➤ Son onbeş yıl içinde gayrisafi milli hasıla ve ihracatımızın önemli ölçüde arttığı, bu düzeyi daha da artırabilmek için bir paradigma değişikliğine ihtiyaç duyulduğu, üretim reform paketinin bu yolda atılmış önemli bir adım olduğu,

➤ KOBİ’lerin de birçok sorunu bulunduğu, finansmana erişim noktasında problemleri, ölçekten kaynaklanan birtakım rekabet dezavantajlarının bulunduğu, ifade edilmiştir.

Tasarının tümü üzerinde görüşmelerde Hükümeti temsilen Bilim, Teknoloji ve Sanayi Bakanı Sayın Dr. Faruk Özlü tarafından yapılan açıklamalarda;

➤ Tasarının sanayicilerin ve sivil toplum kuruluşlarının katılımlarıyla ve Bakanlar Kurulunun görüşleri doğrultusunda şekillendiği,

➤ Tasarıda Türkiye’de iş ve yatırım ortamını iyileştiren, girişimciler ve sanayiciler önündeki engelleri kaldıran, devletin yatırımcılar ve sanayicilere sunduğu hizmetlerin kalitesini arttıran düzenlemelerin olduğu,

➤ İhracatta, istihdamda ve büyümede artış sağlamak için sanayi sektörüne odaklanmak zorunda olduğumuz,

➤ Tasarı ile ülkemizdeki yatırımlara ve sanayi üretimine kısa sürede ve doğrudan olumlu etki yapacak birçok önemli düzenlemeler yapıldığı,

➤ Üretim paketi ile yatırımcılara, Sanayi Sicil Belgesi’ne sahip sanayi işletmelerine TRT payı muafiyeti, planlı sanayi alanlarında yer alan binalar için emlak vergisi muafiyeti; sanayi bölgelerinin kuruluş ve genişleme alanlarında yer alan meralarda ot bedeli muafiyeti gibi muafiyetler tanındığı,

➤ Hafta Tatili Hakkındaki Kanun yürürlükten kaldırılarak işletmelerin ruhsat bedelinden kurtulduğu; sanayi alanları için yapı denetim hizmet bedelinde yüzde 75 oranında indirim sağlandığı,

➤ Organize sanayi bölgeleri, sanayi siteleri ve endüstri bölgelerinin kurulumunu kolaylaştıran düzenlemelerin yer aldığı,

➤ Sanayicilere kendilerine ait alanlarda özel endüstri bölgesi kurma imkânının tanındığı,

➤ Organize sanayi bölgelerinde tamamen veya kısmen bedelsiz arsa tahsisi uygulamasının tekrar uygulamaya gireceği,

➤ OSB’lere ilişkin yeni düzenlemelerle daha etkin ve demokratik yönetilmesinin sağlanacağı,

➤ Tasarı ile istihdama yönelik önemli adımlar atıldığı, nitelikli elaman yetiştirmeyi sağlayacak düzenlemelerin hayata geçirileceği, temel bilimler mezunlarının teknoloji geliştirme bölgelerinde istihdamının teşvik edildiği, Yükseköğretim Kanununda yapılacak değişikliklerle üniversitelere öğrencilere ve araştırmacılara burs ve destek sağlanacağı,

➤ AK Parti Hükümeti zamanında 70 milyon ilave zeytin ağacı dikildiği ve bu yönde teşviklerin verildiği,

➤ Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulunda sadece bir üyenin Bakanlık temsilcisi olarak yer aldığı, Kurulda Ziraat Odası, ziraat fakültesi, Zeytinlik Araştırma Enstitüsü ve Orman Genel Müdürlüğü yetkililerinin olduğu; Kurulun bağımsız ve tarafsız olduğu,

➤ Tasarının sanayicilerden ve üreticilerden gelen talepler doğrultusunda hazırlandığı,

➤ Tasarının bir torba yasa olmadığı, bir ismi olduğu; sanayicilerin ve üreticilerin karşılaştığı sorunların Bakanlığa iletilmesi sonucu ortaya çıkan bir yasa olduğu; dolayısıyla mevcut yasalarda değişiklik öngören düzenlemelerin olacağı, her maddenin de sanayi ve üretimle ilgisi olduğu,

➤ 100 milyon zeytin ağacını 170 milyona çıkaran bir siyasi iktidarın zeytin ağaçlarını kesmesinin mümkün olmayacağı,

➤ Tasarıda zeytinlik sahasının tanımlandığı, AB normlarında üç ağaçtan bahsedildiği, sayının üçe indirilebileceği,

➤ Bakanlığın birinci sınıf tarım arazilerine sanayi tesisinin kurulmasına karşı olduğu, böyle bir teklifin Bakanlıktan çıkamayacağı,

➤ KOSGEB'e verilen kredilerin tamamının Bakanlığın bütçesinden karşılanmadığı, Maliye Bakanlığından ek ödenek alındığı, Maliye Bakanlığının yılda 800 milyon TL olmak üzere üç yıl ödenek aktaracağı,

➤ Eğitimin de bunun bir parçası olduğu, sanayicimizin ihtiyaç duyduğu yetenekli insanları yetiştirmek için YÖK'e nelere ihtiyaç duyulduğunun sorulduğunu ve YÖK ile ilgili maddelerin bu kapsamda tasarıya girdiği,

➤ Türkiye'de 300 OSB olduğu; bunların toplam alanlarının 91.140 hektar olduğu; zeytinlik sahalarının 938 bin hektar olduğu,

➤ Türkiye'nin batı bölgelerinde sanayi parseli bulma noktasında bir takım sıkıntılar olduğu, bu tasarı ile sadece zeytinciliğe odaklanılmaması gerektiği, sanayiciye ucuz parsel bulunmaya çalışıldığı,

➤ Türkiye'nin petrol türevlerine 20 milyar doların üzerinde para ödediği; petrol üretmeyen ancak ham petrolü işleyerek petrol türevlerini ihraç eden Singapur örneğinde olduğu gibi, Türkiye'nin de bu tip yatırımlara ihtiyaç duyduğu,

➤ PETKİM'in üretimi Türkiye'nin ihtiyacının yüzde 18'ini karşıladığı; Türkiye'nin 4 tane daha PETKİM'e ve böyle büyük endüstri bölgelerine ihtiyacı olduğu, Türkiye'nin büyük yatırımlar yapmaza sıçrama yapmasının mümkün olmayacağı

ifade edilmiştir.

Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerin tamamlanmasını müteakip maddeleri üzerinde görüşmelere geçilmesi kabul edilmiştir.

Tasarı aşağıdaki şekilde kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 1 inci maddesi, aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 2 ve 3 üncü maddeleri, yürürlükteki mevzuat hükümlerinin değiştirilmemesi ve mevcut uygulamanın devamı amaçlandığından metinden çıkarılmış ve diğer maddeler teselsül ettirilmiştir.

➤ Çerçeve 4 üncü maddesi, değişiklikle 2 nci madde olarak kabul edilmiştir. Bu madde ile değiştirilen 3573 sayılı Kanunun birinci fıkrası birinci cümlesine meri hükümde de yer alan “toz ve duman çıkarıcı” ibaresi tekrar eklenmiş, aynı fıkranın ikinci cümlesinde kamu yararı kararı kapsamında alınacak kamu yatırımları kapsamında konut, konaklama tesisi ve turistik tesislere ilişkin yatırımlar hariç tutulmuş, üçüncü fıkrada Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu'nda, Kurulun kurulduğu ildeki ticaret borsası yoksa ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası, zeytin ve zeytinyağı ihracatçı birliği temsilcisinin de yer almasına ilişkin düzenleme ile özellikle zeytin sektöründe faaliyet gösterenler ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının da bu Kurulda temsil edilmesi sağlanarak Kurulun üye sayısı ve karar yeter sayısı artırılmış, beşinci fıkrada yer alan izinsiz zeytin ağacı kesen ve sökenlere uygulanacak olan ağaç başına ikibin Türk lirası olan para cezası dörtbin Türk lirasına çıkarılmış, zeytinlik sahalarında yapılacak yatırımlara ilişkin usul ve esaslarının Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenmesinin mümkün olmadığı gerekçesiyle son fıkrada yer alan “Zeytinlik sahalarında yapılacak yatırımlar ile” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

➤ Çerçeve 5 inci madde, değişiklikle 3 üncü madde olarak kabul edilmiştir. Bu değişiklikle harcırah iyileştirilmesi yapılmaktadır. Gümrük ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevlerini düzenleyen 640 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 37/A maddesi ile Gümrük ve Ticaret Denetmenliği kadrosu ihdas edilmiştir. Söz konusu denetmenler Bakanlık taşra teşkilatında görev yapmakta olup, tek görevleri denetim yapmaktır. 6245 sayılı Harcırah Kanununda yapılan düzenleme ile Bakanlıkta denetim yapmakla görevli bu personelin alacağı harcırah miktarının iyileştirilmesi ve benzer kadroda bulunan denetmenler ile aynı harcırahı almaları amaçlanmaktadır.

- Çerçeve 6, 7 ve 8 inci maddeler, aynen 4, 5 ve 6 ncı maddeler olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 9 uncu madde, değişiklikle 7 nci madde olarak kabul edilmiştir. Maddenin birinci fıkrasına göre sanayi siciline kayıtlı olmayan sanayi işletmeleri bir yıl içinde kaydolursa idari para cezası uygulanmayacaktır. Sanayi siciline kaydın teşvik edilmesi amacıyla idari para cezası affı getirilmiştir. Sanayi siciline kayıtlı olup, işletmesinde meydana gelen değişikliği ve senelik işletme cetvellerini kanuna göre zamanında bildirmeyen sicile kayıtlı işletmelerin de kapsama dahil edilmesi hakkaniyete uygun olması amacıyla sanayi siciline kayıtlı olmayan işletmeleri için getirilen idari parası cezası affından, sicile kayıtlı olan fakat Kanunu ihlal eden sanayi işletmelerinin de yararlanması amacıyla bu değişiklik yapılmaktadır.
- Çerçeve 10 ve 11 inci maddeler 8 ve 9 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.
- Usul ve esasları ilgili Bakanlıkça yapılacak düzenlemede gösterilmek üzere, kooperatif üst kuruluşuna ortak olunması ve genel kurul toplantısının gündemine konuyla ilgili madde konulması şartıyla olağan genel kurul toplantılarının en fazla üç hesap dönemini kapsayacak şekilde ve birleştirilerek yapılabilmesine imkân sağlayan 1163 sayılı Kooperatifler Kanununun 45 inci maddesinde değişiklik öngören yeni bir madde Tasarıya 10 uncu madde olarak eklenmiş ve diğer maddeler teselsül ettirilmiştir.
- Çerçeve 12 nci madde, 11 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.
- Çerçeve 13 üncü madde, redaksiyona tabi tutularak 12 nci madde olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 14 üncü madde, değişiklikle 13 üncü madde olarak kabul edilmiştir. Bu değişiklikle; perakende işletmeler bakımından Hafta Tatili Kanununun uygulanmayacağına ilişkin 6585 sayılı Kanunun 25 inci maddesine ilişkin hükmün Tasarının 1 inci maddesinde Hafta Tatili Hakkında Kanunun yürürlükten kaldırılması nedeniyle kanun yapım tekniği bakımından yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir.
- Çerçeve 15 inci madde, 14 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.
- Çerçeve 16 ncı madde, değişiklikle 15 inci madde olarak kabul edilmiştir. Bu değişiklikle; yükseköğretim kurumlarının çalışmalarına ihtiyaç görülen deneyimli ancak yaş sınırı nedeniyle emekli olmak zorunda kalacak öğretim üyelerinin sözleşmeli olarak görevlerine devam edebilmesi amaçlanmaktadır.
- Çerçeve 17 nci madde, değişiklikle 16 ncı madde olarak kabul edilmiştir. Önergenin gerekçesinde organize sanayi bölgelerinde kurulan meslek yüksekokulları için yükseköğretim kurumlarına eğitim desteği verilmesi öngörüldüğünden söz konusu değişikliğin yapılmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.
- Çerçeve 18 inci madde, 17 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.
- Uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla 2547 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesine yeni bir fıkra eklenmesini öngören yeni bir madde Tasarının 18 inci maddesi olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 19 uncu madde ile 2547 sayılı Kanuna eklenen ek 32 nci maddesi redaksiyona tabi tutularak 6735 sayılı Kanunun tarihinin de eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir. Aynı madde ile 2547 sayılı Kanuna eklenen ek 33, ek 34, ek 35, ek 36, ek 37 ve ek 38 aynen kabul edilmiştir. 2547 sayılı Kanuna eklenen ek 39 uncu madde ise 190 sayılı KHK'da değişiklik öngören çerçeve düzenleme olması nedeniyle tasarının 88. maddesi olarak düzenlenmiş ve ayrıca Yükseköğretim Kalite Kurulu için ihdas edilecek kadro sayısı 9'dan 15'e çıkarılmıştır.
- Çerçeve 20 nci madde, İşsizlik Fonundan ödenecek kaynağın Fonun giderleri arasına derç edilmesi amacıyla yapılan değişiklikle kabul edilmiştir.
- Çerçeve 21 inci maddesi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Yüzüncü Yıl Üniversitesi ile Acıbadem Üniversitesinin adının değiştirilmesini öngören bir düzenleme Tasarıya çerçeve 22 nci madde olarak eklenmiştir.

➤ Yükseköğretim Kurulu Başkanlığında ortaya çıkan ihtiyaçlar çerçevesinde beşe kadar ilave daire başkanlığı kurulmasına imkân sağlanması amacıyla 124 sayılı KHK’da değişiklik öngören yeni bir madde Tasarıya çerçeve 23 üncü madde olarak eklenmiş ve diğer maddeler teselsül ettirilmiştir.

➤ Kanunda yer alan radyo, televizyon, video ve birleşik cihazlar ibaresine, daha kapsayıcı nitelikte olan ve gelişen teknoloji ile yayıncılık faaliyetlerine bağlı olarak ortaya çıkmış ve çıkabilecek yenilikleri karşılayacak şekilde görsel ve/veya işitsel yayınları alabilen her türlü cihazların eklenmesi amacıyla 3093 sayılı Kanununun 1 inci maddesinde değişiklik öngören yeni bir düzenleme Tasarıya çerçeve 24 üncü madde olarak eklenmiş ve diğer maddeler teselsül ettirilmiştir.

➤ Çerçeve 22 nci madde, değişiklikle 25 inci madde olarak kabul edilmiştir. Bu değişikliğin gerekçesinde belirtildiği üzere 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesinde belirtilen diğer cihazlar içerisinde yer almakta olan cep telefonları, bilgisayarlar ve tablet bilgisayarlar, taşıtlar, uydu alıcıları ve set üstü medya kutuları Kanunda ismen sayılarak, bu hususta alınmış Bakanlar Kurulu Kararına istinaden yapılan uygulamayı açıklığa kavuşturmak üzere bandrol oranları ile birlikte kanun metnine alınmış, cihaz kavramının tanımı yapılarak, bandrol ücretinin, cihazların içerisinde yer alan radyo-televizyon alıcısı kısmına isabet eden bedel üzerinden değil, cihazın tamamının bedeli üzerinden hesaplanacağı hususu açıklığa kavuşturulmuştur. Ayrıca, taşıtların üzerinde yer alan cihazların bedellerinin ayrı ayrı tevsik edilememesi halinde taşıta ilişkin bandrol ücretinin hesaplanabilmesi için taşıtın özel tüketim vergisi hariç katma değer vergisi matrahına esas bedeli üzerinden bandrol ücreti hesaplanacağı hususu açıklığa kavuşturularak bandrol oranları kanun metnine dercedilmiştir. Diğer taraftan, sanayi siciline kayıtlı işletmelerin maliyet yüklerinin azaltılması amacıyla üretime yönelik elektrik kullanımlarından kesilen Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu payının kaldırılması öngörülmektedir.

➤ Bandrolsüz cihaz satışı yapanlara kesilen cihaz bedeli tutarındaki idari para cezasının bandrol ücretinin iki katı olarak düzenlenmesi ve bu cihazları satın alanlara kesilen idari para cezalarının kaldırılmasını teminen 3093 sayılı Kanununun 6 ncı maddesinde değişiklik öngören bir düzenleme Tasarıya çerçeve 26 ncı madde olarak eklenmiştir.

➤ Çerçeve 23 üncü madde, 27 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununun 35 inci maddenin ikinci fıkrasına bir cümle eklenmesini öngören bir düzenleme Tasarınının 28 inci maddesi olarak eklenmiştir. Bu düzenlemenin amacı Orman Genel Müdürlüğünden oduna dayalı orman ürünlerini alan gerçek ve tüzel kişilerin maliyetlerinin düşürülmesidir. Oduna dayalı orman ürünleri satışlarından; 5217 sayılı Özel Gelir ve Özel Ödeneklerin Düzenlenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ve 3234 sayılı Kanununun 35 inci maddesi gereğince tahsil edilen mülga Ağaçlandırma Fonu ve mülga Orman Köylülerini Kalkındırma Fonu payları, Orman Genel Müdürlüğü’nden odun hammadde alan sanayici ve diğer alıcılara, satış bedelinin yüzde altısına kadar ilave bir yük getirerek hammadde maliyetlerini artırmaktadır. Ayrıca alınmakta olan bu fon paylarının ithal edilen odun ürünlerinden alınmaması haksız rekabet oluşturmakta, Orman Genel Müdürlüğünün odun satışlarını da olumsuz yönde etkilemektedir.

➤ Çerçeve 24 ve 25 inci maddeleri, 29 ve 30 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 26 ncı madde, değişiklikle 31 inci madde olarak kabul edilmiştir. Bu değişiklikle; Trabzon ilinde coğrafi şartların ve uygun alanların bulunmaması veya kıyı alanının yetersizliği nedeni ile kaynakların etkin kullanımı sağlamak, bölgesel kalkınma hedeflerine ulaşmak, uluslararası rekabet

ortamında yatırımcımıza sağlamak amaçları ile Bakanlar Kurulu Kararı ile kıyı dolgu alanlarda mevcut en iyi teknikleri kullanan endüstri bölgesi ile 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu kapsamında kalan sağlık tesisleri hariç olmak üzere, Sağlık Bakanlığının önerisi ve Bakanlar Kurulunca alınacak kamu yararı doğrultusunda kurulacak sağlık tesislerinin kurulması amaçlanmaktadır.

➤ Çerçeve 27, 28 ve 29 uncu maddeleri, 32, 33 ve 34 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna bir geçici madde eklenmesini öngören düzenleme Tasarıya 35 inci madde olarak eklenmiştir. 4046 sayılı Kanunun 20. maddesi (A) bendi gereğince tasfiyesiz infisah suretiyle birleştirilen kuruluş çalışanlarının geçmiş dönemde aylık ve ücretlerinden kesilmemiş olmakla birlikte, bilahare yargı kararına istinaden ödenmiş veya ödenecek olan sendika üyelik aidatları ve faizinden doğan alacak tutarları ile ilam harcı, yargılama giderleri ve vekalet ücretinin ilgililerine rücuundan vazgeçileceği hüküm altına alınmaktadır. Özelleştirme kapsam ve programında bulunan kuruluşların, özelleştirme yöntemlerinden biri olan tasfiyesiz infisah suretiyle birleştirilmelerine karar verilmeden önce üretim faaliyetlerinin tamamına yakını sonlandırılarak işyerleri kapatılmakta ve çalışanların iş akitleri sona erdirilmektedir. Bu itibarla geçmişe yönelik olarak yargı kararına dayalı ödenen veya ödenecek olan sendika üyelik aidatlarının rücu tahsilinin kuruma ilişiği kesilmiş her bir çalışandan ayrı ayrı talep ve tahsilinin kuruma daha büyük maddi külfet ve dava yükü getireceği dikkate alınarak bu düzenleme yapılmıştır.

➤ Çerçeve 30 uncu maddesi, değişiklikle 36 ncı madde olarak kabul edilmiştir. Bu değişiklikle; münferit sanayi işletmelerinin mera vasfındaki arazilere taşınmasının önlenmesi, ayrıca madde metninde anılan bölgelere ilişkin genişleme alanlarının da düzenleme kapsamına alınması amaçlanmaktadır.

➤ Çerçeve 31 inci maddesi, 37 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ OSB Kanununa göre birden fazla üst kuruluşun kurulması mümkün değil iken sehven madde metninde yer verilen “üst kuruluşların” ibaresinin “OSB Üst Kuruluşunun” şeklinde değiştirilmesini temin eden bir düzenleme Tasarıya çerçeve 38 inci madde olarak eklenmiştir.

➤ Çerçeve 32 nci maddesi redaksiyona tabi tutularak 39 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 33 üncü maddesi ile değiştirilen 4562 sayılı Kanunun 16 ncı fıkrasının son cümlesi yıkımın Bakanlık talimatı üzerine Valilik veya Kaymakamlık tarafından yapılması ve yıkım bedelinin yapı sahibi tarafından karşılanmasını teminen değiştirilerek düzenleme 40 ıncı madde olarak kabul edilmiştir.

➤ 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu uyarınca oluşturulan kıymet takdir ve uzlaşma komisyonlarında OSB temsilcilerinin de yer almasını ve OSB, adına yapılan kamulaştırma sürecini kendi çalışanları vasıtasıyla izleyebilmelerini sağlayacak 4562 sayılı Kanunun 5 inci maddesini değiştiren yeni bir düzenleme Tasarınının 41 inci maddesi olarak kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 34, 35 ve 36 ncı maddeleri, 42, 43 ve 44 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ Bölge müdürünün OSB yönetim kurulu ile uyumlu çalışmasının sağlanması amacıyla müteşebbis heyet yerine yönetim kurulu tarafından atanmasını öngören düzenleme Tasarıya 45 inci madde olarak eklenmiştir.

➤ Çerçeve 37 nci maddesi değişiklikle 46 ncı madde olarak kabul edilmiştir. Katılımcıları hakkında mahkemelerce verilen iflas erteleme kararları sebebi ile piyasa şartlarında bedelini ödeyerek satın alıp katılımcılara verdikleri elektrik, su ve doğalgaz hizmet bedelleri tahsil edilememekte ve bu durum özellikle üretimde olan işletme sayısı bakımından yeterli düzeye ulaşamamış OSB’lerin gelirlerinin giderlerini karşılayamamasına yol açmakta olduğundan hareketle bu değişiklik yapılmaktadır.

- Çerçeve 38 inci maddesi redaksiyona tabi tutularak 47 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.
- Çerçeve 39 uncu maddesi, 48 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.
- Çerçeve 40 ve 41 inci maddeleri, redaksiyona tabi tutularak 49 ve 50 nci maddeler olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 42 nci maddesi, değişiklikle 51 inci madde olarak kabul edilmiştir. 4562 sayılı Kanun çerçevesinde “arsa tahsisi” esas itibariyle katılımcılara yapılmakla birlikte; örneğin üzerinde çalışılmakta olan 18 inci maddenin son fıkrasında yer alan düzenlemede de olduğu gibi, katılımcı vasfı olmayan kurum ve kuruluşlara yapılan kullandırmalar için de “tahsis” deyimini kullanılmaktadır. O nedenle maddenin ilk fıkrasının “Katılımcılara” ibaresiyle başlamasının uygun olmadığı düşünülmektedir. 4562 sayılı Kanunun uygulanmasıyla ilgili usul ve esasları yönetmelikle belirleme yetkisi, Tasarımın 48 inci çerçeve maddesi ile değiştirilen 27 nci maddenin son fıkrası gereğince, Bakanlığa aittir. Bu nedenle fıkra metninden “Bakanlık tarafından çıkarılan” ibaresinin çıkarılması uygun görülmektedir. Arsa tahsisi işleminin fiilen müteşebbis heyet tarafından tesis edilmesi mümkün değildir. Kanunun 15 inci maddesi ile de paralellik sağlanması ve tahsis işleminin müteşebbis heyetin veya genel kurulun belirleyeceği prensipler çerçevesinde yönetim kurulu tarafından yapılacağı, bunun da süresinde Bakanlığa bildirileceği hükmüne yer verilmesi amaçlanmıştır.
- Çerçeve 43 üncü madde, değişiklikle 52 nci madde olarak kabul edilmiştir. OSBÜK, tüzel kişidir ve tektir. Bu durum dikkate alınarak önerilen düzeltmenin yapılmasının uygun olacağı düşünülmektedir. Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesinde; kamu görevlisi tanımlanmış ve önceki TCK’daki “Devlet memuru” ibaresinin yerini “kamu görevlisi” ibaresi almıştır. Yeni TCK ile kavramsal uyum sağlanması amacıyla bu değişiklik yapılmıştır.
- Çerçeve 44 üncü madde, 53 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.
- Çerçeve 45 inci madde, OSBÜK’ün tek bir tüzel kişilik olması ve Türk Ceza Kanunu ile uyum sağlanması doğrultusunda değiştirilerek ve redaksiyona tabi tutularak 54 üncü madde olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 46 ncı madde, görevden uzaklaştırmaya ilişkin hususlara açıklık getirilmesi amacıyla değiştirilerek 55 inci madde olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 47 nci madde, 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun açık yazılması suretiyle redaksiyona tabi tutularak 56 ncı madde olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 48 inci madde, Genel Sekreterin Bakanlığın uygun görüşü koşulu olmaksızın Yönetim Kurulu tarafından atanması ve azledilmesi amacıyla değiştirilerek 57 nci madde olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 49 uncu madde, 4562 sayılı Kanuna eklenen ek 3 üncü madde aynen, ek 4 üncü madde yurt dışında kurulacak OSB’lerin sicile kaydedilmemesi doğrultusunda değişiklikle, ek 5 inci madde de aynen 58 inci madde olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 50 nci madde, redaksiyona tabi tutularak 59 uncu madde olarak kabul edilmiştir.
- Çerçeve 51 inci madde, 4562 sayılı Kanuna eklenen geçici 13, geçici 14 ve geçici 16 ncı maddeler aynen, geçici 15 inci madde ise değişiklikle 60 ncı madde olarak kabul edilmiştir. Bu değişikliğin gerekçesi OSB’nin taşınmaz edinme şekline bakılmaksızın bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, süresinde yatırım yapamayan tüm katılımcıların bir yıllık süreden yararlanabilmesine imkan sağlanmasıdır.
- Çerçeve 52 ve 53 üncü maddeler, 61 ve 62 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.
- Çerçeve 54 üncü madde, redaksiyona tabi tutularak 63 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

➤ Teknoloji geliştirme bölgelerinde uygulanmakta olan kazanç istisnası hükmünü gayri maddi haklardan elde edilen kazançlar açısından uluslararası standartlarla uyumlu hale getirilmesine yönelik düzenlemeler yapmak üzere Bakanlar Kurulunun yetkili kılınmasını öngören 4691 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinde değişiklik yapan yeni bir düzenleme Tasarıya çerçeve 64 üncü madde olarak eklenmiştir.

➤ Çerçeve 55 inci madde, 65 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ AB müktesebatına uyum çerçevesinde hazırlanan teknik mevzuat ile ülkemiz piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetleri sonucu ortaya çıkan ihtiyaçlar doğrultusunda ulusal mevzuatımızda dağıtıcılar da yer yer belli yükümlülükler getirilmesine karşın bu kuralların ihlali durumunda dağıtıcılara hakkında uygulanacak idari yaptırım bulunmaması hukuki boşluk doğmasına sebep olmaktadır. Dağıtıcıların ilgili teknik düzenlemelere uygun hareket etme, aksi takdirde idari para cezasıyla muhatap olma yükümlülüğü getirilmesini öngören bir düzenleme Tasarıya çerçeve 66 ncı madde olarak eklenmiştir.

➤ Çerçeve 56 ve 57 nci maddeler, 67 ve 68 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 58 inci madde, güvensiz ürünlere ilişkin alınacak önlemler ve bu önlemlerin duyurulmasına ilişkin düzenlemelerin güncellenmesi ve uygulamada yaşanan aksaklıkların giderilmesi doğrultusunda değiştirilmek suretiyle 69 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 59 uncu madde, ürün gruplarının birçok açıdan farklılıkları ve aykırılık ve yaptırım arasında bir denge kurulması ve küçük ve orta boy işletmelerin sorun yaşamaması nedenleri doğrultusunda değiştirilerek 70 inci madde olarak kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69 uncu maddeler, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 70 inci madde, adı değiştirilmiş olan Yüzüncü Yıl Üniversitesinin, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi adıyla 5018 sayılı Kanunla uyumlulaştırılmasını teminen değişiklikle 81 inci madde olarak kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 71 inci madde, 87 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 72, 73, 74 üncü maddeler, 82, 83 ve 84 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ 50'den az çalışanı bulunan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için işe giriş ve periyodik muayeneler ve tetkikler hariç iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin işverenler veya işveren vekilleri tarafından yürütülebilmesi, aile hekimleri ve kamu hizmet sunucularından hizmet alınması ve yönetmelik çıkarma yetkisinin olabilmesi amaçları doğrultusunda 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununda değişiklik yapan yeni bir düzenleme Tasarıya 85 inci madde olarak eklenmiştir.

➤ İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 6 ve 7 nci maddelerinin yürürlük tarihinin 1/7/2020 tarihine uzatılmasını sağlayan bir düzenleme Tasarıya 86 ncı madde olarak eklenmiştir.

➤ Tasarının yürürlüğe ilişkin 75 inci maddesi, metinde yapılan değişiklikler doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmak suretiyle 89 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

➤ Tasarının 76 ncı maddesi 90 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Tasarının maddeleri üzerindeki görüşmelerin tamamlanmasını müteakip Tasarının tümü oyçokluğuyla kabul edilmiştir.

Ayrıca, metnin tamamı kanun dili ve tekniği bakımından gözden geçirilmiş, madde numaraları çıkarılan ve eklenen maddeler doğrultusunda teselsül ettirilmiştir.

İçtüzük'ün 45 inci maddesi uyarınca Tasarının Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonun temsil edilmesi amacıyla Denizli Milletvekili Şahin TİN, İstanbul Milletvekili Hasan SERT, Bolu Milletvekili Ali ERCOŞKUN, Kahramanmaraş Milletvekili Mehmet Uğur DİLİPAK, Yozgat Milletvekili Abdülkadir AKGÜL ve Gaziantep Milletvekili Mehmet ERDOĞAN özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Ziya Altunyalız</i> Konya	<i>Harun Karacan</i> Eskişehir (Son oylamada bulunamadı)	<i>Mehmet Galip Ensarioğlu</i> Diyarbakır
Kâtip	Üye	Üye
<i>Şahin Tin</i> Denizli (Bu raporun özel sözcüsü)	<i>Ali Ercoşkun</i> Bolu (Bu raporun özel sözcüsü)	<i>Kazım Arslan</i> Denizli (Muhalefet şerhi eklidir)
Üye	Üye	Üye
<i>Metin Bulut</i> Elazığ	<i>Akif Ekici</i> Gaziantep (Muhalefet şerhim ektedir)	<i>Mehmet Erdoğan</i> Gaziantep (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>İrfan Bakır</i> Isparta (Son oylamada bulunamadı, muhalefet şerhi eklidir)	<i>Didem Engin</i> İstanbul (Son oylamada bulunamadı, muhalefet şerhi eklidir)	<i>Hasan Sert</i> İstanbul (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>İzzet Ulvi Yönter</i> İstanbul (Muhalefet şerhim ektedir)	<i>Osman Boyraz</i> İstanbul (Son oylamada bulunamadı)	<i>Ahmet Kenan Tanrıkulu</i> İzmir (Muhalefet şerhim ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Necip Kalkan</i> İzmir	<i>Tacettin Bayır</i> İzmir (Son oylamada bulunamadı, muhalefet şerhi eklidir)	<i>Mehmet Uğur Dilipak</i> Kahramanmaraş (Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Tahsin Tarhan</i> Kocaeli (Muhalefet şerhi ektedir)	<i>Zeki Aygün</i> Kocaeli	<i>Hacı Özkan</i> Mersin
	Üye	Üye
	<i>Adem Geveri</i> Van (Son oylamada bulunamadı, muhalefet şerhi eklidir)	<i>Abdulkadir Akgül</i> Yozgat (Bu raporun özel sözcüsü)

MUHALEFET ŞERHİ

Özet

- Ülkemizde üretimin ve yatırımın, adil rekabetin, mülkiyet ve ifade özgürlüğünün, yaşam ve çalışma hakkının, hukuksal güvencelerin, güvenliğin önündeki en büyük engel, OHAL sürecidir. Vatandaşlarımızı her alanda derin kaygıya sürükleyen, toplumsal huzuru ve beraberliğimizi daha fazla bozan, üretimin, yerli ve yabancı yatırımın korkusu, çekincesi, amacından saptırılmış OHAL uygulamalarıdır. Ülkemiz, herkesin yarınına kuşkuyla baktığı, “acaba yarınım ne olacak” dediği bir noktaya getirilmiştir.

OHAL, zaman yitirmeksizin kaldırılmalıdır. Toplumda muhalif her kesime baskı kuran, korkutan, terörist yaftasıyla ötekileştiren, demokratik ve laik hukuk devletinin kazanımlarını geriye götüren bu sürecin ekonomide, adalette, güvenlikte, piyasa düzeninde, devlette açtığı yaralar OHAL’siz bir süreçte tartışılmalı, yargulamalar adil biçimde bağımsız yargı tarafından yapılmalıdır.

Devletimizi, toplumumuzu iç savaşın, ağır ekonomik ve sosyal kayıpların, uçurumun eşiğine getiren, şehit ve gazi acısına maruz bırakan FETÖ’nün siyasetteki sorumlulukları, bu örgütün siyasette ve iş dünyasında nüfuz ağının güçlenmesine ortam hazırlayan iktidar paydaşları ortaya çıkarılmalı, halkımıza hesap vermeli, zaman geçirmeden yargılanmalıdır.

OHAL sürecinde yatırımcı tedirgindir, yarınından emin değildir. Üretim yapan sektörler maliyet girdilerinin yüksekliği ve ithalata bağımlı enerji, finansmana erişim zorlukları kadar OHAL’in uygulamaları nedeniyle de endişeli bir ortamda çalışmaktadır. Üretim reformu, ancak ve ancak OHAL’siz bir dönemde tam anlamıyla sonuç verebilecektir.

Hangi yasal düzenleme gelirse gelsin, bu yasalar hedeflerine ancak adaletin, kişilere göre değişmeyen kurallarla yönetilen bir piyasanın, öngörülebilir bir piyasa düzeninin, kamuda liyakatin, bölgesiyle dost bir dış politikanın egemen olması halinde ulaşabilecektir. İktidar, üretim reformunu başarılı kılacak bu zeminden yoksundur. Bölgemizdeki yeni ekonomik ittifaklar, enerji modelleri, savunma sanayii anlaşmaları ve güvenlik politikalarının dışında kalmakta, ülkemizin potansiyelini iç ve dış piyasalarda değerlendirememektedir.

Gündemimizdeki Üretim Reformu torba kanun tasarısı, eklenen birçok maddesiyle amacından sapmıştır. Tasarı mevcut haliyle 90 madde olup 30 farklı kanun ve KHK’da değişiklik öngörmektedir. Değişiklik öngörülen 30 kanun ve KHK’dan 13’ü komisyonumuzun doğrudan uzmanlık alanına girmemektedir. Bu tasarı maddelerinin ilgili ihtisas komisyonlarına sevk edilmesi yönündeki talebimiz dikkate alınmamış ve reddedilmiştir.

- Cumhuriyet Halk Partisi olarak, üretim reformuna dair düzenlemelere her süreçte olumlu yaklaşırken, tasarının ana amacı dışına çıkan, hatta korsan önergelere dönüşen düzenlemelerini ise reddettik. 1/837 esas numaralı tasarımı kamuoyuna açılan ilk taslak aşamasıyla birlikte yakından takip ettik; üretime, sanayi

alanındaki ortak sorunlara tabandan gelen talepler olduğu müddetçe olumlu yaklaştık. Komisyon aşamasındaki önergelerimizle kanunun yüksek katma değerli üretim, üniversite-sanayi işbirliği ve sanayi maliyetleri alanında eksiksiz çıkması, sanayicilerin kendi yönetim organlarında daha fazla söz sahibi olması adına çaba harcadık. İktidar tarafından da kabul gören ve sanayicimizi doğrudan ilgilendiren birçok önergemiz tasarının ilgili maddelerine eklenmiştir.

- Tasarının taslak sürecinde hiç görüşülmemiş, kamuoyunun bilgilendirilmediği, bugün toplumun haklı tepkisini çeken ve Üretim Reformuyla ilgisi bulunmayan maddeler geceyarısı önergeleriyle ve komisyon toplantısının sonunda ayrıntılı tartışma ve bilgilendirme yapılmaksızın getirilmiştir. Önerge gerekçelerinin birçoğunda gerçek niyet tutulmuş ve önergeler AKP milletvekillerinin içeriğinden habersiz olarak el kaldırıp indirmesi sonucunda oyçokluğuyla kabul edilmiştir. Bu torba tasarıya sonradan eklenen ve kamuoyunun tepkisini çeken, komisyonumuzun alanıyla doğrudan ilgili olmayan maddeler Genel Kurulda tasarıdan geri çekilmelidir.
- Üretim reformuyla doğrudan ilgisi bulunmayan, birçoğu adrese teslim nitelikteki önergelerin ilgili komisyonlarda görüşülmeden, nitelikli yasa yapım süreci gözetilmeden, gerekli mali, çevresel, hukuksal, eğitsel, sektörel yönleri tartışılmadan kabul edilmesini telafisi imkansız zararlara yol açabilecek bir adım olarak görüyoruz.
- Taslağın ilk halinde de bulunan zeytinlik sahaların “toz ve duman çıkaracak” madencilik ve sanayi faaliyetlerine, ardından mera ve kıyıların imara, tesisleşmeye açılması, kıyı dolgu alanlarının arttırılmasına dair düzenleme karşısında partimizin, STK’ların, üreticilerin, konunun uzmanlarının ısrarlı uyarıları iktidar tarafından reddedilmiş; sektörün bileşenleri ve zeytin üreticileri kanun sürecine aktif biçimde dahil edilmemiştir. Komisyon sürecinde de konunun Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonunda görüşülmesi, bilimsel raporların ve uyarıların dikkate alınması, komisyonumuz bünyesinde ayrıca alt komisyon oluşturulması yönündeki çağrımız iktidar tarafından reddedilmiştir. Madde içeriği üzerinde kamuoyu ve paydaşların katılımı ile hiçbir görüş bildirimini ve tartışma olmaksızın böyle önemli bir maddenin yasalaşması tarafımızca uygun görülmediği için bu maddenin tasarı kapsamından çıkarılması gerekmektedir.
- **Cumhuriyet Halk Partililer olarak biz, zeytinimize, kıyımıza, meramıza dokundurmayız!** Mevcut Kanun, zeytinlikleri çok net biçimde korurken, bu tasarı getirdiği istisna hükümlerle zeytinliklerin ölüm fermanını hazırlamaktadır. Oluşturulması öngörülen idari Kurulun vereceği kararlarla her türlü kimyasal atık bırakacak, toz ve duman çıkaracak tesisin yapılmasına ve işletilmesine izin verilecektir. Kanunun bir cümlesi zeytinlikleri korurken, “ancak” diye başlayan diğer cümlesi korunan zeytinlikleri Kurul marifetiyle yok edebilecektir. Burada zeytinlikleri korumaya değil kıyımı gizlemeye yönelik bir cümle eklendiği görülmektedir.
- **Zeytinlik sahalara ilişkin değişiklik öngören ve Valilik bünyesinde oluşturulacak Kurul ile zeytinliklere 3 km uzaklıkta toz ve duman çıkaran tesis dahil olmak üzere, maden ve sanayi yapılaşmasına izin verecek madde tasarıdan çıkarılmalıdır.** Tasarının 2 nci maddesinin ikinci cümlesi “ancak” ile

başlamakta ve zeytin alanlarında kıyıma yol açacak bir istisnayı içermektedir. Bu maddenin kanunlaşması halinde, zeytinlikleri koruyan yasa tümüyle işlevsiz kalacak, istisnalar kural haline gelecektir. Madde yasalaştığında, zeytinlikler ve üreticiler değil, zeytinlik alanlarda yatırım yapmak isteyenler korunacak ya da yatırımını yapıp mevcut yasaya göre ceza alması gerekenler kurtuluş yolu bulacaktır. Bu maddeyi hazırlayanlar, zeytinlikleri işgal edenlerin fiili durumunu yasa hükmü haline getirmeye çalışmakta, tarıma rağmen sanayileşmenin, madenciliğin yapılamayacağı gerçeğinden ders almamış görünmektedirler.

- **Tasarıda geçen Zeytin Sahaları Koruma Kurulu, koruma değil, kıyım talimatı olacaktır. Kurul tıpkı 2005 yılında kurulmuş ve 10 yıl içinde 671 bin hektar tarım arazisini talimatla amaçdışı kullanıma açmış Toprak “Koruma” Kurulu gibi işleyecektir. Zeytin Sahaları Koruma Kurulu siyasi ve idari baskıya açık olacak ve Valilik bünyesinde bürokrasi ağırlıklı olarak karar olacaktır.**
- **Bu tasarının zeytinlik, kıyı ve mera maddelerinin kararlı bir sahiplenişi yoktur.** Konuyla ilgili kamu kurumlarından bilgilendirme yapılmamış, herhangi bir etki-değerlendirme analizi tarafımıza sunulmamıştır. İleriye dönük olarak hangi alanlarda zeytinliklerin kesilmesinin ya da hangi alanlardaki zeytinliklerin yakınına maden veya fabrika kurulmasının planlandığı; hangi tür toz ve duman çıkaracak tesislerin kapsama alınmaya çalışıldığı açıklanmamıştır. Bu tasarının ardındaki şirket, grup, isimlerin bakanlığa hangi görüşleri sunduğuna ve hangi yatırımları yapıp da bu mevcut maddeler nedeniyle önlerinin tıkandığına dair sorularımız cevapsız bırakılmıştır.
- **İktidar partisi ve bakanlıklar zeytinlikleri savunamamış, zeytinlik sahalara yatırım yapmayı planlayan ya da mevcut durumda bu sahalarda işgal eden firmaların, şahısların fiili durumunu yasa haline getirmeye çalışmıştır.** Aksi yönde görüş bildiren STK’ların, zeytin üreticilerinin ve sektör temsilcilerinin, vatandaşların düşünceleri, itirazları bize ulaşırken, bu yasayı destekleyen tek bir kuruluşun resmi raporu dahi komisyona getirilmemiş, yasayı savunanlar varsa dahi komisyona katılmamışlardır. Komisyonumuza bilimsel bilgi ve tatmin edici bir rapor sunamayan Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Sayın Faruk ÖZLÜ’nün grubumuzu itham eden, tasarıya haklı tepki veren sanatçıların duyarlılığını yok sayan, konunun özünü anlatmak varken zeytinlikleri savunurken kullandığımız dili, söylemi ve üslubu eleştirmeye kalkan, net sorularımıza yanıt vermekten kaçınan tavır, siyasetin kim ve ne için, ne adına yapıldığı sorusunu yeniden düşündürmüştür.
- **Zeytin alanında belirleyici olan ve tasarıya karşı çıkan sektör temsilcileri komisyonda çok sınırlı süre söz alabilmiştir.** Komisyon toplantılarının ilk gününde üreticilere ve sektör temsilcilerine söz hakkı tanınmadan Komisyon Başkanı tarafından toplantının kapatılmak istenmesine CHP’li milletvekilleri karşı çıkmış, CHP’li Komisyon üyelerinin ısrarlı talepleri üzerine ilk günün sonunda üreticilere sınırlı bir söz hakkı verilmiştir. Görüşmelerin ikinci gününde söz hakkı alamayan üreticiler ve sektör temsilcileri kendilerine söz hakkı tanınmaması gerekçesiyle toplantıyı terk etmişlerdir. Zeytinliklerle ilgili maddelerin kamu kurumları arasında açıkça ve raporlarıyla sahiplenişi olmamış,

komisyona bilgi vermesini istediğimiz Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı da katılım sağlamamıştır.

- **Üretim Reform Paketi, taslak aşamasındaki amacından saptırılmış, ilgisiz maddelerle bir torba yasa ölçüsünü de aşırp tümüyle çorbaya dönüşmüş, gerçek taleplerinin karşılanmasını bekleyen sanayicilerimizi, esnafımızı, iş dünyasını kaygılandırmıştır.** Sanayinin ve üretimin diğer kollarının üzerindeki maliyet yüklerinin hafifletilmesi, orta ve yüksek teknoloji ürün geliştirmenin teşviki, sanayi kolundaki yönetim ve mülkiyet ilişkilerinin düzenlenmesi, üniversite-sanayi işbirliği, üniversite öğrencilerinin sanayi alanlarında çalışırken alacakları ücret gibi başlıklar gölgede bırakılmış, sanayi alanının dışında ve üretimle doğrudan ilgisi olmayan birçok konu komisyonumuzda –tüm itirazlarımıza karşın- görüştürülmüştür.
- **Çalışanların pazar günkü Hafta Tatili Kanununu tümüyle yürürlükten kaldırarak hem ailece vakit geçirme ve dinlenme hakkını ortadan kaldıran, hem de şer’i esaslara göre çalışma takvimi getirilmesine ortam hazırlayan düzenlemenin üretim reformuyla ilgisi yoktur, anayasamıza aykırıdır.** Ayrıca, genç akademisyenlerin özlük haklarında büyük bir kayba neden olacak kadro düzenlemesinin; görevlerinde kalmasında “kamu yararı görülen” öğretim üyelerinin 75 yaşına kadar üniversitede istihdamının; komisyonda gündeme gelen emekli milletvekillerine üniversitede kadro açma ve maaş bağlama girişiminin; TRT bandrolü bedelinin; özelleştirmelerden kaynaklı davalarda kamu zararına yol açarlara ödenecek bedellerin rücuundan vazgeçilmesinin; üniversite adlarını değiştirmenin; zeytin, mera ve kıyı alanlarını yapılaşmaya açmanın; YÖK Kanunundaki birçok eğitim düzenlemesinin; Orman Genel Müdürlüğünden odun alınmasının; İş sağlığı ve güvenliğine ilişkin maddelerin komisyonumuzun alanıyla ve adında “Üretim Reformu”, “Sanayinin Geliştirilmesi” geçen bir tasarıyla ilgisi yoktur. Hiç ilgisi ve alakası olmayan bu maddeler tasarıya dahil edilmiştir.
- **Tasarı, yaklaşık bir yıllık süreçte taslak aşamasından sonra genişlemiş, komisyonumuza 76 madde halinde gelmiş ve çıkarılan maddelerle birlikte, 15’in üzerinde ek madde önergesiyle 90 maddeye ulaşmıştır.** Tasarı, komisyonumuzun uzmanlık alanıyla ilgisi olmayan, etki-değerlendirme ve maliyet analizleri yapılmamış, içerikleri ve kurum kuruluş görüşleri Komisyonumuza rapor halinde sunulmamış birçok maddeyle doludur. Komisyonumuzun alanıyla ilgisi olmayan konuların ihtisas komisyonlarında görüşülmesi yönündeki önerimiz iktidar partisi tarafından reddedilmiştir. Tasarıya sonradan eklenen maddelerin büyük kısmı sanayici, esnaf, çiftçi, hayvancı, STK, sendika ve üniversiteler bünyesinde tartışılarak uzlaşıyla getirilmiş talepler değildir ve komisyonumuzla ilgili olmayan maddeler Genel Kurulda tasarıdan mutlaka çıkarılmalıdır.
- **Tasarı, içerdiği kimi olumlu düzenlemelere ve bizim de önergelerimizle desteklediğimiz bazı önemli maddelerine karşın, kapsamlı bir üretim reformu olmaktan ziyade kısmi bir maliyet reformudur, sanayicinin girdi maliyetlerinin sınırlı düzeyde iyileştirilmesidir.** Oysa sanayicimiz, küresel rekabet alanında marka ve patent düzeyinde gelişen, yüksek teknoloji ürün ihraç

edebilen, enerji maliyetleri hafifletilmiş, girdi maliyetleri azalmış ve teşvik sistemi düzene kavuşmuş, finansmana erişimi kolaylaşmış, dünya piyasalarında yeniden itibar kazanan bir ülke konumuna erişmeyi, öngörülebilir ve kurallı bir piyasa yapısına kavuşmayı, hukuk devletinin temel kurum ve kurallarının tarafsızca egemen olmasını istemektedir.

- Tasarı, sanayicinin indirimlerine, istisna ve muafiyetlerine, sanayi alanlarında yönetim ve mülkiyet ilişkilerine odaklanırken, sanayiye asıl girdiyi sağlayan aramalı imalat ve enerji bedellerini, tarım ve hayvancılık girdilerini düşürecek, “üretim” alanını geniş yorumlayarak tüm üretim alanlarını birbiriyle ilişkili görece bakış açısından yoksundur. Plan, program ve öngörü eksikliği vardır.
- **Tasarının ufkunu genişletecek, her sektörde kapsamlı reforma adım atacak yöndeki tekliflerimiz Komisyonunda kabul görmemiştir.** Tasarı, kısmi maliyet reformu getirirken, sanayicinin, esnafın, üniversitelerin, çiftçi ve hayvancımızın üretime dönük temel sıkıntılarını aşmakta eksik kalmıştır. Meraların imara açılması suretiyle hayvancılığı zayıflatacak bir uygulamaya geçilmek istenmektedir, buna izin veremeyiz.
- **Üretimi gerçek anlamda bir reformla karşılayacak, ülkemizi 4. Sanayi Devriminin eşliğinde yeni üretim, bilgi teknolojileri, çalışma ve pazarlama anlayışlarıyla buluşturacak bir model bu kanun tasarısında yoktur.**
- Tasarı, TBMM'nin yasa hazırlama ve müzakere etme anlayışından yoksun bir ortamda görüşülmüştür. İhtisas komisyonlarının bu tasarıda kendi gündemlerine giren konuları görüşmesi ve komisyonumuza sunacakları raporda uzman oldukları maddelerle ilgili görüş bildirmeleri gerekirken, tasarı ihtisas komisyonlarından görüş alınmadan tartışılmıştır.

Öyle ki; tasarı tali komisyon olan Plan ve Bütçe Komisyonunda görüştürülmemekle konunun mali ve teknik boyutu açığa kavuşturulmamış, tasarının kamuya, işverene, üreten kesimlere, üniversitelere, çalışanlara etkisi somut verilerle ortaya konmamıştır. Diğer tali komisyon Milli Eğitim Komisyonuna da önce çağrı yapılmamış, ancak Komisyon Başkanı Sayın Beşir ATALAY'ın şahsi müdahalesiyle Milli Eğitim Komisyonu tasarımı gündemine almış ve YÖK ve eğitimle ilgili önemli tespitler yapmıştır.

Milli Eğitim Komisyonu tutanaklarında da görüldüğü üzere, Başkan ve iktidar partisi milletvekilleri dahil olmak üzere üyeler, yükseköğretim alanını düzenleyen, akademisyenlerin özlük haklarını etkileyen, üniversite-sanayi işbirliğine dair maddeler içeren bu paket hakkında bir yıldır kendilerine bilgi verilmemesini büyük eksiklik olarak görmüştür. Milli Eğitim Komisyonu, Başkan dahil olmak üzere, bu pakette YÖK'e ilişkin düzenlemelerin kapsamlı bir YÖK reformu gerçekleşmeden eksik kalacağını, alanın uzmanlarının sürece dahil edilmediğini belirtmiş, YÖK Reformu'nu gerçekleştirilmeyen, üniversiteleri özgürleştirmeyen bir anlayışın kuracağı Kalite Kurulunun da bağımsızlığının şüpheli olacağını savunmuştur.

- Milli Eğitim Komisyonu, oybirliğiyle zeytinlikler düzenlemesinin tasarı metninden çıkarılmasını ısrarla vurgulamıştır. Komisyon üyeleri, akademisyenlerin –faydalı görülenlerin- 75 yaşına kadar üniversitede çalıştırılabilmesinin önünü açan düzenlemenin objektif kriterlere bağlanmadığını, üniversite-sanayi işbirliği alanında daha fazla çalışma yapılması gerektiğini belirtmiştir. Komisyon gündemimizde olmayan ve iki üniversitenin adlarını son dakika önergesiyle değiştirmeye kalkan düzenleme ise ne komisyonumuzda, ne de Milli Eğitim Komisyonunda tartışmaya açılmıştır. Tasarıyla ilgisi bulunmayan maddelerin ihtisas komisyonlarda görüşülmesini sağlayacak önergelerimiz ise iktidar partisi tarafından reddedilmiştir.
- Tasarıya sonradan eklenen maddeler, komisyonun arka odalarında bürokrasiye özensiz bir hızla hazırlanmıştır. İktidar partisi milletvekillerinin imza attıkları önergenin içeriğini açıklayamayıp bürokratlardan sufle aldıkları, gerekçelerinde gerçek niyeti gizlenen, alelacele çıkarılması yönünde bürokrasi ve siyasetin ilişkiye geçtiği kişi ve grupların dar çıkarlarına dayanan, adrese teslim isteklerdir.

Komisyonumuzda görüşülen 1/837 Esas numaralı “Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretimin Desteklenmesi Hakkında Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın maddeleri hakkında

Gündemimizdeki 90 maddelik torba kanun tasarısı, eklenen birçok maddesiyle taslaktaki ilk amacından sapmıştır. Tasarı mevcut haliyle 30 farklı kanunda değişiklik öngörmektedir.

Komisyonumuzun ihtisas alanına girmeyen şu 13 kanun ve KHK’da, ilgili komisyonların ayrıntılı raporu alınmadan ve uyarıları dikkatle incelenmeden oylama yapılmış, ilgili maddelerin bu tasarıya dahil edilmemesi gerektiğini söylememize rağmen bu taleplerimiz iktidar partisi tarafından dikkate alınmamıştır:

Hafta Tatili Hakkında Kanun, Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanun, Kıyı Kanunu, İmar Kanunu, Mera Kanunu, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Yükseköğretim Üst Kuruluşları ile Yükseköğretim Kurumlarının İdari Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanunu, Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun, Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun, 5018 sayılı Kamu Malı Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname.

Tasarıda yer alan aşağıdaki 17 kanun ve KHK’da değişiklik öngören düzenlemeler ise Komisyonumuzun Üretim Reform Paketi ve sanayinin geliştirilmesi, desteklenmesi başlığıyla doğrudan ya da dolaylı ilgili olmasına karşın, hiçbir maddesinde etki-değerlendirme analizleri tarafımıza sunulmamış, somut verilerle komisyonumuza konunun mali boyutu açıklanmamış, ilgili ihtisas komisyonlarında tali komisyon olarak görüşülmemiştir:

Harcırah Kanunu, Elektrik Piyasası Kanunu, Sanayi Sicili Kanunu, Harçlar Kanunu, Emlak Vergisi Kanunu, Belediye Gelirleri Kanunu, Mesleki Eğitim Kanunu, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun, Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu, Doğal Gaz Piyasası Kanunu, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu, Ürünlerle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun, Yapı Denetimi Hakkında Kanun, Kamu İhale Kanunu, Endüstri Bölgeleri Kanunu, Kooperatifler Kanunu, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname.

Tasarının 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunu tümüyle yürürlükten kaldıran 1 inci maddesiyle ilgili olarak;

“Hafta tatili” kavramı Anayasamızın “Çalışma şartları ve dinlenme hakkı” başlığını taşıyan 50 nci maddesinde yer alan “Dinlenmek, çalışanların hakkıdır” hükmünün ve 2 nci maddede yer alan sosyal hukuk devletinin de gereğidir. Bunun yanında Anayasamızın 20 nci maddesinde yer alan “Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir.” hükmü de ailenin haftada bir de olsa, geniş anlamda aile hayatını pekiştirmek üzere birlikte tatil yapmasını da içermektedir. Aynı zamanda uluslararası hukukta bir hak olarak yerini almaktadır.

Bu kanun tasarısının 1 inci maddesiyle, 1924 yılında çıkarılmış olan 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanun tümüyle yürürlükten kaldırılmaktadır. Bilindiği gibi 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanun, Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşundan sonra işçilerin haklarını düzenlemek için çıkarılmış, temelde şer’i hukukun dışında düzenleme içeren bir kanundur. Bu kanunla ilk defa Türkiye’de haftalık çalışmanın altı gün olacağı ve bir gün hafta tatili dinlenmesi verileceği düzenlenmiştir. Tasarının 13 üncü maddesi de 1 inci maddeyle ilişkili olup madde sırası geldiğinde değinilecektir.

Günümüze kadar 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunda sürekli değişiklikler olmuş ancak kanun tümüyle yürürlükten kaldırılmamıştır. Bu değişikliklerle, çalışma yaşamının gelişmesine bağlı olarak yasanın kapsamı önemli ölçüde daraltılmıştır. Yasadaki en son değişiklik 2008 yılında yapılmıştır. Düzenlemeye dair TBMM’de geçmişten bugüne yapılan tartışmalarda konunun sadece tatil hakkı boyutu değil, laik ve sosyal hukuk devletinde çağdaş dünyanın ölçütlerinden kopmadan yaşamak da gündemde olmuştur. Buna göre; Batılı yaşam ve çalışma standartlarının pazar günü olarak belirlediği tatil hakkını ve bunu düzenleyen kanunu tümüyle ortadan kaldırmak, birçok işyerinde dini gün esasına göre çalışma ve tatil zorunluluğunu getirebilecektir. Buna göre işveren, çalışanın inancı, aile birliği, sosyal yaşamı, tatil hakkı gibi ölçütleri değil, isterse Cuma gününü tatil edebilecektir. Böylesi bir boşluk, şimdilik kamu dışındaki çalışma alanlarında şeriat esasına dayalı bir çalışma ilişkisini doğurabilecektir. Mevcut yasanın tümüyle yürürlükten kaldırılması hukuken bu boşluğu doğuracağı gibi, rejim değişikliğinin çalışma hayatındaki ilk somut işareti olacaktır.

Hafta Tatili Kanununu tümüyle yürürlükten kaldıran 1 inci maddenin genel gerekçesine göre “ülkemizin 2023 hedeflerine ulaşması, yatırım ortamının iyileştirilmesi, bürokrasinin azaltılması, teşvik ve desteklerin kritik ve öncü teknolojilere yoğunlaşması, üretici üzerindeki mali yüklerin kaldırılması, planlı

sanayileşmenin sağlanması, yerli yeşil ve yenilikçi üretime geçişin tamamlanması ve rekabet gücümüzü arttıracak düzenlemeler yapılmasına bağlıdır.” Ayrıca, yine, 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunu yürürlükten kaldıran 1 inci maddenin gerekçesinde de “Madde ile sanayi işletmeleri üzerindeki mali yükün ve kısıtlamanın kaldırılması amacıyla söz konusu kanun yürürlükten kaldırılmaktadır.” denilmektedir. Bu düzenleme son derece masum görünmekle birlikte, gerçek bunun tam tersidir. İş Kanununda tatil günlerine yönelik bir düzenleme olmadığı için, kamu görevlisi dışındaki çalışanlar bu Kanun hükmünün getirdiği güvenceyle tatil hakkını kullanmaktadır. Kanunun kaldırılması, pazar gününün de kaybı anlamına gelebilecek, işveren, çalışan aile bireylerinin her birine farklı günlerde izin verme olanağına kavuşacak, çalışanın ise aile birliği ve dinlenme hakkı yasal güvenceden çıkarılacaktır.

1924 tarihli Hafta Tatili Kanununun yürürlükten kaldırılması işletmeleri işçilere ve topluma karşı sorumlu olmaya yönelten bir uygulamanın yok edilmesi demektir. Böylece yetersiz de olsa belediyelerin işletmeleri denetleme durumu tümüyle ortadan kaldırılmakta, ayrıca sanayinin topluma yaptığı bölgesel bir maddi katkı da yok edilmektedir. Bu şekilde davranarak kısa dönemde belirli çevrelerden takdir toplamak mümkün olabilir ancak orta ve uzun dönemde gerek bölgesel gerek ulusal çapta büyük sorunların ortaya çıkmasının da yolu açılmış olacaktır. Bu anlayışın bir uzantısı olarak işçi sağlığı ve güvenliği, kayıt dışı işçilik, çevre kirliliği ve düşük ücret gibi alanlarda ortaya çıkacak olumsuz sonuçlar daha da yaygın hâle gelecek, çalışma barışı bozulacaktır.

Yapılması gereken, Hafta Tatili Hakkındaki Kanunu tümüyle yürürlükten kaldırmak değil, günün koşullarına, toplumun ihtiyaç ve dengelerine ve üretimin gereklerine göre yeniden düzenlemektir. Sanayinin gelişmesinin önündeki engelleri kaldırırken, aynı zamanda gelişen sanayinin topluma katkı yapmasını sağlayacak topyekûn bir kalkınma politikasını hayata geçirmektir.

Kısacası, bu düzenleme masum gibi gözükebilir ama pazar günü çalıştırmayla ilgili işçinin rızasını almak gerekirken bu düzenlemeyle beraber, artık işçinin rızası olmadan işverenler işçiyi pazar günleri çalıştırabilecektir. Burada bir hak gaspı söz konusudur. Her ne kadar 2429 sayılı Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanunda da Hafta tatiline ilişkin düzenlemeler bulunmakta ise de, yapılması düşünülen bu değişiklik, toplumda bir algı yaratılarak işyerlerinin hiçbir sınırlamaya tabi olmadan pazar günleri de çalışmasının önü açılacak, isteyen işletme cuma günlerini dini tatil ve hafta tatili olarak birleştirebilecek, çalışanların aile birliği, birlikte vakit geçirme hakkı yok sayılacak, dinlenme hakkı fiilen görmezden gelinecektir.

Tasarının zeytinlik alanları düzenleyen 2 nci maddesiyle ilgili olarak;

Tasarının kamuoyu gündemine yerleşen zeytinlikler, kıyı ve mera alanlarına ilişkin düzenlemelerin tümüyle tasarı metninden çıkarılması yönündeki ısrarımızı her aşamada koruduk. Genel Kurulda da bu tavrımız kararlılıkla sürecektir.

Türkiye tarımında ve ekonomisinde önemli bir yeri bulunan zeytincilik ve zeytinyağı dış ticaretine AKP tarafından yeni bir müdahale yapılmaktadır. Ege, Akdeniz ve Marmara bölgelerinde yaklaşık 750 bin üretici ailenin, sanayisi ve

yan sektörleriyle birlikte 10 milyona yakın insanımızın geçim kaynağını oluşturan zeytincilik açık tehdit altındadır. Aydın, İzmir, Muğla, Balıkesir, Manisa ve Çanakkale üretimin gerçekleştiği başlıca illerdir. Ülkemiz, İtalya, İspanya, Yunanistan ve Tunus gibi ülkelerle birlikte dünyanın önde gelen zeytin ve zeytinyağı üreticisi ve ihracatçısı ülkelerinden birisidir.

TÜİK verilerine göre; zeytin dikim alanı 837 bin hektar olup; 2014-2015 hasat ve üretim yılında 165 bin ton zeytinyağı üretiminin değeri yaklaşık 600 milyon dolardır.

Komisyonumuzdaki tasarının ilk halinde 1995 tarihli Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanunda değişiklik öngören ve bir dekar alanda en az on beş kültür çeşidi veya yabancı zeytin bitkisi bulunmuyorsa o yeri **zeytinlik saha olarak kabul etmeyen** 2 nci madde ile zeytinliklerde hayvan otlatanlara verilen cezalarla ilgili 3 üncü madde itirazlarımız üzerine tasarıdan çıkarılmıştır. Zeytinciliğe büyük darbe vuracak olan 4 üncü madde ise tasarının özüne dokunmayan küçük değişikliklerle kabul edilmiştir.

Israrlı baskımız sonucunda tasarının ilk halinden çıkarılan 2 ve 3 üncü maddeleri ile halen tasarıda yer alan 4 üncü -tasarının son haliyle 2 nci- maddeleri, zeytincilik faaliyetini korumaya ve geliştirmeye değil, aksine zarar verecek niteliğe sahiptir. Yasakoyucu, farklı sanayi kolları ile tarımdaki üretimin, altyapı ve ulaştırma ile tarımdaki istihdamın birbirinin alternatifi değil tamamlayıcısı olduğunu bilerek hareket etmelidir. Zeytinliklere ilişkin bu düzenleme, tarımda ciddi ölçüde gelir ve istihdam kaybı yaratacaktır.

Tasarıdan çıkarılan zeytinliklerle ilgili ilk madde, Genel Kurul aşamasında yeniden gündeme getirilmemelidir. Zeytincilikle ilgili mevcut Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanuna ekleme ve değişiklikler yapılarak Kanunun 1 inci maddesinden sonra gelmek üzere eklenerek “Zeytinlik Saha” ve “Kurul” tanımı getirmeyi öngören madde, yoğun itirazımız sonucunda tasarıdan çıkarılmıştır. Tasarıdan çıkarılan düzenlemeye göre; 1 dekarda 15 ağaçtan daha az ağacın bulunduğu sahalarda, zeytinlik sahası dışında tutularak, kanunun zeytinlik alanlar için öngördüğü korumacılıktan mahrum bırakılacaktı. Ülkemizde geleneksel olarak daha önce kurulmuş zeytinliklerde 1 dekara dikilmiş olan ağaç sayısı ortalama 10-12’dir. Tasarı ile zeytinlik saha için 15 ağaç sınırı getirilmesi yeni alanlar için sorun olmasa da, çok uzun yıllardan beri zeytinlik olan, yaşlı ağaçların bulunduğu sahalarda önemli sorunlara ve telafi edilemez tahribatlara yol açabilecekti.

Tasarının ilk halinden yoğun talebimiz sonucu çıkarılan 2 nci madde ve devamındaki düzenlemeler, benzer içeriklerde altı defa TBMM’ye sunulup kamuoyu baskısıyla geri çekilen ve zeytinlik alanlarda çevreye aykırı madencilik başta olmak üzere, iktidarın yakın çevresine dönük farklı sanayi ve altyapı yatırımlarına odaklanan bir adımdır. 1995 tarihli Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanun, zeytinlikler, üreticiler ve çevre dengesi açısından son derece önemli ve koruyucu düzenlemeler içermekteyken, zeytinciliğimizi Akdeniz havzasında gerek tarım gerekse sanayi alanında çok daha fazla öne çıkarmamız gerekirken, “zeytinlik saha” ve “Kurul” tanımını getirmeyi öngören ancak geri çekilen düzenleme, zeytinliklerin kaybına yol açacaktır, bugüne dek zeytincilikte alınmış mesafede bir geriye gidişe yol açacaktı.

Ne var ki zeytinlikler açısından kaygı verici durum ortadan kalkmamış, sadece zeytinlik saha ve Kurul tanımı tasarı metninden çıkarılmıştır. Tanımı artık olmayan bir Kurul marifetiyle, zeytinliklerin kesilmesine, zeytinlik alanlarda toz ve duman çıkaran her türlü tesisin, madencilik ve sanayi faaliyetinin yürütülmesine dair madde tasarıda durmaktadır. Mevcut kanunda "zeytinyağı fabrikaları ile küçük ölçekli tarımsal sanayi işletmeleri yapımı ve işletilmesi" için verilen izin, "... bakanlıklarca kamu yararı kararı alınmış konut, konaklama tesisi, turistik tesis hariç, yatırımlar" olarak genişletilmektedir.

Tasarının son halinde 2 nci maddede yer alan ve 3573 sayılı Kanunun 20 nci maddesini değiştirmeyi öngören düzenleme, yeni oluşturulacak bir "Kurul"a ilişkindir.

Tasarının 2 nci maddesi dikkatle incelendiğinde, birinci fıkranın ilk cümlesi zeytinlikler için genel bir koruma hükmü içerirken, "ancak" ile başlayan ikinci cümlesinde getirilen istisna, tüm bu korumayı hükümsüz kılacaktır, zeytinciliğin sonunu hazırlayacak düzenlemeye yol açılacaktır.

Buna göre; ilk cümlede "*Zeytinlik sahaları içinde ve bu sahalara en az üç kilometre mesafede, zeytinliklerin bitkisel gelişimini ve çoğalmalarını engelleyecek kimyasal atık oluşturacak, toz ve duman çıkaran tesis yapılamaz ve işletilemez*" denmektedir. "Toz ve duman çıkaran" ibaresi bizim ısrarımız sonucunda iktidar partisi önergesiyle tasarıya sonradan eklenmiş olup tasarının ilk halinde yoktur.

Maddenin zeytinliklerin idam fermanını hazırlayacak ikinci cümlesi bir istisna hükmünü içermekte ve asıl tehlike burada yatmaktadır. Birinci cümledeki koruyucu ana hükmün istisnasını oluşturan ve bu ana kuralı tümüyle hükümsüz kılacak, birinci cümleyi geçersiz kılacak ifade ikinci cümleye yazılmıştır. Buna göre; "*Ancak, alternatif alan bulunmaması ve kurulun uygun görmesi şartıyla bakanlıklarca kamu yararı kararı alınmış konut, konaklama tesisi, turistik tesis hariç, yatırımlar için zeytinlik sahalarında yatırım yapılmasına Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından izin verilebilir. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı bu yetkisini gerektiğinde valiliklere devredebilir.*" Maddenin ikinci cümlesi zeytinin ve zeytinciliğin açık bir ölüm fermanıdır ve bu cümle kanunlaştığı takdirde, tasarıdan komisyonda çıkarılan ilk iki maddenin de bir değeri kalmayacaktır, çünkü siyasi otoritenin gölgesi, talimatı altında çalışmak durumunda bırakılacak Kurul bağımsız olamayacaktır.

Türkiye gerçekleri yıllardan beri göstermektedir ki, AKP iktidarı bir kanuna "ancak"la başlayan bir cümle yazıyorsa, kanunlara sürekli istisna hükümleri getiriyorsa ve kanunla yetkilendirdiği bir kurulu bağımsız karar almasına izin vermeyerek bürokratik çemberle sarıyorsa, oradan kamuya yararlı, çevreye duyarlı bir sonuç çıkmamış, sınırlı bir gruba yeni kâr ve rant alanları doğmuştur. Bu bakımdan, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanının "Tarım Bakanına güvenmeyeceksek kime güveneceğiz? Bir zeytin ağacına halel gelse bu yasayı çıkarmazdık" sözünün bu yasa maddesinde bir karşılığı ve güvencesi yoktur. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı, komisyonda sorduğumuz "Bu tasarının ardındaki şirketler, gruplar hangileridir? Hangi yatırımlar mevcut zeytinlikleri koruyan yasanın değişmemesi yüzünden bekletilmektedir?" sorusunun cevabını net biçimde verememiştir. Tasarıdaki cümle de bu cevapsız soruların ışığında, oluşturulacak Kurulun zeytini korumak için değil, açıkça Zeytine Kıyma Kurulu olarak çalıştırılacağını göstermekte, kurulda

zeytinliklerin yok edilmesine karşı çıkabilecek üyelerin ise sayısal olarak azınlıkta kalacağını bugünden belli etmektedir.

Kurula zeytinlik alanları toz ve duman çıkaran tesisler dahil olmak üzere açma yetkisi veren birinci fıkranın “ancak” ile başlayan ikinci cümlesi, geçim kaynağı zeytincilik olan bölgeler gözardı edilerek hazırlanmakta, sanayi ve madencilik faaliyetleri tarıma ve doğaya rağmen büyütülmeye çalışılmaktadır. Çevre ve insan sağlığı, zeytin ekonomisi, nüfus hareketliliği ve göç olgusu açısından son derece hatalı bir düzenleme olan, mevcut 1995 tarihli kanunu işlevsiz kılacak bu madde fıkrası yasalırsa, aynı maddenin ikinci fıkrasını da fiilen uygulanamaz hale gelecektir.

Tasarımın son halinde, 2 nci maddenin ikinci fıkrası “*Birinci fıkra kapsamındaki yatırımları yapanlar bu faaliyetlerini izin amacına uygun, çevre ve zeytinlik sahalarına zarar vermeyecek şekilde yürütmekle, oluşabilecek zararı telafi etmekle ve kendilerine tahsis edilen yerleri tahsis süresi bitiminde eski vasfına getirmekle yükümlüdür.*” hükmünü taşımaktadır.

Tasarımın bu fıkrası da göstermektedir ki, AKP iktidarı zeytini korumayı arka plana itmiş, zeytinlikler üzerine sanayi ve maden yatırımı yapan ya da yapacak olanları korumaya almıştır. Zeytini koruyan kanun, zeytinlik alanlarda madeni ve sanayi tesisini koruyup geliştiren bir sürece savrulmuştur. Başbakan Binali Yıldırım’ın demecinde olduğu üzere iktidar, mevcut kanuna aykırı biçimde zeytinlik alanlarda sanayi ve maden kuranlara ya da kurmak için yatırım yapıp yasanın Meclis’ten çıkmasını bekleyenlere göz kırpmış, “Zeytinin hamisi biziz. Fiili durumu yasal hale getiriyoruz. Zeytinlik alanına sanayi tesisi yapılmış. O sanayi tesisinin, bir şekilde var olan durumun hukuki hale getirilmesi icap ediyor” demiştir. AKP iktidarı hukuku ayaklar altına almanın, temel kazanımları yok saymanın, oldubittiye getirerek toplumsal muhalefetin sesine duyarsız kalmanın yolunu -partili cumhurbaşkanlığı modelinde olduğu gibi- “fiili durumu yasal hale getirmek” olarak açıklamış, zeytinlik kıyımına yasa kılıfı dikmeye kalkmıştır. Hangi ideolojik görüşten olursa olsun, toplum kesimlerinin birlikte karşı çıktığı ve altı defa Meclis’te reddedilerek geri gönderilen zeytinlik, mera ve kıyılarla ilgi bu tasarının referandum öncesinde değil seçim sonrasında Meclis’e getirilmesi de oldukça manidardır.

Zeytinlikler toz ve duman çıkaran tesisleşmeye açıldığı anda, burada yürütülecek madencilik ve sanayi faaliyetlerinin zeytinlikleri kısa sürede yok edeceği, gelişimlerini ve çoğalmalarını engelleyecek kimyasal atık oluşturacağı çok açıktır. Korunmasını ısrarla istediğimiz mevcut Kanun da 1995 yılında bu gerçeğe dayanılarak güçlendirilmiştir. Toz ve duman çıkaran tesisleri kuran, işleten firmaların yıllar içinde yaratacağı ekonomik ve çevresel tahribat, telafisi imkansız zararlarla yol açabilecek, zeytin ağacı sayısında bu mevcut kanun sayesinde elde edilen artış birden tersine dönecektir. Dolayısıyla, tasarının bu fıkrasına “zeytinlik sahalarına zarar vermeyecek şekilde yatırım yapılması” ibaresinin eklenmesi sadece bir dilek ve temenniden öteye geçmeyecek, yaptırımı zayıf olan bu madde zeytinciliğe balta vuracaktır. Birinci fıkrada zeytinlikleri tesis faaliyetlerine açan düzenleme, tasarının ikinci fıkrasını baştan geçersiz hale getirecektir. Zeytinlik alanlara toz ve duman çıkaran tesis dahil yatırım izni vermek, kanuna istisnalar eklemek suretiyle bir sektörü zayıflatmak demektir. Zeytinden geçinen aileleri ve işletmeleri işsiz bırakmak, sadece zeytinliklerin değil, mevcut Kanunun da içini boşaltmak demektir.

Kurul, valinin başkanlığında toplanacak, üyelerinin çoğu Ankara'dan gelecek talimata mecburen boyun eğecek, son derece muğlak biçimde "alternatif alan bulmadıkları" gerekçesiyle, bakanlıkların bir gecede çıkaracağı kamu yararı kararıyla, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının bir oluruyla zeytinliklere toz ve duman çıkaran tesis dahil olmak üzere, her türlü madencilik ve fabrika kurulmasına onay verebilecektir.

Kurulun tasarının ilk halinde 9 üyeden oluşması öngörülmüştür. Tasarının komisyon görüşmelerinde, itirazlar sonucu iktidar partisi kendi önergesiyle Kuruldaki üye sayısını 11'e çıkarırken, zeytincilik sektörünün ana temsilcilerinin ve çevre örgütlerinin bu Kurula katılımını reddetmiştir. Kurul, son haliyle, zeytinlik sahası bulunan her ilde valinin başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Orman ve Su İşleri Bakanlığının ildeki üst düzey temsilcileri ile ziraat fakültesi, ziraat odaları, -son eklemelerle- o ildeki ticaret borsası yoksa ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası, zeytinyağı ihracatçı birliği ile Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı araştırma enstitüsünden birer üye olmak üzere toplam 11 üyeli olacaktır. Kurulun sekretarya hizmetleri İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü tarafından yürütülecektir. Kurul, en az altı üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alacaktır. Bu üye dağılımı da göstermektedir ki, iktidar kendisi çalıp kendisi söyleyecek, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı gerekli gördüğü takdirde yetkisini Valiliklere devredebilecektir. Bu yolla zeytinlik gibi son dereye yaşamsal bir alanda kararlar Ankara'nın yukarıdan talimatıyla alınabilecek ancak nihai onayı Valilikler verebilecektir.

Konuya vakıf çeşitli sivil toplum kuruluşlarının da vurguladığı gibi; Yasanın Kurul'a ilişkin bir diğer sakıncalı durumu da Kurul'a zeytinlik sahalarının geliştirilmesi, korunması, verimli kullanılmasına yönelik çeşitli yetki ve görevler verilmesidir. Çünkü Kurul'da yer alan Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Orman ve Su İşleri Bakanlığının İl Müdürlükleri'nin zeytin ile ilgili hangi yetkinliklerinin ve yeterliliklerinin bu görevin yerine getirilmesi için öngörüldüğü madde ile açıklığa kavuşturulmamaktadır. Ayrıca tarım ithalatı içinde en yüksek kalemlerden birinin ham yağ ve yağlı tohumlar olduğu da düşünüldüğünde zeytinlik sahalarının daraltılmasının zeytin yağı ihracatı azaltacağı gibi, ham yağ ve yağlı tohumlar ilişkin ithalatın daha da artmasına sebep olacağı da açıktır.

Bu yeni Kurul, 2005 yılında çıkan 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu ile getirilen ve tarım topraklarını korumak yerine toprak dağıtma kurulu gibi çalışan "İl Toprak Koruma Kurulları"nı hatırlatmaktadır. Ancak yapısına ve işlevine bakıldığında, Toprak Koruma Kurullarının bile gerisine düşüldüğü açıkça görülmektedir. Toprak Koruma Kurullarında üye olarak yer alan Ziraat Mühendisleri Odası'na kurullarda yer verilmemiştir. Bunun nedeni Ziraat Mühendisleri Odası'nın açıkça iktidarın güdümünde olmamasıdır. Kurulda zeytincilik alanında söz sahibi olan Ulusal Zeytin ve Zeytinyağı Konseyi temsilcilerinin olmaması büyük bir eksikliklerdir. Konsey temsilcilerinin bu kanun tasarısını alanın paydaşları ve Bakanlıkların eşgüdümle hazırlaması ve tasarının gözden geçirilmesi yönündeki çağrısı da reddedilmiştir.

Toprak Koruma Kurulu'nda TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası temsilcisi yer almasına rağmen, zeytinin üretimi ve bakımı konularında fiili olarak çalışan, çiftçiye yol gösteren ve zeytincilik konusunda araştırma-geliştirme çalışmaları yapan söz konusu bu oda temsilcilerinin Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu'nda yer almamalarını eksiklik olarak değerlendiriyoruz. Toprak Koruma Kurullarında kurum temsilcisi üyelerin çoğunluk oyları ve Enerji ve Tabii Kaynaklar, Karayolları, Sağlık vb. tarım dışı kurumların "Kamu Yararı" kararlarıyla 5403 sayılı Kanunun çıkarılış amacının aksine tarım arazilerinin amaç dışı kullanıma açılmıştır. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı Tarım Reformu Genel Müdürlüğü tarafından 2017 Mart ayında yayımlanan verilere göre; 2005 yılında çıkarılan 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümlerine göre oluşturulan Toprak Koruma Kurulları aracılığı ile 2005-2015 yılları arasında 671 bin hektar tarım arazisi amaç dışı kullanıma açılmıştır.

Yasama organı, istisna düzenlemelerin ana kurala dönüştüğü, "ancak"la başlayan cümlelerin "koruma ve geliştirme" sorumluluğunu yok ettiği, siyasi baskıya açık Kurullar eliyle zeytinciliğin yok edileceği bir yasa tasarısıyla karşı karşıyadır. Daha önce altı defa TBMM'den oybirliğiyle geri gönderilen, son süreçte ise Milli Eğitim Komisyonu tarafından komisyonumuza oybirliğiyle tasarıdan çıkarılması yönünde rapor sunulan düzenleme telafisi imkansız zararlara ve kayıplara yol açacaktır. Bu madde tümüyle tasarı metninden çıkarılmadığı takdirde, zeytin üretimi ve ihracatı, zeytincilik sanayii hedefleri açısından alınan yoldan geri dönecek, kanun temel işlevini yitirecektir. Zeytin üreticilerinin, ihracatçıların sektörel sorunları bakanlıklarla eşgüdüm halinde çalışmadığı ve yasa yapım sürecinde sağlıklı görüş alışverişinin sağlanmadığı ihtisas komisyonlarının TBMM'de ayıntısıyla bu düzenlemeyi görmediği bir ortamda bu tasarı komisyonumuzun gündemine getirilmemeliydi.

Sektörün çatı kuruluşu olan ve tasarı sürecine aktif dahil edilmeyen, komisyonumuzda kısa süre söz almalarına izin verilen **Ulusal Zeytin ve Zeytinyağı Konseyinin** resmi görüşü açık ve nettir: *"Öncelikle bu torba yasa tasarısı, ülkemizde ve tüm dünyada gittikçe önem kazanan böylesi önemli bir ürünü, zeytinin kanununu içermemelidir. Zeytin kanunumuzda şayet değişiklik ihtiyacı varsa ki, bunu kabul edebiliriz, sektörün mutabakatı ve görüşleri alınmak suretiyle yapılmalıdır. Bu ise böylesi kısa sürede bir oldu bittiyle çıkarılacak kadar sığ bir çalışma olamaz. Çıkarılır ise bizleri yok sayarak çıkartmaktır ki, bunun sonuçlarına tüm ülke katlanır. Biz TBMM Genel Kurulu öncesi toplantılarda ve Genel Kurul'da kesinlikle Kanunun 20 nci maddesi yani omurgasını, koruma kalkanını bu haliyle tartışmayı dahi uygun bulmuyoruz. Tasarıdan zeytinlikle ilgili düzenlemelerin tümüyle çıkarılmasını, özellikle tasarının mevcut 2 nci maddesinin Genel Kurul aşamasında çıkarılmasını talep ediyor, yani 3573 Sayılı Kanunun 20 nci maddesinin değiştirilmemesini savunuyoruz. Bu maddeler torba yasadaki çıkarıldıktan sonra zeytin kanunumuzu sektörümüzün katılımı ve ilgili bakanlıklarla yapacağımız toplantılarla ve ortak mutabakatla yeniden hazırlamamızın en iyi çözüm olduğunu bir kez daha bildirmek istiyoruz."*

Sektör temsilcilerinin öneri ve uyarıları dahil edilmeden hazırlanan tasarının ilk halinde öngörülen ve tanımı yapılan, ardından tanım kısmı metinden çıkarılan "Zeytin Sahaları Koruma Kurulu", 3573 sayılı Yasanın omurgası olan 20 nci maddedeki değişiklik tasarısıyla, zeytinliklerin ölüm fermanı anlamına gelebilecek

içerikte düzenlenmiştir. İllerde Valilik bünyesinde çalışacak Kurul, tümüyle siyasi otoritenin talimatına açık olacak ve iktidarın yakın ilişkide olduğu şirketlerin çıkarına uygun biçimde, “alternatif alan olmadığı” gerekçesiyle, muğlak ve dar çıkar odaklı “kamu yararı kararı” alınmış yatırımlar için zeytinlik sahalarda işletme kurulmasına olur verebilecektir. Üstelik bu yetki, Kurulun sembolik bir iznine tabi tutulmuş, asıl izin Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bırakılmış, Bakanlığın da uygun görmesi halinde valiliklerin zeytinlik sahalarda işletme yapılmasına izin vermesi kararlaştırılmıştır. Yakın geçmişte Soma'nın Yırca Mahallesiindeki zeytinci direnişinde valiliğin vurdumduymaz tavrı ve kanunu hiçe sayan eylem ve işlemleri göz önünde bulundurulduğunda, tasarının bu tanımı ve Kurulun yetki ve sorumluluklarının, valilik ve Bakanlığın muğlak yetkilerinin yerel düzeyde zeytinciliği bitirebileceği açıktır.

Bu değerlendirmeler ışığında tasarının 2 nci maddesinin tasarı metninden tümüyle çıkarılması gerektiğini tekrar belirtiyoruz.

Tasarının 7 nci maddesinde verdiğimiz ve maddenin ikinci fıkrasına eklenerek kabul edilen önergemizle Sanayi Sicil Kanununda işletmelere bir kolaylık sunulmasını teklif ettik. Tasarı maddesinin birinci fıkrasına göre sanayi siciline kayıtlı olmayan sanayi işletmeleri bir yıl içinde kaydolursa idari para cezası uygulanmayacaktır. Sanayi siciline kaydın teşvik edilmesi amacıyla bir anlamda idari para cezası affı getirilmiştir. Sanayi siciline kayıtlı olup, işletmesinde meydana gelen değişikliği ve senelik işletme cetvellerini Kanuna göre zamanında bildirmeyen sicile kayıtlı işletmelerin de bu kapsama dahil edilmesinin hakkaniyete uygun olacağını savunduk. Sanayi siciline kayıtlı olmayan işletmeler için getirilen idari para cezası affından, sicile kayıtlı olan fakat Kanunu ihlal eden sanayi işletmelerinin de yararlanmasını amaçladık.

Tasarının 13 üncü maddesine sonradan eklenen önerge; tasarının 1 inci maddesiyle ilişkili olup karşı çıktığımız bir düzenlemedir, Genel Kurulda tasarıdan geri çekilmelidir. Tasarının 1 inci maddesinde düzenlenen Hafta Tatili Kanununun tümüyle yürürlükten kaldırılması çalışma barışını, tatil hakkını, dinlenme ve aileyle birlikte zaman geçirme hakkını olumsuz etkileyecektir. 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 25 inci maddesini yürürlükten kaldıran bu tasarının 13 üncü maddesi de çalışma hakkına ilişkin anayasal güvenceleri yok saydığı gibi, laik ve sosyal hukuk devletinin kazanımlarını geriye götürecektir, şer'i esaslara dayalı bir çalışma ilişkisi sonucunu da doğurabilecektir.

Tasarının 15 inci maddesinin tasarı metninden çıkarılması yönündeki önergemiz reddedilmiştir. Madde, komisyondaki değişiklik önergesiyle birlikte son halini almış ve Yükseköğretim Kurumunun teklifi ve YÖK onayı doğrultusunda ihtiyaç görüldüğü takdirde kamu üniversitelerinde istihdam edilen öğretim üyelerinin yaş hadlerinin yetmiş beşe kadar uzatılabilmesi öngörmektedir. Maddenin yazımı son derece muğlaktır ve “kalmalarında kamu yararı görülen” öğretim üyeleri ibaresi, yeni kadrolaşmalara olanak yaratabilecektir. Bu madde uyarınca üniversite yönetimleri, ideolojik görüş ayrılığına düştükleri nitelikli öğretim üyelerinin görev süresini uzatmamakta, bunu da “kamu yararı” kavramıyla açıklamakta serbest bırakılmaktadır. Her ne kadar Batı ülkelerindeki “emeritus profesörlük” kavramına eşdeğer olarak görülse de, emeritus unvanı taşıyan akademisyenler, üniversitenin talebi ve ihtiyacı

doğrultusunda emeklilik yaşından sonra çalıştıkları süre içerisinde üniversiteden maaş ya da başka bir sosyal hak talep etmeden görevlerini sürdürmekte, yalnızca bilimsel araştırma projeleri kapsamında gelir elde edebilmektedir. Türkiye’de vakıf üniversiteleri akademisyenler için yaş sınırı koymadığı için, emeklilik yaşını geçmiş akademisyenler için maaşlı çalışma olanakları da fazlasıyla mevcuttur. Öte yandan devlet üniversitelerinde kadro almak için bekleyen çok sayıda genç akademisyen bulunmaktadır.

Daha önceki yasal düzenlemelerle yetmiş ikiye kadar çıkarılan bu yaş sınırını yetmiş beşe uzatmak, daha çok kadro sıkıntısına yol açacak ve birçok kamu üniversitesinde bölümlerin yapısına zarar verecektir. Maddede geçen ve öğretim üyelerinin sözleşmelerinin her yıl yenileneceğini öngören hüküm ise bu düzenlemenin yol açabileceği tartışmaları ve üniversitelerde kadro sıkıntılarını giderecek bir düzenleme sağlamamaktadır. Birçok üniversite bölümünde iç barışın bozulmasına yol açabilecek bu düzenleme, genç akademisyenlerin kadro sıkıntısından dolayı yurtdışına yönelmesine ve böylece nitelikli akademik personelin kaybına yol açacaktır.

Tasarının 16 ncı maddesindeki düzenleme netleştirilmeye ve kesin hükmeye bağlanmaya muhtaçtır. Organize sanayi bölgelerinde kurulan meslek yüksekokulları için öğrenci başına ilgili yükseköğretim kurumlarına, Yükseköğretim Kurulu bütçesine bu amaçla tahsis edilen ödenekten eğitim desteği “yapılabilir” hükmü idari takdir yetkisine bırakılmamalı, “yapılır” biçiminde değiştirilmelidir. YÖK bütçesine konacak ve asgari ücrete göre belirlenecek bir yasal oranla öğrencilerin desteklenmesi kamunun sorumluluğunda olmalıdır. Partimizin bu yöndeki önergesi iktidar tarafından reddedilmiştir.

Tasarının 17 nci maddesi bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödeneklerin kullandırılmasında ve projede görevlendirilecek yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin alacağı burslarda 5102 sayılı kanun hükümlerine tabi olma hükmünü kaldırmakta, bursların miktarlarını yönetmeliğe bağlamaktadır. Bursların ve proje ödeneklerinin devlet güvencesi altına alınmadan yürütülebilmesinin tek yolu üniversitelerdeki bilimsel araştırma projeleri ve döner sermaye ile fonlanmaya çalışılması olarak gözükse de, özellikle devlet üniversitelerinin neredeyse tamamının bütçe yapısı böyle bir düzenlemeye uygun değildir. Aynı zamanda kanunen hükme bağlanan bir standart bulunmadığında yapılacak ödemelerin eşit ve adil şekilde dağıtılıp dağıtılmadığına dair şüphelerin oluşması da mümkündür. Kanunda belirtilen standarttan bağımsız şekilde bütçe ve fonlama işlemlerinin yürütülmesi, harcanan paraların idaresi ve denetiminde zorluklara yol açabileceği gibi şeffaf olmayan uygulamalara da kapı aralamaktadır.

OSB’ler veya devlet üniversiteleri tarafından kurulan meslek yüksekokullarında öğrenim gören öğrenciler için söz konusu olan eğitim desteğinin verilip verilmeyeceği, verilecekse miktarını belirleme yetkisi Maliye Bakanlığı ve YÖK’ün takdirine bırakılmamalıdır. Dolayısıyla bu desteğin verilmesi ve miktarı tasarıda öngörülebilir ve belirli değildir.

Komisyon görüşmeleri sırasında, ülkemizde tüm kesimlerce kabul edilen orta derece nitelikli işgücünün yetişmesi açısından son derece önemli olan bu eğitim desteğinin miktarının asgari ücretin üçte biri oranında olmasına, takdire bağlı

olmaksızın eğitim yardımında belirlilik sağlanmasına, fıkrada eksik olan OSB'lerin de kapsama alınmasına ve uygulama esaslarının YÖK, Maliye Bakanlığı ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca müştereken belirlenmesine yönelik verdiğimiz önerge kabul edilmemiştir.

Tasarının 18 inci maddesi, tasarının ilk halinde olmamasına karşın, tasarıya son dakika önergesiyle eklenmiştir ve Genel Kurulda tasarı metninden çıkarılması gerekir. Düzenleme, akademisyen kökenli emekli milletvekillerine üniversiteye kadroyla dönme ve hem emekli milletvekili maaşı hem de öğretim üyeliği maaşı alabilmesi imkanını tanıyacağı yönünde kamuoyunda oluşan ciddi tepkiler nedeniyle geri çekilmelidir. 2547 sayılı yasanın 60 ncı maddesi'nin "a" fıkrası akademik unvana sahip milletvekillerinin, milletvekilliği görevleri sona erdikten sonra üniversiteye dönüşlerini düzenlemektedir. Bu fıkraya 2004 yılında eklenen bir bent ile üniversiteye dönen milletvekillerine ders yükü zorunluluğu aranmadan ek ders ücreti ve sınav ücreti ile döner sermaye payı ödeneceği; bu ödemelerin dışında aylık, ödenek, tazminat ve benzeri herhangi bir ödeme yapılmayacağı hükme bağlanmıştır.

Tasarı maddesinden sonra gelmek üzere eklenen madde ile 2547 sayılı Kanun'un 60'ıncı maddesine "d" fıkrası eklenmiştir. Bu fıkra ile diğer kanunların 60'ıncı madde hükümlerine aykırı hükümleri uygulanmaz denilmektedir. Böylece milletvekilliği görevi sona eren öğretim üyelerine ayrıcalık tanınmıştır. Bu durum Anayasanın eşitlik ilkesine aykırıdır ve kabul edilemez. Ayrıca akademik yaşamda çalışma barışını bozucu niteliktedir.

AKP'nin geçmiş dönemlerde birkaç kez getirdiği ancak muhalefet partileri ve kamuoyu baskısıyla geri çektiği "öğretim üyesi emekli milletvekillerine, üniversiteye dönmeleri durumunda hem emekli aylığı, hem de üniversite maaşı ödemesi" teklifleri tutanaklardaki yerini korumaktadır. Bu bağlamda şimdi yapılan bu değişikliğin ileride, (belki de bu tasarının Genel Kurul tartışmaları sırasında) emekli milletvekili olan öğretim üyelerine çifte maaş yolunu açacağı aşikardır.

Ayrıca milletvekillerine tanınmaya çalışılan bu ayrıcalığın, Türkiye Şırnak'ta şehit edilen 13 askerine ağırlarken ve şehitler henüz toprağa bile verilmemişken yapılması toplumun milli duygularını zedelemiş ve Yüce Meclis'e olan güveni temelinden sarsmıştır. Bu nedenlerle Cumhuriyet Halk Partisi bu düzenlemeye karşıdır ve yapılan bu hatadan Genel Kurul tartışmaları sırasında mutlaka dönülmelidir.

Tasarının 19 uncu maddesinde; temelde desteklediğimiz tasarının üretim reform kapsamında gördüğümüz teknoloji transfer ofislerinin kurulması ve araştırmacıların desteklenmesine dair kapsamlı düzenlemeler bulunmaktadır. Ancak bu kapsamı maddenin "Yükseköğretim Kalite Güvencesi Sistemi ve Yükseköğretim Kalite Kurulu" kurmayı öngören EK Madde 35'teki düzenlemesi, Milli Eğitim Komisyon tutanaklarında da geçtiği üzere, kapsamlı bir YÖK ve üniversite reform yapılmadan beklenen sonuçlara ulaşmamıza engeldir. Biz, bir Kalite Kurulu kurulmasına karşı değiliz ancak 12 Eylül ürünü YÖK kaldırılmadan üniversitelerin özgürleşemeyeceğini, yükseköğretimde gerçek anlamıyla özerklik sağlanmadan kalitenin, nitelikli üretimin ve sanayi-üniversite işbirliğinin sağlanamayacağını savunuyoruz.

Tüm siyasi partilerin üniversite özerkliğine dair seçim beyannameleri mevcutken, yükseköğretim reformunu geciktirmenin, kamuoyunda açık bir tartışmaya girmeden yeni kurullar kurmanın, hedeflendiği kadar “kalite”yi getirmeyeceği açıktır. Bugün üniversitemiz açıkça özerklik, kadro güvencesi, ifade özgürlüğü sorunu yaşamakta, kadrolaşma arayışları ve hukuksuz ihraçlar bilimsel üretimin önüne geçmektedir.

Tasarının 19 uncu maddesiyle 2547 sayılı Kanuna eklenen EK 33 üncü madde ile ülkemiz yükseköğretim kurumlarında altı yıl fiili olarak öğretim üyeliği yapmış olanlardan alanıyla ilgili Ar-Ge niteliğinde çalışmak üzere yurt içinde ve yurt dışında bulunacaklara 1 yıl ücretsiz izin verilmesine yönelik düzenleme getirilmektedir. Düzenlemede ikinci defa ücretli izin kullanılabilmesi asgari altı yıl süreyle bir Devlet yükseköğretim kurumunda görev yapılması şartına bağlanmaktadır. Ancak düzenlemede AR-GE faaliyetleri kimi meslek ve uzmanlık alanlarında ve değişen teknolojik koşullarda bir yıldan fazla sürebileceği gerçeği göz ardı edilmiştir.

Bazı durumlarda AR-GE çalışmasını önemli noktalara taşıyabilecek bir öğretim üyesinin, yasanın sınırlayıcı 1 yıllık ücretli iznine tabi kalmak yerine, fakültesinin de izniyle, ikinci bir yıllık ücretli iznini kullanabilecek bir yasal altyapıya kavuşturulmasına yönelik teklifimiz kabul edilmemiştir.

Tasarının 19 uncu maddesinin “EK 38 inci maddesi”nde düzenlenen “Araştırma Görevlisi İstihdamı” başlıklı madde, üniversitelerde genç akademisyenlerin işine büyük ölçüde son vermeye dönük bir hazırlığa işaret etmektedir. Bu fıkranın tasarıdan çıkarılması yönündeki önerimiz reddedilmiştir.

Ayrıca, akademisyenlerin özlük haklarına ilişkin düzenlemelere katkı koymak için komisyon görüşmelerine katılan dernek ve sendika temsilcilerine söz hakkı dahi verilmemiştir. Araştırma görevlilerinin geçici statüyle atanmasını ve atanmaların en fazla yüzde 20’lik bir bölümünün kendi kurumlarına yerleşebilmesine imkân tanıyan değişiklik, büyük sorunlara ve hak kayıplarına yol açacak niteliktedir. Bu düzenlemenin kabul edilmesi durumunda Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı (ÖYP) kapsamındaki araştırma görevlilerinin daimi statülü kadroları ellerinden alınacaktır. Bu durumda araştırma görevliliği statüsü güvencesiz hâle gelecektir. Türkiye’de doktora aşamasındaki birçok akademisyene bu kadro dahi verilmek istenmemekte ve doktora sonrası işsiz kalmalarına yol açabilecek “50/d” olarak bilinen geçici statülü kadro verilmekte, bu kadrolar için de her yıl sözleşme yenilenmektedir.

ABD ve Almanya gibi akademik kadro sayılarının yüksek ve hareketliliğin fazla olduğu ülkelerde, doktora öğrencisinin kendi yetiştiği okulda kadro almadan farklı okullarda çalışması ve böylece akademisyenlerin daha fazla ortamda daha iyi yetişmesini amaçlayan bir yaklaşım mevcuttur. Ne var ki, Türkiye’deki kadro darlığı, okullar arasındaki kalite uçurumu ve kadro bekleyen doktora adayları sayısı hesaba katıldığında bu düzenlemenin yararlı olması beklenemez. Üstelik araştırma görevlilerinin yalnızca yüzde yirmisine kadro imkânı verilmesi, rekabet şartlarını olumsuz etkileyecek, kişisel iltimas yoluyla yapılacak atamaların önünü açarak hem akademideki kaliteyi düşürecek hem de üniversitelerin saygınlığına gölge düşürecektir. Kadro kısıtlaması, çalışma aşamasında aynı sınıfta yer alan öğrencileri rakip, hatta düşman hâline getirebilecektir. Özellikle takım çalışmasının yaygın

olduğu sosyal bilimler alanlarında bu durum telafisi imkânsız zararlara yol açacak, *mobbing* vakalarını arttıracaktır.

Yine 19 uncu madde kapsamında, "EK MADDE 34" ile doktora sonrası araştırmacıların istihdamına dair hükümde azami maaş seviyesinin ve genel maaş miktarlarının belirlenmesinin YÖK'e bırakılması büyük bir belirsizliğe yol açacaktır. Bu düzenleme, asgari ücret seviyesinde dahi doktora sonrası araştırmacı istihdamının önünü açarken, araştırmacının başka bir gelire sahip olması da engellenmektedir. Araştırma görevlileri ve doktora sonrası araştırmacıların hak ettikleri şartlardan yoksun bırakılması, ülkemizin batısındaki prestijli üniversitelerde kadro bulamayan genç ve dinamik akademisyenleri, doğu ve taşra kesimlerinde bulunan fakat henüz gerçek bir üniversite gibi faaliyet gösteremeyen kurumlara mahkûm edecektir. Ülkedeki akademik eşitsizliklerin çözümüne dair kapsamlı bir düzenleme yapılması gerekirken, bu maddedeki hükümler yeni eşitsizliklere kapı aralamaktadır. Bu düzenlemenin hayata geçirilmesi durumunda daha çok akademisyen adayının işsiz kalması muhtemeldir.

Tasarının 20 nci maddesiyle üniversitelere lisans düzeyinde eğitim veren üniversitelerin fen bilimleri ve mühendislik fakültelerinde okuyan öğrencilerin bir yarıyılı işyerinde geçirmelerini zorunlu hale getirme yetkisi verilmektedir. Düzenlemede uygulamalı eğitim süresince öğrencilere ödenecek ücret asgari ücretin %35'i olarak belirlenmiştir. Ancak yaşam koşulları ve sanayi kuruluşlarının birçok şehirde yurtlara, kampüslere, evlere uzaklığı dikkate alındığında bu tutar oldukça düşük kalmaktadır.

Komisyon görüşmelerinde, uygulamalı eğitim süresince öğrencilere ödenecek ücretin asgari ücretin yarısı olmasına, bu ödemenin dışında öğrenciye ek bir ödeme yapmak isteyen işveren olursa, bu ödemelerin gelir vergisinden muaf sayılmasına ve doğacak sigorta prim farkının Hazine tarafından karşılanmasına yönelik önergemiz kabul edilmemiştir.

Tasarının 22 nci maddesi ve ilişkili olduğu 81 inci maddesi, 23 üncü maddesi; Milli Eğitim Komisyonunun uzmanlık alanında olup, komisyonumuzla ve tasarının içeriğiyle ilgisizdir. Yüzüncü Yıl Üniversitesi ve Acıbadem Üniversitesi'nin adının son dakika önergesiyle değiştirilme girişimi; ayrıca Yükseköğretim Kurulu Kararı ile yeni daire başkanlıkları kurulabileceğinin hüküm altına alınması, Komisyon Başkanlığının kendi gündemine sahip çıkamadığını, ihtisas komisyonlarının iktidar tarafından yok sayıldığını göstermiştir.

Tasarının 24, 25 ve 26 ncı maddeleri TRT payına ilişkin düzenlemelerdir. Tasarının sadece TRT katılım payını sanayi işletmelerinden kaldıran madde fıkrası tasarının ilk halinde mevcut olup diğer maddeler geceyarısı son dakika önergesiyle getirilmiştir. Mevcut TRT gelirlerini yasa hükmü haline getiren, hakkaniyete aykırı içeriğe ya da ceza tutarlarında indirim giden içeriğe sahiptir. Tasarının TRT gelirlerine ilişkin sonradan eklenen maddelerinin Üretim Reformu ile ilişkisi yoktur.

Tasarının 25 inci maddesinin 2 nci fıkrasıyla sanayi siciline kayıtlı işletmelerin elektrik kullanımlarından kesilen TRT katılım payının kaldırılmasına yönelik düzenleme getirilmektedir. Ancak elektrik faturalarına yansıtılan TRT katılım payının kaldırılması sadece sanayi işletmelerinin değil, tarım ve hizmetler sektörünün

farklı kollarında üretim faaliyeti gösteren gerçek ve tüzel kişilere kadar her kesimin ortak talebidir. Bu doğrultuda elektrik kullanımındaki TRT katılım payının tüm üretim alanlarında kaldırılmasını amaçlayan önergemiz Komisyon görüşmelerinde iktidar tarafından reddedilmiştir. Tasarının ilk halinde yer almayan ve geceyarısı önergesiyle getirilen bir başka düzenleme, tasarının 25 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen ve karşı çıktığımız TRT bandrolü uygulamasıdır. 28.06.2016 tarihli Bakanlar Kurulu Kararıyla alınan ve cep telefonlarında yüzde 6, tablet ve bilgisayarlarda yüzde, kara taşıtlarında binde 4, diğer taşıtlarda binde 1, uydu ve set üstü medya alıcılarında yüzde 10, diğer her türlü cihaz için yüzde 10 bandrol bedeli, açılmış davaların üzerini kapatmak ya da açılacak davalara karşı önlem almak için, usulüne aykırı toplanan ve son derece adaletsiz bir gelir kalemi olan bandrol bedelini artık yasa hükmüne kavuşturulmaktadır. Tüketiciden alınan bu yüksek bandrol bedelini yasa hükmü haline getirmek için çelişkili iki önerge gerekçesi sunulmuş ve "hatalı" diye değiştirilen önergenin gerekçesinde gerçek niyet açığa çıkmıştır. Yanlış yazıldığı iddiasıyla düzeltilen gerekçe şöyledir: "... Bandrol ücretinin, cihazların içerisinde yer alan radyo-TV alıcısına denk gelen bedel üzerinden değil, cihazın tamamının bedeli üzerinden hesaplanacağı hususuna açıklık kazandırılmıştır." İktidar, itiraf gibi önerge gerekçesini daha sonra geri çekmiş ve makyajlanmış, asıl niyeti gizlenmiş önergeyi komisyona sunmuştur.

TRT gelirleri kanunla düzenlenmesi gerekirken 2016 tarihli Bakanlar Kurulu Kararıyla bandrol bedellerini usulsüzce, hakkaniyete aykırı bir oranla ve yöntemle toplayan iktidar, cihazların taşıdığı alıcıların bedelini ya da belli bir kısmının değil, o cihazın tamamının etiket fiyatı üzerinden bandrol bedeli saptayarak bir kez daha TRT gelirlerini hakkaniyete aykırı, yüksek bir tarifeye toplamaya yönelmiştir. TRT'nin yayıncılık anlayışı ve tek bir siyasi partinin yayın organı olarak hareket eden tavrı ortadayken, TRT katılım payı tartışmalı olan bir kurumun bir de hakkaniyete aykırı olan bu bandrol bedelini yasa zırrı altına almaya çalışması son derece yanlıştır. TRT gelirlerini düzenleyen kanundan sanayicilerin TRT payı çıkarılırken, TRT bandrol bedelleri eklenmiştir. Tasarının bandrol bedellerine ilişkin fıkrasının madde metninden çıkarılması ve Üretim Reform Paketi kapsamında, elektrik faturalarına yansıtılan yüzde 2'lik TRT katılım payının tüm üretim alanlarında kaldırılması gerekmektedir.

Tasarının 28 inci maddesiyle getirilen düzenleme, Üretim Reform Paketiyle ilgisi bulunmayan ve tasarıya Komisyonumuzda son dakikada eklenen, Tarım, Orman ve Çevre Komisyonunda görüşülmediği için karşı çıktığımız bir hükümdür. Orman Genel Müdürlüğünden oduna dayalı orman alanların maliyetlerine ilişkin hesaplamalar ve konunun ormancılık boyutu Plan ve Bütçe Komisyonu ile Tarım, Orman ve Köyşerhi Komisyonunun görev alanına girmektedir.

Tasarının 29 uncu maddesinde getirilen düzenleme ile staj tanımı daraltılması ve böylece sadece yükseköğretim kurumlarında staj yapan öğrencilere staj ücreti ödenmesinin sağlanması amaçlanmaktadır. Bu durum, mahkeme kararlarının önüne yasayla geçmek suretiyle önlem alınmasıdır. Yasa boşluğunun mahkemelerce öğrenciye uygulamalı derslerin ücretlerinin ödenmesine hükmeden kararı uygulanacağı yerde, bu maddeyle ödemelerin önüne geçilmek istenmekte, dava kazanan öğrencilerin ve diğer öğrencilerin emsal oluşturacak bu karar üzerinden hareket etmesi engellenmek istenmektedir. Hukuk devletinde olması gereken, yargı kararlarının önünün bu gibi girişimlerle, yasalara yeni tanımlar eklemek suretiyle

kapatılması değil, bu yargısal kararların ivedi uygulanması ve mağduriyetlerin tazminidir. Komisyon görüşmelerinde bu düzenlemenin tasarı metninden çıkarılması için verdiğimiz önerge kabul edilmemiştir.

Tasarının kıyıları kapsayan 31 ve 32 nci maddeleriyle ilgili olarak;

Komisyonu gönderilen tasarının ilk halinde, çevreyi korumayı amaç edinmiş Kıyı Kanununun, endüstri bölgeleri ya da sağlık tesisleri kurmak amacıyla esnetilmesinin önü açılmaktaydı. Kıyıları ve zeytinlikleri yapılaşmaya karşı korumakla yükümlü yasakoyucunun, kanunlara sürekli istisnai hükümler eklemek suretiyle, o kanunların ruhunu ve özünü boşaltmaya, kıyılarda yapılaşmaya izin verecek düzenlemeye gitmesi oldukça yanlıştır. Komisyon görüşmelerinde ifade ettiğimiz bu görüşler doğrultusunda verilen bir önerge ile madde düzeltilerek, düzenleme Trabzon İli ile sınırlandırılmıştır. Ne var ki, maddenin Trabzon ile sınırlandırılmasını yeterli görmüyoruz, maddenin tasarı metninden çıkarılması ısrarımızı sürdürüyoruz.

Tasarının 35 inci maddesi özelleştirme uygulamalarına ilişkin olup tasarının ilk halinde yer almamaktadır. Son dakika önergesiyle hiçbir tartışmaya olanak tanınmaksızın komisyonda AKP Milletvekillerinin oylarıyla kabul edilmiştir. Düzenlemenin tasarı metninden çıkarılması gerekmektedir. Söz konusu madde ile bugüne kadar ve bundan sonrası için de özelleştirme kapsamına veya programına alınan kamu kuruluşlarında Özelleştirme Kanunu çerçevesinde şirket birleştirmesi veya ayrı bir şirket kurarak varolan kamu kuruluşunun bu kurulan şirkete devri esnasında ortaya çıkmış bir yasadışı uygulamanın sonuçları ortadan kaldırılmak ve kamu zararına yol açan kişilere rücu edilmesi gereken bedellerden vazgeçilmesi istenmektedir.

Bilindiği üzere, 6356 Sayılı Kanun ile bir işletmede veya işyerinde toplu sözleşmenin yürürlüğe girmesi halinde bu işletmede/işyerinde yetkili sendikanın kendisinde bulunan üyelik fişlerini işverene ibraz etmesinden ve sendika üyelik aidatlarının sendikanın belirteceği hesaba aktarılmasını talep etmesinden itibaren işverenler bu aidatları çalışanların ücretlerinden ve aylıklarından kesmek ve ilgili hesaba aktarmak zorundadır. Ödenmesi gereken aidatı kesmeyen veya kesmesine rağmen bir ay içinde ilgili işçi sendikasına ödemeyen işveren, bildirim şartı aranmaksızın aidat miktarını bankalarca işletme kredilerine uygulanan en yüksek faiziyle birlikte ödemekle yükümlüdür. Bu açık hüküm kamu ve özel sektör işyerlerinin tamamı açısından uyulması zorunlu bir hüküm olup yaptırımını açıklar.

Yine İş Kanunumuzun 6 ncı maddesinde şirket birleşmelerinde veya şirket devirlerinde işçinin hak ve yükümlülüklerinin devir sözleşmesinde aksi bir hüküm bulunmadığı takdirde devam edeceği de açık olarak tanımlanmıştır. Dolayısıyla şirket devirlerinde de işveren veya işveren vekilleri her ne şekilde olursa olsun sendika aidatlarını ödemek zorundadır.

Hal böyle iken bir kamu kurumunun 4046 Sayılı Özelleştirme Kanunu çerçevesinde salt özelleştirme programına alınması ve 20 nci maddesi gereğince özelleştirmeye hazırlık olarak işletmelerinin ayrı ayrı veya bazı işletmelerinin birleştirilerek ayrı bir şirket olarak tanımlanma çalışmalarının bu işletmelerde bu esnada çalışan işçilerin ve kamu görevlilerinin sendika aidatlarının ödenmemesinin

gerekçesi olamaz. Böyle bir durum ortaya çıktığında ise idare hukukumuz ve Anayasamız bu konuyu açık bir biçimde düzenlemiştir.

Anayasamızın 129 uncu maddesine göre kamu görevlileri Anayasa ve kanunlara uygun hareket etmek zorundadırlar. Kanunla belirlenen yükümlülüğe aykırı davranan kamu görevlisi kendi kusuru çerçevesinde Anayasaya aykırı olan bu idari işleminden dolayı yine Anayasamızın 129 uncu maddesine göre, kamu zararını ödemekle yükümlüdür. (Anayasa m. 129: “Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kusurlardan doğan tazminat davaları, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ve kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak, ancak idare aleyhine açılabilir.”) İlgili kamu görevlileri bunun bir kusur olmadığını, siyasi iktidar tarafından verilen yazılı emir üzerine bu işlemlerini yerine getirmediklerini belirtebilirler. Anayasamızın 137 inci maddesinde de açık bir biçimde konusu suç olan kanunsuz bir emirin yerine getirilmemesi gerektiği belirtilmektedir. Dolayısıyla ortada yine bir kusur sorumluluğu bulunmaktadır.

Yine Anayasamız, 160 ncı maddesinde Sayıştaya bu kusurun tespitini ve gerekli işlemleri yapma yükümlülüğü getirerek bu tür bir kamu zararının ortaya çıkmasında görevli olan makamı da tanımlamıştır. Yatırım ortamının iyileştirilmesine yönelik bir kanun tasarısına bir gece yarısı verilen bir önergeyle eklenen bu düzenleme Görüldüğü üzere Anayasa'nın 129, 137 ve 160 ncı maddelerine açık bir biçimde aykırıdır. Anayasamızda belirtilen bu hükümler Yine 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetim Yasasının 71 nci maddesi ile Sayıştay Kanununun 7 nci maddesinde de açık bir biçimde düzenlenmiş ve kusur nedeniyle ortaya çıkan kamu zararının bundan sorumlu olan kamu görevlisinden tahsil edileceği belirtilmiştir.

Söz konusu 35 inci maddede belirtilen durum da açık bir biçimde özelleştirme sürecindeki kamu kurumunda çalışmakta olan kamu görevlilerinin kusurlu bir biçimde kamu zararının ortaya çıkmasına neden olmalarıdır. Bu kusur nedeniyle idare ilgili sendikaya ödenmemiş aidatı ödeyeceği gibi ayrıca bankalarca işletme kredilerine uygulanan en yüksek faizi de ödeyecektir. Bu faiz ödemesi de açık bir biçimde kamu zararındır. İdare Hukuku açısından özel kanun olan 6085 Sayılı Kanun ve 5018 Sayılı Kanunun açık hükümleri bulunurken bu kanunların ilgili hükümleriyle çelişen bir kanunun sadece bir kamu kurumu olan özelleştirme idaresi için düzenlenmesi de hukuki olarak bu düzenlemenin usul açısından da anayasaya aykırılığı sonucunu doğuracaktır. Bu nedenle söz konusu düzenlemenin kanun tasarısından çıkarılması gerekmektedir.

Belirtilen sebepler ışığında söz konusu düzenlemenin kanun tasarısından çıkarılması gerekmektedir.

Tasarının 36 ve 37 nci maddeleri üretim reform paketiyle doğrudan ilgisi olmayan **mera alanlarını** endüstri bölgelerine, teknoloji geliştirme bölgelerine, OSB'lere, serbest bölgelere, yerleşim yerlerinin dışına taşınmasına karar verilecek sanayi sitelerine ve sanayi tesislerine açmayı hedeflemektedir. Komisyon görüşmelerinde mera ile ilgili maddelerin tasarıdan çıkarılması önergelerimiz reddedilirken, iktidar partisi milletvekillerinin önergesiyle münferit sanayi işletmeleri bu hükümden istisna tutulmuştur.

Meraların tarım ve hayvancılık faaliyetindeki yeriyle sanayinin kurulması ya da genişlemesini birbirine alternatif sayan anlayış, sanayi ile tarımın iç içe, birbirini besleyen yanını yok saymaktadır. Bu tasarının kıyı ve zeytinlik sahalarda yapılaşma, tesisleşme öngören maddelerinin meralardaki uzantısı olan düzenleme, tarımsal ve hayvansal ekonomiye zarar verebilecek, etki analizleri yeterince yapılmadan yasalaştırılmak istenmektedir.

Tasarının ilgili düzenlemesi tarım ve hayvancılık bakımından plansızlaşmanın bir ürünü olup zeytinlik sahalarının ve kıyıların imara açılması konularında olduğu gibi, yine kamuoyunun yoğun tepkisini çekmiştir. Kent içindeki sanayi sitelerinin yerleşim yeri dışına çıkarılması için uygun hukuki ve ekonomik koşullar oluşturulmadan mera alanlarının imara açılması, sürdürülebilir bir kent planına, ticari hayatın olağan akışına, sürdürülebilir bir sanayi politikasına da zarar verecektir.

Ayrıca tasarıda endüstri bölgeleri, organize sanayi bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, serbest bölgeler ile sanayi siteleri için ihtiyaç duyulan alanlar için mera vasfının değiştirilmesi halinde **ödenecek ot bedeli** kaldırılmakta, sürdürülebilir bir hayvancılık politikasının olmazsa olmazlarından birisi olan meralar, hatalı bir yerleşim ve imar anlayışına kurban edilebilecektir.

Cumhuriyetimizin ilk yıllarında 44 milyon hektarla ülke yüzölçümünün yüzde 56'sını oluşturan mera alanları, günümüzde 14,6 milyon hektara, ülke yüzölçümünün yüzde 19'una gerilemiştir. Mera alanlarındaki bu gerileme söz konusu tasarı ile artacaktır. Bir yandan Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından mera hayvancılığına yüzde 50 hibe desteği verileceği ilan edilirken öte yandan meraların ot parası bile alınmaksızın tesisleşmeye açılması kabul edilemez.

Türkiye bir yandan mera alanlarını hatalı bir sanayileşme anlayışına, turizme, toplu konuta tahsis ederken öte yandan yurtdışından milyarlarca dolarlık yem ham maddesi ve saman ithal etmektedir. Son altı yılda canlı sığır, koyun ve keçi ile sığır eti için 4,5 milyar dolar bedel ödenmiştir. Bu politikalarla hayvancılıkta sürdürülebilirlik asla sağlanamaz. Ülkemizin hayvancılıkta dışa bağımlılıktan kurtulması için öncelikle meraların amaç dışı kullanımı önlenmeli; bu alanlar ıslah edilerek yetiştiricilerin kullanımına sunulmalıdır. Meralar ile ilgili maddelerin esas ilgili ihtisas komisyonu olan Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu'nda görüşülerek olgunlaştırılmasına olanak tanınmaması bir diğer önemli eksikliklerdir. Bu gerekçelerle ilgili iki maddenin tasarı teklifinden çıkarılmasını öngören değişiklik önergelerimiz AKP'li milletvekillerinin oyları ile reddedilmiştir. Meralar ile ilgili doğrudan olumsuz sonuç doğurması muhtemel bu iki maddenin tasarı metninden kesinlikle çıkarılması gerekmektedir.

Tasarının 39 uncu maddesi Organize Sanayi Bölgeleri Kanun'unun tanımları düzenleyen maddesinde değişiklik öngörmektedir. 4562 sayılı Kanuna 20/02/2014 tarihli ve 6525 sayılı Kanun'la getirilen "Finansal Kiralama Şirketi" tanımının eksik kalması nedeniyle yapılan itirazlar dikkate alınmak suretiyle sadece altı gün sonra 26/02/2014 tarihli ve 6527 sayılı Kanun'la eklenen madde ile "Katılım, kalkınma ve yatırım bankalarının bu Kanun kapsamında finansal kiralama işlemleri yapılabilir." hükmü getirilmiştir. Komisyondaki önergemizle 4562 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin "c) Finansal Kiralama Şirketi: 6361 sayılı Kanun kapsamında kurulan finansal kiralama şirketleri ile katılım, kalkınma ve yatırım bankalarını," şeklinde değiştirilmesi teklif edilerek "Finansal Kiralama Şirketi" tanımını genişleten bu hususun dikkate alınarak ek 2 nci maddeyi de

kapsayan bir tanım öngörölmüş ve bu geniş tanım neticesinde ek 2 nci maddenin yürürlükten kaldırılması öngörölmüştür. Zira kaldırılması öngörölen ek 2 nci madde "Katılım, kalkınma ve yatırım bankalarının bu Kanun kapsamında finansal kiralama işlemleri yapılabilir." hükmünü içermekte olup 2 nci maddedeki tanımda zaten yer bulmuştur. Ancak ilgili değişiklik önergemiz AKP'li milletvekillerinin oyları ile reddedilmiştir.

Tasarının 40 ıncı maddesinde kapsamlı değişiklik öngören önergemiz kısmi kabul görmüş ve OSB alanlarındaki ruhsatsız veya ruhsata aykırılığı tespit edilen yapıların yıkım faaliyetinin Bakanlık talimatı üzerine Valilik veya kaymakamlık tarafından yapılacağı, yıkım bedelinin yapı sahibi tarafından karşılanacağı hususu oybirliğiyle kabul edilmiştir. Bu sayede OSB'lerin kendi imkanlarıyla gerçekleştiremeyeceği yıkım işi için kamudan bedeli karşılığında destek alınacak, aynı zamanda OSB yönetimlerini yıkım konusunda karar alınan yapı sahipleriyle yıkım anında karşı karşıya getirmek, istenmeyen sonuçlara yol açabilecekken bunun önüne geçilmiştir.

Tasarının kapsamıyla doğrudan ilgili olan ve 41 inci maddede yeni madde ihdası içeren önergemiz kabul görmüştür. Değişiklikle genel kurul aşamasında da OSB'lerin kamulaştırma yaptırabilmelerine kanuni dayanak oluşturulması, kamu yararı kararı için başvurunun yönetim kurulu tarafından yapılması ve ayrıca 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu uyarınca oluşturulan kıymet takdir ve uzlaşma komisyonlarında, OSB'nin temsilcisine yer verilerek OSB'nin adına yapılacak kamulaştırma sürecini kendi çalışanları vasıtasıyla izleyebilmesine imkân sağlanması amaçlanmıştır.

Tasarının 42 nci maddesiyle değiştirilen 4562 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Vali, müteşebbis heyette bulunması durumunda yedek üye uygulamasından istisna tutulur" cümlesinin tasarı metninden çıkarılmasını ve maddenin son fıkrasının aşağıdaki "Yönetim kurulu üyeleri, yönetim kurulu üyesi oldukları OSB haricinde, birden fazla OSB'nin müteşebbis heyetinde ve denetim kurulunda görev alamazlar." şeklinde değiştirilmesini öneren değişiklik önergemiz AKP oyları ile reddedilmiştir. Oysa 4562 sayılı Kanunun tasarıyla değiştirilen üçüncü fıkrasında "vali hariç" ibaresine yer verilmek suretiyle valiler, ikinci fıkrada geçen "Müteşebbis heyette yer alan üyelerin dört yıl için seçileceği, üyelikten düşen veya ayrılan üyenin yerine geçecek yedek üyenin kalan süreyi tamamlayacağı" yönündeki düzenlemenin dışında bırakılmıştır. Bu nedenle "Vali, müteşebbis heyette bulunması durumunda yedek üye uygulamasından istisna tutulur." hükmüne yer verilmesine gerek kalmadığı düşünölmektedir.

Ayrıca, tasarıda öngörölen ve 4562 sayılı Kanun'un 7 nci maddesine eklenen son fıkra, OSB organlarında görev alanların, vali hariç diğer OSB'lerin organlarında görev alamayacağını düzenlemektedir. Müteşebbis heyet veya genel kurullar, OSB'lerin en yüksek karar organıdır. Katılımcıların tamamı aslında OSB genel kurulu üyesi ve görevlisidir. Tasarı, genel kurul aşamasında olan OSB'lerin katılımcılarının dahi diğer OSB'lerin organlarında görev alamayacağını ifade etmektedir. Diğer yandan, bir OSB'nin organında görev alan bir kişinin, bir başka OSB'nin organında görev alması yasağının fazlasıyla sınırlayıcı olacağı bir gerçektir. Önergeyle, bir OSB'nin yönetim kurulunda görev alan kişinin, bir başka OSB'nin yönetim kurulu üyesi olamayacağı düzenlenirken ancak bilgi ve tecrübelerin paylaşılması amacıyla

bir diğer OSB'nin müteşebbis heyetinde veya denetim kurulunda görev alması mümkün hâle getirilmek istenmiştir.

Tasarının 46 ncı maddesine dair önergemiz kabul edilmiştir. Bu sayede OSB bünyesindeki işletme iflas erteleme talebinde bulunduğu takdirde, OSB yönetimlerinin piyasadan satın alarak işletmelere sunduğu elektrik, su ve doğalgaz bedellerini iflas erteleme talebinde bulunan işletmeden tahsil etmesine bir engel olmayacağı hükme bağlanmıştır. Bu yolla OSB'lerin tahsilatında süreklilik sağlanması amaçlanmıştır.

OSB'ler, katılımcıları hakkında mahkemelerce verilen iflas erteleme kararları sebebiyle piyasa şartlarında bedelini ödeyerek satın alıp katılımcılara verdikleri elektrik, su ve doğal gaz hizmet bedellerini tahsil edememekte ve bu durum özellikle üretimde olan işletme sayısı bakımından yeterli düzeye ulaşmamış OSB'lerin gelirlerinin giderlerini karşılayamamasına yol açmaktadır. Bir OSB'de iflas erteleme kararı almış işletme sayısının fazlalığı veya iflas erteleme kararı almış işletme veya işletmelerin OSB'ye olan ödeme yükümlülüklerinin büyüklüğü OSB'yi zora sokabilecektir. Ayrıca iflas ertelemesi aşamasında yaşanabilecek hileli işlemler nedeniyle OSB'ler alacaklarının tahsili sorununu yaşayacaktır. Bu nedenle, OSB'lerin bedelini ödeyerek satın alıp katılımcıya verdiği elektrik, su ve doğal gaz hizmetinin tahsilatında istikrar ve süreklilik sağlanabilmesi amacıyla İcra ve İflas Kanununa istisna getirilmiştir.

Tasarının 49 uncu maddesiyle değiştirilen 4562 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesinin "Arsa tahsis ve satışları, müteşebbis heyetin veya genel kurulun belirleyeceği prensipler çerçevesinde yönetim kurulu tarafından yapılır ve Bakanlığa tahsis veya satışı takip eden ayın ilk haftası içerisinde bilgi verilir." şeklinde değiştirilmesini öneren değişiklik teklifimiz AKP Milletvekillerinin oyları ile reddedilmiştir. Oysa 4562 sayılı Kanun çerçevesinde OSB'lerin direkt olarak arsa satışı yapmalarına imkân bulunmamaktadır. Kanunda yer alan hükümler gereğince OSB tarafından katılımcıya öncelikle arsa tahsisi yapılmakta, mevzuatta öngörülen koşulların gerçekleşmesini müteakip tapuları verilmek suretiyle mülkiyetleri devredilmektedir. Bu nedenle değişiklik önergesi ile "arsa satışları" başlıklı 15'inci maddenin arsa tahsisinden bağımsız uygulanması mümkün olmayıp maddenin bu gerçekliğe uygun hâle getirilmesi amaçlanmıştır. OSB'lerde genel kurula geçildikten sonra yapılacak tahsis ve tapu devri işlemleri için "arsa tahsis ve satışları konusunda prensipleri belirleme" yetkisinin genel kurulda olduğu hususunun da maddede belirtilmesi amacıyla verdiğimiz önerge iktidar partisi oylarıyla reddedilmiştir.

Tasarının 51 inci maddesinde verdiğimiz kapsamlı önerge iktidar partisi tarafından kısmi kabul görmüştür. 4562 sayılı Kanun 18 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklik öngördük. Buna göre; 4562 sayılı Kanun çerçevesinde "arsa tahsisi" esas itibarıyla katılımcılara yapılmakla birlikte, 18 inci maddenin son fıkrasında yer alan düzenlemede de olduğu gibi, katılımcı vasfı olmayan kurum ve kuruluşlara yapılan kullandırmalar için de "tahsis" deyiimi kullanılmaktadır. O nedenle maddenin ilk fıkrasının "Katılımcılara" ibaresiyle başlamasının uygun olmadığı düşünülmektedir. 4562 sayılı Kanunun uygulanmasıyla ilgili usul ve esasları yönetmelikle belirleme yetkisi yine bu tasarının farklı bir maddesindeki düzenlemeyle zaten Bakanlığa ait olacaktır. Bu nedenle fıkra metninden "Bakanlık tarafından

çıkartılan" ibaresinin çıkarılması önergemiz Komisyonumuzda oybirliğiyle kabul edilmiştir. Ayrıca, yine bu kabul edilen önergemizle düzenlendiği üzere, arsa tahsisi işleminin fiilen müteşebbis heyet tarafından tesis edilmesi mümkün değildir. Kanunun 15 inci maddesi ile de paralellik sağlanması ve tahsis işleminin müteşebbis heyetin veya genel kurulun belirleyeceği prensipler çerçevesinde yönetim kurulu tarafından yapılacağı bunun da süresinde Bakanlığa bildirileceği hükmüne yer verilmesini sağlamak amacı ile verdiğimiz önerenin birinci fıkrası ile ilgili kısmı kabul edilmiştir. Tasarının aynı maddesinin 10 uncu fıkrasında yer alan "hizmet ve destek alanları" ibaresinin metinden çıkarılması ve "parsel" ibaresinin "sanayi parseli olarak değiştirilmesi, ayrıca maddede belirtilen faaliyet konularının değişmesi veya hisse oranının %51'in altına düşmesi durumlarında, katılımcıya ait işyerinde faaliyette bulunma şartlarını kaybeden şirketin artık o işyerinde faaliyette bulunamayacağı, katılımcının sorumluluğu ve uygulama esaslarının yönetmelikle belirlenmesi amacıyla verdiğimiz önergeler iktidar partisi oylarıyla reddedilmiştir.

Tasarının 54 üncü maddesinde, 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 22 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan tanım düzeltmelerine dair değişiklik önergelerimiz Komisyonunda kabul edilerek metne işlenmiştir.

Tasarının 55 inci maddesinde, 4562 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin ikinci fıkrasının, Anayasanın 38 inci maddesinde ifadesini bulan "Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz." hükmüyle ve Türk Ceza Kanunuyla (TCK) uyumlu biçimde kanunlaşması, masumiyet karinesinin OSB Kanununda eksiksiz yer alması amacıyla verdiğimiz önerge kabul edilmiştir. Tasarıda görevleriyle ilgili suçlamalardan dolayı haklarında kovuşturma başlatılan OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personelinin Bakanlık tarafından tedbiren süresiz olarak görevden uzaklaştırılabileceği ve sonuçları düzenlenmiştir. Halbuki görevden uzaklaştırma, hazırlık soruşturması aşamasında soruşturmanın selameti için başvuru geçici bir tedbir olup, delillerin soruşturma aşamasında toplanmış olması nedeniyle yargılama safhası olan kovuşturma aşamasında kural olarak bu tedbire başvurulmaz. CMK'nın 175 inci maddesi de kovuşturma evresini "iddianamenin kabulüyle, kamu davası açılmış olur ve kovuşturma evresi başlar" ifadesiyle tarif etmiştir. Kovuşturma yani yargılama aşamasında görevden uzaklaştırmaya başvurulması, Anayasanın 38 inci maddesinde ifadesini bulan "Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz." hükmünün ve TCK ile güvence altına alınmış masumiyet karinesinin ihlali anlamına gelecektir. Kabul edilen önergemizle, kanun yoluyla kurulacak bu ihlalin önüne geçilmiş, soruşturma aşamasında Bakanlık tarafından geçici olarak görevden uzaklaştırma, ağır cezayı gerektiren bir fiilden dolayı dava açılması (kovuşturmaya başlanması) durumunda, yargılama sonuçlanıncaya dek mahkemece görevden uzaklaştırmaya karar verilmesi düzenlenmiştir. Ayrıca, soruşturma sonucunda kovuşturmaya yer olmadığına ya da mahkûmiyete karar verilmemesi hallerinde, görevden uzaklaştırılmış olanların, varsa kalan görev sürelerini tamamlamaları öngörülmüştür.

Tasarının 56 ncı maddesinde, OSB'lerin kendi kendilerini yönetebilme olanaklarını genişletecek önergemiz iktidar milletvekillerinin oyçokluğuyla reddedilmiştir. Tasarı, OSB'lerde genel kurula geçişin ön şartı olan katılımcıların 2/3'ünün yapı kullanma izni almış olma şartını kaldırmış ve bir anlamda genel kurula geçiş kolaylaştırılmış gibi görünse de, genel kurula geçiş bakımından yeni bir zorluğa yol açılmıştır. Katılımcıların 1/3'ünün iş yeri açma ve çalışma ruhsatı almış olması

şartı tasarıda 1/2'ye çıkarılarak genel kurula geçiş ikinci şart yönünden ağırlaştırılmaktadır. Böylece müteşebbis heyeti ve dolayısıyla yönetim kurulu görevini, meslek odası meclisi üstlenmiş olan OSB'lerin, bölge sanayicisi/katılımcısı olmayan kişiler tarafından (daha çok sanayici olmayan hizmet erbabı) yönetilmesine daha uzun süre devam edilecektir. Önergemizle, sanayiciler kendilerini yönetecek kişileri seçme ehliyetine sahip olduğundan, görevlendirme veya atama yerine, OSB'lerin kendi seçtikleri yöneticiler tarafından yönetilmelerinin önünün açılması hedeflenmiştir. Sunduğumuz önergeyle, bölge sanayicisine güvenilmesi ve böylece OSB'lerin genel kurula geçişinin kolaylaştırılması ve tüm katılımcıların genel kurul toplantılarına katılma hakkının güvenceye alınması amaçlanmıştır. OSB ruhunun ve demokratik kültürün yerleşmesine ve gelişmesine uygunluk sağlaması ile OSB'lerin genel kurula geçişinin kolaylaştırılması ve tüm katılımcıların genel kurul toplantılarına katılma hakkının güvenceye alınması sağlanması amacı ile değiştirilmesini teklif ettiğimiz önergemiz iktidar partisi oylarıyla reddedilmiştir.

Tasarının 57 nci maddesinde, OSBÜK'ün organlarının tanımlanması ve Genel Sekreterin atanmasının ve azledilmesinin Bakanlık vesayetinden çıkarılarak, bu yetkinin ÖSBÜK Yönetim Kuruluna bırakılması ile ilgili önergemiz kabul edilmiştir.

Tasarının 59 uncu maddesinde, 4562 sayılı Yasanın Geçici 2 inci Maddesinin kaldırılması yönünde verdiğimiz önerge iktidar partisi oylarıyla reddedilmiştir. Organize Sanayi Bölgeleri, müteşebbis heyeti ve yönetimlerini kendi katılımcıları arasından seçebilmelidir. Maddenin mevcut hali, OSB'lerin kendi kendilerini yönetme hakkından uzaktır ve madde "Sanayi odaları tarafından kurulup yönetilmekte olan OSB'lerde, genel kurul ve müteşebbis heyet görevlerini, 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununa göre faaliyette bulunan sanayi oda meclisleri yürütür. Yönetim ve denetim kurulu üyeleri sanayi oda meclisi üyeleri tarafından ve yönetim kurulu üyelerinin en az üçü OSB katılımcıları arasından seçilir" hükmünü taşımaktadır. Oysa yeni bir düzenleme yapılarak OSB katılımcılarının kendi müteşebbis heyetlerini bu yasanın yürürlük tarihinden itibaren 6 ay içinde seçmelerinin önü açılmalıdır.

Tasarının 60 ıncı maddesi yoluyla 4562 Sayılı Kanuna eklenen geçici 15 inci maddenin birinci fıkrasında yer alan "kamulaştırma yoluyla elde edilerek" ibaresinin çıkarılmasıyla ilgili önergemiz kabul edilmiştir. Tasarının düzenlediği maddenin birinci fıkrasına göre; bu imkândan OSB Kanununun yürürlüğe girmesinden önce kamulaştırma yoluyla edinilen ve katılımcıya devri yapılan taşınmaz malikleri yararlanabilecektir. Halbuki, OSB'ler yer seçimi sınırları içinde kalan taşınmazları kamulaştırma yoluyla edinebildikleri gibi rızaen satın alma ve hatta Hazine arazilerini de edinebilmekte ve katılımcılara tahsisini yapabilmekte, devredebilmektedir. Kabul edilen önergemizle bu haktan OSB'nin taşınmazı edinme şekline bakılmaksızın bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce, süresinde yatırım yapamayan tüm katılımcıların yararlanabilmesine olanak sağlanmıştır.

Tasarının 74 üncü maddesinde düzenlenen 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun (c) bendinden sonra gelmek üzere eklenen d) bendinde, Orta ve yüksek teknolojili ürünlerin üretim sürecinde gereken AR-GE desteği ve teşviklerin, muafiyetlerin yanı sıra bu ürünlerin alım süreçlerinde de kamunun aktif rol üstlenmesi, bu doğrultulda yerel yönetimlerin de mal ve hizmet alımlarında yerli

teknolojiyi kullanma şartının getirilmesi, yerli malzeme ve ekipmanla iş yürütmeleri amacıyla verdiğimiz reddedilmiştir.

Tasarının 85 ve 86 ncı maddeleriyle ilgili olarak;

Özetle; ilgili maddeler Komisyonumuzun ihtisas alanında olmayıp son dakika önergeleriyle gündemimize getirilmiş, sağlıklı bir bilgilendirme yapılmamış, konunun bakanlık yetkilileri komisyonda hazır bulunmamıştır. Düzenleme, kamuoyunda uzun süredir tartışma konusu olmuş bir alana ilişkindir. 2012 yılında çıkarılan İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 6 ncı maddesi “İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmetleri” başlığı altında mesleki risklerin önlenmesi ve bu risklerden korunmak için işverenin yükümlülüklerini, 7 nci maddesi ise “iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin desteklenmesi” başlığı altında iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin yerine getirilmesi için Bakanlığın sağlayacağı destekleri düzenlemektedir. Söz konusu 86 ncı maddede iktidar partisi tarafından verilen önerge ile bu maddelerin uygulanma tarihi 01.07.2020’ye ötelenmektedir. Türkiye, iş kazalarında Avrupa’da birinci, dünyada üçüncü sıradadır. İş kazalarında sahip olduğu bu kötü sicili düzeltmenin yolu; çalışma hayatına dair ciddi, samimi bir siyasal tavır almak ve yasal düzenlemeleri uygulamaktan geçer. Bu önerge ile işverenlerin yükümlülükleri 3 yıl ertelenmektedir.

2012 yılında yasalaştırılan 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun ana amacı Türkiye’deki bütün çalışanları iş sağlığı ve güvenliği açısından koruma ve bu yasa kapsamına almaktır. Yasanın çatısını da özellikle küçük işyerlerinde meydana gelen iş cinayetlerinin önlenmesi amacıyla işyeri düzeyinde iş sağlığı ve güvenliği sistemini hayata geçirmek oluşturmaktaydı. Cumhuriyet Halk Partisi, bu sistemin esasını desteklemiş, ancak özellikle işyeri düzeyinde iş sağlığı ve güvenliğinden sorumlu olan personelin istihdamının piyasalaştırılmasına ve tümüyle işverene bağımlı hale getirilmesine karşı çıkmıştır. Yine, yasanın ilk çıktığı tarihten itibaren kamu kurumları için öngörülen uyum sürecini ve iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin bu sistemin devreye girmesi için personel istihdamı için verilen sürenin, yasanın asıl amacı olan çalışanları koruma amacını zedeleyeceğini de defalarca dile getirmiştir.

Ancak bütün itirazlarımıza rağmen yasa kağıt üzerinde yürürlüğe girmiş, bütün işyerleri için uygulama tarihi yaklaştığında siyasi iktidar, önce 6495 Sayılı Kanun ile yürürlük tarihini 1 Temmuz 2016 tarihine ertelemiş, ardından da 5552 Sayılı torba kanuna bu Yasanın en önemli kurallarından birisi olan işyeri hekimi istihdam zorunluluğunu 10 ve daha az işçi çalıştıran işyerleri için adeta yok etmiştir.

Bu kanun tasarısı ile 10 kişiden az işyerleri için getirilen istisnai düzenleme, 50 işçiden az işyerleri için genişletilerek bir anlamda yasanın amacı tamamen ortadan kaldırılmaktadır.

2014 yılına kadar Çalışma Bakanlığı istatistikleri iş kazalarının işyeri büyüklüğüne göre tasnifini yapmaktadır. Bu istatistiklere göre iş kazalarının en yoğun olduğu işyeri büyüklüğü 10-50 işçi çalıştıran işyerleridir. Yine Sosyal Güvenlik Kurumu istatistiklerine göre 50’den az işçi çalıştıran işyeri sayısı 1 milyon 24’tür. Dolayısıyla bu kadar büyük sayıda işyerinin yasanın amacı ve kapsamı dışına çıkarılması kabul edilemez. Özellikle yasanın çıkarıldığı 2012 yılından bugüne kadar iş cinayetlerinin giderek arttığı ve yasanın yaptırımlarının yetersiz olarak değerlendirildiği bir dönemde bu yasanın uygulanamaz hale getirilmesi de siyasi

iktidarın çalışanın sağlığı ve güvenliği yerine sınırsız kâr hırsının yanında yer aldığını açık bir biçimde gözler önüne sermektedir.

Eğer 50'den az işçi çalıştırılan işyerleri için işyeri hekimi ve iş güvenliği uzmanı çalıştırma yükümlülüğüyle, işe başlamadan önce alınması gereken sağlık raporlarının yetkili hastanelerden alınması uygulaması kaldırılırsa, bu durumda işyerleri yine korumasız hale gelecektir. Özellikle denetimlerin olmadığı ülkemizde bu düzenlemenin yapılması demek zaten kötü olan iş sağlığı ve güvenliğini fiilen yok etmek demektir.

Az tehlikeli ve 50'den az işçi çalıştıran işyerleri ile kamu kurum ve kuruluşları için bu yasanın uygulama tarihi 1 Temmuz 2016 tarihi olarak belirlenmişti. Yasanın zorunlu olarak uygulanması yerine 7 Eylül 2016 tarihinde yayımlanan 6745 Sayılı Kanun ile bu tarih 01.07.2017 tarihine ertelenmişti. Bu kanun tasarısıyla da kamu kurum ve kuruluşları ile 50'den az işçi çalıştırılan az tehlikeli işyerleri için iş güvenliği uzmanı ve işyeri hekimi istihdamı zorunluluğu dışındaki risk değerlendirmesi ve yasanın öngördüğü diğer zorunlulukların giderilmesi zorunluluğu 2020 tarihine kadar ertelenmiştir. Burada önemli bir ayrıntı olarak Aladağ'daki Yurt'un bu kıstasa uyduğunu söylemek her halde bu düzenleme ile ne tür faciaların yolunun açıldığını göstermek açısından oldukça anlamlıdır. Gerçekten de hizmet sektöründe faaliyet gösteren yüzbinlerce işyeri adeta kuralsız ve denetimsiz bir biçimde çalışacaktır. Bu diğer ifadeyle yasanın fiilen uygulanmaması demektir. Bir Kanunun yürürlüğe girmesinden 8 yıl sonra yaptırımlarının devreye girecek olması kanunun fiilen uygulanmaz hale getirilmesi anlamına gelmektedir.

Anayasamızın 56 ncı maddesinde, açık bir biçimde, devlete çalışanlarının sağlık ve güvenliklerini koruma yükümlülüğü getirilmiştir. Yine imzalamış olduğumuz ILO Sözleşmeleri de bu hususta açık hükümler ihtiva etmektedirler. Hal böyle iken salt ekonomik kaygılar ve kâr hırsı uğruna iş sağlığı ve güvenliğinin fiilen uygulanmamasına ilişkin getirilen bu hüküm bir anlamda Türkiye'deki çalışanların güvencesiz ve korumasız çalıştırılmasının siyasi iktidar eliyle bir devlet politikası haline getirildiğini göstermektedir.

Emeği ve çalışanların sağlığını ve güvenliğini sağlamak yerine bir Yasanın uygulanmasını Türkiye'deki işyerlerinin büyük bir çoğunluğu açısından fiilen imkansız hale getiren bu düzenleme adaletsiz ve hukuksuz bir düzenleme olduğu gibi kamu vicdanını da yaralayıcı bir düzenlemedir. Bu nedenle kanun tasarısı metninden çıkarılması gerekmektedir.

Yukarıda sayılan nedenlerle muhalefet ettiğimiz konuları Komisyon Başkanlığına ve Genel Kurula saygılarımızla arz ederiz.

İrfan Bakır

Isparta

Tacettin Bayır

İzmir

Kazım Arslan

Denizli

Tahsin Tarhan

Kocaeli

Akif Ekici

Gaziantep

Didem Engin

İstanbul

MUHALEFET ŞERHİ

1/837 esas Numaralı ‘‘Sanayinin Geliştirilmesi Ve Üretim Desteklenmesi Hakkında Bazı Kanun Ve Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı’’ na ilişkin muhalefet şerhimiz aşağıdaki gibidir.

Bilgilerinize sunarız.

USUL AÇISINDAN DEĞERLENDİRMELER

Komisyonumuzda görüştüğümüz 1/837 esas numaralı “Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretimin Desteklenmesi Hakkında Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” teklifi; esas itibariyle bir isme sahip olmasına karşı içeriğinde barındırdığı farklı konular ile birlikte son dakika eklentileriyle bir torba yasası olma özelliğine sahiptir. Örneğin tasarıda olmamasına karşın ÇED raporu ile ilgili düzenlemeler son dakika marifetiyle eklenmiş ve böylelikle Cerattepe’de yaşanan tartışmalarda ön plan çıkan ÇED raporu ile ilgili sorunları kanun yoluyla çözüme kavuşturulması hedeflenmektedir. Yasama literatürüne AKP döneminde giren ve AKP’nin 15 yıllık iktidarı döneminde yasama ciddiyetini ayaklar altına alan, bütün düzenlemeleri yangından mal kaçırma usulü ile adeta yasal düzenlemeleri bir yağmaya dönüştüren bir usul olan bir torba yasası teklifi şeklindedir.

Zeytincilik, Mera gibi Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının temel konuları olan ve Tarım, Orman ve Köyışleri Komisyonu’nda ele alınması gereken konular Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi Ve Teknoloji Komisyonu’nda ele alınması AKP iktidarının yönetim anlayışında tezadı göstermektedir.

Söz konusu tasarı ekolojiyi ve emeği öncül almayan bir düzenlemedir. Ülkemizdeki ekolojik dengenin sağlanması açısından zeytincilik ile birlikte mera ve merada hayvancılık üzerine inşa edilmiş yapı da yaşadığımız coğrafyada ekolojik dengeyi sağlayıcı bir unsurdur. Söz konusu yasa ile zeytinlik ve mera alanlarının sanayi tesislerine açılması ile bu iki denge unsur tahrip edilerek ekolojik dünyamızda ileride telafisi mümkün olmayan sonuçlar ortaya çıkaracaktır.

Aynı şekilde söz konusu tasarı ile işletmelerin pazar günlerinde çalışmasının önünü açarak işveren üzerindeki mali yük kaldırılmak istenirken, işçilerin emek sömürüsü derinleşecektir. Oysa hafta sonu çalışmak isteyen belediyeden çalışma ruhsatı alma ve belediyelere ödenen harç zorunluluğu nedeniyle; işverenleri, işçileri keyfi şekilde hafta sonu çalıştırmak konusunda kısmen de olsa bir sınırlama sağlamaktadır. Yine Öğretim görevlilerinin sözleşmelerinin her yıl birer defa uzatılmak 75 yaşına kadar uzatılması da emek sömürünü kolaylaştıran bir yapılaşmaya kapı aramaktadır.

Söz konusu bu kanun tasarısı, tıpkı zeytinliklerde olduğu gibi meraların da sanayiye açılmış olması söz konusu alanların demografik yapısına müdahale edebilmek ve gerekli durumlar

bölgenin yapısını değiştirme imkânı elde edilmek istenmektedir. Meraları ıslah edilip bölgenin hayvancılık alanında gelişmesini sağlamak yerine meraların bu şekilde sanayi açılması ileride bölge de hayvancılığın bitmesi gibi telafisi mümkün olmayan sonuçlar doğuracaktır.

AKP, YÖK’ü ‘YOK’ edeceğiz ve üniversiteleri özerkleştireceğiz sloganıyla iktidara geldikten ve YÖK’ün yönetimini devir aldıktan sonra sürekli olarak üniversitelerin var olan özerkliğin ortadan kaldırmak ve üniversiteleri YÖK’e bağımlı hale getirmek adına adımlar atmaya devam etmektedir. Son olarak farklı üniversiteleri YÖK eliyle belli bir alanda uzmanlaşmaya zorlaması üniversitelerinin özerkliğine dair önemli bir göstergedir. Bununa birlikte söz konusu bu kanun tasarısı ile 65 yaşını doldurup yaş haddinden emekli olan Öğretim üyelerinin görev sürelerini birer yıllık süre için sözleşme ile atanmaları zaten tartışmalı olan Öğretim görevlilerin bağımsız olarak bilim üretmelerini tamamıyla tartışmalı hale getirecektir. Çünkü sözleşmesini uzatmak isteyen Öğretim görevlisi, evrensel bilim kural ve kriterler yerine sözleşmesini uzatacak olan Rektör’ün kural ve kriterlerine göre çalışmalarını sürdürecektir.

AKP hükümeti attığı her adımda halk yerine kendi etrafında kümelenmiş olarak zengin ahaliyi düşünerek adımını atmaktadır. Toplumun önemli bir kesimin kesilen TRT payının elektriğini sadece en çok tüketen kesim olan sanayi sicil belgesine sahip sanayi işletmelerden kaldırılıyor olması toplumsal eşitliğe aykırı olduğu gibi güçlünün daha güçlü olması yoksulun ise cebindeki küçük karıntılarının alınmaya devam edilmesi anlamı taşımaktadır. Bu nedenle yıllardır haksız bir şekilde herkesten kesilen TRT katkı payının yalnızca sanayicilerden kesilmesi yerine bütünüyle kaldırılması gerekmektedir.

Yine söz konusu bu kanun tasarısı ile yapılmak istenen düzenlemeler ÇED tanımına aykırılık taşımaktadır. Çünkü ÇED, aynı zamanda izin ve denetim sürecini de kapsamaktadır. Uygulamada, temel tartışma ÇED alanı ile ruhsat ve işletme izni alanının birbirinden farklı olmasıdır. Bu yasa geçerse ÇED kararı otomatik olarak işletme izni ve ruhsatı anlamına gelecektir. Böylece yatırımcılar projelerinin çok küçük bir kısmına ÇED süreci işletip faaliyetlerine başlayacaklardır. Ayrıca hazırlanan ÇED raporlarında pek çok çevresel etken işletme aşamasındaki taahhütlerle geçiştirilmektedir. Bu maddeyle artık taahhüdün de bir anlamı kalmıyor. Bu düzenleme ile Cerattepe’de yaşanan tartışmalarda ön plan çıkan ÇED raporu ile ilgili sorunları kanun yoluyla çözüme kavuşturulması ve böylelikle çevre tahribatına neden gerekçesi ile yüksek yargı organlarınca iptal edilen projelerin uygulanması kolaylaştırılması hedeflenmektedir.

Maddelere Dair Değerlendirmeler

MADDE 1-

Hafta tatili kanunu yürürlükten kaldırılıyor. Mevcut düzenlemede, Sanayi işletmelerinin her yıl hafta tatili günlerinde çalışabilmek için belediyelerden, hafta sonu çalışma ruhsatı almaları zorunludur. Tasarımın gerekçesinde, bu zaruretin sanayici açısından ek mali yük getirdiği ifade edilmektedir. Oysaki hafta sonu çalıştırmak için belediyeden çalışma ruhsatı alma ve belediyelere ödenen harç; işverenleri, işçileri keyfi şekilde hafta sonu çalıştırmak konusunda kısmen de olsa bir sınırlama sağlamaktadır. Dolayısıyla işverenlerin işçileri keyfi çalıştırmasının, emek sömürüsünün kısmen önüne geçmektedir. Tasarıdaki bu düzenlemeyle, işveren üzerindeki mali yük kaldırılmak istenirken, işçilerin emek sömürüsü derinleşecektir. Bu nedenle bu düzenlemenin işçiler aleyhine değiştirilmesi durumu kabul edilemez olup, madde metinden çıkarılmalıdır.

MADDE 2-

Tasarıdaki zeytinlik sahalarına dair Hükümetin niyetini en somut şekilde teşhir eden düzenleme bu maddede yer almaktadır. Düzenlemeye göre; “*alternatif alan bulunmaması ve Kurulun uygun görmesi şartıyla*” zeytinlik sahalarında yatırım yapılmasına Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından izin verilebileceği ve bu yetkinin Valiliklere devredilebileceği öngörülmüştür. Her ne kadar muhalefetin yoğun baskısıyla “konut, konaklama tesisi, turistik tesis hariç” ibaresi eklenmiş olsa da bu hüküm açıkça zeytinlik sahalarının talan edilmesine ve bu zenginliğimizin yok olmasına doğrudan sebebiyet verecektir. Zira Hükümetin “yatırım yapılsın da, nereden ve nasıl oluyorsa olsun” yaklaşımı yüzünden 15 yıllık süreçte; tarihi, kültürel, doğal miraslar oldukça zarar görmüş ve geleceğe aktarabileceğimiz zenginliklerimiz yok olmaya yüz tutmuştur. Siyasal iktidarın bu yaklaşımını; Kuzey Ormanları’ndan, Yeşil Yol’dan, Yırca Zeytinliklerinden ve 4. Yılıni geride bıraktığımız Gezi Parkı’ndan müşahit etmiş bulunmaktayız. Tasarımın ilk halindeki 4. Madde Sanayi komisyonunda çok sert tartışılmış ve kamuoyundaki genel hassasiyetin de etkisiyle, Hükümet zeytinlik sahalarının, “konut ve turistik

amaçla” kullanılmayacağına dair bir hüküm maddeye eklemiştir. Ancak bu hüküm, zeytinlik alanlarının sanayi bölgeleri için talan edilmesinin hiçbir şekilde önüne geçmeyecektir. İktidar zeytinlik alanlarıyla ilgili toplumdaki büyük tepkiyi soğutmak için kamuoyuna “uzlaş” adı altında böylesi küçük bir hüküm koyarak tepkinin soğuyacağını hesap etmiştir. Oysaki zeytinlik alanlarıyla ilgili hassasiyet bütün ülkenin hassasiyetidir ve Türkiye’de binlerce hektar çorak arazi sanayi bölgesi için düşünülmüyor iken, ülkemizin en büyük zenginliklerinden biri olan, hepimizin çocuklarının geleceği olan zeytinliklerin iktidar tarafından talan etme anlayışı kabul edilemez bir durumdur. Dolayısıyla, bu madde ile sözüm ona yapılan değişiklik ile iktidar “zeytinlikler ranta açılmayacak” iddiasını kimseye yutturamaz. Bu madde kesin bir biçimde tasarıdan çıkarılmalıdır.

Tasarı’nın ilk halinde üstelik kurulması öngörülen Kurul’un “kamu yararı” iddiası ile zeytinlik alanlarını yatırıma açabileceği ifade edilmiştir. Açıkça sormak gerekir ki; zeytinlik alanlarının sanayi bölgesine dönüştürülmesinde nasıl bir kamu yararı olabilir? Kamu yararı kavramının kendisi zaten sadece içinde bulunduğumuz gün için değil, belli ilkeler doğrultusunda geleceğe de tesir edecek bir toplumsal faydaya tekabül eder. Dolayısıyla ülkemizin en büyük zenginliklerinden biri olan zeytinlik alanlarının yatırım adı altında talan edilmesinin toplumsal faydasının olması mümkün değildir. Bu duruma teknik açıdan yaklaşırsak; Tarıh Zeytin Ve Zeytinyağı Birliği’nin sunduğu verilere göre; üretim açısından verimi yüksek çok yıllık ağaçların yok edilerek yerine yapılacak yeni dikimlerin üretim açığını karşılaması beklenmemelidir. Yeni dikimlerde verime yatma en az 3 yıl normal bir verim düzeyi için ise 20 yıl süre geçmesi anlamına gelmektedir. Meydana gelecek üretimsel zararın telafisi çok uzun yıllar alacak belki de geri dönülemez sonuçlara yol açacaktır. Bu uygulama ile gerek kamu, gerekse de özel yatırımlar ile gelişmekte olan ülkemiz zeytin ve zeytinyağı üretimi olumsuz yönde etkilenecek ve 450 bin ton üretim ile Dünya ikinciliği hedefinin tutturulması yolunda büyük bir darbe alınacaktır. Buna ek olarak; sağlık faydalarının bilinirliğinin artması ile son dönemde tüketimi artmakta olan zeytinyağının imajı zeytinlik alanların yakınında yapılacak madencilik ve benzeri çevresel zararları olan faaliyetler nedeni ile olumsuz etkilenecek ve tüketimin azalması halinde ise toplum sağlığı zarar görecektir. Yani hem iktidarın 15 yıllık pratiklerinden, hem de teknik açıdan ifade edecek olursak; Kurul’un kamu yararı kavramı adı altında zeytinlik alanlarının yatırıma açılmasının kamuya, yani topluma, geleceğimize bırakın fayda sağlamayı, tersine büyük bir felaket getireceği açıktır.

Bu meseleye üretim ve istihdam açısından bakacak olursak; ülkemizde yaklaşık 500.000 üretici aile geçimini tümüyle zeytincilikten sağlamakta ve 1.200.000 tarım işçisi zeytincilik dolayısıyla

iş olanağı bulmaktadır. Zeytin ve zeytinyağı sektörü bütün olarak düşünüldüğünde, 10 milyon yurttaşımız geçimini bu sektörden sağlamaktadır. İlgili maddelerin yürürlüğe girmesi ile özellikle kırsal bölgelerin istihdamına önemli katkı sağlayan zeytincilik zarar görecektir ve işsizlik, açlık daha da artacaktır.

Önemle vurgulamak gerekir ki; zeytinlik sahalarına dair yapılmak istenen benzer düzenlemeler defalarca gündeme gelmiş, hatta 6 kez Meclise getirilerek reddedilen değişiklikler ile Zeytincilik Yönetmeliğinde yapılmak istenen değişiklikler, Danıştay tarafından hukuka aykırı olduğu ifade edilerek iptal edilmiştir. Buna rağmen Hükümet herkesin karşı çıktığı bu düzenlemeleri yeniden yasalaştırma çabasına girmiştir. Zeytinlik Sahalarının bugüne kadar olduğu gibi yasa ile korunması esastır. Gücünü yasadan almayan bir koruma anlayışının Kurul kurularak sağlanması mümkün olmayacaktır. Bu nedenle “Zeytincilik Sahaları Koruma Kurulu” na ilişkin düzenlemenin kaldırılması, bunun yerine yasa metnine koruyucu objektif hükümlerin konulması yararlı olacaktır.

Sonuç olarak, bu madde ’de açıkça niyetin talan olduğu anlaşılan ve önceki maddelerle desteklenen zeytinlik sahalarıyla ilgili bu düzenlemelerin derhal, katı suretle tasarıdan çıkarılması gerekmektedir

MADDE 9-

Organize sanayi, serbest, endüstri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde arsa tahsisine yönelik sözleşmeler ve taahhütnameler damga vergisi istisnası kapsamına alınıyor. Bu kapsamda kamunun yaşayacağı gelir kaybı bakanlıkça ölçülebilmemiş değildir. Yatırım maliyetlerin düşürülmesi gerekçe olarak sunulmuştur. AKP’nin genel olarak getirdiği yasa tasarılarında bu tür maddelere sık sık rastlamaktayız. Sermaye yanlısı bu düzenlemeler artık AKP’nin bir kimliği niteliğine bürünmüştür. Toplam yatırım maliyetlerine baktığımızda tek başına girişimciler için damga vergisi çok küçük bir maliyet unsurudur. Ancak kamu için gelir kalemlerinden biridir ve önem arz etmektedir. En son 15 Temmuz darbe girişiminin yapıldığı gün kabul edilen 6728 sayılı kanun ile 10’un üzerinde maddede damga vergisinden istisna tutulan kâğıt sermaye lehine olarak hayata geçmiştir. İktidara yakın bir yazarın “16 Temmuz akşamı Demokrasi Mitingleri’nin yapıldığı her meydanda millet vardı; 17 Temmuz ve sonrasında lüks arabalarıyla müteahhitler geldiler, ikbal arayışındaki bürokratlar geldiler, kamufle olmaya çalışan soysuz Fetullahçılar geldiler. Meydanlarda millete yer kalmadı.” tespiti AKP’nin düzenlemelerinde de hayat bulmaktadır. İktidarın yasa tasarılarında da sermaye sahiplerinin taleplerinden dolayı millete yer verilmemektedir. Sermaye sahiplerine verilen

hakların bedeli de 15 Temmuzda olduğu gibi millete yani halka ödetilmektedir. Bu kadar değişikliğin hayata geçmiş olmasına rağmen halen yeni gelen tasarılar da bu istisnaların gündeme geliyor olması iktidar partisinin artık sermaye örgütlerinin bir şubesi olarak çalıştığının göstergesidir. AKP'nin getirdiği tasarılar da artık halk lehine bir değişiklik neredeyse gözlenmemektedir.

MADDE 10-

Organize sanayi, serbest, endüstri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde arsaların üzerine inşa edilen binalar ve bunların devir tescil işlemleri harç istisnası kapsamına alınıyor. AKP'nin sermaye lehine gerçekleştirdiği karşılıksız peşkeşlerden biridir. 10. maddede belirtilen itirazlar bu madde için de geçerlidir.

MADDE 11-

Organize sanayi, serbest, endüstri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan binalar emlak vergisi muafiyeti kapsamına alınıyor. Emlak vergilerinin önemli bir kalem oluşturduğu yerel idareler bu gelirden yoksun kalacaktır. AKP'nin sermaye lehine gerçekleştirdiği karşılıksız peşkeşlerden biridir. 10. maddede belirtilen itirazlar bu madde için de geçerlidir.

Organize sanayi, serbest, endüstri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan binalar emlak vergisi muafiyeti kapsamına alınıyor. Emlak vergilerinin önemli bir kalem oluşturduğu yerel idareler bu gelirden yoksun kalacaktır. AKP'nin sermaye lehine gerçekleştirdiği karşılıksız peşkeşlerden biridir. 10. maddede belirtilen itirazlar bu madde için de geçerlidir.

MADDE 12-

Tasarının 1. Maddesindeki Hafta tatilinin kaldırılmasına binaen 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 58 inci maddesindeki “Hafta tatili” ibaresinin yürürlükten kaldırılması öngörülmüştür. 1. Maddede ifade ettiğimiz gibi, işveren üzerindeki mali yük kaldırılmak

istenirken, bu madde ile işçilerin emek sömürüsü derinleşecektir. Bu nedenle bu düzenlemenin işçiler aleyhine değiştirilmesi düzenlemesi madde metinden çıkarılmalıdır.

MADDE 13:

Madde ile YÖK'e yükseköğretim kurumlarının ihtisaslaşmasına yönelik çalışmalar yapmak ve bu konuda karar verme görevi de verilmektedir. Üniversitelerin özerk kurumlardır. Özerklik en genel anlamda kendini yönetme hakkıdır. Üniversitelerin evrensel bilgi üretmesi, gelişime katkı sunması, kendi kimlik ve kültürünü oluşturabilmesi için özerklik vazgeçilmez bir statüdür. Üniversite özerkliği mali, akademik ve yönetsel olmak üzere üç boyutu bulunmaktadır. Yani üniversite kendi mali kaynaklarını kullanabilmesi, kendi organları tarafından yönetsel kararlar alabilmesi ve üniversitenin bir bileşeni olan bilim insanlarının problem olarak gördüğü sorunsalı hiçbir baskı ve yönlendirme altında kalmadan istediği gibi çalışabilmesi gerekmektedir. Maalesef Türkiye'de her ne kadar üniversitelerin özerk olduğu ifade edilse de fiili olarak bu durum sadece kurumsal yapı ile sınırlı tutulmakta ve çoğu zaman ise sıklıkla kullanılan bir ifadenin ötesine bile geçememektedir. YÖK aracılığı ile siyasal iktidarlar üniversiteleri istediği gibi kontrol etmiş, üniversite özerkliğinin vazgeçilmez unsurları olan mali, akademik ve yönetsel süreçlere müdahalelerde bulunulmuştur. AKP döneminde bu politika iyice kurumsallaşmıştır. Son olarak OHAL kapsamında çıkartılan 676 sayılı KHK ile rektörlerin doğrudan cumhurbaşkanı tarafından atanması ile bu müdahale en üst noktaya ulaşmıştır. AKP temel hak ve özgürlüklerin önündeki tüm vesayeti kaldıracığını söyleyerek iktidar olurken bugün gelinen noktadan 1980 Askeri darbesinin en önemli vesayet kurumu olan YÖK ile mücadele etmek bir yana bu düzenleme örneğinde görüldüğü üzere yetkilerini daha da artırmıştır. Üniversitelerin belli alanlarda ihtisaslaşmasına sadece üniversitelerin kendi organları ve bileşenleri karar verebilir. Bu akademik ve yönetsel özerkliğin temel bir parçasıdır. YÖK bu noktada sadece üniversitelere katkı sağlayan, desteleyen bir rol üstlenilmelidir. Maalesef bu madde ile YÖK doğrudan bu konuda karar veren bir mekanizma olarak işe koşuluyor. YÖK'ün üniversiteler üzerindeki her geçen gün artan müdahaleciliğine yeni bir boyut kazandırılıyor. İsteddiği üniversiteyi sen bu konuda ihtisaslaştıracak. Örneğin Bingöl Üniversitesi; tarım ve havza bazlı kalkınma alanında ihtisaslaşmasına yönelik politikalara ağırlık verirken üniversitesindeki sanat ve sosyal bilim alanlarının gelişmelerinin önünü tıkanmaktadır. Üniversitelerin Bölgesel Kalkınma Odaklı Misyona Farklılaşması ve İhtisaslaşması programı hali hazırda doğrudan Cumhurbaşkanının yönlendirmesi ile 2006'da başlamış ve 2015 yılında 5 pilot üniversitenin belirlenmesi ile yeni bir boyut kazanmıştı.

Anlaşılan o ki bu ihtisaslaşma programı genişletilerek devam edilecek. Bu program üniversite özerkliğine ve bilginin bütünlüğü ilkelerine aykırıdır. İhtisaslaşma programı dışında kalacak tüm bölümlerin geleceğini tehdit eden bir düzenlemedir.

MADDE 14:

Bu madde ile öğretim üyelerinin emeklilik yaşı olan 67’den sonra 75 yaşına kadar yükseköğretim kurumunun teklifi ve yükseköğretim kurulunun onayı ile birer yıllık süre ile uzatılması öngörülmüyor. Bu madde ile 67 yaşına kadar onlarca yıl öğretim üyesi olarak emek harcamış kişiler yeniden bir makullük denetimine tabi tutulması yeni bir tahakküm anlamına gelmektedir. Bilim insanlarının 75 yaşına kadar çalışma hakkı tanınmalı ve 67 yaşından sonra hangi yıl emekli olacakları akademisyenin kendisine bırakılmalıdır. Bu her şeyden önce emeğe, deneyime, çalışma hakkına saygı gereğidir. Siyasal iktidarın tek kriterinin kendisine biat olduğu bilinmektedir. Barış İçin Akademisyenler başta olmak üzere bugüne kadar 4811 akademisyenin doğrudan ihraç edilmesi bu durumun en somut örneğidir.

MADDE 15:

Tasarının bu maddesi organize sanayi bölgelerinde kurulacak meslek yüksekokullarında öğrenim gören öğrenciler için söz konusu kurumlara aktarılacak üzere eğitim ödeneği verilmesi hedeflenmektedir. AKP hükümetleri boyunca mesleki teknik eğitim alanında yapılan değişikliklerin, her fırsatta öncelikli olarak sermayenin çıkarlarını gözetir şekilde olması en belirgin özellik haline gelmiştir. “Meslek Lisesi Memleket Meselesi” sloganlarıyla gerçekleştirilmeye çalışılan üretimde etkili olacak kalifiye işgücünü yetiştirmek yerine piyasanın, işverenin beklentilerini karşılamak olmuştur. Staj adı altında işletmelerde öğrenci emeği sömürülmüş, ucuz iş gücü olarak görülmüştür. Meslek okulları, hakim üretim ilişkilerinin ve bu ilişkilerin yarattığı sömürü düzeninin yeniden üretilmesine aracılık etmiştir. Bu yasada mesleki eğitime ilişkin planlanan düzenlemeler bu sömürü ilişkisinin daha da derinleşmesine neden olacaktır. Sadece yoksul emekçi kesimlerin çocuklarının tercih ettiği bir alan haline gelmiş olan mesleki eğitim artık onlar için ayrıca tamamen zorunlu hale gelmektedir. Eğitim sistemi kafa/kol emeği ayırımına dayanan toplumsal yapıyı inşa etme görevine devam etmektedir. Toplumsal iş bölümüne dayalı bu sistemde farklı toplumsal kesimlerden gelen öğrenciler de ayrıştırılmakta, emekçilerin çocukları kendilerine biçilen rolü gerçekleştirecek program ve müfredatta eğitim görmektedir. Hükümetin bu değişiklikteki temel savı ara eleman ihtiyacını gidermeye dönük düzenleme olarak lanse edilmektedir. Düzenlemeye

sadece meslek yüksekokullarında öğrenim gören öğrencilere ödenecek eğitim desteği olarak bakmamak gerekmektedir. Mesleki eğitimi bir bütün olarak ele alıp değerlendirmek gerekmektedir. Mesleki eğitime bir bütün olarak değerlendirildiği zaman Türkiye’de ara eleman ihtiyacı sorunu olmadığı, temel sorunun genç işsizliği, istihdam sorunu olduğu görülmektedir. Son on yıl içerisinde yani 2006-2016 yılları arasında Türkiye’de mesleki ve teknik eğitim ortaöğretim kurumlarından mezun olan öğrenci sayısı 3.765.697. Bu sayı neredeyse genel ortaöğretim alanından mezun olan öğrenci sayısı eşit. Hükümetin ara eleman ihtiyacı adı altında ağırlıklı olarak yoksul halk çocuklarını gönderdiği yaklaşık 4 milyon mesleki ve teknik eğitim ortaöğretim alanlarından mezun olan bu öğrencilerin kaçınılmaz alanlarında istihdam edilebilmiş durumdadır? Hükümetin ilk cevaplama gereken soru budur. Bu mezunların büyük bir bölümü işsizlik uğraşmakta ya da kendi alanları dışında çalışmak zorunda kalmaktadır. Bilinçli eğitim politikaları ile sosyoekonomik bakımdan dezavantajlı konumda olan yurttaşların çocuklarını ağırlıklı olarak mesleki eğitime yönlendirilmiştir. Bu eğitimi alan öğrenciler 2011 yılına kadar süren katsayı mağduriyeti ve mesleki eğitim programlarının sadece akademik başarıyı ölçen sınavlara uygun olmamasından kaynaklı olarak ilgi ve yetenekleri doğrultusunda istedikleri üniversite ve bölümü kazanamamakta ya da çok azı bu şansı bulabilmektedir. Bu öğrencilere üniversite değil meslek yüksekokulları ile kol emeği dayatılmaktadır. Bu yasa ile meslek yüksekokullarının sanayi bölgelerine yönlendirilmesi ile hali hazırda üniversite yaşamını sınırlı bir şekilde teneffüs eden dezavantajlı konumdaki öğrencilerin tümünden bu atmosferden koparılıp sanayilerde öğrenci adı altında birer çalışana dönüştürüleceklerdir. Hükümetin iddia ettiği üzere kalifiye elemanı 13-14 yaşında çocukların mesleği eğitime yönlendirilmesi ve devamında sanayi bölgelerinde kurulmuş meslek yüksekokullarına yönlendirilmesi ile çözülmeyecektir. Öğrenciyi sosyoekonomik olarak ayırıştırıp ve buna göre kafa ve kol emeği üreteceksin şeklinde bölümlere ayıran bir eğitim politikasının nitelik üretmeyeceği aşikardır. Bu sorununu büyük oranda çözen gelişmiş ülkelerde mesleki eğitime yönlendirme yaşı gittikçe yükselmekte ve bireyin isteği doğrultusunda başka bir alana yönelmesinin önü açık bırakılmaktadır. Türkiye’de Sabancı üniversitesinde bölümsüz üniversite uygulaması söz konusudur. Yapılan bilimsel araştırmalar kalite ve niteliğin bireyin kendisini tam olarak keşfetmesi, ilgi ve isteklerinin farkına varması ve hangi alanda üretime katkı sunacağına kendi kararları ile alması sonucu oluştuğunu, bu anlamda yönlendirme yerine 20’li yaşlara kadar genel ve bütüncül eğitimin verilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Ancak ülkemizde mesleki eğitime yönlendirme yaşı özellikle 4+4+4 ile iyice düşmüştür. Aynı zamanda bir tercihte bulunan öğrencinin zaman içerisinde başka tercihlere yönelmesini sağlayacak bütün kapılar da kapatılmıştır. İlgi ve yetenekleri

henüz kesin olarak belirmemiş, gelişmemiş olana öğrenciler çok erken yaşta tek bir alana yönlendirilmektedir. Gelişimleri tek bir alana kanalize edilerek, öğrenci bütün gün aynı işi yapmakta, aynı cıvatayı sıkmakta, aynı kolu kaldırıp indirmektedir. Ayrıca bugün devam eden bir uygulama olarak denetimlerin doğru dürüst yapılmadığı işyerlerinde stajyer veya tamamlayıcı eğitimini alan öğrenciler eşya taşıma, temizlik yapma gibi işler yaptırılmaktadır. Söz konusu tasarı bu sorunu derinleştirecektir. Böylelikle öğrencinin bütün bireysel gelişimine, yetkinleşmesine, öznelleşmesine, özgürleşmesine ket vurulacaktır. Eğitim tüm vatandaşlar için eşit bir hak olma niteliğini yitirecektir. Mesleki eğitimde yönlendirmeden, okulu sanayinin bir parçası haline getiren düzenlemelerden bir an önce vaz geçilmelidir. Sanayi kendi olanakları ile kendi personelini iş yerinde yetiştirme eğitimlerine ağırlık verebilir. Ama bu öğrenci değil yetişkin bir çalışan olmalıdır. Hükümet bu konuda örgün eğitimi sanayinin bir parçası haline getiren politikaları terk etmeli, hayat boyu öğrenme kapsamında kadrolu ve güvenceli istihdam edilmiş işçilerin iş yerinde yetiştirilmesi konusunda sanayiye yaygın eğitim kapsamında destek verecek politikalar geliştirmelidir.

MADDE 16- Tasarının bu maddesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP) kapsamında görevlendirilecek tezli yüksek lisans ve doktora programlarındaki öğrencilere daha fazla miktarda burs verilebilmesi düzenlenmektedir. Her ne kadar olumlu bir düzenleme olarak gözükse de burada kritik edilmesi gereken konu öğrencilere verilen burs değil BAP'lardır. Üniversitelerin neoliberal politikalar doğrultusunda piyasalaştırılması ve ticarileştirilmesinin en önemli uygulamalarından biri bilgi üretiminin BAP'lar aracılığı ile standartlaştırılması ve üniversite özel işbirliğinin yaygınlaştırılması gelmektedir. 2002'de yapılan yasal düzenleme ile "Tamamlandığında sonuçları ile alanında bilime evrensel veya ulusal ölçülerde katkı yapması, ülkenin teknolojik, ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkı sağlaması beklenen bilimsel içerikli, yükseköğretim kurumu içi ve/veya dışı, ulusal ve/veya uluslararası kurum ya da kuruluşların katılımlarıyla da yapılabilecek projelerdir" şeklinde tanımlanarak ve üniversitelerde bilimsel üretimde çok ciddi nitelik farkı yaratacağı savunularak hayata geçirilen bu uygulama üzerinden 15 yılda iddia edilen farkın ve niteliğin binde birini bile yaratamadığı ortadadır. Neoliberal eğitim politikalarının önemli bir adımı olarak hayata geçirilen BAP'lar bilim insanlarının hangi bilgiyi nasıl, hangi amaçla, kimin için, hangi standartlarda üretmeleri gerektiğini belirlemeye dönüktür. Bilim insanın özgür iradesi ile doğa, toplum ve insan yararına bilim, felsefe ve sanat yapan karakterini aşındırmaktadır. BAP'lar kısaca üniversitede hangi

araştırmaların yapılıp hangilerinin yapılamayacağına dair belirli politikaların “bilimsel destek” adı altında şekillendirilmesidir. AKP iktidarı döneminde;

- Bilim piyasa ve sermayenin hizmetinde araçsallaştırılmaktadır. Bilim, toplumsal kalkınma ve ortak yararın değil, sanayinin ve teknolojinin, yani sermayenin bir üretim girdisi olarak düşünölmektedir.
- Bilimsel bilgi metaya dönüştürölmekte ve piyasaya sürölmektedir. Böylece, bilginin kamusal/toplumsal niteliği yok edilmekte, bilgi bireysel/firnasal/girişimsel bir meta haline getirilmektedir.
- Üniversite temel işlevlerinden biri olan bilimsel, eleştirel ve yaratıcı düşünme ve eylem becerisine sahip, kendisini, toplumu, doğayı en üst düzeyde kavrayabilen, sahip olduğu bilgiyi bunların yararına kullanabilecek genel anlamda donanımlı bireyler yetiştirmek yerine dorudan sermayenin ihtiyaç duyduğu belli bir alanla sınırlı meta dolaşım ve üretim süreçlerinde iş görecekle elemanlar yetiştirmek üzere odaklanmaktadır.
- Yükseköğretimdeki eğitim faaliyetleri kârlılık, verimlilik, bireysel fayda/getiri, performans, etkinlik gibi ölçütler çerçevesinde yeniden tanımlanmaktadır.
- Öğrenciler örtölü politikalar ile sınıfsal, bölgesel ve cinsiyetlerine göre ayrıştırılmaktadır. Yükseköğretim giderek artan ve görünür olmaya başlayan bir şekilde paralı hale getirilmektedir.

Yukarıda AKP'nin yükseköğretime dair neoliberal eğitim politikalarını artırmak mümkündür. BAP'lar neoliberal eğitim politikalarının önemli bir parçasıdır. Bu anlamda lisansüstü öğrencilere burs verilmesinin sadece BAP'lar ile sınırlı olması kabul edilebilir bir uygulama değildir. Bu anlamda lisansüstü eğitim gören tüm öğrencilere burs verilmesi gerekmektedir.

MADDE 18- EK MADDE 32- Madde ile 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa Ek Madde ihdas edilerek Teknoloji Ofislerinin kurulması amaçlanmaktadır. Maddede Yükseköğretim kurumlarının AR-GE ve yenilikçilikle ilgili olarak kamu ve özel sektörle işbirliği yaparak sermaye şirketi statüsünde teknoloji ofisleri kurabilmesinin önu açılıyor. Ofislerin yürütecekleri faaliyetler 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümlerinden muaf tutuluyor. Tasarının bir önceki maddesinde de ifade edildiği üzere AKP iktidarının yükseköğretimi neoliberal eğitim politikaları temelinde hızla dönüştürmeye devam etmektedir. Üniversiteyi piyasanın gereksinimleri doğrultusunda “sanayileşme” hedefi adı altında bilgiyi metalaştırmakta ve üniversiteyi ticarileştirmektedir. Üniversiteyi bilimsel üretim mekânları

olmaktan uzaklaştırmakta bir şirkete dönüştürmektedir. Bu süreçte de öğretim elemanlarını bilim insanı değil şirketlerin hizmetinde kalifiye birer elemana dönüştürmektedir. Üniversitelerin, bilimin piyasalaştırılması ve bilginin metalaştırılması süreci günümüzde Bologna Süreci olarak adlandırılan bir standartlaştırma projesi ile bir arada yürütülmektedir. Bologna Süreci günümüzde üniversitelerin dünyayı dönüştürme yönündeki misyonunu aşındırıldığı bunun yerine piyasa koşullarına ve küresel ekonominin şekillendiği arz ve talebe uygun yeni bir misyon yüklediği ifade edilebilir. Sunuş biçimi ne olursa olsun “özgürleşme” ve “insanlaşma” olanaklarını geliştirme amacı gütmeyen Bologna süreci, “bilgiye dayalı toplum”, “istihdam edilebilirlik”, “hareketlilik”, “yaşam boyu öğrenme”, “kalite güvencesi” gibi söylemlerle ortaya konulan ve özünde küresel ekonominin gereksinimlerini ifade eden, esnek istihdama uygun emek gücü yaratma projesidir. Bu süreçte piyasaya katma değer üreten fen ve teknoloji bölümlerinin geliştirilmesi bir hükümet politikası olarak karşımıza çıkarken piyasaya çok daha az katma değer üreten beşeri ve sosyal bilim alanlarının daraltılmakta veya kapatılmaktadır. Bu süreçte, bilim üretme potansiyelinin teknoloji üretmeye bağımlı kılınmasıyla birlikte gerek mali, gerekse akademik özgürlüklerin piyasa süreçlerine terk edilmiş olması, performans yönetim sistemleri aracılığıyla akademik üretimin nicelleştirilerek değerlendirilmesi, üniversite çalışanlarının ve akademisyenlerin şirketlerin ucuz işgücüne indirgenmesi gibi olgular da bu süreçlerle iç içe yürütülmektedir. “Bilimsel, teknolojik ve ekonomik yönden ilerleme sağlamak amacıyla üniversitelerin mevcut olanakları ile sanayinin mevcut olanaklarının birleştirilmesiyle yapılan sistemli çalışmalar bütünü” olarak tanımlanan “üniversitesanayi işbirliği”, özellikle işbirliğinin sanayiye olan katkıları üzerinden, “teknoloji, eleman ve donanımın üniversitelerden temini, kaynakların etkin kullanımı, kalite, verimlilik, rekabet gücü ve kârlılık artışı” gibi faydalar dile getirilerek övülmektedir. Bu uygulamayı savunanlar bilimsel araştırmanın uygulamalı yapılması, eğitim-öğretimde verim artışı, üniversiteye ve öğretim elemanlarına ek gelir, mezunlara iş bulma kolaylığı, üniversitelere toplumsal görev ve sorumluluklarını yerine getirme olanağı sağlamak gibi liberal savlar ileri sürmektedirler. Fakat kâğıt üzerinde eşit gibi görünen bu katkı sağlama sürecinin, daha ziyade sanayi lehine ve üniversite aleyhine gerçekleştiğini söylemek zor olmayacaktır. İşbirliği projeleri ile sermayenin şekillendirdiği üniversiteler, özgün ve toplumsal fikirlerle yaşamaktan uzak, çabuk tüketilebilen fikirler fabrikasına dönüşmekte; üniversitenin temel işlevlerinden olan eğitim ve araştırma birbirinden ayrılmakta; bilimin evrensel ilkelerinden kopuş, piyasanın kısa vadeli çıkarlarına olan ilgide artış gerçekleşmektedir. Hali hazırda 2001’de yasalaştırılan Teknoloji Geliştirme Bölgeleri kanunu ile birçok üniversitede bu madde ile kurulmak istenen Teknoloji Ofislerine benzer mahiyette TEKNO KENTLER bulunmaktadır. Üniversiteyi

sanayinin bir parçası haline getirmeyi amaçlayan bu uygulamanın yıllardır verdiği sonuç ortadadır. Bugün aynı akıl ve amaç ile kurulması amaçlanan Teknoloji Ofislerinin de farklı sonuçlar vermeyeceği gibi hali hazırda hükümetin amacının farklı bir sonucu ulaşmak değil üniversiteyi tam olarak şirket kurallarına göre işleyen birer kuruma dönüştürmek olduğu aşıkardır. İstihdama katkı yapılacağı iddia edilen Teknokentlerde küresel ve ulusal ölçekte büyük firmalar bulunabilmesine karşılık; ağırlıklıla spin-of ve start-up tabir edilen küçük, KOBİ ölçeğinde firmalar faaliyet göstermektedir. Bu tarz küçük ölçekli firmalarda çalışan personel sayısı oldukça az olup, çalışanların işte kalma süreleri düşüktür. Yarı zamanlı olarak Teknokentlerde çalışan öğretim elemanlarının akademik çalışmaları ile üniversitelerin yürüttükleri tez çalışmalarının iç içe geçtiği ve özellikle akademik olanı aksatma yönünde etki yaptığı ifade edilmektedir. Lisansüstü öğrencileri teknokentlerde kadrosuz ve güvencesiz olarak çalıştırılmaktadır. Teknokentlerde üretilen bilginin toplum yararının çok düşük olduğu ifade edilmektedir. Kamusal yararı yüksek bir fikrin ya da bilginin işlenmesi ve ürünleştirilmesi konusunda devlet desteği yetersiz kalmakta ve araştırmacılar küresel ya da ulusal çapta büyük sermaye grupları ile bağlantıya geçmek zorunda kalmakta buda söz konusu bilginin veya fikrin doğrudan metaşmasına ve gerçek sahibine kamusal bir hizmet olarak ulaşmasını engellemektedir. Sanayinin katma değeri yüksek ürün üretmesi desteklenebilir. Fakat üniversiteyi şirketleştiren, bilimsel bilgiyi metalaştıran, bilim insanını sermayenin iş gücüne dönüştüren her türlü uygulama bilim ve toplum yararına değildir.

MADDE 18- EK MADDE 33- Madde ile altı yıl çalışan öğretim üyelerine yurtiçinde ve yurtdışında alanıyla ilgili AR-GE niteliğinde çalışmak üzere bir yıl süreyle ücretli izin verilmesi öngörülmektedir. Olumlu sayılabilecek bir düzenleme olmak ile birlikte neden altı yıl görev şartı arandığı soru işareti oluşturmaktadır. Ayrıca birçok araştırmacının uzun erimli olduğu göz önüne alındığında bir yılın yeterli bir süre olmadığı bir artı bir şekilde iki yıla kadar izin verilebilmesi gerekmektedir. Bu maddede kritik ifade ise bu iznin AR-GE niteliğindeki çalışmalar ile sınırlı tutulmuş olmasıdır. Bilim insanı insan, toplum ve doğa yararına bilgi üretmek amacıyla yürüttüğü tüm çalışmalarda bu izni kullanabilmelidir.

MADDE 18- EK MADDE 34- Madde ile Üniversitelerin kadrolarının en fazla %5 i kadar sayıda doktora tamamlamış akademisyenleri sözleşmeli olarak üç yıl süre ile istihdam edebilmesi düzenleniyor. Madde gerekçesinde her ne kadar doktora sonrası araştırma bursu olarak ifade edilmiş olsa da özü itibari ile esnek ve güvencesiz istihdamı yaygınlaştırmayı amaçlayan bir düzenlemedir. İstihdamı söz konusu olan kişiler eğitim sistemi içerisinde kendi alanlarında yetişmiş en nitelikli bilim insanlarıdır. Bu kişilerin istihdamının kadrolu ve

güvenceli olması esas olmalıdır. Ayrıca yasada bu şekilde istihdam edilecek kişilere 40.000 gösterge üzerinden ücret ödenmesi ifade ediliyor ki bu 2017 memur aylık katsayısı göz önünde bulundurulduğunda 3.800-4.000 TL brüt ödemeye denk geliyor ki bu ücret hükümetin en üst düzeyde yetmişmiş yurtaşlarını yoksulluk ve açlık sınırına mahkûm ettiğinin temel göstergesidir.

MADDE 18- EK MADDE 35- Madde ile yükseköğretim Kalite Güvence Sistemi ile de yükseköğretim kurumlarının eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri ile idarî hizmetlerinin iç ve dış kalite güvencesi, akreditasyon süreçleri ve bağımsız dış değerlendirme kurumlarının yetkilendirilmesi süreçlerine ilişkin esaslar belirleniyor. Bu esası yerine getirmek amacıyla da yükseköğretim 13 üyeden oluşan Yükseköğretim Kalite Kurulu oluşturuluyor. Üniversitelere akreditasyon vermek ile görevlendirilmesi öngörülen böylesi bir kurulun gelirleri arasında **her türlü bağış ve yardımlar ve diğer gelirler** gibi iki her türlü suiistimale ve muğlaklığa açık iki ifade de sıralanıyor. Ve bu kurulun adı vakıf kendi özel üniversiteleri hiçbir etki, şaibe vb. etkisi altında kalmadan açık, şeffaf ve tarafsız olarak akredite etmesi bekleniyor. AKP döneminde yükseköğretimin Bologna sürecine paralel bir şekilde yükseköğretimin piyasaya içkin bir şekilde yeniden yapılandırılması sürecinde "kalite güvencesi" temel bir prensip olarak ele alınmakta ve bu kapsamda yasalaştırılmak istenmektedir. Her ne kadar olumlu bir ifade olarak lanse edilse de bu düzenleme yükseköğretim piyasasının işleyişinin bir parçası haline getirilmekte toplumsal ihtiyaçlar yok sayılmaktadır. Söz konusu kalite güvencesi topluma değil sanayiye verilen bir düzenlemedir. AKP iktidarları döneminde YÖK baskıcı ve otoriter bir tarzda üniversiteleri yönetmeye devam etmiş üniversitelerde çalışanlar ve öğrenciler için hiyerarşik ilişkiler sistemi derinleştirilmiştir. Eleştirel ve yaratıcı düşünce sınırlanmış, üniversiteler bilimsel araştırma ve eğitim amacından uzaklaştırılarak birer işletme gibi örgütlenmeye çalışılmıştır. Üniversite bileşenlerinin üniversite yönetimlerine katılımı artırılmak yerine daha da sınırlandırılmış, üniversite bileşenleri zor ve yıldırma politikalarıyla baskı altına alınmış ve üniversitelerin, devletin ve sermayenin ideolojisi yönünde dönüştürülmesi hedeflenmiştir. Bu madde ile getirilmesi ön görülen kalite kurulu üniversitelerin içsel denetim mekanizmalarını aşındıran dışsal denetim mekanizmalarını dayatan bir uygulama olarak karşımızda durmaktadır. AKP iktidarı tarafında üniversitelere, denetim sisteminin bir parçası olarak kalite güvencesi, mesleki yeterlilikler ve dışsal denetim/akreditasyon gibi mekanizmalar bu kurul aracılığı ile zorunlu kılınmaktadır. Akreditasyon esas olarak somut ve süreli çıktıyı dışsal ajanslar yoluyla değerlendirme ve denetlemeyi içermektedir. Dışsal ajansların, üniversite ve birimlerini amaç ve görevlerinden en küçük işlerine kadar değerlendirmekle görevlendirilmesi ve üniversitenin tüm bilgi ve

etkinliklerini bu kuruluşa düzenli aralıklarla vermek zorunda olması bilimsel özgürlüğü ve kurumsal özerkliği toptan yok saymaktadır. Bilimsel özgürlüğün de kurumsal özerkliğin de temeli, üniversite bileşenlerinin (akademik topluluğun) öznesi olduğu bir üniversite modelidir. Üniversiteleri ve üniversite faaliyetleri değerlendirirken daha çok eşyaları, nesnelere nitelemek için kullanılan "kalite" kavramı yerine, insanı ve vasfı işaret eden "nitelik" kavrayışı benimsenmelidir. Üniversitenin niteliği öğrenciye, çalışanlarına ve topluma kazandırdığı değerlerle anılmalıdır. Bu değerler tek tipleştirici, standartlaştırıcı kriterlerle sayısallaştırılarak değil; akademik etik, sosyal yarar ve çok seslilik temelinde olumsal biçimde şekillenmelidir. Nitelikli eğitim, eleştirel düşünce ve yaratıcı araştırmanın yolu; standardizasyon ve akreditasyondan/dışsal denetimden değil, demokratik katılım ve kamusal denetimden geçmektedir. Etkinliklerin/işin en iyi denetim yolu; akademik topluluğun öğrencisi ve tüm çalışanlarıyla demokratik kurullar yoluyla değerlendirme ve denetimi; bilimsel özgürlüğü ve kurumsal özerkliği zedelemeyen bunun kamu denetimiyle desteklenmesidir.

MADDE 18- EK MADDE 36- Madde ile yükseköğretim sisteminin kurgulanabilmesine; özellikle yeni programların açılma aşamasında ilgili bölge ve sektörün, üretim süreçleri dâhil iş dünyasının istihdam ihtiyacının göz önünde bulundurularak nitelikli istihdam ihtiyacının karşılanmasına katkı sağlanması gerekçesi ile Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulu oluşturulması öngörülmüştür. Söz konusu madde gerekçesinde de açıkça ifade edildiği üzere bu kurulun temel amacı toplumsal ve kamusal ihtiyaçlara göre değil, iş dünyasının istihdam ihtiyacına göre eğitim programlarına müdahale süreçlerini içeren bir düzenlemedir. Bu kanunun genelinde üniversite özerkliğini daha da aşındıran, üniversite bileşenleri karar süreçlerinin dışına iten, toplumun değil sermayenin talepleri doğrultusunda politikaları esas alan düzenlemelerden biri olarak bu madde karşımızdadır. Üniversiteler sadece sanayiye iş gücü yetiştiren kurumlar değildir. Sanayinin bir parçası değildir. Üniversiteler insan, toplum ve doğa yararına bilim, felsefe, sanat yapan, bunları öğreten ve yayan araştırma ve yükseköğrenim kurumlarıdır. Bu kurumlar akademik ve idari emekçilerden, öğrencilerden oluşan bir topluluktur. Bu topluluğun tekil ya da tümel hangi alanlarda çalışma yürüteceği, hangi programları açacağı, kontenjanını nasıl belirleyeceği bu kurulun tüm bileşenleri ile alacağı bir karardır. Bu temel ilke bilimsel özgürlüğün ve akademik özerkliğin vazgeçilmez bir unsurudur.

MADDE 18- EK MADDE 37- Madde ile Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu kurulması öngörülmektedir. Bu kurulun kuruluş amacı olarak ta “meslek yüksekokulları ve programların açılmasına yönelik standartların belirlenmesi, mevcut programların geliştirilmesi, izlenmesi, mezunların istihdamı ile lisans tamamlama süreçlerine ilişkin görüş ve önerilerde

bulunmak” ifade edilmektedir. Bir önceki madde de açıkça ifade edildiği üzere Üniversitelerin akademik, mali ve yönetsel özerkliğini ortadan kaldıran, üniversite bileşenlerini karar süreçleri dışına iterek merkezi karar alma süreçlerini kurumsallaştıran bir düzenleme olarak karşımızda durmaktadır. Türkiye’de mesleki eğitim kapitalist toplumsal formasyon içerisinde ucuz ve disipline edilmiş emek gücünü yeniden üretimi gibi temel bir sorunsala sahipken bu düzenleme bu sorunsalı daha da derinlettirecektir. Mesleki eğitim söz konusu olduğunda AKP’nin ve belli kesimlerin ifade ettiği ara eleman ihtiyacı kavramını kullanmadan önce kimin ara eleman olacağı sorusu öne çıkmaktadır. Yapılan çalışmalar göstermektedir ki mesleki eğitime çoğunluğu işçi sınıfı ya da ekonomik ve kültürel açıdan dezavantajlı konumda bulunan ailelere mensup erkek öğrenciler yöneltilmektedir. Buradan hareket ile denilebilir ki mesleki eğitim her şeyden önce öğrencileri sınıfsal ve kültürel olarak ayırıştırma görevi görmektedir. Mesleki eğitimin bir parçası olan meslek yüksekokulları da alt sosyoekonomik profile sahip toplumsal kesimlerden gelen öğrencilerin sınıfsal konumlarının devamını sağlamak üzere düşük statülü mesleki pozisyonlara yerleştirilmesi için kurumsallaşmış yapılardır. Mesleki eğitimin genel yapısı incelendiği zaman öğrencilerin itaatkâr işçi kimliğini inşa etmelerine elverişli bir ortam yaratıldığı görülmüştür. Bu yasa kapsamında organize sanayi bölgelerinde meslek yüksekokullarının açılmasının desteklenmesi ile bu kimliğin daha da pekiştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 18- EK MADDE 38- Madde ile 1/1/2018 tarihinden itibaren Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına atamalar, 33 üncü maddede belirtilen usule uygun olarak 50 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendi kapsamında yapılması düzenleniyor. Üniversitelerde esnek çalışma düzeneğinin en önemli adımı, özellikle akademik hiyerarşinin en altında yer alan, asistanların istihdamında atılmıştır. YÖK yasasında 33. maddede düzenlenen araştırma görevlisi istihdamı, özellikle 1990’lı yıllardan itibaren, güvencesiz ve süreli istihdamı mümkün kılan 50/d maddesi ile gerçekleştirilmeye başlanmıştır. Söz konusu düzenleme üniversitede lisansüstü eğitim yapanların bir yıllık geçici, her yıl yenilenen sözleşmelerle lisansüstü eğitim süresince araştırma görevlisi olarak istihdam edilebileceğini öngörüyor. Türkiye üniversiteleri bu maddeye dayanarak üniversitelerde akademik ve idari işleri yerine getirebilecek, lisansüstü eğitim boyunca istihdam edilip iş güvencesi olmadığı için de kolaylıkla denetlenebilecek, iş güvencesi olmadığından işini kaybetme korkusuyla çatlak ses çıkarma ihtimali olmayan asistan istihdam etme yoluna hızlı bir biçimde başvurmaya başladılar. Asistan istihdamında bunlar yaşanırken doktora sonrası üniversitede kalanlar giderek daha zorlu ve daha güvencesiz atanma ve yükselme koşullarına katlanmak zorunda kaldılar. 50/d

maddesi ile araştırma görevlisi tanımını içeren 33a. maddesinden farklı olarak iş güvencesi tümüyle ortadan kaldırılarak “asistanlar” üniversitenin araştırma ve inceleme işlevlerinin bir parçası olmaktan çıkarılmak istenmektedir. Bu değişikliğin pratik sonucu araştırma görevlilerinin üniversitenin geleceği olduğu düşüncesinin tümüyle ortadan kalkması ve üniversitenin yarı akademik ve idari işlerini yerine getiren, geçici ara eleman olarak görülmeye başlanmasıdır. Kaldı ki bu yönlü bu yasa tasarısında çok sayıda yeni düzenleme söz konusudur. Kamu üniversitelerinde asistan alımını düzenleyen 50/d maddesi, üniversitede esnek ve geçici istihdamın bir laboratuvarı işlevi görmektedir. Üniversitede, uygulama ve laboratuvar derslerine girmek, sınav kâğıdı okumak, öğrenci danışmanlığı yapmak, ders ve sınav programlarını hazırlamak vb. akla gelen her türlü işi yapan asistanlar, lisansüstü eğitim sonrasında kapı önüne konulmakta, yaşamını üniversite dışında sürdürmeye ya da oluşturulmaya çalışılan akademik işgücü piyasasının belirsizlikleriyle boğuşmaya zorlanmaktadır. Geçici istihdam koşulları nedeniyle birçok asistan işten atılma ya da gelecekte daha güvenceli bir kadro ile işe alınmama korkusuyla pasif ve itaatkâr olmayı tercih etmektedir. Böylece, işgücü piyasasının yarattığı belirsizlik ve güvencesiz çalışmanın yaygınlaşması, güvenceli bir kadro elde etme ve sorunsuz bir şekilde yükselme umuduyla, otoriter bir piyasalaşma ile yozlaşan üniversitelere hâkim olan güç ilişkilerini gözlemleyen, akademik çalışmalarını ve ilişkilerini bu güç ilişkileri-ağları doğrultusunda seferber eden bir akademisyen tipolojisi yaratmaktadır. Araştırma görevlilerinin iş tanımlarındaki muğlaklıklar, çoğu zaman angaryaya maruz kalmaları ile sonuçlanmaktadır. Araştırma görevlileri aynı işi yapmalarına rağmen 33/a, 50/d, ÖYP gibi birbirinden farklı özlük haklarına sahip kadrolarda çalıştırılmaktadır. 50/d kadrosunda çalıştırılan araştırma görevlileri lisansüstü eğitimleri tamamlandığında, görece daha güvenceli kadrolara aktarılmayarak işlerine son verilmektedir. Güvencesiz çalışmanın yaygınlaşmasıyla bilimsel çalışmanın en önemli unsuru olan akademik özgürlük ipotek altına alınmakta, özgür düşüncenin olmazsa olmazı olan bireysel özgürlükler yerini piyasa dolayımıyla tanımlanmış tahakküm ilişkilerine bırakmaktadır. Bu bağlamda madde ile yapılmak istenen düzenlemeye karşı çıkılmakta, 50/d istihdamının lağvedilerek bütün araştırma görevlilerinin 33/a ya göre kadrolu ve güvenceli istihdamını esas alan düzenlemelerin hayata geçirilmesi gerekmektedir.

MADDE 19-Madde ile Fen ve Mühendislik bilimleri alanındaki üniversite öğrencilerin son sınıfta bir yarı dönem özel sektör işletmeleri vb. yerlerde uygulamalı eğitim zorunlu kılmıyor. Bu düzenleme her ne kadar uygulamalı ve yerinden eğitim gibi olumlu kavramlar ile gerekçelendirilse de burada öğrencinin sanayiye ucuz ve geçici iş gücü olarak eklenmek istediği aşikârdır.

MADDE 20- Bu madde ile “eğitim-öğretim süreçlerinin sürekli iyileştirmesine yönelik iç ve dış kalite güvencesi uygulamaları” ibaresi senatoların görevleri arasından çıkarılmaktadır. YÖK’ün yetkilerini her geçen gün daha da artıran, üniversiteler üzerindeki vesayeti derinleştiren AKP iktidarı üniversitenin kendi organlarının görev ve yetkilerini sınırlamaktadır. İçsel denetim mekanizmaları ortadan kaldırılırken dışsal denetim merkezleri kurumsallaştırılmaktadır.

MADDE 23- Bu madde ile sanayi sicil belgesine sahip sanayi işletmelerin elektrik kullanımından kesilen TRT payı kaldırılıyor. TRT gibi taraflı ve tartışmalı olan bir kurumun gelirlerinin yarısını elektrik faturaları üzerinden yapılan kesintiler oluşturmaktadır. Toplam elektrik tüketiminin yarısını da sanayi işletmeleri gerçekleştirmektedir. Bu madde ile TRT’nin gelirlerinde önemli oranda bir azalma olması beklenmelidir. Ancak madde gerekçeleri de incelendiğinde böyle bir durumun ölçülmediği görülmektedir. Toplumun tamamını temsil etmesi beklenen TRT gibi bir kurumun pratikte sadece bir siyasi yaklaşımı temsil etmeye özen gösterdiği ancak toplumun tamamının vergileri ile gelir elde ettiği bilinmektedir. Madde ile mevcutta TRT’ye aktarılan çok büyük miktardaki maddi kaynağın sanayi işletmeleri sahiplerinde kalması düzenlenmektedir. Kısaca bir haksızlık yerine başka bir haksızlık ikame edilmektedir.

MADDE 30/31- Kıyı Bölgelerinin sanayileşmesi düzenleniyor. Kıyı bölgeleri, kıyılar sanayileşmeye, sermayenin kullanımına açılıyor. Kıyı dolgu ve imar planlarının bu amaçla onaylanma yetkisi çevre ve şehircilik bakanlığına veriliyor. Kıyıların talanı zaten önceki yasalarla mümkün hale gelmiş iken, bu düzenlemeyle birlikte bu talan daha da derinleşecek ve tüm yurttaşların, gelecek kuşakların ortak kullanımı olacak kıyıların endüstrileşmesinin önu açılmaktadır. 26 ve 27. Maddedeki düzenlemeler büyük bir yıkıma neden olacağı için, bu maddelerin tasarı metninden kati suretle çıkarılması gerekmektedir.

MADDE 35- Mera vasfı niteliğindeki arazilere sanayi Endüstri, Organize sanayi, teknoloji geliştirme, serbest bölge ya da sanayi sitesi açılması durumunda bu vasfın kaldırılması düzenleniyor. Mera, yaylak ve kışlak alanları kullanıma ve sanayileşme/sermayeye açılıyor. Hayvanların yaşam, üreme- beslenme alanları olan geçimlik hayvancılığın temel alanı olan meraların vasıfları sermayenin kullanımını kolaylaştırmak için yeniden düzenleniyor.

Meraların, yaylak ve kışlakların kullanıma açılması tescil yetkisi Bilim sanayi teknoloji bakanlığına veriliyor. Bu bakanlık tarafından herhangi bir alan endüstri bölgesi ilan edilebilir ve bu bölgedeki arazilerin tümü kamulaştırılarak sermayenin/sanayinin/şirketlerin kullanımına açılabilir. Bölge sınırları içindeki yönetici şirket bölgedeki tüm yatırımları, sevk ve idareyi yani bölgenin tümünün sermaye tarafından kullanımını yönetir şeklinde düzenlenmiştir. Meraların talanını derinleştirecek bu düzenlemenin tasarı metninden çıkarılması gerekmektedir.

MADDE 62- Temel bilimler mezunlarının (fizik, biyoloji, kimya bölümü) teknoloji geliştirme bölgelerinde destek kapsamına alınabilmesi için tanımlarda temel bilimler tanımının 4691 sayılı Kanuna eklenmesi amaçlanmaktadır. 15 yıldır iktidarın uygulamaları yüzünden binlerce temel bilim mezununun işsiz kaldığı ülkemizde, temel bilimler mezunlarının göstermelik şekilde istihdam edilmesi büyük bir samimiyetsizliktir.

MADDE 64-69-70 – 4703 sayılı Ürünle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunda değişiklik yapılarak AB müktesebatına uyumlu hale getirilmektedir. Ülkemizde uygulanan sistemin Avrupa'daki Onaylanmış Kuruluş atama sürecine uygun olmayıp Resmi Gazete sürecinin uygulamadan kaldırılmasıyla sürecin AB Ülkeleriyle uyumlu hale gelmesi ve bürokrasinin azaltılması gerekçe olarak ifade edilmiştir.

MADDE 76- Bölgenin yönetim ve işletilmesi için yeni oluşturulan “Yönetici Şirket” modeline ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır. Düzenlemede; ÇED olumlu kararı veya ÇED gerekli değildir kararı verilen faaliyetler hakkında, başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın onbeş gün içinde, tüm izin, onay ve ruhsatların verileceği ve yönetici şirket ile yatırımcıların, her türlü ruhsat ve izinlere ilişkin harçlardan muaf olacağı düzenlenmiştir. Ayrıca yatırımcının lehine irtifak hakkının tesis edileceği veya kullanma izni verileceği öngörülmüştür. Yani AKP'nin son 15 yıldır defaatle yerine getirdiği ve özellikle 26. Yasama döneminde, onlarca torba yasa ile yine sermaye kesimleri için teşvikler, muafiyetler ve istisnalar altın tepside sunulmaktadır. Özellikle son iki yılda çıkarılan teşvik yasaları, vergi afları, istisna ve muafiyetlerin sayısı düşünüldüğünde, siyasal iktidarın ekonomik krize doğru giden istikrarsızlığı, bu şekilde çözme çabası içinde olduğu görülmektedir. Ancak yapılan teşviklerin hiçbiri, üretim kapasitesi ve emek odaklı kapsamlı bir politik ajanda dâhilinde olmadığı için başarıya ulaşma şansına sahip değildir.

MADDE 77- 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun Geçici 2 nci maddesi ile “özel endüstri bölgeleri” ile ilgili olarak düzenleme yapılmış, ancak bu düzenlemeye ilişkin uygulama süresi

01/07/2005 tarihi itibariyle sona ermiştir. Kanundaki Özel EB ile ilgili geçici maddenin kalıcı hale getirilmesi, Özel Endüstri Bölgesi uygulamalarının artması için bu maddede çok büyük teşvik hükümleri eklenerek maddenin yeniden yürürlüğe konulması düzenlenmiştir. Özel EB’ler ile ilgili madde içerisinde düzenlenen teşvikler yetmemiş, Bakanlar Kurulu tarafından ek teşviklerin belirlenebileceği bir hüküm de öngörülmüştür. Önceki birçok kanun tasarı veya teklifinde savunduğumuz gibi; Bakanlar Kurulu’na vergi afları, teşvik, muafiyet veya istisnaların yetkisini vermek Anayasa’ya uygun olmadığı gibi mali disiplin açısından da oldukça yanlış bir tutumdur. Kamu finansmanını sarsan ve toplum için yapılacak hizmetlerle yükümlü iktidarın mali disiplinden ödün vererek kamu kaynaklarını sermaye kesimlerine aktarması, orta ve uzun vadede büyük bir ekonomik krize ve toplumsal geleceğin inşasına dönük büyük bir zarardır.

Yine bu madde ile yapılmak istenen düzenleme “Yönetici şirket veya yatırımcı tarafından hazırlattırılacak imar plânları, alt yapı ve üst yapı projeleri ve bunlarla ilgili ruhsat ve izinler ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları Bakanlık onayı ve denetimine tâbidir. “ÇED Olumlu” kararı veya “ÇED Gerekli Değildir” kararı verilen faaliyetler hakkında, ilgili kurumlarca başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın on beş gün içinde gerekli diğer tüm ruhsat, izin ve onaylar verilir. Yönetici şirket ve yatırımcılar, her türlü ruhsat ve izinlere ilişkin harçlardan muafır” kısmı ÇED tanımına aykırıdır. Çünkü ÇED, aynı zamanda izin ve denetim sürecini de kapsamaktadır. Uygulamada, temel tartışma ÇED alanı ile ruhsat ve işletme izni alanının birbirinden farklı olmasıdır. Bu yasa geçerse ÇED kararı otomatik olarak işletme izni ve ruhsatı anlamına gelecektir. Böylece yatırımcılar projelerinin çok küçük bir kısmına ÇED süreci işletip faaliyetlerine başlayacaklardır. Ayrıca hazırlanan ÇED raporlarında pekçok çevresel etken işletme aşamasındaki taahhütlerle geçiştiriliyor. Bu maddeyle artık taahhüdün de bir anlamı kalmıyor. Bu madde Cerattepe için hazırlanmış gibi

MADDE 78- Hali hazırda Bakanlar Kurulu kararı ile ilan edilmiş beş adet Endüstri Bölgesi bulunmakta olup uygulama örneği sınırlı olsa da, Kanunun öngördüğü şekliyle işletme müdürlüğünün oluşması ve çalışması konusunda bir takım sıkıntılar yaşandığı gerekçesiyle, Hükümet profesyonel olduğu gerekçe kısmında ifade edilen yeni bir yönetim tarzıyla “Yönetici Şirket” uygulamasına geçmek istemektedir. Ancak burada yönetici şirkete verilen yetkilerle ilgili hususlar çok kapsamlı ve geniş olup özellikle endüstri bölgelerindeki, imar plânı ve parselasyon plânları ve değişiklikleri ile alt yapı ile ilgili etüd, harita, plân ve projeler yönetici şirketçe hazırlanması hususu oldukça sıkıntılıdır. Zira plan yapma yetkisi kamu kurumuna aittir.

Mevcut mevzuatta imar planını yapmaya, belediyelerle birlikte bazı kamu kurumları ve en temelde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı yetkilidir. Plan yapma yetkisini bir şirkete vermek ve bunu kendi altyapısının giderlerini karşılama şartıyla vermek, kamu ciddiyetine ve ülkeyi yönetme sorumluluğuna denk düşmez. Ayrıca imar planlarında şehircilik ilkeleriyle bağdaşmayacak uygulamalar ortaya çıkabilir.

Adem Geveri
Van

MUHALEFET ŞERHİ

1/387 Sayılı Sanayinin Geliştirilmesi ve Üretim Desteklenmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı 30-31 Mayıs 2017 ve 01 Haziran 2017 tarihlerinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu'nda görüşülmüştür.

Anılan tasarı kamuoyuna üretim reform paketi olarak duyurulmuştur. Reformun güncel Türkçe sözlüklerden karşılığı düzeltme, ıslah etmek olarak geçmektedir. Üretim Reformu denildiğinde; mevcut üretim sistemimizi düzeltme ve ıslah etme anlamı ortaya çıksa da, esasen Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu'nda görüşülen tasarı bir 'torba tasarı' niteliği taşımaktadır. Bu yüzden Parti olarak tasarının bazı maddelerinin gecikmiş de olsa yasalaşmasını önemserken, genelinde ise 'yetersiz' ve bazı yerlerini de sakıncalı görmekteyiz.

Zira üretim reformu denildiğinde; sanayi politikasından başlayan, sanayi alt yapısının hazırlanması ve üretici dostu hale getirilmesi ile devam eden, nihai olarak da üretim süreçlerinin planlanması ve desteklenmesini içeren gerçek anlamda bir yol haritası olmalıdır.

Oysa tasarı bu haliyle; genel olarak 2002 yılında 57'nci Hükümet döneminde ilk kez uygulamaya koyulan Organize Sanayi Bölgeleri (OSB) Kanunu'nda revizyon niteliği taşımaktadır.

Bu kapsamda; OSB organlarının görev süresi, genel kurula geçiş (*odalar tarafından yönetilen OSB'ler dâhil*), OSB gelirlerinin hazine ilişkin düzenlemeler, OSB katılma payı, parsel satış fiyatlarına üst limit getirilmesi, OSB'ler tarafından kurulacak Gayrimenkul Yatırım Ortaklıkları ön plana çıkmaktadır. Ancak öngörülen düzenlemeler bürokrasi yorgunu OSB'lerimizin 14 yıldır devam eden sorunlarına gerçek anlamda çözüm getirmemektedir.

Türk sanayisinin yapısal sorunları uzun yıllardır devam etmektedir.

Bakıldığında; imalat sanayinde büyüme oranı son bir yılda 2 puan düşmüştür (*2015 yıllık: %5,9, 2016 yıllık: %3,9*). 14 yıllık süreç içerisinde Ar-ge, yenilik ve teknoloji alanında atılım yapılamadığı gibi geriye gidilmiş, yüksek katma değerli ve ar-ge yoğun üretim yapısına geçilememiştir. Nitekim yüksek teknoloji ürünlerinin sanayi üretimi ve ihracatı içindeki payı 2002 yılına göre yarıya düşmüştür.

Sanayimizdeki başlıca sektörlerin önemli bir bölümünün yüksek oranda ithal ara malı ve yatırım malına bağımlılığı devam etmektedir. Bu yüzden de; yapmış oldukları ihracatın ülkemize bıraktığı katma değeri düşük kalmaktadır. İstanbul Sanayi Odası'nın büyük sanayi kuruluşlarımıza yönelik her yıl yaptığı araştırmaların sonuçları, sanayi üretiminin ekonomi içindeki ağırlığının giderek azaldığını, montaj ağırlıklı bir hâl aldığını, katma değerlerin nispi olarak düştüğünü net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Son 14 yıldır kârlılık ve özkaynaklardaki azalma nedeniyle şirketlerimiz finansman sağlamak adına daha fazla yabancı kaynak kullanımına yönelmiştir. Bilançolarda biriken kur riski reel kesimi için belirsizliği artırmış, dış şoklara açık hale getirmiştir. Sanayicimiz son yıllarda hem faiz, hem de kur artışından kaynaklanan zararlarını kapatabilmek için çaba göstermiştir.

Finansal kesim dışındaki firmaların varlıkları ile yükümlülükleri farkı, diğer bir deyimle net döviz pozisyon açığı 2002 yılında 6,5 milyar dolar iken, 2017 Mart ayı itibarıyla 196,4 milyar dolara varmıştır.

Çiftçi, esnaf, sanayici, hane halkı, kısacası toplumun bütün kesimleri ağır ekonomik şartlar ve yüksek borç altında ezilmektedir. Türkiye uzun süredir adı konulmamış örtülü bir ekonomik kriz yaşamaktadır. Üretim azalmış, istihdam artmak bir yana azalmaya başlamış -bu yüzden işsizlik rekor seviyelere yükselmiş-, ekonomide tüketici ve üretici güveni en düşük seviyelerini görmüştür.

Yenilik ve teknoloji altyapısı güçlü olmayan ve imalat sanayiindeki sıçramaya dayanmayan bir üretim yapısıyla, yüksek büyüme hedeflerine ulaşılması mümkün değildir. Diğer yandan rekabet edebilmenin yolu, yüksek katma değerli üretimden ve verimliliğe dayalı iş süreçlerinden geçmektedir. Bu bakımdan her sektörde verimliliği artıracak sanayi politikaları uygulanması gerekmektedir.

Burada yapılması gereken yapısal reformların hayata geçirilmesidir.

Bu yüzden yetersiz kalan ve gününbirlik çözümlere sırtını yaslamış olan tasarıdan daha da önemlisi; sanayi politikamızda yapısal dönüşüm sağlayacak güçlü bir sanayi

stratejisi oluşturmaktır. Bu stratejinin başarıyla uygulanması için en önemli araç sanayi teşvikleridir. Üretim reformu olarak adlandırılan tasarıda; ürün denetmenlerinin harcırahları yer alırken, sanayi teşvikleriyle ilgili herhangi bir husus bulunmamaktadır. Diğer sektörel teşvikler ilgili Bakanlıklar tarafından yürütülürken, sanayi teşviklerinin ilgili bakanlık yerine Ekonomi Bakanlığı tarafından yürütülmesi halen devam eden bir garabet olarak karşımızda durmaktadır. Politikayı belirleyen ile teşvik sağlayanın farklı olması imalat sanayinde beklenen sıçramayı gerçekleştirmememizin bir diğer sebebidir.

Tasarıya bakıldığında ise; üretkenlik ve katma-değer (*artı-değer*) artışı, ileri teknoloji, markalaşma, firmalarımızın uluslararası rekabeti için gerekli kapsamlı ve yapısal çözümleri içermediği görülmektedir.

Oysa bugün başta ölçek sorunları olmak üzere; pek çok sorun KOBİ'lerin omuzlarında ağır bir yük oluşturmaktadır. Ölçek sorunlarından kaynaklanan rekabet dezavantajları, finansmana erişimde karşılaşılan problemler, nitelikli işgücü eksikliği ve göreceli olarak yükselen maliyetler bunların başlıcalarıdır. Esasen sanayicimizin temel beklentisi; ucuz finansman ve üretim yapabilecekleri alanların oluşturulması, teknolojik altyapının kurulması ve geliştirilerek kendilerine sunulmasıdır.

Diğer yandan üretim reformu diye adlandırılan tasarinın daha ilk maddeleri; dünyada söz sahibi olabileceğimiz zeytinciliğimizi baltalayacak maddelerle başlatılması dikkat çekicidir. 3573 Sayılı Zeytincilik Yasası'nın 20'nci maddesinin değiştirilmesi teklifi AKP döneminde 6 kez getirilmiş ancak TBMM'de reddedilmiş ve 7'nci kez gündeme gelmiştir. Görünmediğini, hissedilmediğini zanneden gizli bir güç bu maddenin değişmesi için yıllardır çaba göstermiş ve Komisyon görüşmeleri sırasında Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın elini kolunu bağlamıştır.

Zeytincilik ile ilgili maddelerin Komisyon görüşmeleri sırasında; zeytinciliğin geleceğini baltalayacak söz konusu düzenlemelerin Tasarı metninden çıkarılması için vermiş olduğumuz öneriler ve ısrarlı tutumumuz karşısında Bakanlık geri adım atmak zorunda kalmıştır.

Bu kapsamda; Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Tasarı'nın 2'nci maddesinde yer alan ve 26.01.1939 Tarihli 3573 Sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabancılarının Aşılattırılması Hakkında Kanun'a madde ekleyerek, zeytinlik saha tanımı getirmek istemiştir. Bu tanımda; "Zeytinlik saha: Orman sınırları dışında kalan ve bir dekar alanda en az onbeş kültür çeşidi veya yabancı zeytin bitkisinin bulunduğu alan" olarak tasarıda yer almıştır. Bakanlık tarafından öngörülen bu madde açıkça iktidarın zeytinlikler konusundaki fikrini gözler önüne sermiştir. Çünkü bugün halen bir dekar alanda en fazla 10-12 zeytin ağacı bulunmaktadır. Eğer madde bu şekilde kabul edilmiş olsaydı en az 100 milyon verimli ağaç, zeytinlik saha tanımı dışına çıkarılarak, kesilebilecekti. Söz konusu madde, önergelerimiz ve girişimlerimiz neticesinde tasarı metninden çıkarılmıştır.

Yine önergelerimiz ve Komisyonda göstermiş olduğumuz ısrarlı tutumumuz neticesinde tasarının 3'üncü maddesi de metninden çıkarılmıştır.

Ancak yukarıda dile getirdiğimiz Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nı baskı altında tutan görünmeyen güç ve iktidar milletvekillerinin Komisyon'daki sayısal çoğunluğu ile 3573 Sayılı Zeytincilik Yasası'nın 20'nci maddesi, karşı çıkmamıza, madde metninin tasarıdan çıkarılmasına yönelik önergemize ve tüm ısrarlarımıza rağmen değiştirilmiştir.

Zeytin sektörünün yanında durmamız sebebiyle; iktidar tarafından ısrarla değiştirilmek istenen 3573 Sayılı Zeytincilik Yasası'nın 20'nci maddesinde yer alan Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu'nun yapısına, Kurulun kurulduğu ildeki ticaret borsası, yoksa ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası, zeytin ve zeytinyağı ihracatçı birliği temsilcisinin de yer alması sağlanmıştır. Bu doğrultuda, Kurulun üye sayısı ve karar yeter sayısı artırılmıştır.

Diğer yandan yine 3573 Sayılı Zeytincilik Yasası'nın 20'nci maddesinin (4)'üncü fıkrasında yer alan izinsiz zeytin ağacı kesen ve sökenlere uygulanacak olan ağaç başına iki bin Türk lirası olan para cezası Komisyon'daki girişimlerimiz sonucunda dört bin Türk lirasına çıkarılmış ve kamu yararı gözetilerek kurul tarafından zeytinlik alanından çıkarılan yerlere konut, konaklama ve turistik tesis yapılması engellenmiştir.

Tasarının 24'üncü maddesi ile sanayi siciline kayıtlı işletmelerin elektrik faturalarından kaldırılan TRT payının, tüm vatandaşlarımızın faturalarından da kaldırılması yönündeki ısrarlı talebimiz Komisyon'da kabul görmüştür.

Tasarı'nın 30'uncu maddesi ile coğrafi şartların zorluğu ve uygun alanların bulunmaması bahanesiyle 4342 Sayılı Kıyı Kanunu'nda genel bir değişiklik yapılmak istenmiş ve denizlerimizde yeni dolgu alanları yaratılarak, kıyılarımız gözden çıkarılmıştır. Bu yüzden denizlerimize dolgu yaparak, kıyılarımızın yağmalanmasının önüne geçmek adına Komisyonda vermiş olduğumuz önerge ve göstermiş olduğumuz ısrarlı tutumumuz sonucunda; bu düzenlemeye ihtiyacı olduğu belirtilen Trabzon iline yönelik düzenleme iktidar milletvekilleriince yapılmıştır. Ancak bu düzenleme sonrası Karadeniz'e kıyı olan diğer illerin bu yöndeki talepleri eşitsizliği de beraberinde getirecektir.

Komisyon'da iktidar milletvekilleriince verilen önerge sonucunda, tasarının 35'inci maddesiyle 4342 sayılı Mera Kanunu'nun 14'üncü maddesinde de değişiklik yapılmıştır. Karşı çıktığımız bu değişiklik ile; var olan endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler ve şehrin içinde kalan küçük sanayi sitelerinin taşınması esnasında mera vasfı olan araziler, bu vasıftan çıkarılmasının önü açılmıştır. Tarım ve hayvancılık için zaten yetersiz kalan mera alanları bu şekilde daha da azalacaktır. Bu düzenlemeye karşı çıkmamıza rağmen, iktidar milletvekilleriince bu yönde verilen önerge Bakanlıkça da kabul görmüştür.

Bir taraftan Kamu İktisadî Teşekkülleri (KİT) verimlilik, etkinlik ve ekonomiye katkılarının artırılması ve benzer sebepler ile özelleştirilirken, diğer taraftan OSB'lerin Müteşebbis Heyetleri'nde yer almaları gerek ekonomik model ve gerekse de uluslararası uygulamalar açısından uygun değildir. Tasarı'nın 39'uncu maddesi bu gerçekleri göz ardı etmektedir. Komisyon görüşmeleri sırasında vermiş olduğumuz önerge ile bu çarpık durumu ortadan kaldırmak istesek de, çoğunluğa sahip iktidar milletvekilleriince çarpıklığın devam etmesi istenmiştir.

OSB içerisinde yer alan taşınmazlar kamulaştırılırken, hususî olarak OSB yapılmak üzere kamulaştırılmaktadırlar. Ancak Tasarı'nın yine 39'uncu maddesi ile bu genel kamulaştırma kararının dışına çıkılarak, belirli taşınmazların OSB sınırları dışarısına çıkartılması, şehre yakın veya şehir içindeki OSB'lerin konut veya ticaret alanına dönüştürülüp kullanılmasına yol açabilecektir. Bunun önüne geçilmesi için verilen önergemiz yine Komisyon'un iktidar partili üyeleri tarafından reddedilmiştir.

Yine tasarıyla 135 küçük sanayi sitesinde yer alan 63 bin 649 iş yeri şehir dışına taşınması öngörülmektedir. Küçük sanayi sitelerinin boşalttıkları yerlere ise Sayın Bakan'ın ifadesiyle şehrin durumuna göre imar imkânı verilecek ve oralara lüks konutlar, AVM'ler yapılabilecektir. Eğer inşaat (*beton*) ve rant ekonomisinden vazgeçilemezse, ülke olarak gerçek ve yararlı olacak ekonomik büyümeyi görmemiz çok da mümkün olmayacaktır.

Üniversitelerin ihtisaslaşması konusunda tasarıyla Yüksek Öğrenim Kurumu'na (YÖK) yeni yetkilerin verilmesi, Türkiye'de zaten kısıtlı olan üniversite özerkliğini daha da kısıtlama riskini beraberinde taşımaktadır. YÖK ile ilgili düzenlemelerle alakalı Komisyon'da vermiş olduğumuz önergelerimiz, iktidar üyeleri tarafından reddedilmiştir.

Tasarıyla; sanayicimiz kamu alımlarında %25 fiyat avantajı beklerken, tasarıda görülmektedir ki bu oran %15'lerde kalmıştır. Bu sorun 14 yıldır devam eden, adeta kanayan bir yaradır.

Tasarının bu haliyle üretimde beklenen artışı vermeyeceği aşikârdır. Bu yüzden dile getirdiğimiz yapısal sorunlara çare üretebilecek değişikliklerin Komisyon'da gerçekleştirilememesi ve bu değişiklikleri içeren önergelerimizin yine Komisyon görüşmeleri sırasında kabul görmemesi nedeniyle tasarının ilgili maddelerine muhalifiz.

İzzet Ulvi Yönter
İstanbul

Ahmet Kenan Tanrıkulu
İzmir

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

SANAYİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE ÜRETİMİN DESTEKLENMESİ AMACIYLA BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 2/1/1924 tarihli ve 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanuna 1 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki I/A maddesi eklenmiştir.

“MADDE I/A- Bu Kanunun uygulanmasında;

Zeytinlik saha: Orman sınırları dışında kalan ve bir dekar alanda en az onbeş kültür çeşidi veya yabancı zeytin bitkisinin bulunduğu alanı,

Kurul: Zeytinlik sahaları koruma kurulunu, ifade eder.”

MADDE 3- 3573 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- Zeytinlik sahalarda her çeşit hayvan otlatılması yasaktır. Zeytinliklerde hayvan otlatanlara beşbin Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

Çiftçi mallarını korumakla yükümlü bulunanlarca düzenlenen tutanaklar aksi sabit oluncaya kadar geçerlidir.”

MADDE 4- 3573 sayılı Kanununun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Zeytinlik sahaları içinde ve bu sahalara en az üç kilometre mesafede, zeytinliklerin bitkisel gelişimini ve çoğalmalarını engelleyecek kimyasal atık oluşturacak tesis yapılamaz ve işletilemez. Ancak, alternatif alan bulunmaması ve kurulun uygun görmesi şartıyla bakanlıklarca kamu yararı kararı alınmış yatırımlar için zeytinlik sahalalarında yatırım yapılmasına Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından izin verilebilir. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı bu yetkisini gerektiğinde valiliklere

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

SANAYİNİN GELİŞTİRİLMESİ VE ÜRETİMİN DESTEKLENMESİ AMACIYLA BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 2/1/1924 tarihli ve 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanununun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Zeytinlik sahaları içinde ve bu sahalara en az üç kilometre mesafede, zeytinliklerin bitkisel gelişimini ve çoğalmalarını engelleyecek kimyasal atık oluşturacak, toz ve duman çıkaran tesis yapılamaz ve işletilemez. Ancak, alternatif alan bulunmaması ve Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulunun uygun görmesi şartıyla bakanlıklarca kamu yararı kararı alınmış, konut, konaklama tesisi, turistik tesis hariç

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

devredebilir. Bu sahalarda yapılacak zeytinyağı fabrikaları ile 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununda belirtilen tarımsal işletmelerin yapımı ve işletilmesi Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının iznine bağlıdır.

Birinci fıkra kapsamındaki yatırımları yapanlar bu faaliyetlerini izin amacına uygun, çevre ve zeytinlik sahalara zarar vermeyecek şekilde yürütmekle, oluşabilecek zararı telafi etmekle ve kendilerine tahsis edilen yerleri tahsis süresi bitiminde eski vasfına getirmekle yükümlüdür.

Kurul; zeytinlik sahası bulunan her ilde valinin başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Orman ve Su İşleri Bakanlığının ildeki üst düzey temsilcileri ile ziraat fakültesi, ziraat odaları ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı araştırma enstitüsünden birer üye olmak üzere toplam dokuz üyeden oluşur. Kurulun sekretarya hizmetleri İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü tarafından yürütülür. Kurul, en az beş üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Kurul, yatırım taleplerine ilişkin görüş bildirmek, zeytinlik sahalanın geliştirilmesi, korunması, verimli kullanılmasına yönelik inceleme, değerlendirme ve izlemenin yapılması, ülke çapındaki ve yerel ölçekli yatırım planlarının uyumunun denetlenmesi, ortaya çıkan olumsuzlukların belirlenmesi ve bununla ilgili sorunların çözümüne yönelik önlemlerin alınması görevlerini yerine getirir. Yatırımı talep eden kurum veya kuruluş tarafından yatırım talebi ile birlikte yatırıma ilişkin fizibilite raporu kurula sunulur. Kurul yatırım talepleri ile ilgili kararları bir aylık süre içerisinde alır.

Birinci fıkra uyarınca izin verilen yatırımlara ait sahalardan hariç zeytinlik sahalardan daraltılamaz. Zeytin ağaçlarının sökülmesi Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının fenni gerekçeye dayalı

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

yatırımlar için zeytinlik sahalalarında yatırım yapılmasına Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından izin verilebilir. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı bu yetkisini gerektiğinde valiliklere devredebilir. Bu sahalarda yapılacak zeytinyağı fabrikaları ile 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununda belirtilen tarımsal işletmelerin yapımı ve işletilmesi Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının iznine bağlıdır.

Birinci fıkra kapsamındaki yatırımları yapanlar bu faaliyetlerini izin amacına uygun, çevre ve zeytinlik sahalara zarar vermeyecek şekilde yürütmekle, oluşabilecek zararı telafi etmekle ve kendilerine tahsis edilen yerleri tahsis süresi bitiminde eski vasfına getirmekle yükümlüdür.

Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu; zeytinlik sahası bulunan her ilde valinin başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Orman ve Su İşleri Bakanlığının ildeki üst düzey temsilcileri ile ziraat fakültesi, ziraat odaları, o ildeki ticaret borsası yoksa ticaret ve sanayi odası veya ticaret odası, zeytin ve zeytinyağı ihracatçı birliği ile Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı araştırma enstitüsünden birer üye olmak üzere toplam onbir üyeden oluşur. Kurulun sekretarya hizmetleri İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü tarafından yürütülür. Kurul, en az altı üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu, yatırım taleplerine ilişkin görüş bildirmek, zeytinlik sahalanın geliştirilmesi, korunması, verimli kullanılmasına yönelik inceleme, değerlendirme ve izlemenin yapılması, ülke çapındaki ve yerel ölçekli yatırım planlarının uyumunun denetlenmesi, ortaya çıkan olumsuzlukların belirlenmesi ve bununla ilgili sorunların çözümüne yönelik önlemlerin alınması görevlerini yerine getirir. Yatırımı talep eden kurum veya kuruluş tarafından yatırım talebi ile

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

iznine tabidir. Bu iznin verilmesinde, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı konunun uzmanı araştırma enstitülerinin ve mahallinde varsa ziraat odasının uygun görüşü alınır. Bu hâlde dahi kesin zaruret görülmeyen zeytin ağacı kesilemez ve sökülemez. İzinsiz kesenler veya sökenlere ağaç başına ikibin Türk Lirası idari para cezası verilir.

Zeytinlik sahalarında yapılacak yatırımlar ile kurulun oluşumu ve çalışmasına ilişkin usul ve esaslar Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 5- 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33 üncü maddesinin (b) fıkrasına “Sağlık Denetçileri ve Sağlık Denetçi Yardımcıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Ürün Denetmenleri ve Ürün Denetmen Yardımcıları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununun 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir maddenin vasıf, şekil, hassa veya terkiibini makine, cihaz, tezgah, alet veya diğer vasıta ve kuvvetlerin yardımı ile veya sadece el emeği ile kısmen veya tamamen değiştirmek veya bu maddeleri işlemek suretiyle devamlı ve seri halinde imal veya istihsal eden yerlerle madenlerin çıkarılıp işlendiği yerler sanayi işletmesi, buralarda yapılan işler sanayi işleri ve buraları işletenler sanayici sayılır.

Devamlı ve seri halinde tamirat yapan müesseselerle elektrik veya sair enerji istihsal

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

birlikte yatırıma ilişkin fizibilite raporu kurula sunulur. Kurul, yatırım talepleri ile ilgili kararları bir aylık süre içerisinde alır.

Birinci fıkraya uyarınca izin verilen yatırımlara ait sahalardan hariç zeytinlik sahalardan daraltılamaz. Zeytin ağaçlarının sökülmesi Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının fenni gerekçeye dayalı iznine tabidir. Bu iznin verilmesinde, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına bağlı konunun uzmanı araştırma enstitülerinin ve mahallinde varsa ziraat odasının uygun görüşü alınır. Bu hâlde dahi kesin zaruret görülmeyen zeytin ağacı kesilemez ve sökülemez. İzinsiz kesenler veya sökenlere ağaç başına dörtbin Türk Lirası idari para cezası verilir.

Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulunun oluşumu ve çalışmasına ilişkin usul ve esaslar Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 3- 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33 üncü maddesinin (b) fıkrasına “Sağlık Denetçileri ve Sağlık Denetçi Yardımcıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Ürün Denetmenleri ve Ürün Denetmen Yardımcıları, Gümrük ve Ticaret Denetmenleri ve Gümrük ve Ticaret Denetmen Yardımcıları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 4- 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununun 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bir maddenin vasıf, şekil, hassa veya terkiibini makine, cihaz, tezgah, alet veya diğer vasıta ve kuvvetlerin yardımı ile veya sadece el emeği ile kısmen veya tamamen değiştirmek veya bu maddeleri işlemek suretiyle devamlı ve seri halinde imal veya istihsal eden yerlerle madenlerin çıkarılıp işlendiği yerler sanayi işletmesi, buralarda yapılan işler sanayi işleri ve buraları işletenler sanayici sayılır.

Devamlı ve seri halinde tamirat yapan müesseselerle elektrik veya sair enerji istihsal

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

eden santraller, gemi inşaatı gibi büyük inşaat yerleri ile bilişim teknolojisi ve yazılım üreten işletmeler de bu madde şümulüne girer.”

MADDE 7- 6948 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Sanayi işletmelerinin Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığında tutulacak sanayi siciline kaydedtirilmesi ve mukabilinde alınacak sanayi sicil belgesinin icabında salahiyetli memurlara ibraz olunması mecburidir.

Sanayi işletmeleri üretim faaliyetine başlamadan önce sanayi siciline ön kayıt olmak zorundadır. Sanayi işletmelerine işyeri açma ve çalışma ruhsatı düzenlemesi için sanayi siciline kaydolduğuna dair yazı, işyeri açma ve çalışma ruhsatı veren idareler tarafından aranır.

Yeni açılan sanayi işletmeleri, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından tanzim kılınacak beyannameleri faaliyete başladıkları tarihten itibaren 3 üncü madde uyarınca doldurup iki ay içinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına elektronik ortamda göndermekle mükelleftir.”

MADDE 8- 6948 sayılı Kanunun 10 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sanayi sicilinde kaydı olmadığı tespit edilen sanayi işletmelerine 9 uncu maddeye göre müddetinde sanayi siciline tescil ettirmeyenler için hükmedilen idari para cezası verilir.”

MADDE 9- 6948 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Faaliyette olup olmadığına bakılmaksızın sanayi işletmelerinden sanayi siciline kaydolmayanlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde sanayi siciline kaydolup sanayi sicil belgesi alanlar hariç, bu tarihe kadar kaydolmayanlar hakkında bu Kanunun 9 uncu maddesi gereği sanayi siciline tescil ettirmeyenler için öngörülen idari para cezası uygulanır.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

eden santraller, gemi inşaatı gibi büyük inşaat yerleri ile bilişim teknolojisi ve yazılım üreten işletmeler de bu madde şümulüne girer.”

MADDE 5- 6948 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Sanayi işletmelerinin Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığında tutulacak sanayi siciline kaydedtirilmesi ve mukabilinde alınacak sanayi sicil belgesinin icabında salahiyetli memurlara ibraz olunması mecburidir.

Sanayi işletmeleri üretim faaliyetine başlamadan önce sanayi siciline ön kayıt olmak zorundadır. Sanayi işletmelerine işyeri açma ve çalışma ruhsatı düzenlemesi için sanayi siciline kaydolduğuna dair yazı, işyeri açma ve çalışma ruhsatı veren idareler tarafından aranır.

Yeni açılan sanayi işletmeleri, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından tanzim kılınacak beyannameleri faaliyete başladıkları tarihten itibaren 3 üncü madde uyarınca doldurup iki ay içinde Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına elektronik ortamda göndermekle mükelleftir.”

MADDE 6- 6948 sayılı Kanunun 10 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sanayi sicilinde kaydı olmadığı tespit edilen sanayi işletmelerine 9 uncu maddeye göre müddetinde sanayi siciline tescil ettirmeyenler için hükmedilen idari para cezası verilir.”

MADDE 7- 6948 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- Faaliyette olup olmadığına bakılmaksızın sanayi işletmelerinden sanayi siciline kaydolmayanlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde sanayi siciline kaydolup sanayi sicil belgesi alanlar hariç, bu tarihe kadar kaydolmayanlar hakkında bu Kanunun 9 uncu maddesi gereği sanayi siciline tescil ettirmeyenler için öngörülen idari para cezası uygulanır.

Bu Kanuna göre işletmesinde meydana gelen değişiklikleri, verilmesi gereken beyannameleri

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 10- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı Tablonun “IV-Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“53. Organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde bulunan arsaların tahsisine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmeler ve taahhütnameleler.”

MADDE 11- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 59 uncu maddesinin birinci fıkrasının (n) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“n) Organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan gayrimenkullerin ifraz veya taksim veya birleştirme işlemleri, söz konusu bölgelerde bulunan arsaların tahsisi nedeniyle şerhi gerektiren işlemleri ile bu arsa ve üzerine inşa edilen binaların tahsis edilene devir ve tescilli işlemleri ve cins değişikliği işlemleri.”

MADDE 12- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin (m) fıkrasına parantez içi ibareden sonra gelmek üzere “ile organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan binalar” ibaresi eklenmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ve senelik işletme cetvellerini bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce süresi içinde vermeyenlere idari para cezası uygulanmaz.”

MADDE 8- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı Tablonun “IV-Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“53. Organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde bulunan arsaların tahsisine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmeler ve taahhütnameleler.”

MADDE 9- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 59 uncu maddesinin birinci fıkrasının (n) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“n) Organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan gayrimenkullerin ifraz veya taksim veya birleştirme işlemleri, söz konusu bölgelerde bulunan arsaların tahsisi nedeniyle şerhi gerektiren işlemleri ile bu arsa ve üzerine inşa edilen binaların tahsis edilene devir ve tescilli işlemleri ve cins değişikliği işlemleri.”

MADDE 10- 24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanununun 45 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, usul ve esasları ilgili Bakanlıkça yapılacak düzenlemede gösterilmek üzere; kooperatif üst kuruluşuna ortak olunması ve genel kurul toplantısının gündemine konuyla ilgili madde konulması şartıyla, olağan genel kurul toplantıları en fazla üç hesap dönemini kapsayacak şekilde ve birleştirilerek yapılabilir.”

MADDE 11- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin (m) fıkrasına parantez içi ibareden sonra gelmek üzere “ile organize sanayi bölgeleri, serbest bölgeler, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri ve sanayi sitelerinde yer alan binalar” ibaresi eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 13- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin (f) fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 14- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 58 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hafta tatili ve ulusal” ibaresi “Ulusal” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 15- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“(4) Yükseköğretim kurumlarının ihtisaslaşmasına yönelik çalışmalar yapmak ve bu konuda karar vermek.”

MADDE 16- 2547 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Geçici 55 inci maddenin ikinci fıkrası hükmü saklı kalmak kaydıyla, Yükseköğretim Kurulunca ihtiyaçlar doğrultusunda belirlenen yükseköğretim kurumlarında ve/veya belirli fakülte ya da bölüm ve programlarda görevlerinde kalmalarında fayda görülenlerin yaş hadleri, ilgili yükseköğretim kurumunun teklifi ve Yükseköğretim Kurulunun onayı ile birer yıllık sürelerle yetmişbeş yaşına kadar uzatılabilir.”

MADDE 17- 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“1. Bu Kanun kapsamında organize sanayi bölgelerinde, organize sanayi bölgesi veya Devlet üniversiteleri tarafından kurulan meslek yüksekokullarında öğrenim gören her bir öğrenci için, 2017-2018 eğitim-öğretim yılından başlamak üzere, her eğitim-öğretim yılı itibarıyla Maliye Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu tarafından müştereken belirlenen tutarda, ilgili yükseköğretim kurumlarına aktarılmak üzere Yükseköğretim Kurulu bütçesine bu amaçla konulan ödenekten eğitim desteği yapılabilir.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 12- 1319 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin (f) fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 58 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hafta tatili ve ulusal” ibaresi “Ulusal” şeklinde değiştirilmiş ve 14/1/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 25 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 14- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“(4) Yükseköğretim kurumlarının ihtisaslaşmasına yönelik çalışmalar yapmak ve bu konuda karar vermek.”

MADDE 15- 2547 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Geçici 55 inci maddenin ikinci fıkrası hükmü saklı kalmak kaydıyla, Yükseköğretim Kurulunca ihtiyaçlar doğrultusunda görevlerinde kalmalarında kamu yararı görülenlerin emeklilik yaş hadleri yükseköğretim kurumunun teklifi ve Yükseköğretim Kurulunun onayı ile yetmiş beş yaşına kadar uzatılabilir. Öğretim üyeleri söz konusu görevlere birer yıllık süre için sözleşme ile atanırlar, bu süre sonunda yeniden atanmaları aynı usul ve şartlara tabidir.”

MADDE 16- 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“1. Organize sanayi bölgelerinde kurulan meslek yüksekokulları için öğrenci başına ilgili yükseköğretim kurumlarına, Yükseköğretim Kurulu bütçesine bu amaçla tahsis edilen ödenekten eğitim desteği yapılabilir. Eğitim desteğinin tutarı ve kullanımı ile uygulamaya ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 18- 2547 sayılı Kanununun 58 nci maddesinin (b) fıkrasına aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödeneklerin kullanılmasında, proje kapsamında görevlendirilecek tezli yüksek lisans ve doktora programlarındaki öğrencilere 3/3/2004 tarihli ve 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs, Kredi Verilmesine İlişkin Kanun hükümlerine tabi olmaksızın belirlenecek miktarlarda burs verilir. Bu bursun verilmesine ilişkin usul ve esaslar bu fıkra uyarınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 19- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“Teknoloji transfer ofisi

EK MADDE 32- Yükseköğretim kurumları, Ar-Ge ve yenilikçilikle ilgili olarak kamu ve özel sektör ile işbirliği yapmak, üretilen bilgi ve yapılan buluşları fikri mülkiyet kapsamında koruma altına almak ve uygulamaya aktarmak üzere, Yükseköğretim Kurulundan önceden izin almak kaydıyla, yükseköğretim kurumu yönetim kurulunun kararıyla sermaye şirketi statüsünde teknoloji transfer ofisi kurabilirler.

Ofisin kuruluş sermayesi, bilimsel araştırma projesi kaynaklarından veya döner sermaye gelirlerinden karşılanabilir.

Ofiste 4857 sayılı Kanuna tabi olarak işçi statüsünde personel istihdam edilir ve 6735 sayılı Uluslararası İşgücü Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yabancı uyruklu personel çalıştırılabilir. Ofis faaliyetlerinde hizmetine ihtiyaç duyulan öğretim elemanları yükseköğretim kurumlarının izni ile sürekli veya yarı zamanlı olarak çalıştırılabilirler. Yarı zamanlı görev alan öğretim elemanlarının bu hizmetleri karşılığı elde edecekleri gelirleri,

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 17- 2547 sayılı Kanununun 58 inci maddesinin (b) fıkrasına aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödeneklerin kullanılmasında, proje kapsamında görevlendirilecek tezli yüksek lisans ve doktora programlarındaki öğrencilere 3/3/2004 tarihli ve 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs, Kredi Verilmesine İlişkin Kanun hükümlerine tabi olmaksızın belirlenecek miktarlarda burs verilir. Bu bursun verilmesine ilişkin usul ve esaslar bu fıkra uyarınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 18- 2547 sayılı Kanununun 60 ıncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“d. Diğer kanunların bu madde hükümlerine aykırı hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 19- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“Teknoloji transfer ofisi

EK MADDE 32- Yükseköğretim kurumları, Ar-Ge ve yenilikçilikle ilgili olarak kamu ve özel sektör ile işbirliği yapmak, üretilen bilgi ve yapılan buluşları fikri mülkiyet kapsamında koruma altına almak ve uygulamaya aktarmak üzere, Yükseköğretim Kurulundan önceden izin almak kaydıyla, yükseköğretim kurumu yönetim kurulunun kararıyla sermaye şirketi statüsünde teknoloji transfer ofisi kurabilirler.

Ofisin kuruluş sermayesi, bilimsel araştırma projesi kaynaklarından veya döner sermaye gelirlerinden karşılanabilir.

Ofiste 4857 sayılı Kanuna tabi olarak işçi statüsünde personel istihdam edilir ve 28/7/2016 tarihli ve 6735 sayılı Uluslararası İşgücü Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yabancı uyruklu personel çalıştırılabilir. Ofis faaliyetlerinde hizmetine ihtiyaç duyulan öğretim elemanları yükseköğretim kurumlarının izni ile sürekli veya yarı zamanlı olarak çalıştırılabilirler. Yarı zamanlı görev alan öğretim elemanlarının bu hizmetleri karşılığı elde edecekleri gelirleri,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

üniversite döner sermaye işletmesine yatırılmak zorunda değildir. Bunlara kendi yükseköğretim kurumlarınınca ayrıca ek ödeme yapılmaz. Sürekli olarak istihdam edilecek personele kurumlarınınca aylıksız izin verilir ve kadroları ile ilişkileri devam eder. Bu şekilde aylıksız izne ayrılanlardan, önceki görevleri sebebiyle 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi veya geçici 4 üncü maddesi kapsamında sigortalı veyahut iştirakçi sayılanların aylıksız izne ayrıldığı tarihi takip eden onbeş gün içerisinde talepte bulunmaları halinde; aylıksız izinli sayıldıkları ve buralarda çalıştırdıkları sürece aynı kapsamdaki sigortalılık veya iştirakçilik ilişkisi devam eder. Bu şekilde aylıksız izne ayrılanlardan;

a) 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılanlar için önceki kadroları için tespit edilen sigorta primine esas kazanç unsurları esas alınmak suretiyle ilgili aya ilişkin olarak hesaplanacak sigorta primi çalışan hissesi ile genel sağlık sigortası primi çalışan hissesi tutarı kendilerince, sigorta primi işveren hissesi ile genel sağlık sigortası primi işveren hisseleri görev yaptıkları işverenleri tarafından,

b) 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında iştirakçi sayılanlar için önceki kadroları için tespit edilen emekli keseneğine esas aylık unsurları esas alınmak suretiyle ilgili aya ilişkin olarak hesaplanacak kişi keseneği kendilerince, kurum karşılıkları ile genel sağlık sigortası primlerinin tamamı görev yaptıkları işverenleri tarafından,

ödenir. Prim ödeme yükümlülüğü görevlendirildikleri işverene aittir. İlgililerin bu şekilde aylıksız izinde geçirdikleri süreler önceki kadro unvanları esas alınmak suretiyle emekli keseneğine esas aylık unsurlarının veya sigorta primine esas kazanç unsurlarının tespitinde dikkate alınır. Bunlara aylıksız izin dönemindeki söz konusu çalışma süreleri için görev yaptıkları

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

üniversite döner sermaye işletmesine yatırılmak zorunda değildir. Bunlara kendi yükseköğretim kurumlarınınca ayrıca ek ödeme yapılmaz. Sürekli olarak istihdam edilecek personele kurumlarınınca aylıksız izin verilir ve kadroları ile ilişkileri devam eder. Bu şekilde aylıksız izne ayrılanlardan, önceki görevleri sebebiyle 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi veya geçici 4 üncü maddesi kapsamında sigortalı veyahut iştirakçi sayılanların aylıksız izne ayrıldığı tarihi takip eden on beş gün içerisinde talepte bulunmaları halinde; aylıksız izinli sayıldıkları ve buralarda çalıştırdıkları sürece aynı kapsamdaki sigortalılık veya iştirakçilik ilişkisi devam eder. Bu şekilde aylıksız izne ayrılanlardan;

a) 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı sayılanlar için önceki kadroları için tespit edilen sigorta primine esas kazanç unsurları esas alınmak suretiyle ilgili aya ilişkin olarak hesaplanacak sigorta primi çalışan hissesi ile genel sağlık sigortası primi çalışan hissesi tutarı kendilerince, sigorta primi işveren hissesi ile genel sağlık sigortası primi işveren hisseleri görev yaptıkları işverenleri tarafından,

b) 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında iştirakçi sayılanlar için önceki kadroları için tespit edilen emekli keseneğine esas aylık unsurları esas alınmak suretiyle ilgili aya ilişkin olarak hesaplanacak kişi keseneği kendilerince, kurum karşılıkları ile genel sağlık sigortası primlerinin tamamı görev yaptıkları işverenleri tarafından,

ödenir. Prim ödeme yükümlülüğü görevlendirildikleri işverene aittir. İlgililerin bu şekilde aylıksız izinde geçirdikleri süreler önceki kadro unvanları esas alınmak suretiyle emekli keseneğine esas aylık unsurlarının veya sigorta primine esas kazanç unsurlarının tespitinde dikkate alınır. Bunlara aylıksız izin dönemindeki söz konusu çalışma süreleri için görev yaptıkları

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

işveren tarafından kıdem tazminatı ödenmez ve bu süreler emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınır.

Ofisler ile bunların yürüttükleri faaliyetler hakkında 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz. Ofisin teşkili, görevleri, yönetimi, yükseköğretim kurumuyla ilişkisi ile çalışma usul ve esasları ve tasfiyesine ilişkin hususlar Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Bu Kanunun 36 ncı maddesinin bu maddede yer alan düzenlemelere aykırı hükümleri uygulanmaz.

Ücretli araştırma izni

EK MADDE 33- Devlet yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda fiilen altı yıl çalışan öğretim üyelerine, yurtiçinde ve yurtdışında alanıyla ilgili Ar-Ge niteliğinde çalışmak üzere, fakülte yönetim kurulunun görüşü ve hizmetin aksamaması için gerekli tedbirlerin alınmış olması kaydıyla ilgili üniversite yönetim kurulu kararı ile öğretim üyesinin hazırladığı çalışma programı değerlendirilerek bir yıl süreyle ücretli izin verilebilir. İkinci defa ücretli izin kullanılabilmesi için, öğretim üyesinin birinci iznin sona erdiği tarihten itibaren asgari altı yıl süreyle bir Devlet yükseköğretim kurumunda görev yapması gerekir.

Doktora sonrası araştırmacı istihdamı

EK MADDE 34- Devlet yükseköğretim kurumlarının uygulama ve araştırma merkezlerinde, araştırma enstitülerinde sadece Ar-Ge faaliyetlerinde bulunmak veya öğretim üyelerinin yürüttükleri Ar-Ge kapsamındaki projelere yardımcı olmak üzere, doktora ile tıpta, diş hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık veya sanatta yeterlik eğitimi sonrasında yedi yıl içerisinde kalmak kaydıyla en fazla üç yıl süre ile giderleri döner sermaye gelirlerinden bilimsel araştırma projeleri için

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

işveren tarafından kıdem tazminatı ödenmez ve bu süreler emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınır.

Ofisler ile bunların yürüttükleri faaliyetler hakkında 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz. Ofisin teşkili, görevleri, yönetimi, yükseköğretim kurumuyla ilişkisi ile çalışma usul ve esasları ve tasfiyesine ilişkin hususlar Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Bu Kanunun 36 ncı maddesinin bu maddede yer alan düzenlemelere aykırı hükümleri uygulanmaz.

Ücretli araştırma izni

EK MADDE 33- Devlet yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda fiilen altı yıl çalışan öğretim üyelerine, yurt içinde ve yurt dışında alanıyla ilgili Ar-Ge niteliğinde çalışmak üzere, fakülte yönetim kurulunun görüşü ve hizmetin aksamaması için gerekli tedbirlerin alınmış olması kaydıyla ilgili üniversite yönetim kurulu kararı ile öğretim üyesinin hazırladığı çalışma programı değerlendirilerek bir yıl süreyle ücretli izin verilebilir. İkinci defa ücretli izin kullanılabilmesi için öğretim üyesinin, birinci iznin sona erdiği tarihten itibaren asgari altı yıl süreyle bir Devlet yükseköğretim kurumunda görev yapması gerekir.

Doktora sonrası araştırmacı istihdamı

EK MADDE 34- Devlet yükseköğretim kurumlarının uygulama ve araştırma merkezlerinde, araştırma enstitülerinde sadece Ar-Ge faaliyetlerinde bulunmak veya öğretim üyelerinin yürüttükleri Ar-Ge kapsamındaki projelere yardımcı olmak üzere, doktora ile tıpta, diş hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık veya sanatta yeterlik eğitimi sonrasında yedi yıl içerisinde kalmak kaydıyla en fazla üç yıl süre ile giderleri döner sermaye gelirlerinden bilimsel araştırma projeleri için

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

ayrılan kaynaktan karşılanmak üzere sözleşmeli olarak doktora sonrası araştırmacı istihdam edilebilir. Bu kapsamda istihdam edilecek personel sayısı ilgili yükseköğretim kurumunun dolu öğretim elemanı kadrosu sayısının %5'i ile sınırlıdır. Bu madde uyarınca istihdam edilmiş olmak, memurluk veya diğer personel istihdam şekillerinden birine geçiş hakkı vermez.

Bunların yükseköğretim kurumları itibarıyla dağılımı, sözleşme örneği, sözleşme süresinin uzatılması ve sona erdirilmesine ilişkin hususlar ile 40.000 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere ücretleri Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir. Bunlara, diğer mevzuatta aksine hüküm bulunsa dahi, bu maddede öngörülen ücret dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz ve sözleşmelere bu hususta hüküm konulamaz.

Mali ve sosyal haklar dışında kalan istihdama ilişkin diğer hususlarda 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası kapsamında Ar-Ge proje hizmetlerine ilişkin pozisyonlarda istihdam edilen personelin tabi olduğu hükümler uygulanır.

Yükseköğretim Kalite Güvencesi Sistemi ve Yükseköğretim Kalite Kurulu

EK MADDE 35- Yükseköğretim Kalite Güvencesi Sistemi, yükseköğretim kurumlarının eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri ile idari hizmetlerinin iç ve dış kalite güvencesi, akreditasyon süreçleri ve bağımsız dış değerlendirme kurumlarının yetkilendirilmesi süreçlerine ilişkin esasları içerir.

Yükseköğretim kurumlarının eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri ile idari hizmetlerinin kalite düzeylerine ilişkin ulusal ve uluslararası kalite standartlarına göre değerlendirmeler yapmak, iç ve dış kalite güvencesi, akreditasyon süreçleri ve bağımsız dış değerlendirme kurumlarının yetkilendirilmesi süreçlerini yürütmek üzere idari ve mali özerkliğe sahip, kamu tüzel kişiliğini haiz ve özel bütçeli Yükseköğretim Kalite Kurulu kurulmuştur.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ayrılan kaynaktan karşılanmak üzere sözleşmeli olarak doktora sonrası araştırmacı istihdam edilebilir. Bu kapsamda istihdam edilecek personel sayısı ilgili yükseköğretim kurumunun dolu öğretim elemanı kadrosu sayısının %5'i ile sınırlıdır. Bu madde uyarınca istihdam edilmiş olmak, memurluk veya diğer personel istihdam şekillerinden birine geçiş hakkı vermez.

Bunların yükseköğretim kurumları itibarıyla dağılımı, sözleşme örneği, sözleşme süresinin uzatılması ve sona erdirilmesine ilişkin hususlar ile 40.000 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere ücretleri Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir. Bunlara, diğer mevzuatta aksine hüküm bulunsa dahi, bu maddede öngörülen ücret dışında herhangi bir ad altında ödeme yapılamaz ve sözleşmelere bu hususta hüküm konulamaz.

Mali ve sosyal haklar dışında kalan istihdama ilişkin diğer hususlarda 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası kapsamında Ar-Ge proje hizmetlerine ilişkin pozisyonlarda istihdam edilen personelin tabi olduğu hükümler uygulanır.

Yükseköğretim Kalite Güvencesi Sistemi ve Yükseköğretim Kalite Kurulu

EK MADDE 35- Yükseköğretim Kalite Güvencesi Sistemi, yükseköğretim kurumlarının eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri ile idari hizmetlerinin iç ve dış kalite güvencesi, akreditasyon süreçleri ve bağımsız dış değerlendirme kurumlarının yetkilendirilmesi süreçlerine ilişkin esasları içerir.

Yükseköğretim kurumlarının eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri ile idari hizmetlerinin kalite düzeylerine ilişkin ulusal ve uluslararası kalite standartlarına göre değerlendirmeler yapmak, iç ve dış kalite güvencesi, akreditasyon süreçleri ve bağımsız dış değerlendirme kurumlarının yetkilendirilmesi süreçlerini yürütmek üzere idari ve mali özerkliğe sahip, kamu tüzel kişiliğini haiz ve özel bütçeli Yükseköğretim Kalite Kurulu kurulmuştur.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Yükseköğretim Kalite Kurulu;

- a) Yükseköğretim Kurulu Genel Kurulu tarafından seçilen üç,
b) Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üç,
c) Millî Eğitim Bakanlığı tarafından seçilen bir,
ç) Mesleki Yeterlilik Kurumunu temsilen bir,
d) Türk Akreditasyon Kurumunu temsilen bir,
e) Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumunu temsilen bir,
f) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını temsilen bir,
g) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğini temsilen bir,
h) Öğrenci temsilcisi bir,
üye olmak üzere toplam on üç üyeden oluşur.

Yükseköğretim Kurulu ve Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üyeler, her birisi farklı yükseköğretim kurumlarında görev yapmakta olan, yükseköğretimin yapısı, işleyişi ve yönetimi ile kalite değerlendirme ve geliştirme uygulamaları konusunda deneyimli, yurtiçindeki veya yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarında en az on yıl görev yapmış, farklı alanlardaki öğretim üyeleri arasından seçilir. Millî Eğitim Bakanlığı tarafından seçilen üyenin yükseköğretim kurumunda görev yapmakta olan, yükseköğretimin yapısı, işleyişi ve yönetimi ile kalite değerlendirme ve geliştirme uygulamaları konusunda deneyimli, yurtiçindeki veya yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarında en az on yıl görev yapmış öğretim üyesi şartlarını taşıması gerekir. Öğrenci temsilcisi, Yükseköğretim Kalite Kurulu tarafından belirlenecek ilke ve esaslar dâhilinde belirlenir. Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerinin 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde sayılan genel şartları taşıması gerekir.

Yükseköğretim Kalite Kurulu, Yükseköğretim Kurulu ve Üniversitelerarası Kurul tarafından

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Yükseköğretim Kalite Kurulu;

- a) Yükseköğretim Kurulu Genel Kurulu tarafından seçilen üç,
b) Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üç,
c) Millî Eğitim Bakanlığı tarafından seçilen bir,
ç) Mesleki Yeterlilik Kurumunu temsilen bir,
d) Türk Akreditasyon Kurumunu temsilen bir,
e) Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumunu temsilen bir,
f) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını temsilen bir,
g) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğini temsilen bir,
h) Öğrenci temsilcisi bir,
üye olmak üzere toplam on üç üyeden oluşur.

Yükseköğretim Kurulu ve Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üyeler, her birisi farklı yükseköğretim kurumlarında görev yapmakta olan, yükseköğretimin yapısı, işleyişi ve yönetimi ile kalite değerlendirme ve geliştirme uygulamaları konusunda deneyimli, yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarında en az on yıl görev yapmış, farklı alanlardaki öğretim üyeleri arasından seçilir. Millî Eğitim Bakanlığı tarafından seçilen üyenin yükseköğretim kurumunda görev yapmakta olan, yükseköğretimin yapısı, işleyişi ve yönetimi ile kalite değerlendirme ve geliştirme uygulamaları konusunda deneyimli, yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarında en az on yıl görev yapmış öğretim üyesi şartlarını taşıması gerekir. Öğrenci temsilcisi, Yükseköğretim Kalite Kurulu tarafından belirlenecek ilke ve esaslar dâhilinde belirlenir. Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerinin 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde sayılan genel şartları taşıması gerekir.

Yükseköğretim Kalite Kurulu, Yükseköğretim Kurulu ve Üniversitelerarası Kurul tarafından

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

seçilen üyeleri arasından salt çoğunlukla Başkan ve Başkan Yardımcısı seçer. Başkan ve Başkan Yardımcısının birisi Yükseköğretim Kurulu, diğeri ise Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üyeler arasından seçilir.

Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerinden öğrenci temsilcisinin görev süresi bir yıl, diğer üyelerin görev süresi dört yıldır. İki dönemden fazla üyelik yapılamaz.

Yükseköğretim Kalite Kurulu üye tam sayısının en az üçte iki çoğunluğu ile toplanır ve üye tamsayısının salt çoğunluğu ile karar alır.

Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanı ve Başkan Yardımcısı sürekli görev yaparlar ve bu görevlerde buldukları sürece kurumlarından aylıksız izinli sayılırlar; görev süreleri bittiğinde veya süresinden önce ayrıldıklarında başka bir işleme gerek kalmaksızın görevlerine geri dönerler. Görev sürelerinin bitimini müteakip asli görevlerine başladıkları tarihi takip eden aybaşından itibaren asli kadrolarına ilişkin aylıklarını almaya başlarlar. Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanı ve Başkan Yardımcısı, görevleri süresince, Bakanlar Kurulunca verilecek geçici görevler dışında herhangi bir kamu kuruluşunda ve özel kuruluşlarda ücretli veya ücretsiz çalışamazlar, görev alamazlar.

Yükseköğretim Kalite Kurulunun teşkilatı, Kalite Kurulu ile Genel Sekreterlikten oluşur. Genel Sekreterlik; kurumsal dış değerlendirme ve dış değerlendirme kuruluşları tescil birimi, tanıtım ve paydaş ilişkileri birimi ve yönetim hizmetleri biriminden oluşur.

Yükseköğretim Kalite Kurulunun gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.
- b) Faaliyet gelirleri.
- c) Her türlü bağış ve yardımlar,
- ç) Diğer gelirler.

Genel Sekreterlik personeli 657 sayılı Kanuna tabidir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

seçilen üyeleri arasından salt çoğunlukla Başkan ve Başkan Yardımcısı seçer. Başkan ve Başkan Yardımcısının birisi Yükseköğretim Kurulu, diğeri ise Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen üyeler arasından seçilir.

Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerinden öğrenci temsilcisinin görev süresi bir yıl, diğer üyelerin görev süresi dört yıldır. İki dönemden fazla üyelik yapılamaz.

Yükseköğretim Kalite Kurulu üye tam sayısının en az üçte iki çoğunluğu ile toplanır ve üye tamsayısının salt çoğunluğu ile karar alır.

Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanı ve Başkan Yardımcısı sürekli görev yaparlar ve bu görevlerde buldukları sürece kurumlarından aylıksız izinli sayılırlar; görev süreleri bittiğinde veya süresinden önce ayrıldıklarında başka bir işleme gerek kalmaksızın görevlerine geri dönerler. Görev sürelerinin bitimini müteakip asli görevlerine başladıkları tarihi takip eden aybaşından itibaren asli kadrolarına ilişkin aylıklarını almaya başlarlar. Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanı ve Başkan Yardımcısı, görevleri süresince, Bakanlar Kurulunca verilecek geçici görevler dışında herhangi bir kamu kuruluşunda ve özel kuruluşlarda ücretli veya ücretsiz çalışamazlar, görev alamazlar.

Yükseköğretim Kalite Kurulunun teşkilatı, Kalite Kurulu ile Genel Sekreterlikten oluşur. Genel Sekreterlik; kurumsal dış değerlendirme ve dış değerlendirme kuruluşları tescil birimi, tanıtım ve paydaş ilişkileri birimi ve yönetim hizmetleri biriminden oluşur.

Yükseköğretim Kalite Kurulunun gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.
- b) Faaliyet gelirleri.
- c) Her türlü bağış ve yardımlar,
- ç) Diğer gelirler.

Genel Sekreterlik personeli 657 sayılı Kanuna tabidir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanına Yükseköğretim Kurulu Başkan Vekili, Başkan Yardımcısına Yükseköğretim Yürütme Kurulu üyeleri, Genel Sekreterine Üniversitelerarası Kurul Genel Sekreteri için mali ve sosyal haklar kapsamında öngörülen ödemeler aynı usul ve esaslar çerçevesinde ödenir. Bunlar, emeklilik hakları bakımından da emsali olarak belirlenen personel ile denk kabul edilir ve emsali personele yapılan ödemelerden vergi ve diğer yasal kesintilere tabi olmayanlar bu maddeye göre de vergi ve diğer kesintilere tabi olmaz. Başkan ve Başkan Yardımcısı hariç Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerine, Yükseköğretim Genel Kurulu üyelerine ödenen tutarda huzur hakkı aynı usul ve esaslar çerçevesinde ödenir.

Yükseköğretim Kurulu Üst Kuruluşları ile yükseköğretim kurumları kadrolarında bulunan memurlar, kurumlarının muvafakati ile Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanı tarafından her defasında iki yılı geçmemek üzere Yükseköğretim Kalite Kurulunda görevlendirilebilir.

Yükseköğretim Kalite Kurulunun çalışma usul ve esasları ile yükseköğretim kurumlarında kalite güvence sistemlerinin kurulması, iç ve dış değerlendirme süreçleri, yükseköğretim kurumlarında kurulacak kalite komisyonları, kalite değerlendirme tescil belgesinin alınması, Genel Sekreterliğin çalışma usul ve esasları, Genel Sekreterlik bünyesinde oluşturulacak birimlerin görevleri ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Yükseköğretim Kalite Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulu

EK MADDE 36- Yükseköğretim Programları Danışma Kurulu, yükseköğretim alanındaki istihdam odaklı politikaların oluşturulması ve geliştirilmesi ile buna bağlı yeni açılacak eğitim programları ve kontenjanların planlanmasına yönelik süreçlerde görüş ve öneride bulunmak

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanına Yükseköğretim Kurulu Başkan Vekili, Başkan Yardımcısına Yükseköğretim Yürütme Kurulu üyeleri, Genel Sekreterine Üniversitelerarası Kurul Genel Sekreteri için mali ve sosyal haklar kapsamında öngörülen ödemeler aynı usul ve esaslar çerçevesinde ödenir. Bunlar, emeklilik hakları bakımından da emsali olarak belirlenen personel ile denk kabul edilir ve emsali personele yapılan ödemelerden vergi ve diğer yasal kesintilere tabi olmayanlar bu maddeye göre de vergi ve diğer kesintilere tabi olmaz. Başkan ve Başkan Yardımcısı hariç Yükseköğretim Kalite Kurulu üyelerine, Yükseköğretim Genel Kurulu üyelerine ödenen tutarda huzur hakkı aynı usul ve esaslar çerçevesinde ödenir.

Yükseköğretim Kurulu Üst Kuruluşları ile yükseköğretim kurumları kadrolarında bulunan memurlar, kurumlarının muvafakati ile Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanı tarafından her defasında iki yılı geçmemek üzere Yükseköğretim Kalite Kurulunda görevlendirilebilir.

Yükseköğretim Kalite Kurulunun çalışma usul ve esasları ile yükseköğretim kurumlarında kalite güvence sistemlerinin kurulması, iç ve dış değerlendirme süreçleri, yükseköğretim kurumlarında kurulacak kalite komisyonları, kalite değerlendirme tescil belgesinin alınması, Genel Sekreterliğin çalışma usul ve esasları, Genel Sekreterlik bünyesinde oluşturulacak birimlerin görevleri ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Yükseköğretim Kalite Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulu

EK MADDE 36-Yükseköğretim Programları Danışma Kurulu, yükseköğretim alanındaki istihdam odaklı politikaların oluşturulması ve geliştirilmesi ile buna bağlı yeni açılacak eğitim programları ve kontenjanların planlanmasına yönelik süreçlerde görüş ve öneride bulunmak

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

üzere Yükseköğretim Kurulu Başkanı Başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğini temsilen en az genel müdür seviyesinde görevlendirilecek yedi üyeden oluşur.

Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelere aranacak diğer şartlar, Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu

EK MADDE 37- Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu; Yükseköğretim Kurulu Başkanlığında, meslek yüksekokul müdürleri arasından Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen bir müdür, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Mesleki Yeterlilik Kurumu ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğini temsilen en az genel müdür seviyesinde görevlendirilen üyelere oluşur.

Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu; meslek yüksekokulları ve programların açılmasına yönelik standartların belirlenmesi, mevcut programların geliştirilmesi, izlenmesi, mezunların istihdamı ile lisans tamamlama süreçlerine ilişkin görüş ve önerilerde bulunur. Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelere aranacak şartlar, Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Araştırma görevlisi istihdamı

EK MADDE 38- Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına atamalar, 33 üncü maddede belirtilen usule uygun olarak 50 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendi kapsamında yapılır. Bu kapsamda atanarlardan doktora veya sanatta yeterlik eğitimlerini tamamlayanların en fazla %20'si doktora veya sanatta yeterlik eğitimini tamamladıkları kurumların senatolarınca

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

üzere Yükseköğretim Kurulu Başkanı Başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğini temsilen en az genel müdür seviyesinde görevlendirilecek yedi üyeden oluşur.

Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelere aranacak diğer şartlar, Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu

EK MADDE 37- Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu; Yükseköğretim Kurulu Başkanlığında, meslek yüksekokul müdürleri arasından Üniversitelerarası Kurul tarafından seçilen bir müdür, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Mesleki Yeterlilik Kurumu ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğini temsilen en az genel müdür seviyesinde görevlendirilen üyelere oluşur.

Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu; meslek yüksekokulları ve programların açılmasına yönelik standartların belirlenmesi, mevcut programların geliştirilmesi, izlenmesi, mezunların istihdamı ile lisans tamamlama süreçlerine ilişkin görüş ve önerilerde bulunur. Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelere aranacak şartlar, Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Araştırma görevlisi istihdamı

EK MADDE 38- Yükseköğretim kurumları araştırma görevlisi kadrolarına atamalar, 33 üncü maddede belirtilen usule uygun olarak 50 nci maddenin birinci fıkrasının (d) bendi kapsamında yapılır. Bu kapsamda atanarlardan doktora veya sanatta yeterlik eğitimlerini tamamlayanların en fazla %20'si doktora veya sanatta yeterlik eğitimini tamamladıkları kurumların senatolarınca

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

belirlenen ve Yükseköğretim Kurulunca onaylanan performansa dayalı kriterler çerçevesinde yardımcı doçent kadrolarına atanabilir. Bu kapsamda atanamayanların, doktora veya sanatta yeterlik eğitimini tamamladıkları kurumların öğretim üyesi kadrolarına atanabilmeleri için en az bir eğitim-öğretim yılı yurtiçinde veya yurtdışında farklı bir yükseköğretim kurumunda çalışması gerekir. Bu madde kapsamında atanarlara 35 inci maddeye göre yurtiçinde başka bir yükseköğretim kurumlarındaki doktora veya sanatta yeterlik eğitim süreleri için mecburi hizmet yüklenemez.

Kadrolar

EK MADDE 39- Bu Kanuna ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Yükseköğretim Kuruluna ait bölümüne ve aynı cetvele Yükseköğretim Kalite Kurulu bölümü olarak eklenmiştir.”

MADDE 20- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 74- Yükseköğretim Kurulu, 1/1/2023 tarihine kadar Devlet yükseköğretim kurumlarının lisans düzeyinde fen ve mühendislik bilimleriyle sınırlı olmak üzere, öğrencilerin öğrenimlerinin son yılında bir yarıyılı özel sektör işletmelerinde, teknoparklarda, araştırma altyapılarında, Ar-Ge merkezlerinde ya da sanayi kuruluşlarında uygulamalı eğitimle tamamlamalarını zorunlu kılmaya, uygulamalı eğitimin zorunlu kılınacağı bölümleri belirli yükseköğretim kurumlarıyla ve/veya belirli fakülte ya da bölüm ve programlarla sınırlı tutmaya yetkilidir.

Uygulamalı eğitimleri süresince öğrencilere asgari ücretin net tutarının %35’i ücret olarak ödenir. Uygulamalı eğitim ücretlerini karşılamak üzere ihtiyaç duyulan kaynak, İşsizlik Sigortası Fonundan Yükseköğretim Kurulu Hesabına ödenen ve Yükseköğretim Kurulu bütçesine gelir ve ödenek kaydedilerek ilgili yükseköğretim

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

belirlenen ve Yükseköğretim Kurulunca onaylanan performansa dayalı kriterler çerçevesinde yardımcı doçent kadrolarına atanabilir. Bu kapsamda atanamayanların, doktora veya sanatta yeterlik eğitimini tamamladıkları kurumların öğretim üyesi kadrolarına atanabilmeleri için en az bir eğitim-öğretim yılı yurt içinde veya yurt dışında farklı bir yükseköğretim kurumunda çalışması gerekir. Bu madde kapsamında atanarlara 35 inci maddeye göre yurt içinde başka bir yükseköğretim kurumlarındaki doktora veya sanatta yeterlik eğitim süreleri için mecburi hizmet yüklenemez.”

MADDE 20- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 74- Yükseköğretim Kurulu, 1/1/2023 tarihine kadar Devlet yükseköğretim kurumlarının lisans düzeyinde fen ve mühendislik bilimleriyle sınırlı olmak üzere, öğrencilerin öğrenimlerinin son yılında bir yarıyılı özel sektör işletmelerinde, teknoparklarda, araştırma altyapılarında, Ar-Ge merkezlerinde ya da sanayi kuruluşlarında uygulamalı eğitimle tamamlamalarını zorunlu kılmaya, uygulamalı eğitimin zorunlu kılınacağı bölümleri belirli yükseköğretim kurumlarıyla ve/veya belirli fakülte ya da bölüm ve programlarla sınırlı tutmaya yetkilidir.

Uygulamalı eğitimleri süresince öğrencilere asgari ücretin net tutarının %35’i ücret olarak ödenir. Uygulamalı eğitim ücretlerini karşılamak üzere ihtiyaç duyulan kaynak, 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendinin (h) alt bendi için ayrılan tutardan Yükseköğretim Kurulu

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

kurumlarına aktarılmak suretiyle karşılanır. Aktarılan bu tutar, yükseköğretim kurumları bütçesine gelir ve ödenek kaydedilmek suretiyle öğrencilerin hesabına ödenir.

Öğrencilerin uygulamalı eğitim süresince sigorta primleri, 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 25 inci maddesinin dördüncü fıkrası hükümlerine göre karşılanır.

Eğitimin planlanması, öğrencilerin yerleştirilmesi, takibi, kaynağın aktarımı, bütçeleştirilmesi ve kullanımına ilişkin esaslar ile uygulamalı eğitime ilişkin diğer hususlar, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.”

MADDE 21- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 44 üncü maddesinin (b) fıkrasında yer alan “eğitim-öğretim süreçlerinin sürekli iyileştirmesine yönelik iç ve dış kalite güvencesi uygulamaları ve” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

hesabına ödenen ve Yükseköğretim Kurulu bütçesine gelir ve ödenek kaydedilerek ilgili yükseköğretim kurumlarına aktarılmak suretiyle karşılanır. Aktarılan bu tutar, yükseköğretim kurumları bütçesine gelir ve ödenek kaydedilmek suretiyle öğrencilerin hesabına ödenir.

Öğrencilerin uygulamalı eğitim süresince sigorta primleri, 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 25 inci maddesinin dördüncü fıkrası hükümlerine göre karşılanır.

Eğitimin planlanması, öğrencilerin yerleştirilmesi, takibi, kaynağın aktarımı, bütçeleştirilmesi ve kullanımına ilişkin esaslar ile uygulamalı eğitime ilişkin diğer hususlar, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.

Bu madde kapsamına giren öğrencilere aynı uygulamalı eğitim dönemi için 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun geçici 12 nci maddesi hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 21- 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (b) fıkrasında yer alan “eğitim-öğretim süreçlerinin sürekli iyileştirmesine yönelik iç ve dış kalite güvencesi uygulamaları ve” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 22- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun 33 üncü maddesinin başlığında ve birinci fıkrasında yer alan “Yüzüncü Yıl Üniversitesi” ibareleri “Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi” şeklinde ve ek 74 üncü maddesinin başlığında ve birinci fıkrasında yer alan “Acıbadem Üniversitesi” ibareleri “Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi” şeklinde değiştirilmiş ve Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 49- Mevzuatta Yüzüncü Yıl Üniversitesine yapılan atıflar Van Yüzüncü Yıl Üniversitesine ve Acıbadem Üniversitesine yapılan atıflar Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesine yapılmış sayılır.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 22- 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine “satış bedelinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “(sanayi sicil belgesine sahip sanayi işletmelerine yapılan elektrik enerjisi satışı hariç)” ibaresi eklenmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 23- 7/10/1983 tarihli ve 124 sayılı Yükseköğretim Üst Kuruluşları ile Yükseköğretim Kurumlarının İdari Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Birinci fıkrada belirtilen daire başkanlıklarına ilave olarak sayısı beşi geçmemek üzere Yükseköğretim Kurulu Kararı ile daire başkanlıkları kurulabilir. Bu şekilde kurulan daire başkanlıklarının görevi Kurul Başkanınca belirlenir.”

MADDE 24- 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 1 inci maddesinde yer alan “cihazlardan” ibaresi “cihazlar ile görsel ve/veya işitsel yayınları alabilen her türlü cihazlardan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 3093 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin;

1) (a) fıkrasında yer alan “üzere;” ibaresi “üzere, ilave bir yazılım veya donanım desteği olsun veya olmasın doğrudan, internet üzerinden veya başka bir yolla her türlü görsel ve/veya işitsel yayınları alabilen;” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın (5) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş, mevcut (6) numaralı bent (10) numaralı bent olarak aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkranın sonuna aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“6. Cep telefonları için % 6,

7. Bilgisayarlar ve tablet bilgisayarlar için % 2,

8. Taşıtlarda yer alan bandrole tabi cihazların ayrı ayrı tevsik edilememesi halinde, imalatta taşıtın satış faturasındaki (özel tüketim vergisi hariç) Katma Değer Vergisi matrahı, ithalatta ise gümrük giriş beyannamesindeki (özel tüketim vergisi hariç) Katma Değer Vergisi matrahı üzerinden;

a. Kara taşıtları için % 0,4,

b. Diğer taşıtlar için % 0,01

9. Video görüntü veya ekranına bağlantı yapılmak üzere tasarlanmış olan televizyon alıcıları (uydu alıcıları, set üstü medya kutuları dahil) için %10,”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“10. Yukarıda sayılan cihazların dışında kalan ve görsel ve/veya işitsel yayınları alabilen her türlü cihazlar için % 10”

“Bu Kanundaki cihaz ifadesi asli fonksiyonu farklı olsa dahi dahili tuner, internet veya başka bir yolla ilave bir yazılım veya donanım desteği olsun veya olmasın her türlü görsel ve/veya işitsel yayınları alabilen cihazın bütününe ifade eder.”

2) (c) fıkrasına “satış bedelinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “(sanayi sicil belgesine sahip sanayi işletmelerine yapılan elektrik enerjisi satışı hariç)” ibaresi eklenmiştir.

3) (d) fıkrasında yer alan “6 numaralı” ibaresi “10 numaralı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 3093 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “cihazın satış bedeli kadar” ibaresi “hesaplanan bandrol ücretinin iki katı tutarında” şeklinde değiştirilmiş ve aynı fıkranın ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Mekânsal strateji planları, çevre düzeni planları ve 1/25.000 ölçekli nazım imar planlarında; organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, endüstri sitesi ve teknoloji geliştirme bölgesine ilişkin kararların alınması ve bu kararlarda değişiklik yapılması Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının uygun görüşüne tabidir.”

MADDE 28- 31/10/1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 35 inci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, bu gelirlerden 6831 sayılı Orman Kanununun mülga 64 üncü ve ek 3 üncü maddeleri, 4122 sayılı Milli Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberlik Kanununun mülga 9 uncu maddesi ile 4629 sayılı Bazı Fonların

MADDE 23- 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Mekânsal strateji planları, çevre düzeni planları ve 1/25.000 ölçekli nazım imar planlarında; organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, endüstri sitesi ve teknoloji geliştirme bölgesine ilişkin kararların alınması ve bu kararlarda değişiklik yapılması Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının uygun görüşüne tabidir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 24- 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (r) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“r) “Staj”, Yükseköğretim Kurulunca, yükseköğretim kurumlarında verilmekte olan her düzeydeki alana özgü olarak belirlenen teorik ve uygulamalı dersler dışında, öğrencilerin öğretim programlarıyla kazandırılması öngörülen mesleki bilgi, beceri, tutum ve davranışlarını geliştirmeleri, sektörü tanımaları, iş hayatına uyumları, gerçek üretim ve hizmet ortamında yetişmeleri amacıyla işletmede yaptıkları mesleki çalışmayı;”

MADDE 25- 3308 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının dördüncü cümlesine “ortaöğretim” ibaresinden sonra gelmek üzere “öğrencileri ile yükseköğretim kurumları ve birimlerinde yapan yükseköğretim” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 26- 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının (d) bendine “konaklama tesisleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile 24/5/1933 tarihli ve 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu kapsamında kalan sağlık tesisleri hariç olmak üzere, Sağlık Bakanlığının önerisi ve Bakanlar Kurulunca alınacak kamu yararı kararı doğrultusunda kurulacak sağlık tesisleri” ibaresi ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Alternatif alan bulunmaması durumunda 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununa göre kurulan, işletilen ve mevcut en iyi teknikleri kullanan endüstri bölgeleri;”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Tasfiyesi Hakkında Kanun ve 5217 sayılı Kanunun ilgili hükümlerine göre oduna dayalı orman ürünü satışlarında; satış bedeli üzerinden yüzde üç oranına kadar alıcılardan tahsil edilen mülga Ağaçlandırma Fonu ve yine bu satışlardan yüzde üç oranında tahsil edilen mülga Orman Köylülerini Kalkındırma Fonu paylarını ayrı ayrı sıfıra kadar indirmeye veya yüzde üçü geçmemek üzere belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 29- 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (r) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“r) “Staj”, Yükseköğretim Kurulunca, yükseköğretim kurumlarında verilmekte olan her düzeydeki alana özgü olarak belirlenen teorik ve uygulamalı dersler dışında, öğrencilerin öğretim programlarıyla kazandırılması öngörülen mesleki bilgi, beceri, tutum ve davranışlarını geliştirmeleri, sektörü tanımaları, iş hayatına uyumları, gerçek üretim ve hizmet ortamında yetişmeleri amacıyla işletmede yaptıkları mesleki çalışmayı;”

MADDE 30- 3308 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının dördüncü cümlesine “ortaöğretim” ibaresinden sonra gelmek üzere “öğrencileri ile yükseköğretim kurumları ve birimlerinde yapan yükseköğretim” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 31- 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Trabzon ilinde, 24/5/1933 tarihli ve 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu kapsamında kalan sağlık tesisleri hariç olmak üzere, Sağlık Bakanlığının önerisi ve Bakanlar Kurulunca alınacak kamu yararı kararı doğrultusunda kurulacak sağlık tesisleri ve alternatif alan bulunmaması durumunda 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununa göre kurulan, işletilen ve mevcut en iyi teknikleri kullanan endüstri bölgeleri;”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 27- 3621 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu gibi yerlerde doldurma veya kurutmayı yapacak ilgili idarenin valiliğe iletilen teklifi, valilik görüşü ile birlikte Çevre ve Şehircilik Bakanlığına gönderilir. Bakanlık, konusuna göre ilgili kuruluşların görüşünü de almak suretiyle teklifi inceler. Uygun bulunması halinde ilgili idare tarafından uygulama imar planı hazırlanır. Bu yerler için yapılacak planlar hakkında 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu hükümleri uygulanır. Ancak bu planlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından; 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında kalan alanlardaki planlar, anılan Kanunun 7 nci maddesine göre ve 4737 sayılı Kanun kapsamında kalan alanlardaki planlar ise anılan Kanunun 4/A, 4/C ve 4/Ç maddelerine göre tasdik edilir. Doldurma ve kurutma işlemleri yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre yapılır. Bu araziler Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır, özel mülkiyet konusu olamaz.”

MADDE 28- 12/4/1990 tarihli ve 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“(z) Bu maddede sayılan destekler için Başkanlıkça belirlenen usul ve esaslar doğrultusunda erken ödeme yapmak.

(aa) KOBİ ve girişimcilere yönelik belirlenen destek politikalarının tasarım süreçlerinde faydalanılmak ve sunulan hizmetlerin hızlı, kaliteli, basitleştirilmiş ve düşük maliyetli bir şekilde yerine getirilmesini sağlamak üzere, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden işletme ve girişimcilere ait bu hususlara ilişkin her türlü bilgi ve veriyi almak ve analiz etmek.”

MADDE 29- 3624 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine “yıllık” ibaresinden sonra gelmek üzere “safı”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 32- 3621 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu gibi yerlerde doldurma veya kurutmayı yapacak ilgili idarenin valiliğe iletilen teklifi, valilik görüşü ile birlikte Çevre ve Şehircilik Bakanlığına gönderilir. Bakanlık, konusuna göre ilgili kuruluşların görüşünü de almak suretiyle teklifi inceler. Uygun bulunması halinde ilgili idare tarafından uygulama imar planı hazırlanır. Bu yerler için yapılacak planlar hakkında 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu hükümleri uygulanır. Ancak bu planlar Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından; 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında kalan alanlardaki planlar, anılan Kanunun 7 nci maddesine göre ve 4737 sayılı Kanun kapsamında kalan alanlardaki planlar ise anılan Kanunun 4/A, 4/C ve 4/Ç maddelerine göre tasdik edilir. Doldurma ve kurutma işlemleri yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre yapılır. Bu araziler Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır, özel mülkiyet konusu olamaz.”

MADDE 33- 12/4/1990 tarihli ve 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“(z) Bu maddede sayılan destekler için Başkanlıkça belirlenen usul ve esaslar doğrultusunda erken ödeme yapmak.

(aa) KOBİ ve girişimcilere yönelik belirlenen destek politikalarının tasarım süreçlerinde faydalanılmak ve sunulan hizmetlerin hızlı, kaliteli, basitleştirilmiş ve düşük maliyetli bir şekilde yerine getirilmesini sağlamak üzere, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden işletme ve girişimcilere ait bu hususlara ilişkin her türlü bilgi ve veriyi almak ve analiz etmek.”

MADDE 34- 3624 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendine “yıllık” ibaresinden sonra gelmek üzere “safı”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

ibaresi eklenmiş, (e) bendinde yer alan “Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinin yıllık” ibaresi “Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin yıllık safi” şeklinde değiştirilmiş, (g) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ödenen aidat tutarlarının tespitine ilişkin Başkanlıkça belirlenen kanıtlayıcı belgeler, ilgili kurum ve kuruluşlarca Başkanlığa gönderilir. Diğer kanunların bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz. Söz konusu kanıtlayıcı belgeleri zamanında göndermeyenler hakkında Başkanlıkça belirlenen usuller çerçevesinde onbin Türk Lirasına kadar idari para cezası uygulanır.”

MADDE 30- 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“i) 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanunu kapsamında ilan edilen endüstri bölgeleri, 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında ilan edilen teknoloji geliştirme

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ibaresi eklenmiş, (e) bendinde yer alan “Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinin yıllık” ibaresi “Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğinin yıllık safi” şeklinde değiştirilmiş, (g) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı maddenin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ödenen aidat tutarlarının tespitine ilişkin Başkanlıkça belirlenen kanıtlayıcı belgeler, ilgili kurum ve kuruluşlarca Başkanlığa gönderilir. Diğer kanunların bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz. Söz konusu kanıtlayıcı belgeleri zamanında göndermeyenler hakkında Başkanlıkça belirlenen usuller çerçevesinde on bin Türk Lirasına kadar idari para cezası uygulanır.”

MADDE 35- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- Özelleştirme kapsam ve programında bulunan kuruluşlardan bu Kanunun 20 nci maddesinin (A) bendi gereğince tasfiyesiz infisah suretiyle birleştirilenlerin, gerek halen bünyelerinde çalışmaya devam etmekte olan, gerekse daha önce istifa, emeklilik, iş akdinin feshi, ölüm gibi sair nedenlerle ayrılmış olan çalışanlarının bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemde aylık ve ücretlerinden kesilmemiş olmakla birlikte, bilahare yargı kararına istinaden kuruluşlar tarafından ödenmiş veya ödenecek olan sendika üyelik aidatları ve faizinden doğan alacak tutarları ile yargılamaya ilişkin her türlü giderin ilgililerine rücuundan vazgeçilir.”

MADDE 36- 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“i) 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanunu kapsamında ilan edilen endüstri bölgeleri, 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu kapsamında ilan edilen teknoloji geliştirme

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

bölgeleri, 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu kapsamında kurulan organize sanayi bölgeleri, 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu kapsamında kurulan serbest bölgeler ve 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında yerleşim alanları içerisinde bulunan sanayi sitelerinin ve münferit sanayi işletmelerinin yerleşim yeri dışına çıkarılması için kuruluş ve genişleme aşamalarında ihtiyaç duyulan,”

MADDE 31- 4342 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “(g) bentleri” ibaresi “(g) ve (i) bentleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 32- 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Bakanlık: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını,

b) Finansal kiracı: 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında finansal kiralamayı kabul eden gerçek veya tüzel kişiyi,

c) Finansal kiralama şirketi: 6361 sayılı Kanun kapsamında kurulan finansal kiralama şirketlerini,

ç) Hizmet ve destek alanları: Küçük imalat ve tamirat, ticaret, eğitim ve sağlık sektörlerinde katılımcı veya katılımcının kiracısı olarak faaliyet gösterilen alanları,

d) İhtisas OSB: Aynı sektör grubunda ve bu sektör grubuna dahil alt sektörlerde faaliyet gösteren tesislerin yer aldığı OSB’yi,

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

bölgeleri, 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu kapsamında kurulan organize sanayi bölgeleri, 6/6/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu kapsamında kurulan serbest bölgeler ve 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında yerleşim alanları içerisinde bulunan sanayi sitelerinin ve bu bölgelerin genişleme alanlarının yerleşim yeri dışına çıkarılması için kuruluş ve genişleme aşamalarında ihtiyaç duyulan,”

MADDE 37- 4342 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “(g) bentleri” ibaresi “(g) ve (i) bentleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 38- 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “üst kuruluşlarının” ibaresi “OSB Üst Kuruluşunun” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 39- 4562 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Bakanlık: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını,

b) Finansal kiracı: 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu kapsamında finansal kiralamayı kabul eden gerçek veya tüzel kişiyi,

c) Finansal kiralama şirketi: 6361 sayılı Kanun kapsamında kurulan finansal kiralama şirketlerini,

ç) Hizmet ve destek alanları: Küçük imalat ve tamirat, ticaret, eğitim ve sağlık sektörlerinde katılımcı veya katılımcının kiracısı olarak faaliyet gösterilen alanları,

d) İhtisas OSB: Aynı sektör grubunda ve bu sektör grubuna dahil alt sektörlerde faaliyet gösteren tesislerin yer aldığı OSB’yi,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

e) Katılımcı: OSB'lerde, bir işletmenin kurulması için parsel tahsisi veya satışı yapılanlar ile maliki bulunduğu parselde üretimde bulunan veya bulunmayı taahhüt eden ve bu Kanunun amacına uygun faaliyet gösteren gerçek veya tüzel kişi ile finansal kiracıyı,

f) Kiracı: Katılımcının tesisini, yönetmelikte belirlenen usul ve esaslara uygun biçimde kiralayan gerçek veya tüzel kişiyi,

g) Onaylı sınır: OSB'nin faaliyetleri için zorunlu olan ve Bakanlığın uygun gördüğü, teknik altyapılara ilişkin tesis ve bağlantı hatları ile teknik donatı alanlarının yer aldığı, yer seçimi sonucunda sınırları tasdik edilmiş OSB alanları dışındaki OSB alanlarını,

ğ) Ortak kullanım alanları: OSB'nin amaçlarına uygun şekilde faaliyet göstermesini teminen, OSB alanı içinde planlanan yollar, altyapı ve enerji hatları ve sağlık koruma bandı hariç, OSB'nin mülkiyet ve tasarrufunda bulunan sosyal, idari ve teknik altyapı ve hizmet alanları ile park alanlarını,

h) Organize Sanayi Bölgesi (OSB): Sanayinin uygun görülen alanlarda yapılanmasını sağlamak, çarpık sanayileşme ve çevre sorunlarını önlemek, kentleşmeyi yönlendirmek, kaynakları rasyonel kullanmak, bilgi ve bilişim teknolojilerinden yararlanmak, sanayi türlerinin belirli bir plan dahilinde yerleştirilmesi ve geliştirilmesi amacıyla, sınırları tasdik edilmiş arazi parçalarının imar planlarındaki oranlar dahilinde gerekli ortak kullanım alanları, hizmet ve destek alanları ve teknoloji geliştirme bölgeleri ile donatılıp planlı bir şekilde ve belirli sistemler dahilinde sanayi için tahsis edilmesiyle oluşturulan ve bu Kanun hükümlerine göre kurulan, planlanan ve işletilen, kaynak kullanımında verimliliği hedefleyen mal ve hizmet üretim bölgelerini,

ı) OSB alanı: Yer seçimi sonucunda sınırları tasdik edilmiş alanlar ile onaylı sınır kapsamında belirlenen alanların bütünü,

i) OSBÜK: Organize Sanayi Bölgeleri Üst Kuruluşunu, ifade eder.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

e) Katılımcı: OSB'lerde, bir işletmenin kurulması için parsel tahsisi veya satışı yapılanlar ile maliki bulunduğu parselde üretimde bulunan veya bulunmayı taahhüt eden ve bu Kanunun amacına uygun faaliyet gösteren gerçek veya tüzel kişi ile finansal kiracıyı,

f) Kiracı: Katılımcının tesisini, yönetmelikte belirlenen usul ve esaslara uygun biçimde kiralayan gerçek veya tüzel kişiyi,

g) Onaylı sınır: OSB'nin faaliyetleri için zorunlu olan ve Bakanlığın uygun gördüğü, teknik altyapılara ilişkin tesis ve bağlantı hatları ile teknik donatı alanlarının yer aldığı, yer seçimi sonucunda sınırları tasdik edilmiş OSB alanları dışındaki OSB alanlarını,

ğ) Ortak kullanım alanları: OSB'nin amaçlarına uygun şekilde faaliyet göstermesini teminen, OSB alanı içinde planlanan yollar, altyapı ve enerji hatları ve sağlık koruma bandı hariç, OSB'nin mülkiyet ve tasarrufunda bulunan sosyal, idari ve teknik altyapı ve hizmet alanları ile park alanlarını,

h) Organize Sanayi Bölgesi (OSB): Sanayinin uygun görülen alanlarda yapılanmasını sağlamak, çarpık sanayileşme ve çevre sorunlarını önlemek, kentleşmeyi yönlendirmek, kaynakları rasyonel kullanmak, bilgi ve bilişim teknolojilerinden yararlanmak, sanayi türlerinin belirli bir plan dahilinde yerleştirilmesi ve geliştirilmesi amacıyla, sınırları tasdik edilmiş arazi parçalarının imar planlarındaki oranlar dahilinde gerekli ortak kullanım alanları, hizmet ve destek alanları ve teknoloji geliştirme bölgeleri ile donatılıp planlı bir şekilde ve belirli sistemler dahilinde sanayi için tahsis edilmesiyle oluşturulan ve bu Kanun hükümlerine göre kurulan, planlanan ve işletilen, kaynak kullanımında verimliliği hedefleyen mal ve hizmet üretim bölgelerini,

ı) OSB alanı: Yer seçimi sonucunda sınırları tasdik edilmiş alanlar ile onaylı sınır kapsamında belirlenen alanların bütünü,

i) OSBÜK: Organize Sanayi Bölgeleri Üst Kuruluşunu, ifade eder.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 33- 4562 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yer seçimi, kuruluş ve planlama

MADDE 4- OSB, yer seçimine ilişkin yönetmeliğe göre uygun görülen yerlerde Bakanlığın onayı ile kurulur.

OSB'lere ait yer seçimi, Bakanlığın koordinatörlüğünde ilgili kurum ve kuruluşların temsilcilerinin katılımıyla oluşan yer seçimi komisyonunun yerinde yaptığı inceleme sonucunda, varsa üst ölçekli plan kararları dikkate alınarak yapılır. Komisyonunda kararlar oybirliği ile alınır. Oybirliği sağlanamaması durumunda yer seçimi ile ilgili nihai karar, yönetmelikte belirlenen esaslar doğrultusunda Bakanlıkça verilir. Mevzuat gereğince korunması gereken ve sanayi tesislerinin kurulmasına izin verilmeyen alanlar OSB yeri olarak incelemeye alınmaz.

OSB alanı içinde Hazine veya kamu kurum ve kuruluşlarına ait arazilerin bulunması halinde; bu araziler, talep edilmesi ve başkaca bir sakıncası bulunmaması durumunda, 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamındaki illerde bedelsiz devredilir. Diğer illerde ise 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerleri üzerinden peşin veya taksitle ödenmek üzere OSB'lere satılır. Buna ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ile Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir. Toplu Konut İdaresi Başkanlığı mülkiyetinde bulunan stok araziler ise ilgili mevzuatına göre OSB tüzel kişiliğine tapuda devredilirken 29/4/1969 tarihli ve 1164 sayılı Arsa Üretimi ve Değerlendirilmesi Hakkında Kanunun 11 inci maddesinde belirtilen şerh tapuya işlenmez.

Seçilen alanda özel mülkiyette olan araziler bulunması halinde bu araziler rızaen satın alma veya kamulaştırma yoluyla iktisap edilir. Bu

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 40- 4562 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yer seçimi, kuruluş ve planlama

MADDE 4- OSB, yer seçimine ilişkin yönetmeliğe göre uygun görülen yerlerde Bakanlığın onayı ile kurulur.

OSB'lere ait yer seçimi, Bakanlığın koordinatörlüğünde ilgili kurum ve kuruluşların temsilcilerinin katılımıyla oluşan yer seçimi komisyonunun yerinde yaptığı inceleme sonucunda, varsa üst ölçekli plan kararları dikkate alınarak yapılır. Komisyonunda kararlar oybirliği ile alınır. Oybirliği sağlanamaması durumunda yer seçimi ile ilgili nihai karar, yönetmelikte belirlenen esaslar doğrultusunda Bakanlıkça verilir. Mevzuat gereğince korunması gereken ve sanayi tesislerinin kurulmasına izin verilmeyen alanlar OSB yeri olarak incelemeye alınmaz.

OSB alanı içinde Hazine veya kamu kurum ve kuruluşlarına ait arazilerin bulunması halinde; bu araziler, talep edilmesi ve başkaca bir sakıncası bulunmaması durumunda, 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamındaki illerde bedelsiz devredilir. Diğer illerde ise 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değerleri üzerinden peşin veya taksitle ödenmek üzere OSB'lere satılır. Buna ilişkin usul ve esaslar Bakanlık ile Maliye Bakanlığınca müştereken belirlenir. Toplu Konut İdaresi Başkanlığı mülkiyetinde bulunan stok araziler ise ilgili mevzuatına göre OSB tüzel kişiliğine tapuda devredilirken 29/4/1969 tarihli ve 1164 sayılı Arsa Üretimi ve Değerlendirilmesi Hakkında Kanunun 11 inci maddesinde belirtilen şerh tapuya işlenmez.

Seçilen alanda özel mülkiyette olan araziler bulunması halinde bu araziler rızaen satın alma veya kamulaştırma yoluyla iktisap edilir. Bu

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

nitelikte taşınmazlar hakkında 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümleri uygulanır.

Yer seçiminin kesinleşmesinden sonra OSB sınırları dışında kalan alanların planlanması Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve/veya ilgili belediye tarafından en geç bir yıl içinde yapılır. Bununla ilgili usul ve esaslar Bakanlık ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca müştereken belirlenir. OSB alanı dışındaki içme ve kullanma suyu, karayolu, demiryolu, elektrik ve doğalgaz bağlantıları ile ilgili iş ve işlemler Bakanlığın koordinasyonunda ilgili kurum ve kuruluşlarca yerine getirilir.

Yer seçimi kesinleştirilen alandaki büyükşehir belediyesi, il belediyesi, ilçe belediyesi, belde belediyesi, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununa göre kurulan sanayi odası, yoksa ticaret ve sanayi odası, o da yoksa ticaret odası, il özel idaresi veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı temsilcileri ile alanın hiçbir belediye sınırı içinde olmaması halinde il belediyesi, ilçe belediyeleri ile bu ilçelerdeki odalar valilik uygun görüşüne istinaden OSB kuruluşunda yer alabilir. OSB kuruluşuna katılan kurum ve kuruluşların temsilcileri ve vali tarafından imzalanmış kuruluş protokolünün Bakanlıkça onaylanması ve sicile kaydı ile OSB tüzel kişilik kazanır. Ayrıca Yüksek Planlama Kurulu kararı ile kamu iktisadi teşebbüsleri OSB müteşebbis heyetine katılım sağlayabilir.

OSB kuruluşunda, altıncı fıkrada belirtilen usuller çerçevesinde belirlenen odanın yer alması zorunludur.

İhtisas OSB'lerde konuyla ilgili mesleki kuruluşlar ve teşekküllerin temsilcileri, talepleri halinde müteşebbis heyete dahil edilirler.

Tüzel kişilik kazanan OSB'lerden, kuruluş tarihinden itibaren altı ay içerisinde kamulaştırma işlemlerine başlayıp, iki yıl içerisinde uzlaşılamayan tüm parseller için tespit ve tescil

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

nitelikte taşınmazlar hakkında 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümleri uygulanır.

Yer seçiminin kesinleşmesinden sonra OSB sınırları dışında kalan alanların planlanması Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve/veya ilgili belediye tarafından en geç bir yıl içinde yapılır. Bununla ilgili usul ve esaslar Bakanlık ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca müştereken belirlenir. OSB alanı dışındaki içme ve kullanma suyu, karayolu, demiryolu, elektrik ve doğalgaz bağlantıları ile ilgili iş ve işlemler Bakanlığın koordinasyonunda ilgili kurum ve kuruluşlarca yerine getirilir.

Yer seçimi kesinleştirilen alandaki büyükşehir belediyesi, il belediyesi, ilçe belediyesi, belde belediyesi, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununa göre kurulan sanayi odası, yoksa ticaret ve sanayi odası, o da yoksa ticaret odası, il özel idaresi veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı temsilcileri ile alanın hiçbir belediye sınırı içinde olmaması halinde il belediyesi, ilçe belediyeleri ile bu ilçelerdeki odalar valilik uygun görüşüne istinaden OSB kuruluşunda yer alabilir. OSB kuruluşuna katılan kurum ve kuruluşların temsilcileri ve vali tarafından imzalanmış kuruluş protokolünün Bakanlıkça onaylanması ve sicile kaydı ile OSB tüzel kişilik kazanır. Ayrıca Yüksek Planlama Kurulu kararı ile kamu iktisadi teşebbüsleri OSB müteşebbis heyetine katılım sağlayabilir.

OSB kuruluşunda, altıncı fıkrada belirtilen usuller çerçevesinde belirlenen odanın yer alması zorunludur.

İhtisas OSB'lerde konuyla ilgili mesleki kuruluşlar ve teşekküllerin temsilcileri, talepleri halinde müteşebbis heyete dahil edilirler.

Tüzel kişilik kazanan OSB'lerden, kuruluş tarihinden itibaren altı ay içerisinde kamulaştırma işlemlerine başlayıp, iki yıl içerisinde uzlaşılamayan tüm parseller için tespit ve tescil

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

davası açmayan veya tüm parseller için açılan davalar neticesinde 2942 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde belirtilen süreler içerisinde bedeli ödemeyen OSB'lerin tüzel kişilikleri, tasfiye süreci başlatılarak Bakanlık tarafından resen terkin edilebilir.

OSB alanında Sağlık Bakanlığınca öngörülen sağlık koruma bandı bırakılır.

Ortak kullanım alanları, OSB büyüklüğünün %8'inden az; hizmet ve destek alanları ise OSB büyüklüğünün %10'undan fazla olamaz.

OSB sınırları içerisinde yapılacak imar ve parselasyon planları ve değişiklikleri, OSB tarafından yönetmeliğe uygun olarak hazırlanır ve Bakanlıkça onaylanır. Onaylı imar planları valilikçe tespit edilen ilan yerlerinde, Bakanlığın internet sayfasında bir hafta süre ile ilan edilir. Askı süresinin sonunda Bakanlıkça yürürlüğe konulur ve ilgili kurumlara bilgi için gönderilir. Bir haftalık ilan süresi içinde planlara itiraz edilebilir. İtirazlar Bakanlığa veya valiliğe yapılır. Bakanlık itirazları ve planları onbeş gün içerisinde inceleyerek kesin karara bağlar.

Katılımcı tarafından OSB'ye başvurulduğu halde başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde herhangi bir karara bağlanmayan imar ve parselasyon planı ve değişiklikleri katılımcının müracaatı halinde Bakanlıkça değerlendirmeye alınır. Bakanlık değerlendirme aşamasında OSB'nin başvuru hakkındaki görüşünü ister. OSB başvuru hakkındaki görüşünü onbeş gün içinde Bakanlığa bildirmek zorundadır. Başvuruya konu imar ve parselasyon planı ile değişiklikleri Bakanlık tarafından uygun bulunması halinde onaylanabilir.

OSB'lerde plan bütünlüğünü bozmayacak konumda yer alan taşınmazlar Bakanlıkça OSB sınırları dışına çıkarılabilir.

Yürürlüğe giren imar plânına göre arazi kullanımı, yapı ve tesislerinin projelendirilmesi, inşası ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinler ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları OSB tarafından

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

davası açmayan veya tüm parseller için açılan davalar neticesinde 2942 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde belirtilen süreler içerisinde bedeli ödemeyen OSB'lerin tüzel kişilikleri, tasfiye süreci başlatılarak Bakanlık tarafından resen terkin edilebilir.

OSB alanında Sağlık Bakanlığınca öngörülen sağlık koruma bandı bırakılır.

Ortak kullanım alanları, OSB büyüklüğünün %8'inden az; hizmet ve destek alanları ise OSB büyüklüğünün %10'undan fazla olamaz.

OSB sınırları içerisinde yapılacak imar ve parselasyon planları ve değişiklikleri, OSB tarafından yönetmeliğe uygun olarak hazırlanır ve Bakanlıkça onaylanır. Onaylı imar planları valilikçe tespit edilen ilan yerlerinde, Bakanlığın internet sayfasında bir hafta süre ile ilan edilir. Askı süresinin sonunda Bakanlıkça yürürlüğe konulur ve ilgili kurumlara bilgi için gönderilir. Bir haftalık ilan süresi içinde planlara itiraz edilebilir. İtirazlar Bakanlığa veya valiliğe yapılır. Bakanlık itirazları ve planları on beş gün içerisinde inceleyerek kesin karara bağlar.

Katılımcı tarafından OSB'ye başvurulduğu halde başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde herhangi bir karara bağlanmayan imar ve parselasyon planı ve değişiklikleri katılımcının müracaatı halinde Bakanlıkça değerlendirmeye alınır. Bakanlık değerlendirme aşamasında OSB'nin başvuru hakkındaki görüşünü ister. OSB başvuru hakkındaki görüşünü on beş gün içinde Bakanlığa bildirmek zorundadır. Başvuruya konu imar ve parselasyon planı ile değişiklikleri Bakanlık tarafından uygun bulunması halinde onaylanabilir.

OSB'lerde plan bütünlüğünü bozmayacak konumda yer alan taşınmazlar Bakanlıkça OSB sınırları dışına çıkarılabilir.

Yürürlüğe giren imar plânına göre arazi kullanımı, yapı ve tesislerinin projelendirilmesi, inşası ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinler ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları OSB tarafından

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

verilir ve denetlenir. İşyeri açma ve çalışma ruhsatının verilmesi sırasında işyeri açma ve çalışma ruhsatına ilişkin harçlar, OSB tarafından tahsil edilerek ilgili belediye veya il özel idaresi hesabına yatırılır.

OSB tüzel kişiliği, OSB'nin mevzuata ve imar planına uygun yapılaşmasından sorumludur. Ruhsatsız veya ruhsata aykırılığı tespit edilen yapılar hakkında ilgili idarece 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 32 nci ve 42 nci maddeleri çerçevesinde tesis edilen işlemler ilgili OSB ve Bakanlığa bildirilir. Yıkım, Bakanlık talimatı ile OSB tarafından yapılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 34- 4562 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müteşebbis heyet, OSB'nin kuruluşuna katılan kurum ve kuruluşların karar organlarıncı, organlarında görevli olanlardan veya mensupları arasından tespit edilecek onbeş asıl ve onbeş yedek üyeden oluşur.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

verilir ve denetlenir. İşyeri açma ve çalışma ruhsatının verilmesi sırasında işyeri açma ve çalışma ruhsatına ilişkin harçlar, OSB tarafından tahsil edilerek ilgili belediye veya il özel idaresi hesabına yatırılır.

OSB tüzel kişiliği, OSB'nin mevzuata ve imar planına uygun yapılaşmasından sorumludur. Ruhsatsız veya ruhsata aykırılığı tespit edilen yapılar hakkında ilgili idarece 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 32 nci ve 42 nci maddeleri çerçevesinde tesis edilen işlemler ilgili OSB ve Bakanlığa bildirilir. Yıkım, Bakanlığın talimatı üzerine Valilik veya kaymakamlık tarafından yapılır. Yıkım bedeli, yapı sahibi tarafından karşılanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 41- 4562 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasına “OSB, müteşebbis heyetin” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya genel kurulun vereceği karar üzerine yönetim kurulunun” ibaresi ve ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler birinci ve ikinci cümleler olarak eklenmiştir.

“OSB adına kamulaştırma yapacak idare, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu uyarınca oluşturacağı kıymet takdir ve uzlaşma komisyonlarında OSB'den en az bir üyenin görevlendirilmesini ister. Tanınacak süre zarfında görevlendirme yapılmaması halinde, ilgili idare, komisyon üyelerinin tamamını kendi bünyesinden seçer.”

MADDE 42- 4562 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müteşebbis heyet, OSB'nin kuruluşuna katılan kurum ve kuruluşların karar organlarıncı, organlarında görevli olanlardan veya mensupları arasından tespit edilecek on beş asıl ve on beş yedek üyeden oluşur.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“Müteşebbis heyette yer alan üyeler vali hariç dört yıl için seçilir ve temsil ettikleri kurum ve kuruluşlardaki görevleri sona erdiğinde üyelikleri düşer. Üyelikten düşen veya ayrılan üyenin yerine, temsil ettiği kurum ve kuruluşun ön sıradaki yedek üyesi geçer. Katılan üye, yerine geçtiği üyeden kalan süreyi tamamlar. Vali, müteşebbis heyette bulunması durumunda yedek üye uygulamasından istisna tutulur.”

“OSB organlarında görev alanlar, vali hariç diğer OSB’lerin organlarında görev alamazlar.”

MADDE 35- 4562 sayılı Kanunun 8 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yönetim kurulu, müteşebbis heyetin en az dördü kendi üyeleri arasından olmak üzere seçeceği beş asıl, beş yedek üyeden oluşur. Genel kurula geçen ve müteşebbis heyetin sona erdiği OSB’lerde, yönetim kurulu yönetmelikle belirlenecek kriterlere göre en fazla onbir asıl ve onbir yedek üyeden oluşur. Yönetim kurulu üyeleri dört yıl için seçilir.”

MADDE 36- 4562 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “iki” ibaresi “dört” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 37- 4562 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendinde yer alan “cezaları” ibaresi “faizleri” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Su, elektrik ve doğalgaz gelirleri haczedilemez ve amacı dışında kullanılamaz.

OSB vermekle yükümlü olduğu hizmetlerle ilgili olarak katılımcılardan bağış adı altında bedel talep edemez.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Müteşebbis heyette yer alan üyeler, vali hariç dört yıl için seçilir ve temsil ettikleri kurum ve kuruluşlardaki görevleri sona erdiğinde üyelikleri düşer. Üyelikten düşen veya ayrılan üyenin yerine, temsil ettiği kurum ve kuruluşun ön sıradaki yedek üyesi geçer. Katılan üye, yerine geçtiği üyeden kalan süreyi tamamlar. Vali, müteşebbis heyette bulunması durumunda yedek üye uygulamasından istisna tutulur.”

“OSB organlarında görev alanlar, vali hariç diğer OSB’lerin organlarında görev alamazlar.”

MADDE 43- 4562 sayılı Kanunun 8 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yönetim kurulu, müteşebbis heyetin en az dördü kendi üyeleri arasından olmak üzere seçeceği beş asıl, beş yedek üyeden oluşur. Genel kurula geçen ve müteşebbis heyetin sona erdiği OSB’lerde, yönetim kurulu yönetmelikle belirlenecek kriterlere göre en fazla on bir asıl ve on bir yedek üyeden oluşur. Yönetim kurulu üyeleri dört yıl için seçilir.”

MADDE 44- 4562 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “iki” ibaresi “dört” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 45- 4562 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “müteşebbis heyet” ibaresi “yönetim kurulu” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 46- 4562 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “iştirak” ibaresi “katılma” olarak değiştirilmiş, aynı fıkranın (b) bendinde yer alan “Arsa tahsisi yapılan veya satışı yapılan ve OSB’de faaliyet gösterecek olan ve gösteren katılımcıların” ibaresi “Katılımcıların” olarak değiştirilmiş; aynı fıkranın (f) bendine “Arsa” ibaresinden sonra gelmek üzere “tahsisi ve” ibaresi eklenmiş; (j) bendinde yer alan “cezaları” ibaresi “faizleri” şeklinde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 38- 4562 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“OSB'nin kuruluşuna katılacak kurum ve kuruluşlar, müteşebbis heyette bulunduracakları her bir temsilci için yüzbin Türk Lirasından az olmamak üzere belirleyecekleri meblağı il özel idaresi, il özel idaresi bulunmayan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı adına açılan banka hesabına yatırılır. Yüzbin Türk Lirası olan alt sınır, her yıl 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılır. Bu şekilde il özel idaresi, il özel idaresi bulunmayan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı hesabına yatırılan meblağ, OSB tüzel kişilik kazandığında OSB'ye devredilir.”

MADDE 39- 4562 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve aynı maddenin beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“OSB'lere faaliyetleri için gerekli olan ve Bakanlıkça uygun görülecek projeler için kredi verilebilir.”

“Kullandıkları krediler için Bakanlıkça kredi faiz desteği verilebilir.”

MADDE 40- 4562 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “Bakanlığa” ibaresinden sonra gelmek üzere

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Su, elektrik ve doğalgaz gelirleri haczedilemez ve amacı dışında kullanılamaz.

OSB vermekle yükümlü olduğu hizmetlerle ilgili olarak katılımcılardan bağış adı altında bedel talep edemez.

Katılımcılar hakkında mahkemelerce verilen iflas erteleme ihtiyati tedbir ve iflas erteleme kararları, katılımcının bu madde uyarınca OSB'ye olan elektrik, su ve doğalgaz borçlarının ifasını, takibini ve tahsilini durdurmaz ve yükümlülüklerini yerine getirmesine engel oluşturmaz.”

MADDE 47- 4562 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“OSB'nin kuruluşuna katılacak kurum ve kuruluşlar, müteşebbis heyette bulunduracakları her bir temsilci için yüz bin Türk Lirasından az olmamak üzere belirleyecekleri meblağı il özel idaresi, il özel idaresi bulunmayan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı adına açılan banka hesabına yatırılır. Yüz bin Türk Lirası olan alt sınır, her yıl 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılır. Bu şekilde il özel idaresi, il özel idaresi bulunmayan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı hesabına yatırılan meblağ, OSB tüzel kişilik kazandığında OSB'ye devredilir.”

MADDE 48- 4562 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dördüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve aynı maddenin beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“OSB'lere faaliyetleri için gerekli olan ve Bakanlıkça uygun görülecek projeler için kredi verilebilir.”

“Kullandıkları krediler için Bakanlıkça kredi faiz desteği verilebilir.”

MADDE 49- 4562 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “Bakanlığa” ibaresinden sonra gelmek üzere

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“satışı takip eden ayın ilk haftası içerisinde” ibaresi eklenmiş ve aynı maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Parsel birim maliyeti; altyapısı tamamlanmış ve işletmeye geçmiş OSB'nin muhasebe kayıtlarındaki kamulaştırma, altyapı inşaatı, arıtma tesisi maliyeti, genel idare giderleri ve yatırım ile ilgili cari giderlerden oluşan toplam yatırım tutarının 213 sayılı Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı ile güncellenerek toplam sanayi alanına bölünmesiyle hesaplanır. Bulunan birim maliyetinin %25 fazlasını geçmemek üzere parsel birim satış fiyatı belirlenir. Altyapı yatırımları devam eden OSB'lerde yatırım tutarları ve diğer masraflar tahmini olarak hesaplanır ve kalan harcamalar için taahhütname alınır. Bu şekilde hesaplanan parsel birim maliyeti sonraki yıllar için yeniden değerlendirme oranlarına göre güncellenir.”

MADDE 41- 4562 sayılı Kanununun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- Müteşebbis heyet ile yönetim ve denetim kurullarının üyelerine, müteşebbis heyet tarafından tespit edilen tutarda huzur hakkı ödenebilir. Ödenecek bu huzur hakkının aylık toplam tutarı, her yıl Yüksek Planlama Kurulunca belirlenen kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarının yönetim kurulu başkan ve üyelerine ödenen net aylık ücreti aşamaz. Müteşebbis heyet üyelerinden kamu personeli olanlara 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesi çerçevesinde ödeme yapılır.

Genel kurula geçen ve müteşebbis heyetin görevinin sona erdiği OSB'lerde yönetim ve denetim kurulu üyelerine, genel kurul tarafından tespit edilecek tutarda huzur hakkı ödenebilir.

Huzur hakkı ödemeleri OSB'nin Bakanlıktan aldığı kredi dışında, kendi kaynaklarından yapılır.

Aynı OSB organlarında birden fazla görevi bulunanlara, bu görevlerinden sadece biri için huzur hakkı ödenir.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“satışı takip eden ayın ilk haftası içerisinde” ibaresi eklenmiş ve aynı maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Parsel birim maliyeti; altyapısı tamamlanmış ve işletmeye geçmiş OSB'nin muhasebe kayıtlarındaki kamulaştırma, altyapı inşaatı, arıtma tesisi maliyeti, genel idare giderleri ve yatırım ile ilgili cari giderlerden oluşan toplam yatırım tutarının 213 sayılı Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı ile güncellenerek toplam sanayi alanına bölünmesiyle hesaplanır. Bulunan birim maliyetinin %25 fazlasını geçmemek üzere parsel birim satış fiyatı belirlenir. Altyapı yatırımları devam eden OSB'lerde yatırım tutarları ve diğer masraflar tahmini olarak hesaplanır ve kalan harcamalar için taahhütname alınır. Bu şekilde hesaplanan parsel birim maliyeti sonraki yıllar için yeniden değerlendirme oranlarına göre güncellenir.”

MADDE 50- 4562 sayılı Kanununun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- Müteşebbis heyet ile yönetim ve denetim kurullarının üyelerine, müteşebbis heyet tarafından tespit edilen tutarda huzur hakkı ödenebilir. Ödenecek bu huzur hakkının aylık toplam tutarı, her yıl Yüksek Planlama Kurulunca belirlenen kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarının yönetim kurulu başkan ve üyelerine ödenen net aylık ücreti aşamaz. Müteşebbis heyet üyelerinden kamu personeli olanlara 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 12 nci maddesi çerçevesinde ödeme yapılır.

Genel kurula geçen ve müteşebbis heyetin görevinin sona erdiği OSB'lerde yönetim ve denetim kurulu üyelerine, genel kurul tarafından tespit edilecek tutarda huzur hakkı ödenebilir.

Huzur hakkı ödemeleri OSB'nin Bakanlıktan aldığı kredi dışında, kendi kaynaklarından yapılır.

Aynı OSB organlarında birden fazla görevi bulunanlara, bu görevlerinden sadece biri için huzur hakkı ödenir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 42- 4562 sayılı Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Katılımcılara arsa tahsisi, Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelik hükümlerine göre müteşebbis heyet tarafından yapılır.

Bakanlık gerekli gördüğü takdirde, OSB’de yer tahsis edileceklerin temel vasıfları ile işgial konularını kuruluş protokolünde belirleyebilir.

Katılımcılara tahsis veya satışı yapılan arsalar hiçbir şekilde tahsis amacı dışında kullanılamaz. Bu arsalar katılımcılar ve mirasçıları tarafından borcun tamamı ödenmeden ve tesis üretime geçmeden satılamaz, devredilemez ve temlik edilemez. Bu husus tapuya şerh edilir. Arsa tahsis ve satışının şirket statüsündeki katılımcılara yapılması halinde, borcu ödenmeden ve tesis üretime geçmeden arsanın satışını ve spekülatif amaçlı işlemlerle mülkiyet hakkının devrini önlemeye yönelik tedbirleri almakla Bakanlık yetkilidir.

Ancak arsa tahsisi yapılan firmanın tasfiyesi halinde, firmanın katılımcı vasfını taşıyan ortağına veya ortaklarına tahsis hakkının devri mümkündür. Bu konudaki işlemlerin muvazaalı olup olmadığını tetkikle ve sonucuna göre gerekli tedbirleri almakla Bakanlık yetkilidir.

Bu husustaki yasaklara aykırılığın mahkemece tespiti halinde, arsa kimin tasarrufunda olursa olsun tahsis veya satış tarihindeki bedeli ile geri alınarak bir başka katılımcıya tahsis ve satışı yapılır.

Tahsis edilen arsaların tapuları, katılımcı tarafından tahsis bedelinin tümüyle ödenmesi veya tahsis bedelinden kalan borç için teminat mektubu verilmesi ve OSB’nin kesin olarak belirleyeceği arsa bedelleri ile yapılacak diğer yatırımlara itirazsız olarak katılacağına ilişkin noter tasdikli taahhüname vermesi koşullarının gerçekleşmesi halinde tesisi üretime geçenele geri alım hakkı şerhi konulmadan, tesisi üretime geçmeyenlere ise geri alım hakkı şerhi konularak verilir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 51- 4562 sayılı Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Arsa tahsisi, yönetmelik hükümlerine göre müteşebbis heyetin veya genel kurulun belirleyeceği prensipler çerçevesinde yönetim kurulu tarafından yapılır ve Bakanlığa, tahsisi takip eden ayın ilk haftası içerisinde bilgi verilir.

Bakanlık gerekli gördüğü takdirde, OSB’de yer tahsis edileceklerin temel vasıfları ile işgial konularını kuruluş protokolünde belirleyebilir.

Katılımcılara tahsis veya satışı yapılan arsalar hiçbir şekilde tahsis amacı dışında kullanılamaz. Bu arsalar katılımcılar ve mirasçıları tarafından borcun tamamı ödenmeden ve tesis üretime geçmeden satılamaz, devredilemez ve temlik edilemez. Bu husus tapuya şerh edilir. Arsa tahsis ve satışının şirket statüsündeki katılımcılara yapılması halinde, borcu ödenmeden ve tesis üretime geçmeden arsanın satışını ve spekülatif amaçlı işlemlerle mülkiyet hakkının devrini önlemeye yönelik tedbirleri almakla Bakanlık yetkilidir.

Ancak arsa tahsisi yapılan firmanın tasfiyesi halinde, firmanın katılımcı vasfını taşıyan ortağına veya ortaklarına tahsis hakkının devri mümkündür. Bu konudaki işlemlerin muvazaalı olup olmadığını tetkikle ve sonucuna göre gerekli tedbirleri almakla Bakanlık yetkilidir.

Bu husustaki yasaklara aykırılığın mahkemece tespiti halinde, arsa kimin tasarrufunda olursa olsun tahsis veya satış tarihindeki bedeli ile geri alınarak bir başka katılımcıya tahsis ve satışı yapılır.

Tahsis edilen arsaların tapuları, katılımcı tarafından tahsis bedelinin tümüyle ödenmesi veya tahsis bedelinden kalan borç için teminat mektubu verilmesi ve OSB’nin kesin olarak belirleyeceği arsa bedelleri ile yapılacak diğer yatırımlara itirazsız olarak katılacağına ilişkin noter tasdikli taahhüname vermesi koşullarının gerçekleşmesi halinde tesisi üretime geçenele geri alım hakkı şerhi konulmadan, tesisi üretime geçmeyenlere ise geri alım hakkı şerhi konularak verilir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Katılımcının kendisine tahsis edilen parsel üzerinde gerçekleştireceği sabit yatırım tutarının en az %50'si tutarında bankalar veya kredi kuruluşlarından yatırım kredisi alması durumunda altıncı fıkrada aranan şartları sağlayanlarda üretime geçme şartı aranmaksızın geri alım hakkı şerhi konulmadan; Bakanlık kredisi kullanan OSB'lerde ipotekli, Bakanlık kredisi kullanan OSB'lerde ipoteksiz tapu verilebilir. Katılımcının yönetmelikte belirlenen süreler içinde üretime geçmemesi ve kredi sözleşmesinin sona ermesi durumunda tahsis için ödenen tutar toplamının tahsis tarihinden sonraki yıllar için 213 sayılı Kanun uyarınca açıklanan yeniden değerlendirme oranlarına göre güncellenmesi ile elde edilen tutarın ilgilinin banka hesabına yatırılmasını müteakip, parsel OSB adına tescil edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar yönetmelikle belirlenir.

Halihazırda geri alım şerhli tapusunu alan katılımcılar hakkında yedinci fıkra hükümleri kıyasen uygulanabilir.

OSB sınırları içerisinde yer alan OSB mülkiyetinde bulunmayan taşınmazların tamamının tapu kaydına "Taşınmazın icra yoluyla satışı dahil üçüncü kişilere devrinde OSB'den uygunluk görüşü alınması zorunludur." şerhi konulur. Bu durumda eski katılımcının vermiş olduğu taahhütler, yeni alıcı tarafından da aynen kabul edilmiş sayılır.

Hizmet ve destek alanları haricinde OSB'lerde yer alan her bir parselde bir katılımcı ya da katılımcının kiracısı üretim yapabilir. 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda tanımlanan hâkim ve bağlı şirketler bu hükümden istisnadır.

OSB'lerde yer alacak sanayi kuruluşlarının müşterek yararlarına yönelik hizmet vermek üzere; kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları ile müteşebbis heyette temsil edilen kurum ve kuruluşlara, müteşebbis heyet tarafından, mülkiyeti OSB'de kalmak üzere arsa tahsis edilebilir."

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Katılımcının kendisine tahsis edilen parsel üzerinde gerçekleştireceği sabit yatırım tutarının en az %50'si tutarında bankalar veya kredi kuruluşlarından yatırım kredisi alması durumunda altıncı fıkrada aranan şartları sağlayanlarda üretime geçme şartı aranmaksızın geri alım hakkı şerhi konulmadan; Bakanlık kredisi kullanan OSB'lerde ipotekli, Bakanlık kredisi kullanan OSB'lerde ipoteksiz tapu verilebilir. Katılımcının yönetmelikte belirlenen süreler içinde üretime geçmemesi ve kredi sözleşmesinin sona ermesi durumunda tahsis için ödenen tutar toplamının tahsis tarihinden sonraki yıllar için 213 sayılı Kanun uyarınca açıklanan yeniden değerlendirme oranlarına göre güncellenmesi ile elde edilen tutarın ilgilinin banka hesabına yatırılmasını müteakip, parsel OSB adına tescil edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar yönetmelikle belirlenir.

Halihazırda geri alım şerhli tapusunu alan katılımcılar hakkında yedinci fıkra hükümleri kıyasen uygulanabilir.

OSB sınırları içerisinde yer alan OSB mülkiyetinde bulunmayan taşınmazların tamamının tapu kaydına "Taşınmazın icra yoluyla satışı dahil üçüncü kişilere devrinde OSB'den uygunluk görüşü alınması zorunludur." şerhi konulur. Bu durumda eski katılımcının vermiş olduğu taahhütler, yeni alıcı tarafından da aynen kabul edilmiş sayılır.

Hizmet ve destek alanları haricinde OSB'lerde yer alan her bir parselde bir katılımcı ya da katılımcının kiracısı üretim yapabilir. 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda tanımlanan hâkim ve bağlı şirketler bu hükümden istisnadır.

OSB'lerde yer alacak sanayi kuruluşlarının müşterek yararlarına yönelik hizmet vermek üzere; kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları ile müteşebbis heyette temsil edilen kurum ve kuruluşlara, müteşebbis heyet tarafından, mülkiyeti OSB'de kalmak üzere arsa tahsis edilebilir."

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 43- 4562 sayılı Kanununun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- OSB’lerin ihtiyacı olan elektrik, su, kanalizasyon, doğalgaz, arıtma tesisi, yol, haberleşme, spor tesisleri gibi altyapı ve genel hizmet tesislerini kurma ve işletme, kamu ve özel kuruluşlardan satın alarak dağıtım ve satışını yapma hakkı sadece OSB’nin yetki ve sorumluluğundadır. OSB’ler, Bakanlıktan izin almak kaydıyla ayrı şirket kurma şartı aranmaksızın OSB alanı içerisinde öncelikle kendi ihtiyacı olmak üzere elektrik üretim tesisleri kurma ve işletme hakkına sahiptir. OSB’deki katılımcıların elektrik üretim tesisleri kurması ve işletmesi OSB iznine tabidir.

Atıkların ortak arıtma tesisinin kabul edebileceği standartlara düşürülmesi amacıyla münferiden ön arıtma tesisi yapılması gerekir.

OSB’de yer alan kuruluşlar, altyapı ihtiyaçlarını OSB’nin tesislerinden karşılamak zorundadır. OSB’nin izni olmaksızın altyapı ihtiyaçları başka bir yerden karşılanamaz ve bu amaçla münferiden tesis kurulamaz. Bu kuruluşlar kendilerine tahsis edilen altyapı kullanma hakkını başka kuruluşlara devir ve temlik edemez ve başkalarının istifadesine tahsis edemez.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 44- 4562 sayılı Kanununun 21 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Muafiyet ve destekler

MADDE 21- OSB tüzel kişiliği, bu Kanunun uygulanması ile ilgili işlemlerde her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

OSB katılımcılarının enerji giderlerine dair düzenlemeler, serbest piyasa koşulları ile oluşmuş fiyatlara müdahale edilmeksizin, Bakanlar Kurulu tarafından yapılır.

Atıksu arıtma tesisi işleten bölgelerden, belediyelerce atıksu bedeli alınmaz.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 52- 4562 sayılı Kanununun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- OSB’lerin ihtiyacı olan elektrik, su, kanalizasyon, doğalgaz, arıtma tesisi, yol, haberleşme, spor tesisleri gibi altyapı ve genel hizmet tesislerini kurma ve işletme, kamu ve özel kuruluşlardan satın alarak dağıtım ve satışını yapma hakkı sadece OSB’nin yetki ve sorumluluğundadır. OSB’ler, Bakanlıktan izin almak kaydıyla ayrı şirket kurma şartı aranmaksızın OSB alanı içerisinde öncelikle kendi ihtiyacı olmak üzere elektrik üretim tesisleri kurma ve işletme hakkına sahiptir. OSB’deki katılımcıların elektrik üretim tesisleri kurması ve işletmesi OSB iznine tabidir.

Atıkların ortak arıtma tesisinin kabul edebileceği standartlara düşürülmesi amacıyla münferiden ön arıtma tesisi yapılması gerekir.

OSB’de yer alan kuruluşlar, altyapı ihtiyaçlarını OSB’nin tesislerinden karşılamak zorundadır. OSB’nin izni olmaksızın altyapı ihtiyaçları başka bir yerden karşılanamaz ve bu amaçla münferiden tesis kurulamaz. Bu kuruluşlar kendilerine tahsis edilen altyapı kullanma hakkını başka kuruluşlara devir ve temlik edemez ve başkalarının istifadesine tahsis edemez.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 53- 4562 sayılı Kanununun 21 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Muafiyet ve destekler

MADDE 21- OSB tüzel kişiliği, bu Kanunun uygulanması ile ilgili işlemlerde her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır.

OSB katılımcılarının enerji giderlerine dair düzenlemeler, serbest piyasa koşulları ile oluşmuş fiyatlara müdahale edilmeksizin, Bakanlar Kurulu tarafından yapılır.

Atıksu arıtma tesisi işleten bölgelerden, belediyelerce atıksu bedeli alınmaz.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 45- 4562 sayılı Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- OSB ve OSBÜK’lerin organlarının üyeleri ile personeli, Bakanlığın talebi üzerine her türlü belge, defter, kayıt ve bilgileri ibraz etmek ve örneklerini noksansız, istenilen süre içerisinde ve gerçeğe uygun olarak vermek, para ve para hükmündeki evrakı göstermek, bunların sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmak, yazılı bilgi taleplerini karşılamak, denetimde her türlü yardım ve kolaylığı göstermekle yükümlüdür.

OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personeli, kendi kusurlarından ileri gelen zararlardan sorumludurlar. Bunlar, para ve para hükmündeki evrak ve senetler ile bilanço, tutanak, rapor, defter ve belgeler üzerinde işledikleri suçlardan dolayı Devlet memurları gibi cezalandırılırlar.

Birinci fıkrada belirtilen yükümlülüklerini yerine getirmeyen OSB organ üyelerinden kamu görevlisi olmayanlar ile OSBÜK organ üyeleri, beşbin Türk Lirası idari para cezasıyla, kamu görevlisi olanlar ilgili mevzuat hükümlerine göre cezalandırılır. Bu madde kapsamındaki idari para cezaları, Bakanlıkça verilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 46- 4562 sayılı Kanununun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23- OSB kuruluş protokolü, OSB’nin oluşumuna katılan kurum veya kuruluşlarca hazırlanır ve Bakanlıkça onaylanır.

Bakanlık gerekli gördüğü hallerde veya şikayet üzerine OSB’lerin ve OSBÜK’ün her türlü hesap ve işlemlerini denetlemeye ve tedbirler almaya yetkilidir.

Bakanlık kanalıyla kredi kullanan bölgelerin alt yapı, sosyal hizmet tesisleri ve proje ihalelerinde, ihale komisyonu teşkil edilmesi de dahil olmak üzere ihale ile ilgili bütün işlemler, Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar dahilinde OSB yönetimi tarafından yürütülür ve

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 54- 4562 sayılı Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- OSB’lerin ve OSBÜK’ün organlarının üyeleri ile personeli, Bakanlığın talebi üzerine her türlü belge, defter, kayıt ve bilgileri ibraz etmek ve örneklerini noksansız, istenilen süre içerisinde ve gerçeğe uygun olarak vermek, para ve para hükmündeki evrakı göstermek, bunların sayılmasına ve incelenmesine yardımcı olmak, yazılı bilgi taleplerini karşılamak, denetimde her türlü yardım ve kolaylığı göstermekle yükümlüdür.

OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personeli, kendi kusurlarından ileri gelen zararlardan sorumludurlar. Bunlar, para ve para hükmündeki evrak ve senetler ile bilanço, tutanak, rapor, defter ve belgeler üzerinde işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılırlar.

Birinci fıkrada belirtilen yükümlülüklerini yerine getirmeyen OSB organ üyelerinden kamu görevlisi olmayanlar ile OSBÜK organ üyeleri, beş bin Türk Lirası idari para cezasıyla, kamu görevlisi olanlar ilgili mevzuat hükümlerine göre cezalandırılır. Bu madde kapsamındaki idari para cezaları, Bakanlıkça verilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 55- 4562 sayılı Kanununun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23-OSB kuruluş protokolü, OSB’nin oluşumuna katılan kurum veya kuruluşlarca hazırlanır ve Bakanlıkça onaylanır.

Bakanlık gerekli gördüğü hallerde veya şikayet üzerine OSB’lerin ve OSBÜK’ün her türlü hesap ve işlemlerini denetlemeye ve tedbirler almaya yetkilidir.

Bakanlık kanalıyla kredi kullanan bölgelerin altyapı, sosyal hizmet tesisleri ve proje ihalelerinde, ihale komisyonu teşkil edilmesi de dahil olmak üzere ihale ile ilgili bütün işlemler, Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar dahilinde OSB yönetimi tarafından yürütülür ve

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

sonuçlandırılır. İhalelerin ne şekilde yapılacağı ve komisyonların teşkili ile hakedişlerin düzenlenmesi ve onaylanmasıyla ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.

Söz konusu krediden faydalanmayan OSB'lerde ihale işlemlerinin yürütülmesi ve sonuçlandırılması müteşebbis heyetin yetki ve sorumluluğundadır.

OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personeli, Bakanlıkça yapılan denetim sonucunda verilen talimatlara ve bu Kanunun uygulanmasına ilişkin alınan tedbirlere uymak zorundadır. Görevleriyle ilgili suçlardan dolayı haklarında kovuşturmaya başlanan OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personeli Bakanlık tarafından tedbiren geçici olarak görevden uzaklaştırılabilir. Haklarında kovuşturmaya başlananların dava sonucu, mahkemece Bakanlığa bildirilir. Bu madde kapsamında görevden uzaklaştırılan personel, denetim sırasında veya denetimin tamamlanmasından sonra Bakanlık kararıyla veya haklarında kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiği ya da mahkûmiyetlerine karar verilmediği takdirde, varsa kalan görev sürelerini tamamlamak üzere görevlerine dönerler.

Bu Kanunda belirtilen görevlerini Bakanlığın yazılı uyarısına rağmen yerine getirmeyen OSB ve OSBÜK organ üyelerinin görevlerine son verilmesine, Bakanlığın istemi üzerine mahkemece karar verilir. Yargılama, basit yargılama usulüne göre yapılır.”

MADDE 47- 4562 sayılı Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25- OSB'nin onaylı parselasyon planında yer alan sanayi parselleri ile hizmet ve destek alanındaki toplam parsellerin 1/3'ünün işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması halinde,

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

sonuçlandırılır. İhalelerin ne şekilde yapılacağı ve komisyonların teşkili ile hakedişlerin düzenlenmesi ve onaylanmasıyla ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.

Söz konusu krediden faydalanmayan OSB'lerde ihale işlemlerinin yürütülmesi ve sonuçlandırılması müteşebbis heyetin yetki ve sorumluluğundadır.

OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personeli, Bakanlıkça yapılan denetim sonucunda verilen talimatlara ve bu Kanunun uygulanmasına ilişkin alınan tedbirlere uymak zorundadır. Görevleriyle ilgili suçlamalardan dolayı haklarında soruşturmaya başlanan OSB ve OSBÜK organ üyeleri ile personeli Bakanlık tarafından tedbiren üç aya kadar geçici olarak görevden uzaklaştırılabilir. Gerekliğinde bu süre bir defaya mahsus uzatılabilir. Ağır cezayı gerektiren bir fiilden veya görevleriyle ilgili suçlamalardan dolayı hakkında kovuşturmaya başlanana ilişkin olarak Bakanlık tarafından yargılama sonuçlanıncaya kadar Mahkemedен görevden uzaklaştırma kararı istenebilir. Bu madde kapsamında görevden uzaklaştırılan personel, denetim sırasında veya denetimin tamamlanmasından sonra Bakanlık kararıyla veya haklarında kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiği ya da mahkûmiyetlerine karar verilmediği takdirde, varsa kalan görev sürelerini tamamlamak üzere görevlerine dönerler.

Bu Kanunda belirtilen görevlerini Bakanlığın yazılı uyarısına rağmen yerine getirmeyen OSB ve OSBÜK organ üyelerinin görevlerine son verilmesine, Bakanlığın istemi üzerine mahkemece karar verilir. Yargılama, basit yargılama usulüne göre yapılır.”

MADDE 56- 4562 sayılı Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25- OSB'nin onaylı parselasyon planında yer alan sanayi parselleri ile hizmet ve destek alanındaki toplam parsellerin 1/3'ünün işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması halinde,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

yapı kullanma izni almış olan katılımcılar temsil ve ilzama yetkili birer temsilcilerinin kendi aralarında seçecekleri üyeler vasıtasıyla en geç altı ay içinde müteşebbis heyette temsil edilirler. Bu suretle seçilen üyelerin sayısı müteşebbis heyet üye sayısının yarısını geçemez ve bu aşamada yönetim kurulu üyelerinin en az üçü OSB katılımcıları arasından seçilir.

OSB'nin onaylı parselasyon planında yer alan sanayi parselleri ile hizmet ve destek alanındaki toplam parsellerin 1/2'sinin işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması halinde, yapı kullanma izni almış olan katılımcılar veya temsilcilerinin müteşebbis heyet üyeleri ile birlikte en geç altı ay içinde yapacakları ilk genel kurul toplantısında müteşebbis heyet, yönetim kurulu ve denetim kurulunun görevi sona erer.

Yapı kullanma izni almış olan katılımcıların salt çoğunluğu müteşebbis heyetin devam etmesini istedikleri takdirde müteşebbis heyet devam eder. Müteşebbis heyetin devam etmesi durumunda müteşebbis heyete katılacak katılımcıların sayısı müteşebbis heyet üye sayısının yarısından bir fazla olur.

Yapı kullanma izni almış olan katılımcılar ile müteşebbis heyet üyelerinin birlikte katıldığı genel kurulun ilk toplantısında, mevcut kuruluş protokolü tüzel kişiliğin ana sözleşmesi olarak değiştirilir, kararlar salt çoğunlukla alınır.

OSB'lerde tutulacak defterler ve genel kurul toplantılarında görevlendirilecek Bakanlık temsilcisi konularında OSB mevzuatında hüküm bulunmayan hallerde 6102 sayılı Kanunun anonim şirketlere ilişkin hükümleri uygulanır.”

MADDE 48- 4562 sayılı Kanunun 27 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Organize Sanayi Bölgeleri Üst Kuruluşu ile yönetmelikler ve düzenlemeler

MADDE 27- OSBÜK, OSB'ler arası uygulama birlikteliği ve işbirliğini sağlamak,

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

yapı kullanma izni almış olan katılımcılar temsil ve ilzama yetkili birer temsilcilerinin kendi aralarında seçecekleri üyeler vasıtasıyla en geç altı ay içinde müteşebbis heyette temsil edilirler. Bu suretle seçilen üyelerin sayısı müteşebbis heyet üye sayısının yarısını geçemez ve bu aşamada yönetim kurulu üyelerinin en az üçü OSB katılımcıları arasından seçilir.

OSB'nin onaylı parselasyon planında yer alan sanayi parselleri ile hizmet ve destek alanındaki toplam parsellerin 1/2'sinin işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması halinde, yapı kullanma izni almış olan katılımcılar veya temsilcilerinin müteşebbis heyet üyeleri ile birlikte en geç altı ay içinde yapacakları ilk genel kurul toplantısında müteşebbis heyet, yönetim kurulu ve denetim kurulunun görevi sona erer.

Yapı kullanma izni almış olan katılımcıların salt çoğunluğu müteşebbis heyetin devam etmesini istedikleri takdirde müteşebbis heyet devam eder. Müteşebbis heyetin devam etmesi durumunda müteşebbis heyete katılacak katılımcıların sayısı müteşebbis heyet üye sayısının yarısından bir fazla olur.

Yapı kullanma izni almış olan katılımcılar ile müteşebbis heyet üyelerinin birlikte katıldığı genel kurulun ilk toplantısında, mevcut kuruluş protokolü tüzel kişiliğin ana sözleşmesi olarak değiştirilir, kararlar salt çoğunlukla alınır.

OSB'lerde tutulacak defterler ve genel kurul toplantılarında görevlendirilecek Bakanlık temsilcisi konularında OSB mevzuatında hüküm bulunmayan hallerde 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun anonim şirketlere ilişkin hükümleri uygulanır.”

MADDE 57- 4562 sayılı Kanunun 27 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Organize Sanayi Bölgeleri Üst Kuruluşu ile yönetmelikler ve düzenlemeler

MADDE 27- OSBÜK, OSB'ler arası uygulama birlikteliği ve işbirliğini sağlamak,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

dayanışmayı temin etmek, OSB'lerin sorunlarının çözümüne yönelik ilgili kurum ve kuruluşlar nezdinde girişimde bulunmak ve çalışmalar yapmak, Bakanlık ile OSB'ler arasında koordinasyonu sağlamak ve Bakanlıkça verilen görevleri yerine getirmek amacıyla kurulan bir özel hukuk tüzel kişiliğidir.

OSBÜK'ün organları; genel kurul, yönetim kurulu, denetim kurulu ve genel sekreterliktir. Genel sekreter, OSBÜK Genel Kurulu tarafından Bakanlığın uygun görüşü alınarak atanır ve aynı şekilde azledilir.

Tüzel kişilik kazanan tüm OSB'lerin, OSBÜK'e üyeliği ve belirlenen aidatı ödemeleri zorunludur.

OSBÜK'ün görev ve yetkileri, teşkilatlanma ve işleyişi, organları, gelirleri ve bütçesi ile yönetim ve denetimine dair usul ve esaslar Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir.

Bakanlık, bu Kanunun uygulanmasıyla ilgili usul ve esasları yönetmelik ile belirlemeye, mevzuat çerçevesinde gerekli tedbirleri almaya ve düzenlemeleri yapmaya yetkilidir.”

MADDE 49- 4562 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“Tamamen veya kısmen bedelsiz parsel tahsisi

EK MADDE 3- Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen il ve ilçelerdeki OSB'lerde yer alan parseller tamamen veya kısmen bedelsiz tahsis edilebilir. Buna ilişkin uygulamanın süresi Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenir.

Bakanlık kredisi kullanan OSB'deki tahsis edilmemiş parseller, OSB'nin yetkili organlarının karar almaları halinde en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişilere tamamen veya kısmen bedelsiz olarak tahsis edilebilir. Bu durumda tahsis edilen parselin değeri, Bakanlık tarafından OSB'ye verilen kredi geri ödemesinden mahsup edilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçek ve tüzel kişilere bedelli olarak tahsis edilmiş

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

dayanışmayı temin etmek, OSB'lerin sorunlarının çözümüne yönelik ilgili kurum ve kuruluşlar nezdinde girişimde bulunmak ve çalışmalar yapmak, Bakanlık ile OSB'ler arasında koordinasyonu sağlamak ve Bakanlıkça verilen görevleri yerine getirmek amacıyla kurulan bir özel hukuk tüzel kişiliğidir.

OSBÜK'ün organları; genel kurul, yönetim kurulu, denetim kurulu ve genel sekreterliktir. Genel sekreter, OSBÜK Yönetim Kurulu tarafından atanır ve aynı şekilde azledilir.

Tüzel kişilik kazanan tüm OSB'lerin, OSBÜK'e üyeliği ve belirlenen aidatı ödemeleri zorunludur.

OSBÜK'ün görev ve yetkileri, teşkilatlanma ve işleyişi, organları, gelirleri ve bütçesi ile yönetim ve denetimine dair usul ve esaslar Bakanlık tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir.

Bakanlık, bu Kanunun uygulanmasıyla ilgili usul ve esasları yönetmelik ile belirlemeye, mevzuat çerçevesinde gerekli tedbirleri almaya ve düzenlemeleri yapmaya yetkilidir.”

MADDE 58- 4562 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“Tamamen veya kısmen bedelsiz parsel tahsisi

EK MADDE 3- Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenen il ve ilçelerdeki OSB'lerde yer alan parseller tamamen veya kısmen bedelsiz tahsis edilebilir. Buna ilişkin uygulamanın süresi Bakanlar Kurulu kararı ile belirlenir.

Bakanlık kredisi kullanan OSB'deki tahsis edilmemiş parseller, OSB'nin yetkili organlarının karar almaları halinde en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişilere tamamen veya kısmen bedelsiz olarak tahsis edilebilir. Bu durumda tahsis edilen parselin değeri, Bakanlık tarafından OSB'ye verilen kredi geri ödemesinden mahsup edilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce gerçek ve tüzel kişilere bedelli olarak tahsis edilmiş

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

parseller için ödemeler durdurulur ve kalan meblağ Bakanlık tarafından OSB'ye verilen kredi geri ödemesinden mahsup edilir. Parsellerin mahsup işlemlerine esas değeri, Bakanlıkça her OSB için tespit edilecek yılı metrekare fiyatı üzerinden hesaplanır.

Bakanlık kredisi kullanmamış ya da kredi borcunu ödemiş olan OSB'lerden de yetkili organlarının karar almaları halinde, en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişilere tamamen veya kısmen bedelsiz olarak parsel tahsisi yapılabilir. Bu durumda tahsis edilen parsel bedeli, OSB tüzel kişiliğine Bakanlık bütçesine bu amaçla konulacak ödenekten ödenir. Ödemeye esas parselin bedeli, Bakanlıkça her OSB için tespit edilecek yılı metrekare fiyatı üzerinden hesaplanır.

Yatırımcının bu madde kapsamında belirlenen şartlara uymadığının veya mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın tamamlanmadığının tespiti halinde, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın parsel tahsisi iptal edilir. Bu durumda taşınmazın üzerindeki tüm yapı ve tesisler sağlam ve işler durumda tazminat veya bedel ödenmeksizin OSB tüzel kişiliğine intikal eder, bundan dolayı adına tahsis yapılan kişiler veya üçüncü kişilerce herhangi bir hak ve talepte bulunulamaz. Ancak öngörülen sürede yatırımın en az %50'sinin gerçekleştirilmesi halinde yatırımın bedeli, yeni yatırımcı tarafından önceki yatırımcıya ödenir. Bu ödeme, organize sanayi bölgesi tüzel kişiliğince sağlanır. Yukarıda belirtilen en az on kişilik istihdam şartı Tarıma Dayalı İhtisas OSB'lerde aranmaz.

5084 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesine göre ödeme işlemleri henüz tamamlanmamış parseller için de üçüncü fıkraya hükümleri uygulanır. Bu Kanunun geçici 9 uncu maddesine göre tahsis edilmiş parsellerin mahsuplaşma ve ödeme işlemleri için bu madde hükümleri uygulanır.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili hususlar Bakanlık tarafından hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

parseller için ödemeler durdurulur ve kalan meblağ Bakanlık tarafından OSB'ye verilen kredi geri ödemesinden mahsup edilir. Parsellerin mahsup işlemlerine esas değeri, Bakanlıkça her OSB için tespit edilecek yılı metrekare fiyatı üzerinden hesaplanır.

Bakanlık kredisi kullanmamış ya da kredi borcunu ödemiş olan OSB'lerden de yetkili organlarının karar almaları halinde, en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişilere tamamen veya kısmen bedelsiz olarak parsel tahsisi yapılabilir. Bu durumda tahsis edilen parsel bedeli, OSB tüzel kişiliğine Bakanlık bütçesine bu amaçla konulacak ödenekten ödenir. Ödemeye esas parselin bedeli, Bakanlıkça her OSB için tespit edilecek yılı metrekare fiyatı üzerinden hesaplanır.

Yatırımcının bu madde kapsamında belirlenen şartlara uymadığının veya mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın tamamlanmadığının tespiti halinde, herhangi bir yargı kararı aranmaksızın parsel tahsisi iptal edilir. Bu durumda taşınmazın üzerindeki tüm yapı ve tesisler sağlam ve işler durumda tazminat veya bedel ödenmeksizin OSB tüzel kişiliğine intikal eder, bundan dolayı adına tahsis yapılan kişiler veya üçüncü kişilerce herhangi bir hak ve talepte bulunulamaz. Ancak öngörülen sürede yatırımın en az %50'sinin gerçekleştirilmesi halinde yatırımın bedeli, yeni yatırımcı tarafından önceki yatırımcıya ödenir. Bu ödeme, organize sanayi bölgesi tüzel kişiliğince sağlanır. Yukarıda belirtilen en az on kişilik istihdam şartı Tarıma Dayalı İhtisas OSB'lerde aranmaz.

5084 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesine göre ödeme işlemleri henüz tamamlanmamış parseller için de üçüncü fıkraya hükümleri uygulanır. Bu Kanunun geçici 9 uncu maddesine göre tahsis edilmiş parsellerin mahsuplaşma ve ödeme işlemleri için bu madde hükümleri uygulanır.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili hususlar Bakanlık tarafından hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Yurtdışında OSB kurulması

EK MADDE 4- OSB tüzel kişiliklerinin veya Türkiye’de yerleşik şirketlerin yetkili organlarınca karar alınması halinde yurtdışında OSB kurulmasına, kurulmuş olanlara ortak olunmasına ve bu OSB’lerin işletilmesine Bakanlar Kurulunca izin verilebilir. Bu şekilde kurulacak OSB’ler sicile kaydedilir.

Yurtdışında kurulan OSB’lerin kuruluş ve işletilmesine ve bu OSB’lerde Türkiye’de yerleşik şirketlerce yapılacak yatırımlara yönelik Devlet yardımlarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

OSB’lerin gayrimenkul yatırım ortaklığı kurması

EK MADDE 5- OSB’ler, 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 48 inci ve 49 uncu maddelerine göre yönetim ve hisse çoğunluğu OSB tüzel kişiliğinde olmak ve münhasıran OSB’lerde faaliyet göstermek şartıyla gayrimenkul yatırım ortaklıkları kurabilir.

OSB’lerin kuracağı gayrimenkul yatırım ortaklıkları, katılımcı hak ve yükümlülüklerine sahiptir. Ancak bu Kanunun 18 inci maddesinde yer alan kısıtlamalar ile üretim yapmaktan ve üretim yapma taahhüdünden muafır.

Bakanlık, OSB’lerin kuracağı gayrimenkul yatırım ortaklıklarının üst yapılı veya üst yapısız parsel satışına, kiralanmasına ve üst hakkı kurulmasına ilişkin tavan bedeller veya prensipler ile satış, kiralama ve üst hakkı tesis edilecek sektörleri belirlemeye yetkilidir.

OSB’lerin kuracağı gayrimenkul yatırım ortaklıklarının ana sözleşmesi, ortaklık yapısı, işleyişi, faaliyetleri ve diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 50- 4562 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “genel kurul ve” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Yurtdışında OSB kurulması

EK MADDE 4- OSB tüzel kişiliklerinin veya Türkiye’de yerleşik şirketlerin yetkili organlarınca karar alınması halinde yurtdışında OSB kurulmasına, kurulmuş olanlara ortak olunmasına ve bu OSB’lerin işletilmesine Bakanlar Kurulunca izin verilebilir.

Yurtdışında kurulan OSB’lerin kuruluş ve işletilmesine ve bu OSB’lerde Türkiye’de yerleşik şirketlerce yapılacak yatırımlara yönelik Devlet yardımlarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

OSB’lerin gayrimenkul yatırım ortaklığı kurması

EK MADDE 5- OSB’ler, 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 48 inci ve 49 uncu maddelerine göre yönetim ve hisse çoğunluğu OSB tüzel kişiliğinde olmak ve münhasıran OSB’lerde faaliyet göstermek şartıyla gayrimenkul yatırım ortaklıkları kurabilir.

OSB’lerin kuracağı gayrimenkul yatırım ortaklıkları, katılımcı hak ve yükümlülüklerine sahiptir. Ancak bu Kanunun 18 inci maddesinde yer alan kısıtlamalar ile üretim yapmaktan ve üretim yapma taahhüdünden muafır.

Bakanlık, OSB’lerin kuracağı gayrimenkul yatırım ortaklıklarının üst yapılı veya üst yapısız parsel satışına, kiralanmasına ve üst hakkı kurulmasına ilişkin tavan bedeller veya prensipler ile satış, kiralama ve üst hakkı tesis edilecek sektörleri belirlemeye yetkilidir.

OSB’lerin kuracağı gayrimenkul yatırım ortaklıklarının ana sözleşmesi, ortaklık yapısı, işleyişi, faaliyetleri ve diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 59- 4562 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “genel kurul ve” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“OSB’nin onaylı parselasyon planında yer alan sanayi parselleri ile hizmet ve destek alanındaki toplam parsellerin 1/2’sinin işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması halinde, en geç altı ay içinde yapılacak ilk genel kurul toplantısında oda meclislerinin görevi sona erer.”

MADDE 51- 4562 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce mer’i plana göre yapılaşan sanayi tesislerinin bulunduğu alanlar için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde yapılan başvuruların, valilikçe uygun görülmesi halinde; hazırlanan gerekçe raporuna istinaden 3194 sayılı Kanun uyarınca plan onama yetkisi bulunan idarelerle alanın özelliklerine göre ilgili kurumların katılımıyla, vali başkanlığında oluşturulacak olan ıslah komisyonunun belirlediği ıslah şartları ve süresinin Bakanlık tarafından uygun görülmesi ile söz konusu alanlar OSB olarak değerlendirilebilir. Bakanlık, OSB yer seçimi komisyon üyesi olan kurum ve kuruluşlardan alacağı görüşler doğrultusunda OSB sınırlarını belirler. Bu fıkrada belirtilen başvuru süresi Bakanlıkça yapılacak değerlendirme neticesinde bir defaya mahsus olmak üzere Bakanlar Kurulunca bir yıl daha uzatılabilir.

Tespit edilen ıslah şartları çerçevesinde, tüzel kişilik kazanan OSB’lerde, bu Kanunla getirilen tüm imar, izin ve ruhsat yetkileri, ıslah çalışmaları tamamlanıncaya kadar genel hükümlere göre yürütülür. Süresi içinde ıslah şartlarını tamamlamayanlar OSB niteliklerini kaybederek sicilden terkin edilir.

Bu Kanunun geçici 8 inci maddesine göre başlatılan başvurulardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde ıslah edilerek OSB tüzel kişiliğini kazanamayanların işlemleri Bakanlıkça resen sonlandırılır.

Birinci fıkra uyarınca yapılan başvurulardan, başvuru tarihinden itibaren iki yıl içerisinde ıslah edilerek OSB tüzel kişiliğini kazanamayanların işlemleri Bakanlıkça resen sonlandırılır.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“OSB’nin onaylı parselasyon planında yer alan sanayi parselleri ile hizmet ve destek alanındaki toplam parsellerin 1/2’sinin işyeri açma ve çalışma ruhsatı alması halinde, en geç altı ay içinde yapılacak ilk genel kurul toplantısında oda meclislerinin görevi sona erer.”

MADDE 60- 4562 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce mer’i plana göre yapılaşan sanayi tesislerinin bulunduğu alanlar için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde yapılan başvuruların, valilikçe uygun görülmesi halinde; hazırlanan gerekçe raporuna istinaden 3194 sayılı Kanun uyarınca plan onama yetkisi bulunan idarelerle alanın özelliklerine göre ilgili kurumların katılımıyla, vali başkanlığında oluşturulacak olan ıslah komisyonunun belirlediği ıslah şartları ve süresinin Bakanlık tarafından uygun görülmesi ile söz konusu alanlar OSB olarak değerlendirilebilir. Bakanlık, OSB yer seçimi komisyon üyesi olan kurum ve kuruluşlardan alacağı görüşler doğrultusunda OSB sınırlarını belirler. Bu fıkrada belirtilen başvuru süresi Bakanlıkça yapılacak değerlendirme neticesinde bir defaya mahsus olmak üzere Bakanlar Kurulunca bir yıl daha uzatılabilir.

Tespit edilen ıslah şartları çerçevesinde, tüzel kişilik kazanan OSB’lerde, bu Kanunla getirilen tüm imar, izin ve ruhsat yetkileri, ıslah çalışmaları tamamlanıncaya kadar genel hükümlere göre yürütülür. Süresi içinde ıslah şartlarını tamamlamayanlar OSB niteliklerini kaybederek sicilden terkin edilir.

Bu Kanunun geçici 8 inci maddesine göre başlatılan başvurulardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde ıslah edilerek OSB tüzel kişiliğini kazanamayanların işlemleri Bakanlıkça resen sonlandırılır.

Birinci fıkra uyarınca yapılan başvurulardan, başvuru tarihinden itibaren iki yıl içerisinde ıslah edilerek OSB tüzel kişiliğini kazanamayanların işlemleri Bakanlıkça resen sonlandırılır.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

GEÇİCİ MADDE 14- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tüzel kişilik kazanan ve hiçbir taşınmaz mülkiyeti edinmemiş OSB'lere, kamulaştırma işlemlerine başlamaları ve uzlaşılabilen parseller hakkında tespit ve tescil davası açmaları için iki yıl süre tanınır. Sürenin bitiminde uzlaşılabilen tüm parseller için tespit ve tescil davası açmayan veya tüm parseller için açılan davalar neticesinde 2942 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde belirtilen süreler içerisinde bedeli ödemeyen OSB'lerin tüzel kişilikleri tasfiye süreci başlatılarak Bakanlık tarafından resen terkin edilebilir.

GEÇİCİ MADDE 15- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce OSB olarak seçilen alan içinde kalan ve kamulaştırma yolu ile elde edilerek OSB tarafından katılımcıya devri gerçekleştirilen taşınmazların yatırım yapılmayarak boş kaldığının tespit edilmesi halinde taşınmaz malikine yapı ruhsatını alması ya da OSB'nin uygun gördüğü yatırımcıya taşınmazı devretmesi için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl süre tanınır. Bu süre içinde taşınmazın OSB'nin uygun göreceği bir yatırımcıya devredilmemesi ya da yapı ruhsatı alınmaması veya yapı ruhsatı alınmış ise yapı ruhsatı tarihinden itibaren iki yıl içinde üretime geçilmemesi hallerinde, taşınmaz kimin tasarrufunda olursa olsun tahsis için ödenen tutar toplamının tahsis tarihinden sonraki yıllar için Maliye Bakanlığı tarafından 213 sayılı Kanun uyarınca açıklanan yeniden değerlendirme oranlarına göre güncellenmesi ile elde edilen tutarın ilgilinin banka hesabına yatırılmasını müteakip OSB adına tescil edilir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce maliki bulunduğu taşınmazı OSB olarak seçilen alan içerisinde kalan ve bu taşınmazı üzerinde yatırım yapmayarak boş halde bulunduran taşınmaz malikine, yapı ruhsatını alması ya da

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

GEÇİCİ MADDE 14- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tüzel kişilik kazanan ve hiçbir taşınmaz mülkiyeti edinmemiş OSB'lere, kamulaştırma işlemlerine başlamaları ve uzlaşılabilen parseller hakkında tespit ve tescil davası açmaları için iki yıl süre tanınır. Sürenin bitiminde uzlaşılabilen tüm parseller için tespit ve tescil davası açmayan veya tüm parseller için açılan davalar neticesinde 2942 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde belirtilen süreler içerisinde bedeli ödemeyen OSB'lerin tüzel kişilikleri tasfiye süreci başlatılarak Bakanlık tarafından resen terkin edilebilir.

GEÇİCİ MADDE 15- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce OSB olarak seçilen alan içinde kalan ve OSB tarafından katılımcıya devri gerçekleştirilen taşınmazların yatırım yapılmayarak boş kaldığının tespit edilmesi halinde taşınmaz malikine yapı ruhsatını alması ya da OSB'nin uygun gördüğü yatırımcıya taşınmazı devretmesi için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl süre tanınır. Bu süre içinde taşınmazın OSB'nin uygun göreceği bir yatırımcıya devredilmemesi ya da yapı ruhsatı alınmaması veya yapı ruhsatı alınmış ise yapı ruhsatı tarihinden itibaren iki yıl içinde üretime geçilmemesi hallerinde, taşınmaz kimin tasarrufunda olursa olsun tahsis için ödenen tutar toplamının tahsis tarihinden sonraki yıllar için Maliye Bakanlığı tarafından 213 sayılı Kanun uyarınca açıklanan yeniden değerlendirme oranlarına göre güncellenmesi ile elde edilen tutarın ilgilinin banka hesabına yatırılmasını müteakip OSB adına tescil edilir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce maliki bulunduğu taşınmazı OSB olarak seçilen alan içerisinde kalan ve bu taşınmazı üzerinde yatırım yapmayarak boş halde bulunduran taşınmaz malikine, yapı ruhsatını alması ya da

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

OSB'nin uygun gördüğü yatırımcıya taşınmaz devretmesi için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl süre tanınır. Bu süre içinde taşınmazın OSB'nin uygun göreceği bir yatırımcıya devredilmemesi ya da yapı ruhsatı alınmaması veya yapı ruhsatı alınmış ise yapı ruhsatı tarihinden itibaren iki yıl içinde üretime geçilmemesi hallerinde taşınmaz, kamulaştırma yoluyla iktisap edilir.

Birinci fıkraya göre OSB adına resen tescil edilen taşınmazlar ile ikinci fıkraya göre kamulaştırma yoluyla iktisap edilen taşınmazlar, öncelikli olarak orta yüksek ve yüksek teknolojlili yatırımlara tahsis edilir. Aynı parsel için birden fazla yatırımcının tahsis talebinde bulunması durumunda teknoloji yoğunluğu, yatırım tutarı ve istihdam oranı yüksek olan yatırıma öncelik tanınır, eşitlik halinde ise kura yöntemine başvurulur.

Bakanlık, OSB tarafından talep edilmesi durumunda, birinci ve ikinci fıkraların uygulanması kapsamında ortaya çıkacak arsa edinim masraflarının tamamına kadar olan kısmını kredilendirebilir.

GEÇİCİ MADDE 16- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 15 inci madde hükümlerine göre kredi alacaklısı kuruluşun mülkiyetine geçen taşınmazların iki yıl içerisinde satılamaması veya kiraya verilememesi hallerinde, OSB'nin başvurusu üzerine ilgili mahkeme tarafından belirlenecek bilirkişi marifetiyle tespit edilen taşınmaz bedeli kredi alacaklısı kuruluş hesabına yatırılarak taşınmaz OSB adına tescil edilir. Bakanlık, OSB tarafından talep edilmesi durumunda, bu fıkranın uygulanması kapsamında ortaya çıkacak taşınmaza ilişkin edinim masraflarının tamamına kadar olan kısmını kredilendirebilir.”

MADDE 52- 18/4/2001 tarihli ve 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

OSB'nin uygun gördüğü yatırımcıya taşınmaz devretmesi için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl süre tanınır. Bu süre içinde taşınmazın OSB'nin uygun göreceği bir yatırımcıya devredilmemesi ya da yapı ruhsatı alınmaması veya yapı ruhsatı alınmış ise yapı ruhsatı tarihinden itibaren iki yıl içinde üretime geçilmemesi hallerinde taşınmaz, kamulaştırma yoluyla iktisap edilir.

Birinci fıkraya göre OSB adına resen tescil edilen taşınmazlar ile ikinci fıkraya göre kamulaştırma yoluyla iktisap edilen taşınmazlar, öncelikli olarak orta yüksek ve yüksek teknolojlili yatırımlara tahsis edilir. Aynı parsel için birden fazla yatırımcının tahsis talebinde bulunması durumunda teknoloji yoğunluğu, yatırım tutarı ve istihdam oranı yüksek olan yatırıma öncelik tanınır, eşitlik halinde ise kura yöntemine başvurulur.

Bakanlık, OSB tarafından talep edilmesi durumunda, birinci ve ikinci fıkraların uygulanması kapsamında ortaya çıkacak arsa edinim masraflarının tamamına kadar olan kısmını kredilendirebilir.

GEÇİCİ MADDE 16- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 15 inci madde hükümlerine göre kredi alacaklısı kuruluşun mülkiyetine geçen taşınmazların iki yıl içerisinde satılamaması veya kiraya verilememesi hallerinde, OSB'nin başvurusu üzerine ilgili mahkeme tarafından belirlenecek bilirkişi marifetiyle tespit edilen taşınmaz bedeli kredi alacaklısı kuruluş hesabına yatırılarak taşınmaz OSB adına tescil edilir. Bakanlık, OSB tarafından talep edilmesi durumunda, bu fıkranın uygulanması kapsamında ortaya çıkacak taşınmaza ilişkin edinim masraflarının tamamına kadar olan kısmını kredilendirebilir.”

MADDE 61- 18/4/2001 tarihli ve 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“7) Doğal gaz dağıtım şirketleri, organize sanayi bölgelerinin talebi ve muvafakati ile organize sanayi bölgeleri için şebeke ve bağlantı hattı yatırımları yaparak organize sanayi bölgelerinde dağıtım faaliyeti gerçekleştirebilir. Bu faaliyetlerin hangi koşullarda yapılabileceğine ilişkin usul ve esaslar, Bakanlık ile Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının görüşleri alınarak Kurul tarafından belirlenir. Dağıtım şirketlerinin belirlenen usul ve esaslara uygun olarak yapacakları yatırımlar ve işletme giderleri tarifelerinde dikkate alınır.”

MADDE 53- 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ee) Temel bilimler: Yükseköğretim kurumlarının matematik, fizik, kimya ve biyoloji lisans programlarını,”

MADDE 54- 4691 sayılı Kanunun 8 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Temel bilimler alanlarında en az lisans derecesine sahip Ar-Ge personeli istihdam eden Teknoloji Geliştirme Bölgeleri firmalarının, bu personelin her birine ödedikleri aylık ücretin o yıl için uygulanan asgari ücretin aylık brüt tutarı kadarlık kısmı, iki yıl süreyle Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekten karşılanır. Ancak bu kapsamda her bir Teknoloji Geliştirme Bölgesi firmasına sağlanacak destek, ilgili ayda Teknoloji Geliştirme Bölgesi firmasında istihdam edilen toplam personel sayısının yüzde onunu geçemez. Bu destek, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri yönetici şirketlerinde istihdam edilen temel bilimler mezunu Ar-Ge personeline de aynen uygulanır.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“7) Doğal gaz dağıtım şirketleri, organize sanayi bölgelerinin talebi ve muvafakati ile organize sanayi bölgeleri için şebeke ve bağlantı hattı yatırımları yaparak organize sanayi bölgelerinde dağıtım faaliyeti gerçekleştirebilir. Bu faaliyetlerin hangi koşullarda yapılabileceğine ilişkin usul ve esaslar, Bakanlık ile Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının görüşleri alınarak Kurul tarafından belirlenir. Dağıtım şirketlerinin belirlenen usul ve esaslara uygun olarak yapacakları yatırımlar ve işletme giderleri tarifelerinde dikkate alınır.”

MADDE 62- 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“ee) Temel bilimler: Yükseköğretim kurumlarının matematik, fizik, kimya ve biyoloji lisans programlarını,”

MADDE 63- 4691 sayılı Kanunun 8 inci maddesine üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Temel bilimler alanlarında en az lisans derecesine sahip Ar-Ge personeli istihdam eden Teknoloji Geliştirme Bölgeleri firmalarının, bu personelin her birine ödedikleri aylık ücretin o yıl için uygulanan asgari ücretin aylık brüt tutarı kadarlık kısmı, iki yıl süreyle Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekten karşılanır. Ancak bu kapsamda her bir Teknoloji Geliştirme Bölgesi firmasına sağlanacak destek, ilgili ayda Teknoloji Geliştirme Bölgesi firmasında istihdam edilen toplam personel sayısının yüzde onunu geçemez. Bu destek, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri yönetici şirketlerinde istihdam edilen temel bilimler mezunu Ar-Ge personeline de aynen uygulanır.”

MADDE 64- 4691 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Bölgede faaliyet gösteren gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin bu kazançlarının gayri maddi hakların satılması, devri veya kiralanmasından elde edilmesi halinde, istisnadan yararlanılmasını, bu hakların ilgili mevzuat çerçevesinde tescil, kayıt veya bildirim şartına bağlamaya, mükellefin gayri maddi hak geliri ve varsa bağlı olduğu grubun satış hasılatına göre tescil şartına bağlı olmaksızın belgelendirme usulüne tabi tutmaya, istisnadan yararlanacak kazancı; bu kazancın elde edilmesine yönelik faaliyetler kapsamında gerçekleştirilen nitelikli harcamaların toplam harcamalara oranına isabet eden kısmı ile sınırlandırmaya, bu oranı toplam harcama tutarını aşmamak üzere yüzde 30’una kadar artırımlı uygulamaya, nitelikli ve toplam harcamaları tanımlamaya Bakanlar Kurulu, bu kapsamda uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı ile Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 55- 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Yetkili kuruluşlar, teknik düzenlemeleri insan sağlığının, can ve mal güvenliğinin, çevrenin, hayvan ve bitki sağlığının veya tüketicinin korunması veya enerji verimliliğinin sağlanması gibi bir kamu yararını gözeterek, rekabeti engellemeyecek şekilde ve gözettiği amacın ötesine geçmeyen, uygun, orantılı, açık ve uygulanabilir hükümler koyarak hazırlar.”

MADDE 56- 4703 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 65- 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunun 4 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Yetkili kuruluşlar, teknik düzenlemeleri insan sağlığının, can ve mal güvenliğinin, çevrenin, hayvan ve bitki sağlığının veya tüketicinin korunması veya enerji verimliliğinin sağlanması gibi bir kamu yararını gözeterek, rekabeti engellemeyecek şekilde ve gözettiği amacın ötesine geçmeyen, uygun, orantılı, açık ve uygulanabilir hükümler koyarak hazırlar.”

MADDE 66- 4703 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Dağıtıcılar, teknik düzenlemelerle kendilerine getirilen yükümlülükleri yerine getirmek zorundadır.”

MADDE 67- 4703 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“Yetkilendirilen test, muayene ve/veya belgelendirme kuruluşunun adı, adresi, uygunluk değerlendirmesi yapacağı modüller ile ürünler Komisyona bildirilir. Bu kuruluş, Komisyon tarafından Avrupa Birliği Yeni Yaklaşım Onaylanmış Kuruluşlar Bilgi Sisteminde yayımlanması ile onaylanmış kuruluş statüsünü elde eder.”

MADDE 57- 4703 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Onaylanmış kuruluşların faaliyetlerinin geçici olarak durdurulması veya onaylanmış kuruluş statüsünün kaldırılmasına ilişkin kararlar yetkili kuruluş tarafından Komisyona bildirilir ve Avrupa Birliği Yeni Yaklaşım Onaylanmış Kuruluşlar Bilgi Sisteminde yayımlanır.”

MADDE 58- 4703 sayılı Kanunun 11 inci maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İkinci fıkrada yer alan hükümler, yetkili kuruluş tarafından 4 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtildiği şekilde hazırlanarak yürürlüğe konulan teknik düzenlemede yer alan diğer önlemlerin alınmasını engellemez.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Yetkilendirilen test, muayene ve/veya belgelendirme kuruluşunun adı, adresi, uygunluk değerlendirmesi yapacağı modüller ile ürünler Komisyona bildirilir. Bu kuruluş, Komisyon tarafından Avrupa Birliği Yeni Yaklaşım Onaylanmış Kuruluşlar Bilgi Sisteminde yayımlanması ile onaylanmış kuruluş statüsünü elde eder.”

MADDE 68- 4703 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Onaylanmış kuruluşların faaliyetlerinin geçici olarak durdurulması veya onaylanmış kuruluş statüsünün kaldırılmasına ilişkin kararlar yetkili kuruluş tarafından Komisyona bildirilir ve Avrupa Birliği Yeni Yaklaşım Onaylanmış Kuruluşlar Bilgi Sisteminde yayımlanır.”

MADDE 69- 4703 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kontrol sonucunda ürünün güvenli olmadığı tespit edilmesi halinde, masrafları üretici tarafından karşılanmak üzere, yetkili kuruluş;

a) Ürünün piyasaya arzının yasaklanmasını,
b) Piyasaya arz edilmiş olan ürünlerin piyasadan toplanmasını,

c) Ürünlerin, güvenli hale getirilmesinin imkânsız olduğu durumlarda, taşıdıkları risklere göre kısmen ya da tamamen bertaraf edilmesini,

d) (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen önlemler ve ürünün içerdiği riskler hakkındaki bilgilerin, üretici tarafından etkili olacak şekilde duyurulmasını, üretici tarafından yapılan duyuru veya duyuru şekli uygun bulunmaz veya yetersiz görülürse, ülke genelinde dağıtım yapılan iki gazete ile ülke genelinde yayım yapan iki televizyon kanalında ilanı suretiyle risk altındaki kişilere duyurulmasını

sağlar.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 59- 4703 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında onbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar,

b) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında ellibin Türk Lirasından ikiyüzellibin Türk Lirasına kadar,

c) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında onbeşbin Türk Lirasından yetmişbeşbin Türk Lirasına kadar,

d) 5 inci maddesinin sekizinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar,

e) 5 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasına aykırı hareket eden dağıtıcılar hakkında sekizbin Türk Lirasından kırkbin Türk Lirasına kadar,

f) 5 inci maddesinin onuncu fıkrasına aykırı hareket edenler hakkında onbeşbin Türk Lirasından yetmişbeşbin Türk Lirasına kadar,

g) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında kırkbeşbin Türk Lirasından yüz onbeşbin Türk Lirasına kadar,

h) 9 uncu maddesinin beşinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında onbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar,

idari para cezası uygulanır.”

MADDE 60- 4703 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Yetkili kuruluşlar tarafından düzenlenen eğitime katılarak piyasa gözetimi ve denetimi sertifikası almış olan personele, filen piyasa gözetimi ve denetimi için görevlendirilmeleri halinde 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre hak ettikleri

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 70- 4703 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında dört bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar,

b) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında on dokuz bin Türk Lirasından iki yüz elli bin Türk Lirasına kadar,

c) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında dört bin Türk Lirasından yetmiş beş bin Türk Lirasına kadar,

d) 5 inci maddesinin sekizinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında dört bin Türk Lirasından yirmi beş bin Türk Lirasına kadar,

e) 5 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasına aykırı hareket eden dağıtıcılar hakkında iki bin Türk Lirasından kırk bin Türk Lirasına kadar,

f) 5 inci maddesinin onuncu fıkrasına aykırı hareket edenler hakkında on bin Türk Lirasından yetmiş beş bin Türk Lirasına kadar,

g) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında kırk altı bin Türk Lirasından yüz on beş bin Türk Lirasına kadar,

h) 9 uncu maddesinin beşinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında on bin Türk Lirasından yirmi beş bin Türk Lirasına kadar

idari para cezası uygulanır.”

MADDE 71- 4703 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Yetkili kuruluşlar tarafından düzenlenen eğitime katılarak piyasa gözetimi ve denetimi sertifikası almış olan personele, filen piyasa gözetimi ve denetimi için görevlendirilmeleri halinde 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre hak ettikleri

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

güneliklerin bir buçuk katı tutarında gündelik ödenir. Ancak, 6245 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin (b) fıkrasında sayılanlar hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.”

MADDE 61- 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasının altıncı cümlesinde yer alan “ve Organize Sanayi Bölgeleri” ibaresi “; Organize Sanayi Bölgeleri, Serbest Bölgeler ve Sanayi Siteleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 62- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (u) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“u) Yenilik, yerleşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi işbirliği uygulamalarını içeren mal ve hizmet alımları ile yapım işleri,”

MADDE 63- 4734 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya (c) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (d) ve (e) bentleri (e) ve (f) bentleri olarak teselsül ettirilmiştir.

“c) Mal alımı ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine, %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir. Ancak Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta ve yüksek teknolojlili sanayi ürünleri arasından belirlenen ve Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan malların ihalelerinde, yerli malı teklif eden istekliler lehine %15 oranında fiyat avantajı sağlanması mecburidir. Yerli yazılım ürünü teklif eden istekliler lehine de %15 oranında fiyat avantajı sağlanması mecburidir.

d) Yapım işlerinde kullanılacak makine, malzeme ve ekipman ile yazılımın tamamının veya belli bir kısmının yerli malı olması şartı getirilebilir. Ancak, malzemelere ilişkin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından, makinelere ve ekipmanlara ilişkin Bilim, Sanayi ve Teknoloji

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

güneliklerin bir buçuk katı tutarında gündelik ödenir. Ancak, 6245 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin (b) fıkrasında sayılanlar hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.”

MADDE 72- 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasının altıncı cümlesinde yer alan “ve Organize Sanayi Bölgeleri” ibaresi “; Organize Sanayi Bölgeleri, Serbest Bölgeler ve Sanayi Siteleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 73- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (u) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“u) Yenilik, yerleşme ve teknoloji transferini sağlamaya yönelik sanayi işbirliği uygulamalarını içeren mal ve hizmet alımları ile yapım işleri,”

MADDE 74- 4734 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya (c) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (d) ve (e) bentleri (e) ve (f) bentleri olarak teselsül ettirilmiştir.

“c) Mal alımı ihalelerinde yerli malı teklif eden istekliler lehine, %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanabilir. Ancak Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta ve yüksek teknolojlili sanayi ürünleri arasından belirlenen ve Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan malların ihalelerinde, yerli malı teklif eden istekliler lehine %15 oranında fiyat avantajı sağlanması mecburidir. Yerli yazılım ürünü teklif eden istekliler lehine de %15 oranında fiyat avantajı sağlanması mecburidir.”

“d) Yapım işlerinde kullanılacak makine, malzeme ve ekipman ile yazılımın tamamının veya belli bir kısmının yerli malı olması şartı getirilebilir. Ancak, malzemelere ilişkin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından, makinelere ve ekipmanlara ilişkin Bilim, Sanayi ve Teknoloji

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta düşük, orta yüksek ve yüksek teknolojlili makine, malzeme ve ekipman arasından belirlenen, Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan ve ihale konusu işte kullanılacak makine, malzeme ve ekipmanın yerli malı olması şarttır.”

MADDE 64- 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı endüstri bölgelerinin kurulması, yönetim ve işletilmesine ilişkin esasları düzenlemektir.

Bu Kanun, Endüstri Bölgeleri Koordinasyon Kurulunun oluşumunu, endüstri bölgelerinin kuruluşu ve ilânını, yatırım izni sürecini, teşvik tedbirlerini ve yönetici şirketin görev ve yetkilerini belirleyen hükümleri kapsar.”

MADDE 65- 4737 sayılı Kanunun 1/A maddesinin birinci fıkrasının (a), (b), (c) ve (g) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bakanlık: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını,

b) Endüstri bölgesi: Ülke ekonomisini uluslararası rekabet edebilir bir yapıya kavuşturmak, teknoloji transferini sağlamak, üretim ve istihdamı artırmak, yabancı sermaye girişini hızlandırmak ve özellikle üretim maliyetleri açısından büyük ölçekli yatırımlar için uygun sanayi alanı oluşturmak üzere bu Kanun uyarınca kurulacak üretim bölgelerini,

c) Katılım payı: Yönetici şirketi tarafından bölgenin yönetilmesi ve işletilmesi için gereken harcamaları karşılamak üzere bölgede faaliyette bulunan yatırımcılardan alınacak bedeli,”

“g) Yönetici şirket: Bu Kanuna uygun ve anonim şirket olarak kurulan, bölgenin yönetimi ve işletilmesinden sorumlu şirketi,”

MADDE 66- 4737 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bakanlığı tarafından ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak orta düşük, orta yüksek ve yüksek teknolojlili makine, malzeme ve ekipman arasından belirlenen, Kurum tarafından ilan edilen listede yer alan ve ihale konusu işte kullanılacak makine, malzeme ve ekipmanın yerli malı olması şarttır.”

MADDE 75- 9/1/2002 tarihli ve 4737 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanununun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı endüstri bölgelerinin kurulması, yönetim ve işletilmesine ilişkin esasları düzenlemektir.

Bu Kanun, Endüstri Bölgeleri Koordinasyon Kurulunun oluşumunu, endüstri bölgelerinin kuruluşu ve ilânını, yatırım izni sürecini, teşvik tedbirlerini ve yönetici şirketin görev ve yetkilerini belirleyen hükümleri kapsar.”

MADDE 76- 4737 sayılı Kanunun 1/A maddesinin birinci fıkrasının (a), (b), (c) ve (g) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bakanlık: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını,

b) Endüstri bölgesi: Ülke ekonomisini uluslararası rekabet edebilir bir yapıya kavuşturmak, teknoloji transferini sağlamak, üretim ve istihdamı artırmak, yabancı sermaye girişini hızlandırmak ve özellikle üretim maliyetleri açısından büyük ölçekli yatırımlar için uygun sanayi alanı oluşturmak üzere bu Kanun uyarınca kurulacak üretim bölgelerini,

c) Katılım payı: Yönetici şirketi tarafından bölgenin yönetilmesi ve işletilmesi için gereken harcamaları karşılamak üzere bölgede faaliyette bulunan yatırımcılardan alınacak bedeli,

g) Yönetici şirket: Bu Kanuna uygun ve anonim şirket olarak kurulan, bölgenin yönetimi ve işletilmesinden sorumlu şirketi,”

MADDE 77- 4737 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

“MADDE 3- Bakanlık, kurum ve kuruluşların veya yönetici şirketin başvurusuna istinaden veya resen yer seçimi yapmak suretiyle endüstri bölgelerinin kurulması önerisinde bulunabilir. Bakanlığın önerisi üzerine Kurulca belirlenen yerlerde, Bakanlar Kurulunca endüstri bölgelerinin kurulmasına izin verilebilir. Kurul kararının Bakanlar Kuruluna sunulmasından önce yönetici şirketin kurulmuş olması zorunludur. Endüstri bölgelerinin kurulmasına ilişkin Bakanlar Kurulu kararları Resmi Gazetede yayımlanır. Endüstri bölgesi olarak belirlenen alanlar hiçbir şekilde başka amaçlarla kullanılamaz. Bu husus tapu kütüğüne şerh edilir.

Endüstri bölgesi olarak ilân edilen alanlardaki araziler kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilir ve Maliye Bakanlığı tarafından endüstri bölgesi olarak kullanılmak üzere Bakanlığa tahsisi yapılır.

Endüstri bölgelerinin kurulması için gerekli kamulaştırma bedeli ve altyapı ile ilgili giderler Bakanlık bütçesine bu amaçla konulacak ödenekten karşılanır.

Bakanlıkça uygun görülmesi halinde kamulaştırma bedeli ve altyapı ile ilgili giderler yönetici şirket tarafından da karşılanabilir. Bu şekilde yapılan kamulaştırmalarda 4 üncü maddenin ikinci fıkrasına göre işlem yapılır.

Hazine arazilerinin tescili ve bu araziler üzerinde irtifak hakkı tesis işlemlerine ilişkin belgelere ait liste ve listeye ilgili açıklamalar Bakanlıkça Sayıştaya altı aylık dönemler halinde gönderilir.

Endüstri bölgelerinin yönetimi ve işletilmesi, yönetici şirket tarafından yürütülür.

Bölge sınırları içerisinde tek bir yatırımcı var ise yatırımcı firma yönetici şirket olarak kabul edilir.

Endüstri bölgesindeki yatırım faaliyetleri, bölgenin sevk ve idaresi ile ilgili iş ve işlemler, Bakanlığın denetimine tâbidir.

Münferit yatırım yeri ve özel endüstri bölgelerinin kuruluş ve ilan süreçleri ayrıca düzenlenir.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“MADDE 3- Bakanlık, kurum ve kuruluşların veya yönetici şirketin başvurusuna istinaden veya resen yer seçimi yapmak suretiyle endüstri bölgelerinin kurulması önerisinde bulunabilir. Bakanlığın önerisi üzerine Kurulca belirlenen yerlerde, Bakanlar Kurulunca endüstri bölgelerinin kurulmasına izin verilebilir. Kurul kararının Bakanlar Kuruluna sunulmasından önce yönetici şirketin kurulmuş olması zorunludur. Endüstri bölgelerinin kurulmasına ilişkin Bakanlar Kurulu kararları Resmi Gazetede yayımlanır. Endüstri bölgesi olarak belirlenen alanlar hiçbir şekilde başka amaçlarla kullanılamaz. Bu husus tapu kütüğüne şerh edilir.

Endüstri bölgesi olarak ilân edilen alanlardaki araziler kamulaştırılarak Hazine adına tescil edilir ve Maliye Bakanlığı tarafından endüstri bölgesi olarak kullanılmak üzere Bakanlığa tahsisi yapılır.

Endüstri bölgelerinin kurulması için gerekli kamulaştırma bedeli ve altyapı ile ilgili giderler Bakanlık bütçesine bu amaçla konulacak ödenekten karşılanır.

Bakanlıkça uygun görülmesi halinde kamulaştırma bedeli ve altyapı ile ilgili giderler yönetici şirket tarafından da karşılanabilir. Bu şekilde yapılan kamulaştırmalarda 4 üncü maddenin ikinci fıkrasına göre işlem yapılır.

Hazine arazilerinin tescili ve bu araziler üzerinde irtifak hakkı tesis işlemlerine ilişkin belgelere ait liste ve listeye ilgili açıklamalar Bakanlıkça Sayıştaya altı aylık dönemler halinde gönderilir.

Endüstri bölgelerinin yönetimi ve işletilmesi, yönetici şirket tarafından yürütülür.

Bölge sınırları içerisinde tek bir yatırımcı var ise yatırımcı firma yönetici şirket olarak kabul edilir.

Endüstri bölgesindeki yatırım faaliyetleri, bölgenin sevk ve idaresi ile ilgili iş ve işlemler, Bakanlığın denetimine tâbidir.

Münferit yatırım yeri ve özel endüstri bölgelerinin kuruluş ve ilan süreçleri ayrıca düzenlenir.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 67- 4737 sayılı Kanunun 3/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3/A- Endüstri bölgelerinde yatırım yapmak isteyen yerli ve yabancı gerçek ve tüzel kişilerin Bakanlığa başvurusu üzerine, ön yer tahsisi yapılır. Ancak alt yapı ile ilgili giderlerin yönetici şirket tarafından karşılandığı endüstri bölgelerinde yer alacak yatırımcılar, ön yer tahsisi için yönetici şirkete başvurur. Yönetmelikte düzenlenen esaslar çerçevesinde yönetici şirket tarafından belirlenen yatırımcılara, Bakanlıkça ön yer tahsisi yapılır.

ÇED mevzuatına tabi faaliyetlerden “ÇED Olumlu” kararı veya “ÇED Gerekli Değildir” kararı verilerek yatırımı kabul edilen faaliyetler hakkında gerekli izin, onay ve ruhsatlar verilmeden önce başvuruda bulunan yatırımcının yatırımda kullanacağı sabit yatırım tutarının binde beşini geçmemek üzere Bakanlar Kurulunca belirlenen oran dahilinde hesaplanan tutarı, Bakanlık Merkez Saymanlık Müdürlüğü hesabına yatırması zorunludur. Bakanlık Merkez Saymanlığınca tahsil edilen bu tutar bütçeye gelir kaydedilir. Bu tutar özel endüstri bölgelerindeki yatırımcılardan alınmaz.

Yönetici şirket veya yatırımcı tarafından hazırlatılacak imar plânları, alt yapı ve üst yapı projeleri ve bunlarla ilgili ruhsat ve izinler ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları Bakanlık onayı ve denetimine tâbidir. “ÇED Olumlu” kararı veya “ÇED Gerekli Değildir” kararı verilen faaliyetler hakkında, ilgili kurumlarca başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın onbeş gün içinde gerekli diğer tüm ruhsat, izin ve onaylar verilir. Yönetici şirket ve yatırımcılar, her türlü ruhsat ve izinlere ilişkin harçlardan muafır.

Yatırımcının bu maddede düzenlenen yükümlülüklerini yerine getirmesini takiben, Bakanlığın uygun görüşü üzerine yatırımcı lehine irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir.

Atıksu arıtma tesisi işleten endüstri bölgelelerinden, belediyelerce atıksu bedeli alınmaz.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 78- 4737 sayılı Kanunun 3/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3/A- Endüstri bölgelerinde yatırım yapmak isteyen yerli ve yabancı gerçek ve tüzel kişilerin Bakanlığa başvurusu üzerine, ön yer tahsisi yapılır. Ancak altyapı ile ilgili giderlerin yönetici şirket tarafından karşılandığı endüstri bölgelerinde yer alacak yatırımcılar, ön yer tahsisi için yönetici şirkete başvurur. Yönetmelikte düzenlenen esaslar çerçevesinde yönetici şirket tarafından belirlenen yatırımcılara, Bakanlıkça ön yer tahsisi yapılır.

ÇED mevzuatına tabi faaliyetlerden “ÇED Olumlu” kararı veya “ÇED Gerekli Değildir” kararı verilerek yatırımı kabul edilen faaliyetler hakkında gerekli izin, onay ve ruhsatlar verilmeden önce başvuruda bulunan yatırımcının yatırımda kullanacağı sabit yatırım tutarının binde beşini geçmemek üzere Bakanlar Kurulunca belirlenen oran dahilinde hesaplanan tutarı, Bakanlık Merkez Saymanlık Müdürlüğü hesabına yatırması zorunludur. Bakanlık Merkez Saymanlığınca tahsil edilen bu tutar bütçeye gelir kaydedilir. Bu tutar özel endüstri bölgelerindeki yatırımcılardan alınmaz.

Yönetici şirket veya yatırımcı tarafından hazırlatılacak imar plânları, alt yapı ve üst yapı projeleri ve bunlarla ilgili ruhsat ve izinler ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları Bakanlık onayı ve denetimine tâbidir. “ÇED Olumlu” kararı veya “ÇED Gerekli Değildir” kararı verilen faaliyetler hakkında, ilgili kurumlarca başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın on beş gün içinde gerekli diğer tüm ruhsat, izin ve onaylar verilir. Yönetici şirket ve yatırımcılar, her türlü ruhsat ve izinlere ilişkin harçlardan muafır.

Yatırımcının bu maddede düzenlenen yükümlülüklerini yerine getirmesini takiben, Bakanlığın uygun görüşü üzerine yatırımcı lehine irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir.

Atık su arıtma tesisi işleten endüstri bölgelelerinden, belediyelerce atık su bedeli alınmaz.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 68- 4737 sayılı Kanuna 4/C maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 4/Ç ve 4/D maddeleri eklenmiştir.

“Özel endüstri bölgeleri

MADDE 4/Ç- Üzerinde kurulu sanayi tesisi bulunan, arazi alanı yüzellibin metrekareden büyük, kurulduğu dönemde geçerli olan imar plânları uyarınca gerekli izinleri arak faaliyete geçmiş ve yeni yapılacak yatırım yeri için en az ellibin metrekare tevsî imkânı sağlayan alanlar veya üzerinde kurulu sanayi tesisi bulunmayan, ikiyüzbin metrekareden büyük alanlar gerçek ya da tüzel kişilerin başvurusu, Kurulun uygun görüşü ve Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca özel endüstri bölgesi olarak ilan edilir.

Özel endüstri bölgesi ilan edilecek alanlarda;

a) Gerçekleştirme süresi beş yılı geçmemek üzere 213 sayılı Kanun uyarınca Maliye Bakanlığınca belirlenen yeniden değerlendirme oranına göre güncellenmek kaydıyla en az dörtyüzmilyon Türk Lirası tutarında yeni yatırım taahhüdünde bulunulması,

b) Başvuru sahibi gerçek veya tüzel kişilerin, önerilen alanın en az %51'inin mülkiyetine ve/veya varsa süreleri ile sınırlı olmak kaydıyla irtifak hakkına veya kullanma iznine sahip olması,

c) Yeni yatırıma ilişkin “ÇED Olumlu” kararı veya “ÇED Gerekli Değildir” kararının alınmış olması,

şartları aranır.

Özel endüstri bölgesi ilan edilecek alanlarda yatırıma başlanmış ancak tamamlanmamış olan yatırımlar da yeni yatırım olarak değerlendirilerek taahhüt kapsamına alınır.

Özel endüstri bölgesi olarak ilan edilen alanlar hiçbir şekilde başka amaçlarla kullanılamaz. Bu husus tapu kütüğüne şerh edilir.

Özel endüstri bölgesi olarak ilan edilen alanlarda başvuru sahibinin mülkiyetinde olanlar dışında özel mülkiyete konu araziler bulunması halinde, bu arazilerin Bakanlıkça

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 79- 4737 sayılı Kanuna 4/C maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 4/Ç ve 4/D maddeleri eklenmiştir.

“Özel endüstri bölgeleri

MADDE 4/Ç- Üzerinde kurulu sanayi tesisi bulunan, arazi alanı yüz elli bin metrekareden büyük, kurulduğu dönemde geçerli olan imar plânları uyarınca gerekli izinleri arak faaliyete geçmiş ve yeni yapılacak yatırım yeri için en az elli bin metrekare tevsî imkânı sağlayan alanlar veya üzerinde kurulu sanayi tesisi bulunmayan, iki yüz bin metrekareden büyük alanlar gerçek ya da tüzel kişilerin başvurusu, Kurulun uygun görüşü ve Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca özel endüstri bölgesi olarak ilan edilir.

Özel endüstri bölgesi ilan edilecek alanlarda;

a) Gerçekleştirme süresi beş yılı geçmemek üzere 213 sayılı Kanun uyarınca Maliye Bakanlığınca belirlenen yeniden değerlendirme oranına göre güncellenmek kaydıyla en az dört yüz milyon Türk Lirası tutarında yeni yatırım taahhüdünde bulunulması,

b) Başvuru sahibi gerçek veya tüzel kişilerin, önerilen alanın en az %51'inin mülkiyetine ve/veya varsa süreleri ile sınırlı olmak kaydıyla irtifak hakkına veya kullanma iznine sahip olması,

c) Yeni yatırıma ilişkin “ÇED Olumlu” kararı veya “ÇED Gerekli Değildir” kararının alınmış olması,

şartları aranır.

Özel endüstri bölgesi ilan edilecek alanlarda yatırıma başlanmış ancak tamamlanmamış olan yatırımlar da yeni yatırım olarak değerlendirilerek taahhüt kapsamına alınır.

Özel endüstri bölgesi olarak ilan edilen alanlar hiçbir şekilde başka amaçlarla kullanılamaz. Bu husus tapu kütüğüne şerh edilir.

Özel endüstri bölgesi olarak ilan edilen alanlarda başvuru sahibinin mülkiyetinde olanlar dışında özel mülkiyete konu araziler bulunması halinde, bu arazilerin Bakanlıkça

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

kamulaştırılmasının ardından Hazine adına tescilli yapılır. Yatırımcı lehine, bu Kanunun 3 üncü ve 4 üncü madde hükümleri de dikkate alınarak bedelli ve/veya bedelsiz olarak Maliye Bakanlığınca irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir. Özel endüstri bölgesi ilanından önce yatırımcı lehine irtifak hakkı tesis edilmiş olan Hazineye ait veya Devletin hüküm veya tasarrufu altında bulunan taşınmazlar üzerindeki irtifak hakları korunarak, endüstri bölgelerine sağlanan teşvikler çerçevesinde irtifak hakkı bedelleri yatırımcı lehine revize edilir.

Bölgenin yönetimi ve işletilmesi ile bunlara ilişkin giderlerden başvuru sahibi gerçek ya da tüzel kişiler sorumlu olur.

Özel endüstri bölgesi olarak ilan edilen alan sınırları içerisinde kalan, başvuru sahibinin mülkiyetindeki araziler parseller halinde veya işletme binaları da yapılmak suretiyle satılabilir veya kiraya verilebilir.

İrtifak hakkı tesis edilen ve/veya kullanma izni verilen araziler, Maliye Bakanlığının devir ve alt kiralamaya yönelik düzenlemeleri çerçevesinde ve her türlü sorumluluk kendisine ait olmak üzere başvuru sahibi tarafından diğer yatırımcılara devredilebilir veya kiralanabilir.

Tesis edilen irtifak hakkı ve/veya verilen kullanma izni, başvuru sahibinin talebi ve Bakanlığın uygun görüşü doğrultusunda yatırımın devam etmesi şartı ile Maliye Bakanlığınca belirlenen koşullarla tarafından yenilenebilir.

Yeni yapılacak olan yatırımlarda özel endüstri bölgelerinin imar plânları ile bölge içindeki parsel ifraz, tevhid, terk, ihdas ve benzeri imar uygulaması işlemleri başvuru sahibi tarafından hazırlanarak Bakanlıkça onaylanır. Daha önce imar plânı onaylanmış olan yerlerde ise gerekli görülmesi halinde mevcut plândan gelen haklar saklı kalmak kaydıyla Bakanlıkça imar plânları yeniden hazırlattırılıp onaylanabilir.

Özel endüstri bölgesi ilan edilen alanlarda yer alan ve daha önce izin, onay ve ruhsatları alınmış yatırımların tüm izin, onay ve ruhsatları

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

kamulaştırılmasının ardından Hazine adına tescilli yapılır. Yatırımcı lehine, bu Kanunun 3 üncü ve 4 üncü madde hükümleri de dikkate alınarak bedelli ve/veya bedelsiz olarak Maliye Bakanlığınca irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir. Özel endüstri bölgesi ilanından önce yatırımcı lehine irtifak hakkı tesis edilmiş olan Hazineye ait veya Devletin hüküm veya tasarrufu altında bulunan taşınmazlar üzerindeki irtifak hakları korunarak, endüstri bölgelerine sağlanan teşvikler çerçevesinde irtifak hakkı bedelleri yatırımcı lehine revize edilir.

Bölgenin yönetimi ve işletilmesi ile bunlara ilişkin giderlerden başvuru sahibi gerçek ya da tüzel kişiler sorumlu olur.

Özel endüstri bölgesi olarak ilan edilen alan sınırları içerisinde kalan, başvuru sahibinin mülkiyetindeki araziler parseller halinde veya işletme binaları da yapılmak suretiyle satılabilir veya kiraya verilebilir.

İrtifak hakkı tesis edilen ve/veya kullanma izni verilen araziler, Maliye Bakanlığının devir ve alt kiralamaya yönelik düzenlemeleri çerçevesinde ve her türlü sorumluluk kendisine ait olmak üzere başvuru sahibi tarafından diğer yatırımcılara devredilebilir veya kiralanabilir.

Tesis edilen irtifak hakkı ve/veya verilen kullanma izni, başvuru sahibinin talebi ve Bakanlığın uygun görüşü doğrultusunda yatırımın devam etmesi şartı ile Maliye Bakanlığınca belirlenen koşullarla yenilenebilir.

Yeni yapılacak olan yatırımlarda özel endüstri bölgelerinin imar plânları ile bölge içindeki parsel ifraz, tevhid, terk, ihdas ve benzeri imar uygulaması işlemleri başvuru sahibi tarafından hazırlanarak Bakanlıkça onaylanır. Daha önce imar plânı onaylanmış olan yerlerde ise gerekli görülmesi halinde mevcut plândan gelen haklar saklı kalmak kaydıyla Bakanlıkça imar plânları yeniden hazırlattırılıp onaylanabilir.

Özel endüstri bölgesi ilan edilen alanlarda yer alan ve daha önce izin, onay ve ruhsatları alınmış yatırımların tüm izin, onay ve ruhsatları

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

geçerliliğini korur. Başvuru sahibi veya diğer yatırımcılar tarafından hazırlattırılan alt yapı ve üst yapı projeleri ve bunlarla ilgili ruhsat ve izinler ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları Bakanlık onayı ve denetimine tâbidir. ÇED dahil yeni alınacak izin, onay ve ruhsatlar ilgili kurumlar tarafından en geç üç ay içerisinde sonuçlandırılır. Özel endüstri bölgeleri içerisinde yer alacak yatırımcılar Bakanlık tarafından onaylanan ruhsat ve izinlere ilişkin harçlardan muaftır.

Verilen beş yıllık taahhüt süresi içerisinde yatırımın gerçekleşmemesi durumunda gecikmenin gerekçeleri Kurulca değerlendirilir ve gerekirse bu süre bir defaya mahsus olmak üzere bir yıl uzatılabilir. Verilen ek süre içerisinde taahhüdün gerçekleşmemesi halinde Kurulun uygun görüşü ve Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca özel endüstri bölgesinin kaldırılmasına karar verilebilir.

Özel endüstri bölgelerinde uygulanacak teşvikler, diğer endüstri bölgelerinde uygulanan teşviklere ilişkin usul ve esaslara tabidir. Bu bölgelere ilişkin olarak Bakanlar Kurulunca ek teşvikler belirlenebilir.

Yönetici şirket

MADDE 4/D- Bölgenin yönetimi ve işletmesinden sorumlu yönetici şirkete, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğine bağlı odalar, yerel yönetimler, bankalar ve finans kurumları, bölgede sınai faaliyet yürüten yerli ve yabancı özel hukuk tüzel kişileri, konuyla ilgili vakıf, kooperatif ve dernekler, ilgili kamu kuruluşları ve ihracatçı birlikleri kurucu ya da sonradan ortak olabilirler. Yabancı özel hukuk tüzel kişileri 5/6/2003 tarihli ve 4875 sayılı Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yönetici şirkete iştirak edebilir.

Kurum ve kuruluşlardan gelen taleplerde başvuru sahibi tarafından; Bakanlıkça resen yapılan çalışmalarda ise endüstri bölgesinin kurulacağı il sınırları içindeki varsa sanayi odaları, yoksa ticaret ve sanayi odası tarafından yönetici şirket kurulur.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

geçerliliğini korur. Başvuru sahibi veya diğer yatırımcılar tarafından hazırlattırılan alt yapı ve üst yapı projeleri ve bunlarla ilgili ruhsat ve izinler ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları Bakanlık onayı ve denetimine tâbidir. ÇED dahil yeni alınacak izin, onay ve ruhsatlar ilgili kurumlar tarafından en geç üç ay içerisinde sonuçlandırılır. Özel endüstri bölgeleri içerisinde yer alacak yatırımcılar Bakanlık tarafından onaylanan ruhsat ve izinlere ilişkin harçlardan muaftır.

Verilen beş yıllık taahhüt süresi içerisinde yatırımın gerçekleşmemesi durumunda gecikmenin gerekçeleri Kurulca değerlendirilir ve gerekirse bu süre bir defaya mahsus olmak üzere bir yıl uzatılabilir. Verilen ek süre içerisinde taahhüdün gerçekleşmemesi halinde Kurulun uygun görüşü ve Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca özel endüstri bölgesinin kaldırılmasına karar verilebilir.

Özel endüstri bölgelerinde uygulanacak teşvikler, diğer endüstri bölgelerinde uygulanan teşviklere ilişkin usul ve esaslara tabidir. Bu bölgelere ilişkin olarak Bakanlar Kurulunca ek teşvikler belirlenebilir.

Yönetici şirket

MADDE 4/D- Bölgenin yönetimi ve işletmesinden sorumlu yönetici şirkete, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğine bağlı odalar, yerel yönetimler, bankalar ve finans kurumları, bölgede sınai faaliyet yürüten yerli ve yabancı özel hukuk tüzel kişileri, konuyla ilgili vakıf, kooperatif ve dernekler, ilgili kamu kuruluşları ve ihracatçı birlikleri kurucu ya da sonradan ortak olabilirler. Yabancı özel hukuk tüzel kişileri 5/6/2003 tarihli ve 4875 sayılı Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yönetici şirkete iştirak edebilir.

Kurum ve kuruluşlardan gelen taleplerde başvuru sahibi tarafından; Bakanlıkça resen yapılan çalışmalarda ise endüstri bölgesinin kurulacağı il sınırları içindeki varsa sanayi odaları, yoksa ticaret ve sanayi odası tarafından yönetici şirket kurulur.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Bölgedeki yönetici şirketin faaliyet ve uygulamaları Bakanlık tarafından denetlenir.

Bakanlık, bölgede bu Kanunda belirtilen amacın dışında faaliyet gösteren yönetici şirketi uyarır ve belirli bir süre vererek amacına uygun faaliyette bulunulmasını ister. Bu sürenin sonunda, yönetici şirketin amacı doğrultusunda faaliyet göstermediğinin tespit edilmesi durumunda, Bakanlık görevli mahkemeye başvurarak mevcut yönetici şirketin yönetim kurulu üyelerinin görevlerinin sona erdirilmesini, şirketin yönetimi için kayyım tayin edilmesini ve yönetici şirketin tasfiyesini ister. Mahkemece yönetici şirketin tasfiyesine karar verilmesi halinde, şirket ve yöneticilerin hak ve yükümlülükleri ile sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla yeni bir yönetici şirket kurulur.

Bölgenin yönetilmesi ve işletilmesinden kaynaklanan giderler, bölge faaliyete geçene kadar kurucu ortakların yönetici şirkete taahhüt ettikleri sermaye payları ve bölgenin faaliyete geçmesini takiben yatırımcılardan alınacak katılım payları ile karşılanır.

Katılım payları yönetmelikle belirlenen esaslar çerçevesinde yönetici şirket tarafından belirlenir ve Bakanlıkça onaylanır. Bakanlık, gerekli görmesi halinde endüstri bölgelerindeki katılım payı üst limitlerini belirlemeye yetkilidir.

Alt yapıya yönelik giderlerin yönetici şirket tarafından karşılandığı endüstri bölgelerindeki, imar plânı ve parselasyon plânları ve değişiklikleri ile alt yapı ile ilgili etüd, harita, plân ve projeler yönetici şirketçe hazırlanır ve Bakanlık tarafından onaylanarak yürürlüğe girer.

Yönetici şirket, kendisine ve bölge içerisinde yer alan yatırımcıların faaliyetlerine ilişkin verileri Bakanlığa bildirmekle yükümlüdür.

Yönetici şirket, her yılın sonunda kendisinin ve bölge içerisinde yer alan yatırımcıların gerçekleştirdiği faaliyetlerin etki değerlendirmesini yapar ve bu konuda düzenlenen raporun bir örneğini Bakanlığa gönderir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bölgedeki yönetici şirketin faaliyet ve uygulamaları Bakanlık tarafından denetlenir.

Bakanlık, bölgede bu Kanunda belirtilen amacın dışında faaliyet gösteren yönetici şirketi uyarır ve belirli bir süre vererek amacına uygun faaliyette bulunulmasını ister. Bu sürenin sonunda, yönetici şirketin amacı doğrultusunda faaliyet göstermediğinin tespit edilmesi durumunda, Bakanlık görevli mahkemeye başvurarak mevcut yönetici şirketin yönetim kurulu üyelerinin görevlerinin sona erdirilmesini, şirketin yönetimi için kayyım tayin edilmesini ve yönetici şirketin tasfiyesini ister. Mahkemece yönetici şirketin tasfiyesine karar verilmesi halinde, şirket ve yöneticilerin hak ve yükümlülükleri ile sorumlulukları saklı kalmak kaydıyla yeni bir yönetici şirket kurulur.

Bölgenin yönetilmesi ve işletilmesinden kaynaklanan giderler, bölge faaliyete geçene kadar kurucu ortakların yönetici şirkete taahhüt ettikleri sermaye payları ve bölgenin faaliyete geçmesini takiben yatırımcılardan alınacak katılım payları ile karşılanır.

Katılım payları yönetmelikle belirlenen esaslar çerçevesinde yönetici şirket tarafından belirlenir ve Bakanlıkça onaylanır. Bakanlık, gerekli görmesi halinde endüstri bölgelerindeki katılım payı üst limitlerini belirlemeye yetkilidir.

Altyapıya yönelik giderlerin yönetici şirket tarafından karşılandığı endüstri bölgelerindeki, imar plânı ve parselasyon plânları ve değişiklikleri ile alt yapı ile ilgili etüd, harita, plân ve projeler yönetici şirketçe hazırlanır ve Bakanlık tarafından onaylanarak yürürlüğe girer.

Yönetici şirket, kendisine ve bölge içerisinde yer alan yatırımcıların faaliyetlerine ilişkin verileri Bakanlığa bildirmekle yükümlüdür.

Yönetici şirket, her yılın sonunda kendisinin ve bölge içerisinde yer alan yatırımcıların gerçekleştirdiği faaliyetlerin etki değerlendirmesini yapar ve bu konuda düzenlenen raporun bir örneğini Bakanlığa gönderir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Yönetici şirket, her türlü hesap ve işlemlerini yıllık olarak müteakip yılın ocak ayında ve gerekli görülen hallerde her zaman yeminli mali müşavire inceletir. Yeminli mali müşavir, düzenlediği denetim raporunun birer örneğini yönetici şirkete ve Bakanlığa eş zamanlı olarak gönderir.

Yönetici şirketin görev ve sorumlulukları, teşkili, bütçesinin hazırlanması, gelirleri ve personel alımına ilişkin hususlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 69- 4737 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilan edilen endüstri bölgeleri, en geç bir yıl içinde bu Kanun hükümlerine uygun hale getirilir. Mevcut endüstri bölgelerinin işletme müdürlükleri yönetici şirketin kurulduğu tarihe kadar görevlerini sürdürürler.”

MADDE 70- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (II) sayılı cetvelin “A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri” bölümüne “114) Yükseköğretim Kalite Kurulu” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 71- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) İslah komisyonunun belirlediği ıslah şartlarını yerine getiren ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından tüzel kişilik verilen organize sanayi bölgeleri, buldukları bölgelerdeki işletme hakkı devir sözleşmesi süresi sona erene kadar dağıtım lisansı başvurusunda bulunamazlar. İslahtan dönüşen organize sanayi bölgeleri tarafından tesis edilen ve bedelsiz olarak veya sembolik bedelle devredilen dağıtım tesislerinin mülkiyeti, işletme hakkı devir sözleşmesi süresi sonunda ilgili organize sanayi bölgesine bedelsiz veya sembolik bedelle devredilir.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Yönetici şirket, her türlü hesap ve işlemlerini yıllık olarak müteakip yılın ocak ayında ve gerekli görülen hallerde her zaman yeminli mali müşavire inceletir. Yeminli mali müşavir, düzenlediği denetim raporunun birer örneğini yönetici şirkete ve Bakanlığa eş zamanlı olarak gönderir.

Yönetici şirketin görev ve sorumlulukları, teşkili, bütçesinin hazırlanması, gelirleri ve personel alımına ilişkin hususlar ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 80- 4737 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilan edilen endüstri bölgeleri, en geç bir yıl içinde bu Kanun hükümlerine uygun hale getirilir. Mevcut endüstri bölgelerinin işletme müdürlükleri yönetici şirketin kurulduğu tarihe kadar görevlerini sürdürürler.”

MADDE 81- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (II) sayılı cetvelin “A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri” bölümünün 29 uncu sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bölüme aşağıdaki sıra eklenmiştir.

“29) Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi”

“114) Yükseköğretim Kalite Kurulu”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 72- 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, serbest bölge ve sanayi siteleri için uygun alanları belirlemek ve bu alanlardan uygun görülenlerin altyapılarını yapmak, mekânsal strateji planları, çevre düzeni planları ve 1/25.000 ölçekli nazım imar planlarında sanayi alanlarına ilişkin görüş vermek, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgelerinin planlanmasına, kuruluşuna, yapılaşmasına ve işleyişine ilişkin mevzuatla verilen görevleri yapmak, organize sanayi bölgelerinin faaliyetleri için gerekli olan ve Bakanlıkça uygun görülecek projelerin tamamına kadar olan kısmını, sanayi sitelerinin altyapılarının tamamını ve üstyapı tesislerinin yüzde yetmiş kadar olan kısmını, yerleşim alanları içinde kalmış sanayi sitelerinin taşınması için sanayi sitesi yapı kooperatiflerince, il özel idarelerince, büyükşehir belediyelerince veya belediyelerce yapılacak sanayi sitelerinin idari ve sosyal tesis binaları, arsa bedelleri, mülkiyetin edinilmesi masrafları ile altyapı ve üstyapı yatırımlarının tamamına kadar olan kısmını mimarlık ve mühendislik hizmetleri dahil kredi ile desteklemek, işletmelerin rekabet edebilirliğini artırmak amacıyla kümelenme girişimlerine ait politikalar geliştirmek ve uygulamak, kümeler hibe desteği sağlamak, uygulama sonuçlarını izlemek ve değerlendirmek, yerleşim alanları içerisinde bulunan sanayi sitelerinin ve sanayi işletmelerinin yerleşim alanı dışına taşınmasına ve planlı sanayi alanları dışında faaliyet gösteren sanayi işletmelerinin planlı sanayi alanlarına taşınmasına yönelik faaliyetleri yürütmek, taşınma masraflarını kredi ile desteklemek, organize sanayi bölgelerine iç ve dış kaynaklardan kullanacakları krediler için belirlediği miktarlarda kredi faiz desteği vermek, destekleme şart ve niteliklerini belirlemek ve denetlemek.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 82- 3/6/2011 tarihli ve 635 sayılı Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, serbest bölge ve sanayi siteleri için uygun alanları belirlemek ve bu alanlardan uygun görülenlerin altyapılarını yapmak, mekânsal strateji planları, çevre düzeni planları ve 1/25.000 ölçekli nazım imar planlarında sanayi alanlarına ilişkin görüş vermek, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgelerinin planlanmasına, kuruluşuna, yapılaşmasına ve işleyişine ilişkin mevzuatla verilen görevleri yapmak, organize sanayi bölgelerinin faaliyetleri için gerekli olan ve Bakanlıkça uygun görülecek projelerin tamamına kadar olan kısmını, sanayi sitelerinin altyapılarının tamamını ve üstyapı tesislerinin yüzde yetmiş kadar olan kısmını, yerleşim alanları içinde kalmış sanayi sitelerinin taşınması için sanayi sitesi yapı kooperatiflerince, il özel idarelerince, büyükşehir belediyelerince veya belediyelerce yapılacak sanayi sitelerinin idari ve sosyal tesis binaları, arsa bedelleri, mülkiyetin edinilmesi masrafları ile altyapı ve üstyapı yatırımlarının tamamına kadar olan kısmını mimarlık ve mühendislik hizmetleri dahil kredi ile desteklemek, işletmelerin rekabet edebilirliğini artırmak amacıyla kümelenme girişimlerine ait politikalar geliştirmek ve uygulamak, kümeler hibe desteği sağlamak, uygulama sonuçlarını izlemek ve değerlendirmek, yerleşim alanları içerisinde bulunan sanayi sitelerinin ve sanayi işletmelerinin yerleşim alanı dışına taşınmasına ve planlı sanayi alanları dışında faaliyet gösteren sanayi işletmelerinin planlı sanayi alanlarına taşınmasına yönelik faaliyetleri yürütmek, taşınma masraflarını kredi ile desteklemek, organize sanayi bölgelerine iç ve dış kaynaklardan kullanacakları krediler için belirlediği miktarlarda kredi faiz desteği vermek, destekleme şart ve niteliklerini belirlemek ve denetlemek.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 73- 635 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(b) Organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, serbest bölge ve sanayi siteleri için uygun alanları belirlemek ve bu alanlardan uygun görülenlerin altyapılarını yapmak, mekânsal strateji planları, çevre düzeni planları ve 1/25.000 ölçekli nazım imar planlarında sanayi alanlarına ilişkin görüş vermek, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgelerinin; planlanmasına, yer seçimine, imar planlarının yapılmasına, yapılaşmasına, kuruluş ve işleyişine ilişkin mevzuatla verilen iş ve işlemleri yürütmek, organize sanayi bölgelerinde kamu yararı kararı vermek ve endüstri bölgelerinde kamulaştırmaya ilişkin işlemleri yapmak, faaliyetlerini denetlemek, yerleşim alanları içerisinde bulunan sanayi sitelerinin ve sanayi işletmelerinin yerleşim alanı dışına taşınmasına ve planlı sanayi alanları dışında faaliyet gösteren sanayi işletmelerinin planlı sanayi alanlarına taşınmasına yönelik faaliyetleri yürütmek ve taşınma masraflarını kredi ile desteklemek.”

“(d) Organize sanayi bölgelerinin faaliyetleri için gerekli olan ve Bakanlıkça uygun görülecek projelerin tamamına kadar olan kısmını, sanayi sitelerinin altyapılarının tamamını ve üstyapı tesislerinin yüzde yetmiş kadar olan kısmını, yerleşim alanları içerisinde kalmış sanayi sitelerinin taşınması için sanayi sitesi yapı kooperatiflerince, il özel idarelerince, büyükşehir belediyelerince veya belediyelerce yapılacak sanayi sitelerinin idari ve sosyal tesis binaları, arsa bedelleri, mülkiyetin edinilmesi masrafları ile altyapı ve üstyapı yatırımlarının tamamına kadar olan kısmını mimarlık ve mühendislik hizmetleri dahil kredi ile desteklemek, organize sanayi bölgelerine iç ve dış kaynaklardan kullanacakları krediler için kredi faiz desteği vermek, destekleme şart ve niteliklerini belirlemek ve denetlemek.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 83- 635 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(b) Organize sanayi bölgesi, endüstri bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, serbest bölge ve sanayi siteleri için uygun alanları belirlemek ve bu alanlardan uygun görülenlerin altyapılarını yapmak, mekânsal strateji planları, çevre düzeni planları ve 1/25.000 ölçekli nazım imar planlarında sanayi alanlarına ilişkin görüş vermek, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgelerinin; planlanmasına, yer seçimine, imar planlarının yapılmasına, yapılaşmasına, kuruluş ve işleyişine ilişkin mevzuatla verilen iş ve işlemleri yürütmek, organize sanayi bölgelerinde kamu yararı kararı vermek ve endüstri bölgelerinde kamulaştırmaya ilişkin işlemleri yapmak, faaliyetlerini denetlemek, yerleşim alanları içerisinde bulunan sanayi sitelerinin ve sanayi işletmelerinin yerleşim alanı dışına taşınmasına ve planlı sanayi alanları dışında faaliyet gösteren sanayi işletmelerinin planlı sanayi alanlarına taşınmasına yönelik faaliyetleri yürütmek ve taşınma masraflarını kredi ile desteklemek.”

“(d) Organize sanayi bölgelerinin faaliyetleri için gerekli olan ve Bakanlıkça uygun görülecek projelerin tamamına kadar olan kısmını, sanayi sitelerinin altyapılarının tamamını ve üstyapı tesislerinin yüzde yetmiş kadar olan kısmını, yerleşim alanları içerisinde kalmış sanayi sitelerinin taşınması için sanayi sitesi yapı kooperatiflerince, il özel idarelerince, büyükşehir belediyelerince veya belediyelerce yapılacak sanayi sitelerinin idari ve sosyal tesis binaları, arsa bedelleri, mülkiyetin edinilmesi masrafları ile altyapı ve üstyapı yatırımlarının tamamına kadar olan kısmını mimarlık ve mühendislik hizmetleri dahil kredi ile desteklemek, organize sanayi bölgelerine iç ve dış kaynaklardan kullanacakları krediler için kredi faiz desteği vermek, destekleme şart ve niteliklerini belirlemek ve denetlemek.”

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 74- 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- (1) Altyapı Yatırımları Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Devletçe yaptırılacak demiryolları, lojistik köy, merkez veya üsler, limanlar, barınaklar, kıyı yapıları, hava meydanlarının plan ve projelerini hazırlamak veya hazırlatmak ve onaylamak.

b) (a) bendinde belirtilen ulaştırma altyapılarının inşaatını yapmak ve/veya yaptırmak, yapımı tamamlananları ilgili kuruluşlara devretmek.

c) Limanlar, sanayi siteleri, fabrikalar, rafineler, endüstriyel tesisler, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, maden ocakları, lojistik köy, merkez veya üsler, sanayi kuruluşları ve benzeri tesislerin demiryolları ile bağlantısını sağlamak üzere iltisak hatlarını yapmak ve/veya yaptırmak gerekli görülmesi halinde karayolu bağlantılarını tesis etmek ve/veya ettirmek.

ç) (a) ve (b) bendinde belirtilen ulaştırma altyapılarının inşaatı ve işletmesinin sağlanması amacıyla kamu ve özel sektör işbirliği modelleri geliştirerek esaslarını belirlemek, proje bazından gerekli görüldüğü hallerde özel sektör gerçek ve tüzel kişilerle müzakerelerde bulunmak, katkı payları belirlemek, taahhüt vermek ve almak, kiralamak, kiraya vermek, işletmek, işlettmek, garantiler almak ve vermek özel sektörün katılımını sağlamak, ortaklık tesis etmek.

d) Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler, il özel idareleri, gerçek ve tüzel kişilerce yaptırılacak (a) bendinde yazılı ulaştırma altyapılarının proje ve şartnamelerini incelemek veya incelettirmek ve onaylamak.

e) Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler, il özel idarelerinin teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemi kurma taleplerini değerlendirmek ve uygun olanlarını Bakanlar Kurulunun iznine sunmak.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 84- 26/9/2011 tarihli ve 655 sayılı Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- (1) Altyapı Yatırımları Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Devletçe yaptırılacak demiryolları, lojistik köy, merkez veya üsler, limanlar, barınaklar, kıyı yapıları, hava meydanlarının plan ve projelerini hazırlamak veya hazırlatmak ve onaylamak.

b) (a) bendinde belirtilen ulaştırma altyapılarının inşaatını yapmak ve/veya yaptırmak, yapımı tamamlananları ilgili kuruluşlara devretmek.

c) Limanlar, sanayi siteleri, fabrikalar, rafineler, endüstriyel tesisler, organize sanayi bölgeleri, endüstri bölgeleri, teknoloji geliştirme bölgeleri, maden ocakları, lojistik köy, merkez veya üsler, sanayi kuruluşları ve benzeri tesislerin demiryolları ile bağlantısını sağlamak üzere iltisak hatlarını yapmak ve/veya yaptırmak gerekli görülmesi halinde karayolu bağlantılarını tesis etmek ve/veya ettirmek.

ç) (a) ve (b) bendinde belirtilen ulaştırma altyapılarının inşaatı ve işletmesinin sağlanması amacıyla kamu ve özel sektör işbirliği modelleri geliştirerek esaslarını belirlemek, proje bazından gerekli görüldüğü hallerde özel sektör gerçek ve tüzel kişilerle müzakerelerde bulunmak, katkı payları belirlemek, taahhüt vermek ve almak, kiralamak, kiraya vermek, işletmek, işlettmek, garantiler almak ve vermek özel sektörün katılımını sağlamak, ortaklık tesis etmek.

d) Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler, il özel idareleri, gerçek ve tüzel kişilerce yaptırılacak (a) bendinde yazılı ulaştırma altyapılarının proje ve şartnamelerini incelemek veya incelettirmek ve onaylamak.

e) Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler, il özel idarelerinin teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemi kurma taleplerini değerlendirmek ve uygun olanlarını Bakanlar Kurulunun iznine sunmak.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

f) Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri tarafından yaptırılacak teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemlerinin proje ve şartnamelerini incelemek veya incelettirmek ve onaylamak.

g) (a) bendinde yazılı ulaşım altyapıları ile teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemlerinin standartlarını ve bunlarla ilgili birim fiyatları belirlemek.

ğ) Bakanlar Kurulunca yapımının üstlenilmesine karar verilen teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemleri ve bunlarla ilgili tesislerin ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak plan, proje ve programlarını hazırlamak, hazırlatmak, incelemek, incelettirmek ve bunları yapmak veya yaptırmak.

h) Deniz altından ulaşımı ve haberleşmeyi sağlayıcı altyapı projelerini yapım ve işletim modelleri de geliştirerek planlamak, bu altyapılarla ilgili proje ve şartnameleri hazırlamak, hazırlatmak, incelemek, incelettirmek ve onaylamak, yapmak veya yaptırmak; yapımı tamamlananları ilgili kuruluşlara devretmek ve işletme esaslarını belirlemek.

ı) Denizleri, gölleri, nehirleri birbirine bağlayarak su yolu işlevi görece kanal ve benzeri altyapı projelerini yapım ve işletim modelleri de geliştirerek planlamak, bu altyapılarla ilgili proje ve şartnameleri hazırlamak, hazırlatmak, incelemek, incelettirmek ve onaylamak, yapmak veya yaptırmak; yapımı tamamlananları ilgili kuruluşlara devretmek ve işletme esaslarını belirlemek.

i) Denetim yapmak veya yaptırmak amacıyla gerekli her türlü fiziki ve teknik altyapı ve tesisleri kurmak, kurdurmak, işletmek, işlettirmek ve bunları denetlemek,

j) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

(2) Birinci fıkranın (ğ) bendi kapsamındaki teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemlerinin Bakanlıkça yapımının tamamlanmasından sonra, Bakanlık bağlı, ilgili veya ilişkili kuruluşları dışında bir kuruluşa mülkiyetinin maliyet bedeli üzerinden devri Hazine Müsteşarlığının uygun görüşü alınarak

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

f) Kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve il özel idareleri tarafından yaptırılacak teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemlerinin proje ve şartnamelerini incelemek veya incelettirmek ve onaylamak.

g) (a) bendinde yazılı ulaşım altyapıları ile teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemlerinin standartlarını ve bunlarla ilgili birim fiyatları belirlemek.

ğ) Bakanlar Kurulunca yapımının üstlenilmesine karar verilen teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemleri ve bunlarla ilgili tesislerin ilgili kuruluşlarla işbirliği yaparak plan, proje ve programlarını hazırlamak, hazırlatmak, incelemek, incelettirmek ve bunları yapmak veya yaptırmak.

h) Deniz altından ulaşımı ve haberleşmeyi sağlayıcı altyapı projelerini yapım ve işletim modelleri de geliştirerek planlamak, bu altyapılarla ilgili proje ve şartnameleri hazırlamak, hazırlatmak, incelemek, incelettirmek ve onaylamak, yapmak veya yaptırmak; yapımı tamamlananları ilgili kuruluşlara devretmek ve işletme esaslarını belirlemek.

ı) Denizleri, gölleri, nehirleri birbirine bağlayarak su yolu işlevi görece kanal ve benzeri altyapı projelerini yapım ve işletim modelleri de geliştirerek planlamak, bu altyapılarla ilgili proje ve şartnameleri hazırlamak, hazırlatmak, incelemek, incelettirmek ve onaylamak, yapmak veya yaptırmak; yapımı tamamlananları ilgili kuruluşlara devretmek ve işletme esaslarını belirlemek.

i) Denetim yapmak veya yaptırmak amacıyla gerekli her türlü fiziki ve teknik altyapı ve tesisleri kurmak, kurdurmak, işletmek, işlettirmek ve bunları denetlemek,

j) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

(2) Birinci fıkranın (ğ) bendi kapsamındaki teleferik, finiküler, monoray, metro ve şehir içi raylı ulaşım sistemlerinin Bakanlıkça yapımının tamamlanmasından sonra, Bakanlık bağlı, ilgili veya ilişkili kuruluşları dışında bir kuruluşa mülkiyetinin maliyet bedeli üzerinden devri Hazine Müsteşarlığının uygun görüşü alınarak

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

düzenlenecek protokoller ile gerçekleştirilir. Devralan kuruluş, merkezi yönetim bütçesinden karşılanan proje maliyetlerinin ifa edildiği tarihe kadar, devredilen projeden sağlanan tüm brüt gelirleri Hazine Müsteşarlığınca belirlenen hesaba aktarır. Bu hasılatın protokolle tespit edilen oran esas alınarak belirlenen tutarı, hesabın bulunduğu banka tarafından Hazine Müsteşarlığı hesaplarına aktarılır. Söz konusu oranı belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Devralan kuruluşun belediye bağlı idaresi, belediye bağlı idaresinin ve/veya belediyenin sermayesinin %50'sinden fazlasına sahip olduğu şirket olması halinde ve herhangi bir sebeple faaliyetlerinin sonlandırılması halinde, bu fıkra kapsamında ilgili kuruluş tarafından yerine getirilmesi gereken tüm yükümlülükler ilgili belediye tarafından üstlenilmiş sayılır.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

düzenlenecek protokoller ile gerçekleştirilir. Devralan kuruluş, merkezi yönetim bütçesinden karşılanan proje maliyetlerinin ifa edildiği tarihe kadar, devredilen projeden sağlanan tüm brüt gelirleri Hazine Müsteşarlığınca belirlenen hesaba aktarır. Bu hasılatın protokolle tespit edilen oran esas alınarak belirlenen tutarı, hesabın bulunduğu banka tarafından Hazine Müsteşarlığı hesaplarına aktarılır. Söz konusu oranı belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Devralan kuruluşun belediye bağlı idaresi, belediye bağlı idaresinin ve/veya belediyenin sermayesinin %50'sinden fazlasına sahip olduğu şirket olması halinde ve herhangi bir sebeple faaliyetlerinin sonlandırılması halinde, bu fıkra kapsamında ilgili kuruluş tarafından yerine getirilmesi gereken tüm yükümlülükler ilgili belediye tarafından üstlenilmiş sayılır.”

MADDE 85- 20/6/2012 tarihli ve 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun;

a) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “10'dan az” ibaresi “50'den az” şeklinde,

b) 15 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “10'dan az” ibaresi “50'den az” şeklinde,

c) 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (6) numaralı alt bendinde yer alan “10'dan az” ibaresi “50'den az” şeklinde, değiştirilmiştir.

MADDE 86-6331 sayılı Kanunun 38 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “1/7/2017” ibaresi “1/7/2020” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 87- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) İslah komisyonunun belirlediği ıslah şartlarını yerine getiren ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından tüzel kişilik verilen organize sanayi bölgeleri, buldukları bölgelerdeki işletme hakkı devir sözleşmesi süresi sona erene kadar dağıtım lisansı başvurusunda bulunamazlar. İslahtan dönüşen organize sanayi bölgeleri tarafından tesis edilen ve bedelsiz olarak veya sembolik bedelle devredilen

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 75- Bu Kanunun;

- a) 19 uncu maddesiyle 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa eklenen ek 38 inci madde ile 29 uncu maddesi 1/1/2018 tarihinde,
b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 76- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

dağıtım tesislerinin mülkiyeti, işletme hakkı devir sözleşmesi süresi sonunda ilgili organize sanayi bölgesine bedelsiz veya sembolik bedelle devredilir.”

MADDE 88- Bu Kanuna ekli (1) ve (2) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Yükseköğretim Kuruluna ait bölümüne ve aynı cetvele Yükseköğretim Kalite Kurulu bölümü olarak eklenmiştir.”

MADDE 89- Bu Kanunun;

- a) 19 uncu maddesiyle 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununa eklenen ek 38 inci madde ile 34 üncü maddesi 1/1/2018 tarihinde,
b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 90- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Binali Yıldırım

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

N. Canikli

Başbakan Yardımcısı

Y. T. Türkes

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. B. Sayan Kaya

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

M. Müezzinoğlu

Ekonomi Bakanı

N. Zeybekci

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

F. Çelik

Kalkınma Bakanı

L. Elvan

Millî Eğitim Bakanı

İ. Yılmaz

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Başbakan Yardımcısı

M. Şimşek

Başbakan Yardımcısı

V. Kaynak

Avrupa Birliği Bakanı

Ö. Çelik

Çevre ve Şehircilik Bakanı

M. Özhasseki

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

B. Albayrak

Gümrük ve Ticaret Bakanı

B. Tüfenkci

Kültür ve Turizm Bakanı

N. Avcı

Millî Savunma Bakanı

F. Işık

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

A. Arslan

Başbakan Yardımcısı

N. Kurtulmuş

Adalet Bakanı

B. Bozdağ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. Özlü

Dışişleri Bakanı

M. Çavuşoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

A. Ç. Kılıç

İçişleri Bakanı

S. Soylu

Maliye Bakanı

N. Ağbal

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: Yükseköğretim Kurulu

TEŞKİLATI: Merkez

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Daire Başkanı	1	5	5
	TOPLAM		5	5

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: Yükseköğretim Kalite Kurulu

TEŞKİLATI: Merkez

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Genel Sekreter	1	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	3	3
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	7	1	1
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	9	1	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	3	3
	TOPLAM		9	9

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: Yükseköğretim Kurulu

TEŞKİLATI: Merkez

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Daire Başkanı	1	5	5
	TOPLAM		5	5

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: Yükseköğretim Kalite Kurulu

TEŞKİLATI: Merkez

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAMI
GİH	Genel Sekreter	1	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	3	3
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	7	1	1
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	9	1	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	3	3
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	3	3
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	3	3
TOPLAM			15	15

TBMM Basımevi - 2017